

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๙.๑๒/ ๑๐๖๕๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขที่รับ ๑๙๙๓๐/๒๕๖๕
วันที่ ๑๕ มี.ค. ๖๕
เวลา ๑๕.๕๖ น.

รัฐสภา

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... รัฐสภา

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการธิการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา
ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	๒. นายกษิต์เดช ชูติมันต์
๓. นายกมลเทพ จันทระจิต	๔. นางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ
๕. นายชจิตร ชัยนิคม	๖. นายเฉลา พวงมาลัย
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ	๘. นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน
๙. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๑๐. นายชูศักดิ์ ศีรีมาศทอง
๑๑. นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	๑๒. นายณรงค์ อ่อนสอาด
๑๓. นางสาวณัฐภา มหัทธนา	๑๔. นายตะนัย มะหิพันธ์
๑๕. นายดิเรก พรสีมา	๑๖. นายดวง อันทะไชย
๑๗. นายไตรรงค์ ทิธรรม	๑๘. นายทรงเดช เสมอคำ
๑๙. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์	๒๐. นายบัญญัติ เจตนจันทร์
๒๑. นายบุญสิงห์ วรินทร์รักษ์	๒๒. นายประกอบ รัตนพันธ์
๒๓. รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ	๒๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรชัย อินทร์สุข
๒๕. นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ	๒๖. นายพลเดช ปิ่นประทีป
๒๗. นายภราดร ปริศนานันทกุล	๒๘. นายมณฑิเตอร์ บุญตัน
๒๙. รองศาสตราจารย์รงค์ บุญสวยขวัญ	๓๐. นายวรากรณ์ สามโกเศศ
๓๑. นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร	๓๒. นายวีรบูล เสมาทอง
๓๓. รองศาสตราจารย์ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร	๓๔. นายศุภชัย โพธิ์สุ
๓๕. พลเรือโท สนธยา น้อยฉายา	๓๖. นายสฤทธ์ บุตรเนียร
๓๗. นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ	๓๘. นางสาวสุณัฐชา โล่สถาพรพิพิธ
๓๙. นายสุทิน คลังแสง	๔๐. นายสุรพล นาควานิช
๔๑. รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ	๔๒. นายเสน่ห์ ขาวโต
๔๓. นายอนันต์ ผลอำนวย	๔๔. นายอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด
๔๕. นายออน กางกระโทก	๔๖. นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ
๔๗. นายอำนาจ วิชาญวุฒิ	๔๘. นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม
๔๙. นายเอกราช ช่างเหลา	

/ในคราวประชุม...

ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ที่ประชุมเห็นชอบให้ตั้ง นายพริษฐ์ วัชรสินธุ เป็นกรรมาธิการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... แทน นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร ซึ่งได้ลาออกจากการเป็นกรรมาธิการวิสามัญ เมื่อวันศุกร์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ ที่ประชุมเห็นชอบให้ตั้ง นายภาคิน สมมิตรธนกุล เป็นกรรมาธิการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... แทนนางพรรณณสิริ กุลนาถศิริ ซึ่งได้ลาออกจากการเป็นกรรมาธิการสามัญ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๕

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

๗๐๖

(นายตวง อันทะไชย)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....

สำนักกรรมาธิการ ๓
กลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๑๑๐ - ๑
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ reference3@hotmail.co.th

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ ๑

สำนักการประชุม

เลขที่รับ ๗๐๕ / ๖๕๖๕
วันที่ ๑๕ / ๐๙ / ๖๕ เวลา ๑๖.๑๑

กลุ่มงานระเบียบวาระ

รับที่ ๕๗๓ / ๖๕๖๕
วันที่ ๑๕ / ๐๙ / ๖๕ เวลา ๑๖.๖๖ น.

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม

รับที่ ๑๕๗๔ / ๒๕๖๕
วันที่ ๑๕ / ๐๙ / ๖๕ เวลา ๑๖.๐๕ น.
ส่งกลุ่มงาน พธป. ๑ ดำเนินการ

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....
รัฐสภา

กลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง
สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๙.๑๒/ ๑๐๖๕๗

(สำเนา)

รัฐสภา

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... รัฐสภา

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการศึกษา
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญชั้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา
ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	๒. นายกษิต์เดช ชูติมันต์
๓. นายกมลเทพ จันทระจิต	๔. นางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ
๕. นายขจิตร์ ชัยนิคม	๖. นายเฉลิม พวงมาลัย
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ	๘. นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน
๙. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๑๐. นายชูศักดิ์ ศีรีมาศทอง
๑๑. นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	๑๑. นายณรงค์ อ่อนสอาด
๑๓. นางสาวณัฐภา มหัทธนา	๑๒. นายตะนัย มะหิพันธ์
๑๕. นายดิเรก พรสีมา	๑๓. นายดวง อันทะไชย
๑๗. นายไตรรงค์ ทิธรรม	๑๔. นายทรงเดช เสมอคำ
๑๙. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์	๑๕. นายบัญญัติ เจตนจันทร์
๒๑. นายบุญสิงห์ วรินทร์รักษ์	๑๖. นายประกอบ รัตนพันธ์
๒๓. รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ปินปฐมรัฐ	๑๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรชัย อินทร์สุข
๒๕. นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ	๑๘. นายพลเดช ปิ่นประทีป
๒๗. นายภราดร ปริศนานันทกุล	๑๙. นายมณฑิร บุญตัน
๒๙. รองศาสตราจารย์รงค์ บุญสวยขวัญ	๒๐. นายวรากรณ์ สามโกเศศ
๓๑. นายวิโรจน์ ลักษณะอดิสร	๒๑. นายวีรบูล เสมาทอง
๓๓. รองศาสตราจารย์ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร	๒๒. นายศุภชัย โพธิ์สุ
๓๕. พลเรือโท สนธยา น้อยฉายา	๒๓. นายสุภชาติ บุตรเนียร
๓๗. นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ	๒๔. นางสาวสุณัฐชา โล่สถาพรพิพิธ
๓๙. นายสุทิน คลังแสง	๒๕. นายสุรพล นาควานิช
๔๑. รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ	๒๖. นายเสน่ห์ ชาวโต
๔๓. นายอนันต์ ผลอำนวย	๒๗. นายอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด
๔๕. นายอน กาจกระโทก	๒๘. นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ
๔๗. นายอำนาจ วิทยานุกิตติ	๒๙. นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม
๔๙. นายเอกราช ช่างเหลา	

ในคราวประชุม...

ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ที่ประชุมเห็นชอบให้ตั้ง นายพริษฐ์ วัชรสินธุ เป็นกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... แทน นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร ซึ่งได้ลาออกจากการเป็นกรรมการวิสามัญ เมื่อวันศุกร์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ ที่ประชุมเห็นชอบให้ตั้ง นายภาคิน สมมิตรธนกุล เป็นกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... แทนนางพรรณสิริ กุลนาถศิริ ซึ่งได้ลาออกจากการเป็นกรรมการสามัญ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๕

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ตวง อันทะไชย

(นายตวง อันทะไชย)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....

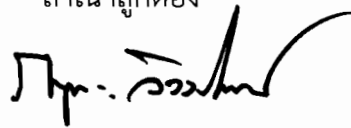
สำนักกรรมการ ๓

กลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๑๑๐ - ๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ reference3@hotmail.co.th

สำเนาถูกต้อง

(นายกฤษณะ จ้วงสินธุ์)

ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

นายทวีวัฒน์ พิจารณ์/ร่าง
นางสาวสุนิสา แซ่โค้ว/พิมพ์
นางสาวจินดาภรณ์ ร่ำริน/ตรวจ

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ นายทวีวัฒน์ พิจารณ์

นางสาววัลทนา จำปาทอง

นางสาวดวงกมล ทวีสุวรรณ

นางสาวเอมอชฌา บุญเกิด

นายพิทักษ์พงษ์ แสงอยู่

นายชินดนัย วรรณรัตน์

ครั้งที่ ๒ นางสาวจินดาภรณ์ ร่ำริน

นายกฤษณะ จ้วงสินธุ์

รายงานคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายตวง อันทะไชย	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายบุญสิงห์ วรินทร์รักษ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายชจิตร ชัยนิคม	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายภราดร ปริศนานันทกุล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
(๖) นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
(๗) รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หก
(๘) นายศุภชัย โพธิ์สุ	เป็นกรรมาธิการและประธานที่ปรึกษา
(๙) นายอนันต์ ผลอำนวนย	เป็นกรรมาธิการและที่ปรึกษา
(๑๐) นายสุทิน คลังแสง	เป็นกรรมาธิการและที่ปรึกษา
(๑๑) นายวรากรณ์ สามโกเศศ	เป็นกรรมาธิการและที่ปรึกษา
(๑๒) นายเอกราช ช่างเหลา	เป็นกรรมาธิการและที่ปรึกษา
(๑๓) นายประกอบ รัตนพันธ์	เป็นกรรมาธิการและที่ปรึกษา
(๑๔) นายดิเรก พรสีมา	เป็นกรรมาธิการและที่ปรึกษา
(๑๕) นางกอบกุล อภากร ณ ออยุธยา	เป็นกรรมาธิการและที่ปรึกษา
(๑๖) นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม	เป็นกรรมาธิการและที่ปรึกษา
(๑๗) รองศาสตราจารย์รงค์ บุญสวยขวัญ	เป็นกรรมาธิการและที่ปรึกษา
(๑๘) นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร	เป็นกรรมาธิการและที่ปรึกษา
(๑๙) นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๒๐) นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๒๑) นางสาวสุณัฐชา โล่สถาพรพิพิธ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๒๒) นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๒๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรชัย อินทร์สุข	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๒๔) นายเฉลา พวงมาลัย	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๒๕) นายออน กาจกระโทก	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๒๖) นายอำนาจ วิชยานุวัติ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

(๒๗) นายชูศักดิ์ ศีรีมาศทอง	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
(๒๘) นายอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
(๒๙) นายไตรรงค์ ทิธรรม	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
(๓๐) นายบัญญัติ เจตนจันทร์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ที่ประชุมเห็นชอบให้ตั้งนายพริษฐ์ วัชรสินธุ เป็นกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... แทน นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร ซึ่งได้ลาออกจากการเป็นกรรมการวิสามัญ เมื่อวันศุกร์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ ที่ประชุมเห็นชอบให้ตั้งนายภาคิน สมมิตรธนกุล เป็นกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... แทน นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ ซึ่งได้ลาออกจากการเป็นกรรมการวิสามัญ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๕

๒. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการ ดังนี้

- (๑) นายโกวิท คูพะเนียด
- (๒) นายไกรยศ ภัทรราชวาท
- (๓) รองศาสตราจารย์จirutม์ ศิริรัตนบัลล์
- (๔) นางสาวณพทัย ทิวไผ่งาม
- (๕) นายธนชน มุทาพร
- (๖) นายธนู อักษร
- (๗) นายธีระชัย แสนแก้ว
- (๘) นายนิยม ไผ่โสภาน
- (๙) นายนิวัตร นาคะเวช
- (๑๐) นายบุญรักษ์ ยอดเพชร
- (๑๑) นายประจวบ สอนโพธิ์
- (๑๒) นายประชัน จันระวังยศ
- (๑๓) รองศาสตราจารย์ประภาภัทร นิยม
- (๑๔) นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ
- (๑๕) นายพริษฐ์ รักตพงศ์ไพศาล
- (๑๖) นายไพศาล ปันแดน
- (๑๗) ศาสตราจารย์พิเศษภาวิช ทองโรจน์
- (๑๘) นายมารุต ทรรคนากรกุล
- (๑๙) ผู้ช่วยศาสตราจารย์มีชัย ออสุวรรณ
- (๒๐) นางสาวรินทิรา วัฒนวงษ์ภิญโญ

- (๒๑) นายเรื่อน สิงห์โสภา
- (๒๒) นายวิศวะ คงแก้ว
- (๒๓) นายวิสัย เขตสกุล
- (๒๔) นายวิสิทธิ์ ใจเถิง
- (๒๕) นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ
- (๒๖) นายศักดิ์สิน โรจน์สราญรมย์
- (๒๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภเสฏฐ์ คณากุล
- (๒๘) นายเศรษฐศิษฐ์ ญวงค์ศรี
- (๒๙) นายสวัสดิ์ ภูทอง
- (๓๐) นายสมใจ วิเศษทักษิณ
- (๓๑) นายสัมภาษณ์ คำผุย
- (๓๒) นายสาคร เจริญศิลป์
- (๓๓) นายสิรภาพ เพ็ชรเกตุ
- (๓๔) นายสุชาติ บรรจงการ
- (๓๕) นายสุทิน แก้วพนา
- (๓๖) นายสุทิศ ทองสนิทกาญจน์
- (๓๗) นายโสภาส โอพริก
- (๓๘) นายอดิศร สิ้นประสงค์
- (๓๙) ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี กาสยานนท์
- (๔๐) นายอรรถพล สังขวาสี
- (๔๑) นายอาวุธ ทองบุ
- (๔๒) นายอุดม โพธิ์ชัย
- (๔๓) นายวิเชียร พุฒิวิญญู
- (๔๔) นายเกษม ศุภรานนท์
- (๔๕) ว่าที่ร้อยตรี ธนุ วงษ์จินดา
- (๔๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์นครินทร์ ปิ่นปฐมรัฐ
- (๔๗) นายวัชรินทร์ โตขาว
- (๔๘) ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์
- (๔๙) นายศักดิ์ ประสานดี
- (๕๐) นางอุษา สมบูรณ์
- (๕๑) รองศาสตราจารย์เอกชัย กี่สุขพันธ์
- (๕๒) นายเอกศักดิ์ คงตระกูล

อนึ่ง ในคราวประชุมคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้มีมติให้ นางสาวณัททัย ทิวไผ่งาม ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากขอลาออก และเมื่อคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้ง นายदनัย ธัญญ์ทรานนท์ เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ (เพิ่มเติม) และเมื่อคราวประชุมคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนศพล อินทร์จันทร์ เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ (เพิ่มเติม)

๓. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง นายทวีวัฒน์ พิจารณ์ นิตกรชำนาญการ กลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง สำนักกรรมาธิการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมาธิการ ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๗๐

๔. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กรมกิจการเด็กและเยาวชน

(๑) นางสาวซาร่าห์ บินเยาะ	รักษาการในตำแหน่งที่ปรึกษา วิชาการพัฒนาสังคม
(๒) นายณรงค์ศักดิ์ ทองสุข	ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย

๔.๒ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

(๑) นายสุภัทร บุญส่ง	ผู้อำนวยการกองกฎหมาย
(๒) นายศิริพงษ์ ชูสังข์	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนากฎหมาย
(๓) นายธีระ ละมุลตรี	นิตกรชำนาญการ
(๔) นายธนดล โพธาราเจริญ	นิตกรปฏิบัติการ

๔.๓ กระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

(๑) นายทวี เสริมภักดีกุล	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น รับผิดชอบ กลุ่มภารกิจด้านนโยบายและแผน
(๒) นายสุพจน์ จิตรเพ็ชร	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและพัฒนา การจัดการศึกษาท้องถิ่น
(๓) นางประอรรัตน์ กาญจน์ธนภัทร	ผู้อำนวยการกลุ่มงานยุทธศาสตร์ การพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น

๔.๔ กระทรวงวัฒนธรรม

สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

(๑) นางสาวอัญชลี ทำนุรัฐ	ผู้อำนวยการกองกฎหมาย
(๒) นายวรเดช วัลย์จำนงค์	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๓) นางสาวชนากานต์ หนูพริก	นิติกรปฏิบัติการ

๔.๕ กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

(๑) นายอรรถพล สังขวาสี	ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
(๒) นายโกวิท คุณะเนียด	ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย การศึกษา สำนักนิติการ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

(๑) นายสวัสดิ์ ภูทอง	รองเลขาธิการสภาการศึกษา
(๒) นายธนู ขวัญเดช	รองเลขาธิการสภาการศึกษา
(๓) นายคมกฤษ จันทร์ขจร	ผู้ช่วยเลขาธิการสภาการศึกษา
(๔) นายสมพงษ์ ผุยสาธธรรม	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนา กฎหมายการศึกษา
(๕) นางสาวณัฐิกา นิตยาพร	ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ สำนักพัฒนา กฎหมายการศึกษา

๔.๖ กระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

(๑) นางสาวสุนิสา ตามไท	ผู้อำนวยการกองนโยบาย อุตสาหกรรมมหภาค
(๒) นางสาวนาตยา สุขเกษม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการพิเศษ
(๓) นางสาวชนาภา นิवासานนท์	นักวิเคราะห์นโยบายและ แผนปฏิบัติการ
(๔) นางสาวณิชารีย์ อังศุมาลิน	นักวิเคราะห์นโยบายและ แผนปฏิบัติการ

๔.๗ คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา

สำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา

(๑) นายไกรยศ ภัทรวาท	รองผู้จัดการกองทุนเพื่อความ เสมอภาคทางการศึกษา
(๒) นายนิกร เภรีกุล	ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายและการ พัฒนาองค์กร

(๖)

(๓) นายอุดม วงษ์สิงห์	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาคุณภาพครู นักศึกษาคู และสถานศึกษา
(๔) นางสาวฉันทวีธิดา วงศ์ประสงค์	ผู้อำนวยการสำนักนวัตกรรมและ ทุนการศึกษา
(๕) นายภูมิศรัณย์ ทองเลี่ยมนาค	รักษาการรองผู้อำนวยการสถาบันวิจัย เพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา
- ๔.๘ สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
(๑) นายวิฑูร เอี่ยมโอภาส	ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการ การกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น
(๒) นางสาวอภิรดี ประเสริฐฤทธิ	ผู้อำนวยการส่วนนิติการ
(๓) นายพนศักร เอี่ยมสุภาษิต	นิติกรชำนาญการ
(๔) นางสาวแสงระวี สวัสดิบุตร	นักวิเคราะห์นโยบายและ แผนปฏิบัติการ
- ๔.๙ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กองกฎหมายการศึกษาและวัฒนธรรม
(๑) นายสุรพล ทิพย์เสนา	ผู้อำนวยการกองกฎหมายการศึกษา และวัฒนธรรม
(๒) นายภาคภูมิ รุจิขจรเดช	นักกฎหมายกฤษฎีกา ชำนาญการพิเศษ
(๓) นางสาวเกวลี มโนภินิเวศ	นักกฎหมายกฤษฎีกา ชำนาญการพิเศษ
- ๔.๑๐ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
(๑) นางสาววลัยลักษณ์ เศรษฐฤทธิ	นักทรัพยากรบุคคลเชี่ยวชาญ
(๒) นางสาวสิริลักษณ์ คัคโนภาส	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
(๓) ว่าที่ร้อยตรี ศิริวรรณ ตั้งเศรษฐพัฒน์	นิติกรชำนาญการพิเศษ
- ๔.๑๑ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
(๑) นางพรทิพย์ แก้วมูลคำ	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการพัฒนา ระบบราชการ
(๒) นางสาวจรรุวรรณ ฤทธิบัณฑิต	นักพัฒนาระบบราชการ ชำนาญการพิเศษ

๔.๑๒ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- (๑) นางสาววรวรรณ พลิกามิน ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน
(นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
ทรงคุณวุฒิ)
- (๒) นางสาวมนต์ทิพย์ สัมพันธ์วงศ์ ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์การ
พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม
- (๓) นางสาวภัทรพร เลี้ยววงศ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุนพัฒนา
สังคม (นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
เชี่ยวชาญ)
- (๔) นางสาวพรพรรณ อุบลเลิศ นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
ชำนาญการพิเศษ กองยุทธศาสตร์การ
พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม

๔.๑๓ สำนักงานประมาณ

- นางสาวศรินทิพย์ ธนวิจิตรพันธ์ ผู้อำนวยการกองจัดทำงบประมาณ
ด้านสังคม ๑

๕. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๕.๑ กรมบัญชีกลาง

- (๑) นางมัลลิกา อัมภาสกิจ ผู้อำนวยการกองกำกับและพัฒนาระบบ
เงินนอกงบประมาณ
- (๒) นายมารุต ปรียากร นักวิชาการคลังชำนาญการพิเศษ
- (๓) นางสาวอำไพพรรณ น้อยจินดา นักวิชาการคลังชำนาญการ

๕.๒ สำนักงานประมาณ

- (๑) นางสาววัชรภรณ์ หาสะศรี นักวิเคราะห์งบประมาณชำนาญ
การพิเศษ
- (๒) นายยศพัทธ์ เจียรวัฒนกนก นักวิเคราะห์งบประมาณ
ปฏิบัติการ

๕.๓ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

- (๑) นางยุพา ทรัพย์ยิ่ง ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์
และการงบประมาณ
- (๒) พันตรีหญิง ปณิตดา อินทรารุช ผู้อำนวยการส่วนบริหารงบประมาณ ๑
สำนักยุทธศาสตร์และการงบประมาณ

๕.๔ คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา

ศาสตราจารย์กิตติคุณจรัส สุวรรณเวลา ประธานกรรมการอิสระ
เพื่อการปฏิรูปการศึกษา

๖. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

๖.๑ กระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

นางศศิมา ราชานนท์

นิติกรเชี่ยวชาญ

๖.๒ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กรมกิจการเด็กและเยาวชน

(๑) นายธงชัย มูลพันธ์

ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และ
แผนงาน

(๒) นางสาวภาวัญ ศรีสาธร

นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ

๖.๓ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

นายศรัลภ์ โคตะสินธ์

นิติกรชำนาญการ

๖.๔ กระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

นางสาวจุฑาลักษณ์ คุณวัชรากิจ

พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน

๖.๕ กระทรวงวัฒนธรรม

สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

(๑) นางสาวตรองกมล ชีตวัน

นิติกรปฏิบัติการ

(๒) นางสาวพิมพ์กาญจน์ สันธนะจิต

นิติกรปฏิบัติการ

(๓) นายสุภวัฒน์ เจริญผล

นิติกรปฏิบัติการ

(๔) นายฉัตรมงคล คงแสงบุตร

นิติกร

๖.๖ กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

นางสาวภัทราวรรณ แท้เที่ยง

นิติกรชำนาญการพิเศษ

๖.๗ กระทรวงสาธารณสุข

(๑) นายณัฐพงศ์ เมฆมัยพันธ์

นิติกรชำนาญการ

(๒) นายธีร์วิศ หินนง

นิติกรปฏิบัติการ

๖.๘ คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา
สำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา

(๑) นายพัฒนพงษ์ สุขมะดัน	รักษาการผู้ช่วยผู้จัดการ กองทุนเพื่อความเสมอภาค เพื่อการศึกษา
(๒) นางสาวนิตา แก้วแกมทอง	นักวิชาการอาวุโส
(๓) นางสาวอารี อิมสมบัติ	นักวิชาการอาวุโส
(๔) นายอิษฐ์ ปักกันต์ธร	นักวิชาการ

๖.๙ สำนักงานประมาณ

(๑) นางสาววัชรารภณ์ หาสะศรี	นักวิเคราะห์งบประมาณ ชำนาญการพิเศษ
(๒) นายพิชญ์ เกษหอม	นักวิเคราะห์งบประมาณชำนาญการ

๖.๑๐ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) นางสาววชิราภรณ์ โฆษิตวุฒิพันธ์	นักกฎหมายกฤษฎีกา ชำนาญการพิเศษ
(๒) นางสาวรัญญา งามศรีอุดม	นักกฎหมายกฤษฎีกา ชำนาญการพิเศษ
(๓) นายทรงยศ ลังการ์พินธุ์	นักกฎหมายกฤษฎีกา ชำนาญการพิเศษ
(๔) นางสาวมูทิตา สารพัฒน์	นักกฎหมายกฤษฎีกา ชำนาญการพิเศษ
(๕) นางสาวพิชยามนต์ จารีกสุนทรสกุล	นักกฎหมายกฤษฎีกา ชำนาญการพิเศษ

๖.๑๑ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

(๑) นางสาววรรณมาศ น้อยสุวรรณ	นักพัฒนาระบบราชการชำนาญการ
(๒) นางสาวณิชา กันต์ปานนท์	นักพัฒนาระบบราชการชำนาญการ

๖.๑๒ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ

นางสาวภัทรวรรณ โพธิ์เผื่อนน้อย	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

๗. การตั้งคณะอนุกรรมการ

คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้งคณะอนุกรรมการยกย่องพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... ตามมติที่ประชุมของคณะกรรมการ โดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๖๖ วรรคสี่ ประกอบด้วย

(๑) นายตวง อันทะไชย	เป็นประธานคณะอนุกรรมการ
(๒) นายออน กาจกระโทก	เป็นรองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายขจิตร์ ชัยนิคม	เป็นรองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายดิเรก พรสีมา	เป็นอนุกรรมการ
(๕) นางสาวอัญชลิตา กองอรรถ	เป็นอนุกรรมการ
(๖) รองศาสตราจารย์ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร	เป็นอนุกรรมการ
(๗) นายกมลเทพ จันทระจิต	เป็นอนุกรรมการ
(๘) นายเอกศักดิ์ คงตระกูล	เป็นอนุกรรมการ
(๙) ศาสตราจารย์พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์	เป็นอนุกรรมการ
(๑๐) นายนันท ผาสุข	เป็นอนุกรรมการ
(๑๑) นายสวัสดิ์ ภูทอง	เป็นอนุกรรมการ
(๑๒) นายศักดิ์สิน โรจน์สราญรมย์	เป็นอนุกรรมการ
(๑๓) นายบุรพาทิศ พลอยสุวรรณ	เป็นเลขานุการคณะอนุกรรมการ

อนึ่ง ในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้มีมติให้รองศาสตราจารย์ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร อนุกรรมการ พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากขอลาออก และในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งอนุกรรมการยกย่องพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... ตามมติที่ประชุมของคณะกรรมการ (เพิ่มเติม) จำนวน ๒ คน ดังนี้

(๑) นางกอบกุล อากาศ ณ อยุธยา	เป็นอนุกรรมการ
(๒) นายเสน่ห์ ชาวโต	เป็นอนุกรรมการ

และในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งรองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ เป็นอนุกรรมการยกย่องพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... ตามมติที่ประชุมของคณะกรรมการ (เพิ่มเติม)

๘. ผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

คณะกรรมการการวิสามัญได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ส่งให้รัฐสภา ตามหนังสือที่ นร ๐๕๐๓/๒๘๔๓๒ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... และรับฟังความคิดเห็นผ่านช่องทางต่าง ๆ มาใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญครบถ้วนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแล้ว

๙. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๗ คน คือ

- (๑) ศาสตราจารย์โกวิท พวงงาม
- (๒) พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง
- (๓) นายธีรรัชชัย พันธุมาศ
- (๔) นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์
- (๕) นายภาสกร เงินเจริญกุล
- (๖) นายสงวน พงษ์มณี
- (๗) พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ

๑๐. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น นายชจิตร ชัยนิคม และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้ “มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วัน <u>ที่</u> ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”	
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ นายสุรพล นาควานิช (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขความ ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้	

“มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๒) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
- (๓) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓
- (๔) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๕) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.

๒๕๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสภาทนายความ คณะกรรมการสภาทนายความ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และเลขานุการสภาทนายความ

บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายเฉลา พวงมาลัย นายชจิตร ชัยนิคม นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม นายคณัย มะหิพันธ์ และนายวีรบุล เสมาทอง (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๒) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
- (๓) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓
- (๔) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๕) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๖

และที่แก้ไขเพิ่มเติม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสภาการศึกษา คณะกรรมการสภาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และเลขาธิการสภาการศึกษา

(๖) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๗/๒๕๕๘ เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการคุรุสภา คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการบริหารองค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาลงวันที่ ๑๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

(๗) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขปัญหาการบริหารงานบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

(๘) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๖/๒๕๖๐ เรื่อง การบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

(๙) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๗/๒๕๖๐ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

(๑๐) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๘/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน”

นายสงวน พงษ์มณี ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้
“มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

(๒) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

(๔) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๕) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖

และที่แก้ไขเพิ่มเติม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสภาการศึกษา คณะกรรมการสภาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และเลขาธิการสภาการศึกษา

(๖) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๗/๒๕๕๘ เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการครูสภา คณะกรรมการบริหารองค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๗) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๗/๒๕๖๐ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๗/๒๕๕๘

(๘) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๘/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ

บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวีรบูล เสมาทอง (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ

ในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักในสถานศึกษาในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียน ตลอดจนจรรยาบรรณ ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้และมีสมรรถนะด้านต่าง ๆ แต่ไม่หมายความรวมถึงผู้สอนในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า ครูซึ่งเป็นหัวหน้าในสถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีหน้าที่และความรับผิดชอบหลักในการบริหารสถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษาดังกล่าว

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหาร การศึกษานอกสถานศึกษา

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีหน้าที่และอำนาจหรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“สถานศึกษาของรัฐ” หมายความว่า สถานศึกษาที่หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นหรือเป็นผู้บริหารจัดการ

“จังหวัด” หมายความว่า กรุงเทพมหานครด้วย

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

“คณะกรรมการนโยบาย” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการศึกษา แห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษา แห่งชาติ

“กระทรวงเจ้าสังกัด” หมายความว่า กระทรวงที่มีหน่วยงานของรัฐจัดการศึกษา หรือจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในสังกัด”

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก และนางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักในสถานศึกษาในการจัด กระบวนการเรียนรู้ เป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียน ตลอดจนจรรยาบรรณ ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนรู้ ของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้และมีสมรรถนะด้านต่าง ๆ แต่ไม่หมายความรวมถึง ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า ครูซึ่งเป็นหัวหน้าในสถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีหน้าที่และความรับผิดชอบหลักในการบริหารสถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษาดังกล่าว

“บุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหาร การศึกษา ศึกษานิเทศก์ ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานการศึกษาที่ทำหน้าที่สนับสนุนการศึกษาให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษา

ตลอดจนการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษาของรัฐและเอกชน

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีหน้าที่และอำนาจหรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“สถานศึกษาของรัฐ” หมายความว่า สถานศึกษาที่หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นหรือเป็นผู้บริหารจัดการ

“จังหวัด” หมายความว่า รวมถึง กรุงเทพมหานครด้วย

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

“คณะกรรมการนโยบาย” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการศึกษา

แห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษา

แห่งชาติ

“กระทรวงเจ้าสังกัด” หมายความว่า กระทรวงที่มีหน่วยงานของรัฐจัดการศึกษาหรือจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในสังกัด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
คงไว้ตามร่างเดิม

นายดิเรก พรสีมา (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้ การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้
เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคม เพื่อให้เกิดความรู้ สติปัญญา ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง
ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้
และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“ครู” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักในสถานศึกษาในการจัด
กระบวนการเรียนรู้ เป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียน ตลอดจนเอื้ออำนวย ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนรู้
ของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้และมีสมรรถนะด้านต่าง ๆ แต่ไม่หมายความรวมถึง
ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า ครูซึ่งเป็นหัวหน้าในสถานศึกษาของรัฐ
ที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีหน้าที่และรับผิดชอบ

หลักในการบริหารสถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษาดังกล่าว

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานการศึกษา

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน วิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีหน้าที่และอำนาจหรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น

“สถานศึกษาของรัฐ” หมายความว่า สถานศึกษาที่หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นหรือเป็นผู้บริหารจัดการ

“จังหวัด” หมายความว่า กรุงเทพมหานครด้วย

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

“คณะกรรมการนโยบาย” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการศึกษา แห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษา แห่งชาติ

“กระทรวงเจ้าสังกัด” หมายความว่า กระทรวงที่มีหน่วยงานของรัฐจัดการศึกษา หรือจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในสังกัด”

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ ในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้ การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคม เพื่อให้เกิดความรู้ สติปัญญา ทักษะ ทักษะ คณิต ที่ดี โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักในสถานศึกษาในการจัด กระบวนการเรียนรู้ เป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียน ตลอดจนจรรโลง ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนรู้อย่างเป็นของตนเองและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้และมีสมรรถนะด้านต่าง ๆ และอบรม สร้างให้ผู้เรียนมี พฤติกรรมตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ไม่หมายความรวมถึงผู้สอนในระดับอุดมศึกษาหรือ เทียบเท่า

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า ครูซึ่งเป็นหัวหน้าในสถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีหน้าที่และความรับผิดชอบ

หลักในการบริหารสถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษาดังกล่าว

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารการศึกษาในหน่วยงานทางการศึกษา

“หน่วยงานทางการศึกษา” หมายความว่า หน่วยงานที่เป็นสำนักงานที่ทำหน้าที่บริหารจัดการ กำกับ ดูแล สนับสนุน ส่งเสริม ตรวจสอบ นิเทศการศึกษาเหนือสถานศึกษาขึ้นไป

“บุคลากรทางการศึกษาอื่น” หมายความว่า ผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์ ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางการศึกษาที่ทำหน้าที่สนับสนุนการศึกษาให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาดำเนินการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาของรัฐและเอกชน

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีหน้าที่และอำนาจหรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“สถานศึกษาของรัฐ” หมายความว่า สถานศึกษาที่หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นหรือเป็นผู้บริหารจัดการ

“จังหวัด” หมายความว่า รวมถึง กรุงเทพมหานครด้วย

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

“คณะกรรมการนโยบาย” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

“กระทรวงเจ้าสังกัด” หมายความว่า กระทรวงที่มีหน่วยงานของรัฐจัดการศึกษา หรือจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในสังกัด”

นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ครู” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักในสถานศึกษาในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียน ตลอดจนเฝ้าอำนวยความสะดวก และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้และมีสมรรถนะด้านต่าง ๆ แต่ไม่หมายความรวมถึงผู้สอนในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า ครูที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นหัวหน้าในสถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีหน้าที่และความรับผิดชอบหลักในการบริหาร

สถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา
ในสถานศึกษาดังกล่าว

“ผู้เรียน” หมายความว่า บุคคลที่มีสัญชาติไทยซึ่งอยู่ในช่วงวัยที่ ๑ ถึงช่วงวัยที่ ๗

ตามมาตรา ๘

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา
ทั้งในส่วนกลางและจังหวัดซึ่งอาจมีชื่อเรียกตามที่กฎหมายบัญญัติว่าด้วยการนั้น

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน
วิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีหน้าที่
และอำนาจหรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“สถานศึกษาของรัฐ” หมายความว่า สถานศึกษาที่หน่วยงานของรัฐ
หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นหรือเป็นผู้บริหารจัดการ

“จังหวัด” หมายความว่า รวมถึง กรุงเทพมหานครด้วย

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

“คณะกรรมการนโยบาย” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการศึกษา

แห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษา

แห่งชาติ

“กระทรวงเจ้าสังกัด” หมายความว่า กระทรวงที่มีหน่วยงานของรัฐจัดการศึกษา
หรือจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในสังกัด”

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้ การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้
เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคม เพื่อให้เกิดความรู้ สติปัญญา ทักษะ ทักษะที่ดี โดย
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง
ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้
และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“ครู” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักในสถานศึกษาในการจัด
กระบวนการเรียนรู้ เป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียน ตลอดจนเื้ออำนวยการ ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนรู้
ของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้และมีสมรรถนะด้านต่าง ๆ แต่ไม่หมายความรวมถึง
ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหาร การศึกษา รวมทั้ง ผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัด กระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหาร การศึกษานอกสถานศึกษาตั้งแต่ระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป รวมถึงผู้บริหารการศึกษา สังกัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า ครูซึ่งเป็นหัวหน้าในสถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีหน้าที่และความรับผิดชอบ หลักในการบริหารสถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้อง การจัดการศึกษาในสถานศึกษาดังกล่าว

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน วิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีหน้าที่ และอำนาจหรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“สถานศึกษาของรัฐ” หมายความว่า สถานศึกษาที่หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นหรือเป็นผู้บริหารจัดการ

“จังหวัด” หมายความว่า กรุงเทพมหานครด้วย

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

“คณะกรรมการนโยบาย” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการศึกษา แห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษา แห่งชาติ

“กระทรวงเจ้าสังกัด” หมายความว่า กระทรวงที่มีหน่วยงานของรัฐจัดการศึกษา หรือจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในสังกัด”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้ การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคม เพื่อให้เกิดความรู้ สติปัญญา ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ โดย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“ครู” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักในสถานศึกษาในการจัด กระบวนการเรียนรู้ เป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียน ตลอดจนอำนวยความสะดวก ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนรู้

ของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้และมีสมรรถนะด้านต่าง ๆ แต่ไม่หมายความรวมถึงผู้สอนในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า

“อาจารย์” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักด้านการสอนและการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาหรืออาชีวศึกษาขั้นสูงของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า ครูซึ่งเป็นหัวหน้าในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีหน้าที่และความรับผิดชอบหลักในการบริหารสถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษาดังกล่าว

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพบริหารการศึกษาในหน่วยงานนอกสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารการศึกษาในระดับส่วนราชการ” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพบริหารการศึกษาในส่วนราชการตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

“ศึกษานิเทศก์” หมายความว่า บุคลากรทางการศึกษาที่ทำหน้าที่นิเทศ แนะนำ ชี้แนะแนวทาง รวมถึงสนับสนุน ส่งเสริม ให้ผู้บริหารสถานศึกษา และครูให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการบริหารจัดการ และการจัดการเรียนการสอน อย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ ในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาทางวิชาการสำหรับนักบริหารทุกระดับในองค์กรที่สังกัด

“นักพัฒนาการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีหน้าที่และอำนาจหรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“สถานศึกษาของรัฐ” หมายความว่า สถานศึกษาที่หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นหรือเป็นผู้บริหารจัดการ

“จังหวัด” หมายความว่า กรุงเทพมหานครด้วย

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

“คณะกรรมการนโยบาย” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการศึกษา แห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษา แห่งชาติ

“กระทรวงเจ้าสังกัด” หมายความว่า กระทรวงที่มีหน่วยงานของรัฐจัดการศึกษา หรือจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในสังกัด

นายสุรพล นาควานิช (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก่ไขความในมาตรา ๔
เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้ การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้
เพื่อความเจริญของบุคคล และสังคม เพื่อให้เกิดความรู้ สติปัญญา ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ โดย
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง
ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้
และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“ครู” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักในสถานศึกษาในการจัด
กระบวนการเรียนรู้ เป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียน ตลอดจนอำนวยความสะดวก ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนรู้
ของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้และมีสมรรถนะด้านต่าง ๆ แต่ไม่หมายความรวมถึง
ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า ครูซึ่งเป็นหัวหน้าในสถานศึกษาของรัฐ
ที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีหน้าที่และความรับผิดชอบ
หลักในการบริหารสถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการ
จัดการศึกษาในสถานศึกษาดังกล่าว

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน
วิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีหน้าที่
และอำนาจหรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“สถานศึกษาของรัฐ” หมายความว่า สถานศึกษาที่หน่วยงานของรัฐ
หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นหรือเป็นผู้บริหารจัดการ

“จังหวัด” หมายความรวมถึง กรุงเทพมหานครด้วย

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความรวมถึง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

“คณะที่ทรงเกียรติยศ” หมายความว่า คณะที่ทรงเกียรติยศ

“สำนักพิเศษ” หมายความว่า สำนักพิเศษ

“เสนาบดีพิเศษ” หมายความว่า เสนาบดีพิเศษ

“กระทรวงเจ้าสังกัด” หมายความว่า กระทรวงที่มีหน่วยงานของรัฐจัดการศึกษา
หรือจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในสังกัด”

นายภาสกร เงินเจริญกุล ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้เรียน” หมายความว่า บุคคลธรรมดาผู้มีสิทธิหรือได้รับสิทธิการเรียนรู้ใน
สถานศึกษา หรือสถานศึกษาของรัฐ

“ครู” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักในสถานศึกษาในการจัด
กระบวนการเรียนรู้ เป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียน และถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน ตลอดจน

เอื้ออำนวย ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้และมี
สมรรถนะด้านต่าง ๆ แต่ไม่หมายความรวมถึงผู้สอนในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า ครูซึ่งเป็นหัวหน้าในสถานศึกษาของรัฐ
ที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีหน้าที่และความ
รับผิดชอบหลักในการบริหารสถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น
ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษาดังกล่าว

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้
วิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีหน้าที่
และอำนาจหรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“สถานศึกษาของรัฐ” หมายความว่า สถานศึกษาที่หน่วยงานของรัฐ
หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นหรือเป็นผู้บริหารจัดการ

“จังหวัด” หมายความว่า กรุงเทพมหานครด้วย

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

“คณะกรรมการนโยบาย” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการศึกษา
แห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษา
แห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษา
แห่งชาติ

“กระทรวงเจ้าสังกัด” หมายความว่า กระทรวงที่มีหน่วยงานของรัฐจัดการศึกษา
หรือจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในสังกัด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔
เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักในสถานศึกษาของรัฐและ
เอกชน ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียน ตลอดจนเอื้ออำนวย ส่งเสริม และ
พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้และมีสมรรถนะด้านต่าง ๆ และมี
มาตรฐานด้านการสอนที่กำหนดให้มีใบประกอบวิชาชีพครู แต่ไม่หมายความรวมถึงผู้สอนใน
ระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า ครูซึ่งเป็นหัวหน้าผู้บริหารในสถานศึกษา
ของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีหน้าที่
และความรับผิดชอบหลักในการบริหารสถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของครูและบุคลากรทางการ
ศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องโดยตรงในสถานศึกษาดังกล่าว

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า ครูซึ่งเป็นผู้บริหารการศึกษาในหน่วยงาน
นอกสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ และมีหน้าที่
ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารสถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและ
บุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาดังกล่าว

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพหรือผู้ปฏิบัติงานใน
หน่วยงานการศึกษาที่ทำหน้าที่สนับสนุนการศึกษา ให้บริการหรือปฏิบัติงานอันเกี่ยวเนื่องกับการจัด
กระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ การบริหารการศึกษา ตลอดจนการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย
วิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษาของรัฐและเอกชน

“ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ” หมายความว่า ใบประกอบวิชาชีพครู และอาจ
รวมถึงบุคลากรทางการศึกษา ในสถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษาของรัฐและเอกชน

“หน่วยงานการศึกษา” หมายความว่า

(๑) สถานศึกษา

(๒) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๓) ศูนย์การศึกษาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ

(๔) ศูนย์การศึกษาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในเขต

กรุงเทพมหานคร

(๕) สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัด

(๖) สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

กรุงเทพมหานคร

(๗) ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด

(๘) ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำกรุงเทพมหานคร

(๙) สถาบันอาชีวศึกษาประจำจังหวัด

(๑๐) สถาบันอาชีวศึกษาประจำกรุงเทพมหานคร

(๑๑) สำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอ

(๑๒) สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด

(๑๓) สำนักงานการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร

(๑๔) แหล่งการเรียนรู้ตามประกาศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๑๕) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

(๑๖) สำนักงานศึกษาธิการกรุงเทพมหานคร

(๑๗) หน่วยงานตามที่กฎหมายว่าด้วย ระเบียบบริหารราชการ

กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศ

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน
วิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีหน้าที่
และอำนาจหรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“สถานศึกษาของรัฐ” หมายความว่า สถานศึกษาที่หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นหรือเป็นผู้บริหารจัดการ แต่ไม่หมายความรวมถึงสถานศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการศึกษาเฉพาะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“สังกัด” หมายถึงกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายถึงกระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าราชการจังหวัด

“คณะกรรมการนโยบาย” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการศึกษา

แห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษา

แห่งชาติ

“กระทรวงเจ้าสังกัด” หมายความว่า กระทรวงที่มีหน่วยงานของรัฐจัดการศึกษาหรือจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในสังกัด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ และนายธีรรัชชัย พันธุ์มาศ ขอแปรญัตติ
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักในสถานศึกษาในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียน ตลอดจนอำนวยความสะดวก ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้และมีสมรรถนะด้านต่าง ๆ แต่ไม่หมายความรวมถึงผู้สอนในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า ครูซึ่งเป็นหัวหน้าผู้บริหารในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีหน้าที่และความรับผิดชอบหลักในการบริหารสถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องโดยตรงในสถานศึกษาดังกล่าว

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า ครูซึ่งเป็นผู้บริหารการศึกษาในหน่วยงานนอกสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) และมีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารสถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาดังกล่าว

“ศึกษานิเทศก์” หมายความว่า ครูซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่นิเทศและให้การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของครู ในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานการศึกษาที่ทำหน้าที่สนับสนุนการศึกษา ให้บริการหรือปฏิบัติงานอันเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ การบริหารการศึกษา ตลอดจนการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษาของรัฐและเอกชน

“ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ” หมายความว่า ใบประกอบวิชาชีพครู และอาจรวมถึงบุคลากรทางการศึกษา ในสถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษาของรัฐและเอกชน

“หน่วยงานการศึกษา” หมายความว่า

(๑) สถานศึกษา

(๒) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๓) ศูนย์การศึกษาการศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ

(๔) ศูนย์การศึกษาการศึกษาจากระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเขตใน

กรุงเทพมหานคร

(๕) สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัด

(๖) สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

กรุงเทพมหานคร

(๗) ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด

(๘) ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำกรุงเทพมหานคร

(๙) สถาบันอาชีวศึกษาประจำจังหวัด

(๑๐) สถาบันอาชีวศึกษาประจำกรุงเทพมหานคร

(๑๑) สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด

(๑๒) สำนักงานการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร

(๑๓) แหล่งการเรียนรู้ตามประกาศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๑๔) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

(๑๕) สำนักงานศึกษาธิการกรุงเทพมหานคร

(๑๖) หน่วยงานตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ

กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศกระทรวง หรือหน่วยงานที่คณะกรรมการข้าราชการครู กำหนด

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีหน้าที่และอำนาจหรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“สถานศึกษาของรัฐ” หมายความว่า สถานศึกษาที่หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นหรือเป็นผู้บริหารจัดการ แต่ไม่หมายความรวมถึงสถานศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการศึกษาเฉพาะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“จังหวัด” หมายความว่า ทบวงทบวงทบวงทบวง

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด

“คณะกรรมการนโยบาย” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการศึกษา
แห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษา

แห่งชาติ

“กระทรวงเจ้าสังกัด” หมายความว่า กระทรวงที่มีหน่วยงานของรัฐจัดการศึกษา
หรือจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในสังกัด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงที่จัดการศึกษา ที่ทรงรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และ
อำนาจของตน

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และรัฐมนตรีกระทรวงอื่น
และรัฐมนตรีว่ากระทรวงที่ทรงรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับ
หน้าที่และอำนาจของตน

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและรัฐมนตรีกระทรวงอื่น มีอำนาจออก
กฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

หมวด ๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย ไม่มีการแก้ไข
ของการจัดการศึกษา

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายดิเรก พรสีมา นายขจิตร์ ชัยนิคม รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความข้อหมวด ๑ เป็นดังนี้

“หมวด ๑

วัตถุประสงค์ ~~๕๗~~ เป้าหมาย สิทธิ และหลักการของการจัดการศึกษา”

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายสุรพล นาควาณิช (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาบุคคล ให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม เป็นคนดี มีวินัย รู้จักสิทธิควบคู่กับหน้าที่และความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ภูมิใจและ ตระหนักในความสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ มีทักษะการ เรียนรู้ ทักษะอาชีพและทักษะชีวิตที่สร้างสรรค์ สอดคล้องและเท่าทันพัฒนาการของโลก มีโอกาส พัฒนาความถนัดของตนให้เกิดความเชี่ยวชาญได้ มีสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัวยุ ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ๕๗มีความเป็นพลเมืองที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมไทยและ สังคมโลกได้อย่างเหมาะสม และสามารถสร้างสรรค์เศรษฐกิจและสังคมที่พึงประสงค์ เท่าเทียม และเป็น ธรรมได้”

นายเกษิต์เดช ชูติมันต์ และนายสฤกษ์ดี บุตรเนียร (กรรมการ)

ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาบุคคล ให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม เป็นคนดี มีวินัย รู้จักสิทธิควบคู่กับหน้าที่และความรับผิดชอบ ภูมิใจและตระหนักในความสำคัญของ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข รู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพและทักษะ ชีวิตที่สร้างสรรค์ สอดคล้องและเท่าทันพัฒนาการของโลกพร้อมปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงของโลก อย่างสมคูล มีโอกาสพัฒนาความถนัดของตนให้เกิดความเชี่ยวชาญได้ มีสำนึกในความรับผิดชอบต่อ ครอบครัวยุ ชุมชน สังคมและประเทศชาติ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม”

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาบุคคล
ให้มีความสมบูรณ์ไปไปสู่อัจฉริยภาพทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ
และคุณธรรม เป็นคนดี มีวินัย รู้จักสิทธิควบคู่กับหน้าที่และความรับผิดชอบ ภูมิใจและตระหนักใน
ความสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ มีทักษะการ
เรียนรู้ ทักษะอาชีพและทักษะชีวิตที่สร้างสรรค์ สอดคล้องและเท่าทันพัฒนาการของโลก มีโอกาส
พัฒนาความถนัดของตนให้เกิดความเชี่ยวชาญได้ มีสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว
ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ส่งเสริมความเป็นพลเมืองที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมไทยและ
สังคมโลกได้อย่างผาสุก และสามารถเป็นผู้ประกอบการนวัตกรรมสร้างสรรค์เศรษฐกิจและสังคมที่พึง
ประสงค์ เท่าเทียม และเป็นธรรมได้”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนา
ส่งเสริมให้บุคคลให้มีค่านิยมคุณธรรมทั้งส่วนตนและสังคม สติ ปัญญา ค่านิยม และคุณธรรม เป็นคนดี
มีวินัย รู้จักสิทธิควบคู่กับหน้าที่และความรับผิดชอบ ภูมิใจและตระหนักในค่านิยมส่วนตนและส่วนรวม
ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น
ประมุข รู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพ และ
ทักษะชีวิตที่สอดคล้องและเท่าทันพัฒนาการของโลก มีโอกาสพัฒนาความถนัดของตนให้เกิด
ความเชี่ยวชาญได้ มีสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ และ
สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างผาสุก และมีคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีพัฒนาการตามศักยภาพของแต่ละบุคคลทั้ง สุขภาพ สติปัญญา ความรู้ อารมณ์
สังคม คุณธรรม การเป็นผู้นำและการทำงานเป็นทีม การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(๒) มีโอกาสค้นพบและพัฒนาความถนัดและความสนใจของตนให้เกิดความ
เชี่ยวชาญ

(๓) มีทักษะที่จำเป็นต่อการรับมือกับโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งการ
แก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร สร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยี การสร้างประโยชน์จากเทคโนโลยี

(๔) มีความตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตนต่อผู้อื่นตามรัฐธรรมนูญและหลักสากล
เคารพความแตกต่างหลากหลายและสิทธิมนุษยชน เป็นพลเมืองที่ตื่นรู้ในระบอบประชาธิปไตย และมี
ส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ มีความพร้อมสำหรับการเป็นพลเมืองโลก ความเข้าใจในพหุวัฒนธรรม
และความสนใจในการแก้ปัญหาในระดับนานาชาติ”

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนา ส่งเสริมให้บุคคลให้มีค่านิยมของบุรุษที่สุจริต ซื่อสัตย์ ซื่อสัตย์ และค่านิยมอื่นที่เป็นคุณดี มีวินัย รู้จักสิทธิควบคู่กับหน้าที่และความรับผิดชอบ ภูมิใจและตระหนักในค่านิยมสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเคารพปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักทักษะประกอบอาชีพส่วนรวมและของประเทศชาติ มีทักษะการวิจัย รู้จักทักษะอาชีพและทักษะชีวิตที่ สอดคล้องและเท่าทันพัฒนาการของสังคม มีโอกาสพัฒนาตนเองให้เติบโตตามวัยอย่างเต็มที่ มีส่วนที่ในค่านิยมที่สุจริต ซื่อสัตย์ ชุมชน สังคมและประเทศชาติ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

(๑) มีพัฒนาการตามศักยภาพของแต่ละบุคคลทั้งสุขภาพ สติปัญญา ความรู้ อารมณ์ สังคม และคุณธรรม

(๒) มีโอกาสค้นพบและพัฒนาความถนัดและความสนใจของตนให้เกิดความเชี่ยวชาญ

(๓) มีทักษะที่จำเป็นต่อการรับมือกับโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งการแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การสร้างประโยชน์จากเทคโนโลยี การเป็นผู้นำและการทำงานเป็นทีม การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(๔) มีความตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตนต่อผู้อื่นตามรัฐธรรมนูญและตามหลักสากล เคารพความแตกต่างหลากหลายและสิทธิมนุษยชน เป็นพลเมืองที่ตื่นรู้ในระบอบประชาธิปไตย และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๕) มีความพร้อมสำหรับการเป็นพลเมืองโลก ความเข้าใจในพหุวัฒนธรรม และความสนใจในการแก้ปัญหาในระดับนานาชาติ”

นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม”

นายภาสกร เงินเจริญกุล ขอแปรญัตติ แก้ไขความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเท่าเทียมกันและเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาบุคคลให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติ ปัญญา ความรู้ และคุณธรรม เป็นคนดี มีวินัย รู้จักสิทธิควบคู่กับหน้าที่และความรับผิดชอบ ภูมิใจและตระหนักในคุณค่าของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตที่ สอดคล้องและเท่าทันพัฒนาการของโลก มีโอกาสพัฒนาความถนัดของตนให้เกิดความเชี่ยวชาญได้ มีสำนึกในความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข”

คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖
เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาบุคคล ให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติ ปัญญา ความรู้ และคุณธรรม เป็นคนดี มีวินัย รู้จักสิทธิ ควบคู่กับหน้าที่ และมีความรับผิดชอบ ภูมิใจและหน้าที่ดูแลและรักษาความมั่นคงของมนุษย์ ตระหนักในสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตที่สอดคล้องและเท่าทันพัฒนาการของโลก มีโอกาสพัฒนาความถนัดของตนให้เกิดความเชี่ยวชาญได้ มีสำนึกในความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ เคารพในความแตกต่างหลากหลาย และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างผาสุก”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖
เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาให้ผู้เรียน แต่ละบุคคลได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพอย่างบริบูรณ์ ตามศักยภาพและความต้องการของตน ให้มี ค่านิยม สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ อย่างเท่าเทียมกัน และมีคุณธรรม เป็นต้นยึดมั่น ในความดี มีวินัย รู้จักสิทธิตนขงคู่ที่ขงหน้าที่และตนรับผิดชชช ภูมิใจ และตระหนักในค่านิยม ของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิต ที่ให้สอดคล้องและเท่าทันพัฒนาการของโลก มีโอกาสพัฒนาความถนัดของตน ให้เกิดความเชี่ยวชาญได้ และมีสำนึกในความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ในสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างผาสุก”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ และนายธีรวัชชัย พันธุ์มาศ ขอแปรญัตติ
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาให้แต่ละบุคคลให้ มีค่านิยม สมบูรณ์ ตามศักยภาพของตน สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ อย่างเท่าเทียมกัน และคุณธรรม เป็นคนดี มีวินัย รู้จักสิทธิตนขงคู่ที่ขงหน้าที่และตนรับผิดชชช ภูมิใจ และตระหนักในค่านิยม ของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศ

ประเทศไทย มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตที่ให้สอดคล้องและเท่าทันพัฒนาการของโลก มีโอกาสพัฒนาความถนัดของตนให้เกิดความเชี่ยวชาญได้ และมีสำนึกในความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศไทย และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างผาสุก”

คณะกรรมการฯ ไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการฯ ขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายสุรพล นาควานิช (กรรมการฯ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ

ในมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗ การดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ต้องพัฒนาฝึกฝน และบ่มเพาะให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่ดี ก่อเกิดเป็นสมรรถนะที่นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตและการทำงานได้อย่างบูรณาการกัน

ภายใต้วัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง บุคคลย่อมมีสิทธิ เสรีภาพ ที่จะศึกษาพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิตในทุกระบบการศึกษา และมีสิทธิที่จะเลือกรับบริการทางการศึกษา ตามโอกาสตามความสมัครใจ ความสนใจ ตามศักยภาพ และความสามารถ มากน้อยได้อย่างไม่มีขีดจำกัด”

นายชจิตร ชัยนิคม และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมการฯ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗ การดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ต้องพัฒนาฝึกฝน และบ่มเพาะให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่ดี เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล ก่อเกิดเป็นสมรรถนะที่นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตและการทำงานได้อย่างบูรณาการ **ทั้ง**”

นายภิชิตเดช ชูติมันต์ และนายสุภชาติ บุตรเนียร (กรรมการฯ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗ การดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ต้องพัฒนาฝึกฝน และบ่มเพาะให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่ดี ก่อเกิดเป็นสมรรถนะที่นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตและการทำงานได้อย่างบูรณาการกันให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และความต้องการของสถานประกอบการ”

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗ การดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ต้องพัฒนา ฝึกฝน อบรม และบ่มเพาะ นิสิต ให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพอย่างบริบูรณ์ มีความรู้ ความสามารถ

ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่ดี ก่อเกิดเป็นสมรรถนะที่นำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตและ
การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและความสุข”

คณะกรรมการฯไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น

แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

มาตรา ๘ ในการพัฒนา พีทีพีจัดการศึกษา ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๒ และ ยังเพาะให้ผู้เรียนมีโอกาสเกิดสมรรถนะตามมาตรา ๗ ต้องพัฒนา ผักฝน และบ่มเพาะให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดเชิงระบบ ดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของระดับชั้นและการปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับช่วงวัย ดังต่อไปนี้

(๑) ช่วงวัยที่หนึ่ง ตั้งแต่แรกเกิดจนมีอายุครบหนึ่งปี ต้องได้รับทราบเสียงดูให้มีความสุขภาพที่สมบูรณ์ ทักษะพัฒนาทักษะอารมณ์ และทักษะระดับที่รับรู้ทางประสาทสัมผัสให้สามารถเรียนรู้ในทางช่วยเหลือตนเองและสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ตัววัย

(๒) ช่วงวัยที่สอง เมื่อมีอายุเกินหนึ่งปีจนถึงสามปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (๑) แล้ว ต้องฝึกฝนให้ช่วยเหลือตนเองได้ตัววัยขึ้น เรียนรู้ผ่านการเล่น ทักษะแยกแยะและทักษะปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสภาพแวดล้อม เรียนรู้การพูดและทักษะสื่อสารที่ดี เรียนรู้การสำรวจพื้นที่ เข้าใจตนเองและผู้อื่น เรียนรู้ศิลปะและเรียงร้อยพัฒนาธรรมชาติทางปัญญา

(๓) ช่วงวัยที่สาม เมื่อมีอายุเกินสามปีจนถึงหกปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (๒) แล้ว ต้องฝึกฝนให้เกิดสมาธิจดจ่อหนึ่งอย่าง ตามคุณธรรมที่ได้สวมใส่ที่ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย เคารพกฎกติกา เห็นคุณค่าและมันในตนเอง รับรู้ความเห็นต่าง เข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือบิดามารดาหรือผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องที่ต่างตามสมควร รู้จักควบคุมสภาวะของจิตใจที่สุจริต เรียนรู้สิทธิและเสรีภาพ รับรู้สิ่งตามธรรมชาติของสังคม เข้าใจในสิทธิของตัวเอง มีทักษะการคิดที่สร้างสรรค์ สดุดีสง่า เคารพเกียรติยศ และแยกแยะได้ตัววัย รู้จักใช้เหตุผล เข้าใจความหมายของธรรมชาติและอักษรภาษาไทย รู้จักสิ่งตามธรรมชาติและวิถีชีวิต และตามเป็นไทย และเรียงเรียนรู้ที่สอดกับวิถีชีวิตที่สร้างสรรค์และสิ่งตามธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย

(๔) ช่วงวัยที่สี่ เมื่อมีอายุเกินหกปีจนถึงสิบสองปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (๓) ยอมรับตนเองและในในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้มีความ

ภาษการต่างประเทศในระดับที่สภากรรมการสภาวัฒนธรรมและสภามหาวิทยาลัยได้ขอสงวนสิทธิ์ใน
โดยให้แก่วัยเข้ามหาวิทยาลัยเป็นสองส่วน แต่สองส่วนต้องบรรลุเข้ามหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

(ก) เข้ามหาวิทยาลัยตามประเภทของอาชีพ มีค่าเฉลี่ยหรือ ค่าเฉลี่ย หรือเฉลี่ย
ในต่างประเทศของอาชีพหรือวิชาชีพด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านที่ตนเองสนใจ หรือเริ่ม
ประกอบอาชีพที่สภาวัฒนธรรม รัฐสภาท้องถิ่นและสภาวัฒนธรรมระดับ รัฐสภาท้องถิ่น
ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือวิชาชีพของตน

(ข) เข้ามหาวิทยาลัยตามระดับชั้นศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีทักษะและความรู้
ในวิชาชีพพื้นฐานในสาขาที่ตนเองสนใจและประสงค์จะศึกษาค้นคว้า

(๓) ช่วงวัยที่เจ็ด การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือที่ศึกษาระดับสูง
นอกจากต้องต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ (๒) ขอสงวนสิทธิ์ในและในระดับที่สูงขึ้น
แล้ว ต้องมีที่ปรึกษาให้รู้สึกรับรองจากสภาวัฒนธรรม เช่น พละศึกษาที่เข้มแข็ง เคารพกฎกติกา
ขอสงวนสิทธิ์ เป็นปฏิสัมพันธ์ต่อสาธารณชนหรือประเพณีที่ดี มีค่านิยมที่ดีที่แสดงออกใน
สิ่งที่เป็นที่ยอมรับชมเชย มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อปัญหาของบ้านเมืองและสังคม มีทักษะในการ
ด้านวิชาและสภามหาวิทยาลัยเพิ่มเติม แต่ไม่อุปสรรคหรือสับสนที่เลวร้ายได้ มีค่านิยม
ภาษการต่างประเทศในระดับที่ใช้ประกอบอาชีพได้ และเริ่มขอรับทุนในสาขาวิชาที่ตนเองศึกษา สภาวัฒนธรรม
ทั่วไปใช้ในทางปฏิบัติที่ สภามหาวิทยาลัย สิ่งใหม่ ๆ หรือสภามหาวิทยาลัยใหม่ขึ้นได้ เมื่อมีอายุเกินสิบแปด
ปี

การวัดมาตรฐานการศึกษาเพื่อให้อำนาจรัฐสภาวัฒนธรรมหนึ่ง ให้ดำเนินการซึ่ง
พัฒนาการของวัฒนธรรมและจิตสำนึกของผู้เรียนตามระดับชั้นวัย โดยเฉพาะในชั้นวัยที่สี่ให้เริ่ม
เน้นความรู้ทางวิชาชีพหรือที่พิเศษเฉพาะทางตามความสนใจหรือตามความสนใจของตน
ในชั้นวัยสี่หรือห้าปีขึ้นไป

ให้คณะกรรมการนโยบายกำหนดรายละเอียดในมาตรฐานการศึกษาเพื่อให้อำนาจรัฐสภา
ของเป้าหมายในแต่ละวัยตามวรรคหนึ่ง ให้เหมาะสมกับโดยคำนึงถึงพัฒนาการของร่างกายและ
จิตใจของผู้เรียนตามระดับชั้นวัยในช่วงวัยนั้นระดับการศึกษา และระบบการศึกษา โดยกำหนดเกณฑ์
การพัฒนา ผักผ่อน และบ่มเพาะ เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

ในกรณีที่สภาวัฒนธรรมเห็นว่าให้สอดคล้องกับพัฒนาการของจิต การรู้เท่าทัน
เทคโนโลยี และความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ คณะกรรมการนโยบายขอสงวนสิทธิ์โดยสภาวัฒนธรรมเห็นชอบ
ของสภาวัฒนธรรมหรือสภาวัฒนธรรมหรือสภาวัฒนธรรมเข้ามหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย

นายสุรพล นาควานิช (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก่ไขความในมาตรา ๘
เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ ในการพัฒนา ผักผ่อน และบ่มเพาะให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตาม
มาตรา ๗ ต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามระดับช่วงวัย ดังต่อไปนี้

(๑) ช่วงวัยที่หนึ่ง ตั้งแต่แรกเกิดจนมีอายุครบหนึ่งปี ต้องได้รับการเลี้ยงดูให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ การพัฒนาทางอารมณ์ และการกระตุ้นการรับรู้ทางประสาทสัมผัส ให้สามารถเรียนรู้ในการช่วยเหลือตนเองและสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ตามวัย

(๒) ช่วงวัยที่สอง เมื่อมีอายุเกินหนึ่งปีจนถึงสามปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๑) แล้ว ต้องฝึกฝนให้ช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น เรียนรู้ผ่านการเล่น การสังเกตและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสภาพแวดล้อม เรียนรู้การพูดและการสื่อสารที่ดี เรียนรู้การสร้างวินัย เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เริ่มรู้จักพ่อแม่ และเริ่มซึมซับวัฒนธรรมไทย พื้นฐาน

(๓) ช่วงวัยที่สาม เมื่อมีอายุเกินสามปีจนถึงหกปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๒) แล้ว ต้องฝึกฝนให้เกิดสมาธิอย่างต่อเนื่อง ควบคุมอารมณ์ได้ สามารถใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่และมัดเล็ก เริ่มรู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง รู้จักระมัดระวังอันตราย ชื่อสัตย์สุจริต มีวินัย เคารพกฎกติกา เห็นคุณค่าและมั่นใจในตนเอง ได้รับความเห็นต่าง เข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือบิดามารดาหรือผู้ปกครองและผู้อื่นตามกำลังความสามารถ รู้จักความสำคัญของอาชีพที่สุจริต เริ่มรู้จักริเริ่มสร้างสรรค์ รับรู้ถึงความงามทางศิลปะ เข้าใจในสิ่งรอบตัว มีทักษะการคิดพื้นฐาน สามารถสังเกต จัดกลุ่ม เปรียบเทียบ และแยกแยะได้ตามวัย รู้จักใช้เหตุผล เข้าใจการนับจำนวนและอักษรภาษาไทย รู้จักสังคมไทย วัฒนธรรม วิถีชีวิต และความเป็นไทย และเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับโลกซึ่งรวมถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย

(๔) ช่วงวัยที่สี่ เมื่อมีอายุเกินหกปีจนถึงสิบสองปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๓) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้มีทักษะบริหารจัดการตนเอง ดูแลสุขภาพทั้งกายและจิตของตนเอง เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเอง ภูมิใจและตระหนักในสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตอาสา ภาคภูมิใจในความเป็นไทย ซึมซับในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รับรู้ถึงความงามของธรรมชาติ มีนิสัยในการสังเกตและใฝ่รู้ มีทักษะในการเรียนรู้ รู้จักและรู้เท่าทันในการใช้เทคโนโลยีหาความรู้ รู้จักคิดและกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล รู้จักการวางแผนล่วงหน้า รู้จักวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา รักการทำงานเป็นหมู่คณะ มีทักษะในการอ่าน เขียน และใช้ภาษาไทย มีความฉลาดรู้ทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาการคำนวณ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน มีความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตของชนชาติไทยและประเทศเพื่อนบ้าน มีความรู้ในภาพกว้างของโลกและพัฒนาการของเทคโนโลยี รักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเริ่มหาช่องทางในการประกอบอาชีพ

(๕) ช่วงวัยที่ห้า เมื่อมีอายุเกินสิบสองปีจนถึงสิบห้าปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๔) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้รู้จักพัฒนาสุขภาพกาย ควบคุมอารมณ์ เข้าใจในพัฒนาการของสมองวัยรุ่น รับผิดชอบที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง

รู้ความถนัดและเชื่อมั่นในความสามารถของตน เรียนรู้ที่จะตัดสินใจและวางแผนชีวิต ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลาย สามารถแก้ไขปัญหาชีวิตที่ซับซ้อนขึ้น ยึดมั่นในจริยธรรม เชื่อมั่นและเข้าใจการอ้างความเป็นไทย สามารถสื่อสารภาษาไทยที่สมบูรณ์ รู้และเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้ ซาบซึ้งในความงามของศิลปะและธรรมชาติ เรียนรู้การดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใฝ่รู้และมีทักษะในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการของโลก ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ สามารถคิดในเชิงสังเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ผ่านช่องทางต่าง ๆ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนรู้ เข้าใจในพื้นฐานเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเงิน มีความรู้ในศาสตร์และมีสมรรถนะ สามารถเลือกเส้นทางการศึกษาต่อหรือเส้นทางอาชีพและการทำงานได้

(๖) ช่วงวัยที่หก เมื่อมีอายุเกินสิบห้าปีจนถึงสิบแปดปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๕) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้ดูแลตนเองได้อย่างสมบูรณ์ แสวงหาความรู้และข้อมูลให้ทันการณ์ รู้วิธีตรวจสอบข้อมูลและสถานการณ์ที่ถูกต้อง ยึดมั่นในหลักคุณธรรม ขยัน อดทน และไม่ท้อถอย พร้อมปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและแก้ไขปัญหา เข้าใจบทบาทของประเทศไทยในสังคมโลก และรู้ภาษาต่างประเทศในระดับที่สามารถเจรจาต่อรองและแสวงหาความรู้ได้อย่างคล่องแคล่ว โดยให้แยกเป้าหมายออกเป็นสองด้าน แต่ละด้านต้องบรรลุเป้าหมาย ดังต่อไปนี้

(ก) เป้าหมายด้านการประกอบอาชีพ มีความพร้อม ความรู้ หรือฝีมือในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านที่ตนเองถนัด หรือริเริ่มประกอบกิจการของตนเอง รู้หลักต้นทุนและการตลาดเบื้องต้น รู้จักใช้เทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพของตน

(ข) เป้าหมายด้านการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีทักษะและความรู้ในวิชาพื้นฐานในสาขาที่ตนถนัดและประสงค์จะศึกษาต่อ

(๗) ช่วงวัยที่เจ็ด การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือทักษะอาชีพขั้นสูง นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๖) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้รู้จักแสวงหาความสุขสงบทางจิตใจ เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง เคารพกฎกติกาอย่างเคร่งครัด เป็นปฏิปักษ์ต่อการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ มีความกล้าหาญที่จะแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อปัญหาของบ้านเมืองและสังคม มีทักษะในการค้นคว้าและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม แก้ไขอุปสรรคหรือสถานการณ์ที่เลวร้ายได้ มีความรู้ในภาษาต่างประเทศในระดับที่ใช้ประกอบอาชีพได้ และเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตนศึกษา สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ หรือสร้างความรู้ใหม่ขึ้นได้

การจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงพัฒนาการของร่างกายและจิตใจของผู้เรียนตามระดับช่วงวัย โดยเฉพาะในช่วงวัยที่สี่ให้เริ่มเน้นความรู้ทางวิชาการหรือทักษะเฉพาะทางตามความสนใจหรือตามความถนัดของตนในช่วงหลังจากอายุแปดปีเป็นต้นไป

วัฒนธรรม วิถีชีวิต และค่านิยมของไทย และเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับโลกที่เชื่อมโยงซึ่งวัฒนธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมด้วย ระดับศึกษาขั้นพื้นฐาน

(ก) ระดับประถมศึกษา ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามแนวทางพหุปัญญาให้หลากหลาย ตามศักยภาพพัฒนาการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงผ่านการบูรณาการกิจกรรมเรียนรู้ที่ใช้ปัญหา หรือโครงการเป็นฐาน (Problem - based Learning and Project-based Learning) รวมถึง พัฒนาทักษะสำคัญในการเรียนรู้ทางภาษา ทักษะการคิด ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทักษะการคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ที่เป็นชิ้นงานผลผลิตเชิงประจักษ์เสริมสร้างสมรรถนะ และทักษะที่จำเป็นสร้างงาน สร้างนวัตกรรมที่สามารถพัฒนาไปเป็นผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นได้

(ข) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ต่อยอดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดเชิงระบบ ผู้เรียนสร้างความรู้ ระดับความคิดรวบยอด และระดับหลักการใช้ความรู้ผลิตผลงานอย่างสร้างสรรค์ เน้นทักษะพื้นฐานทางการเรียนรู้ และการดำรงชีวิตทักษะความเป็นมนุษย์ ทักษะการตัดสินใจ ทักษะ การแก้ปัญหา ทักษะการสังเคราะห์ ทักษะการสร้างสรรค์ ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการสื่อสาร บนพื้นฐานคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีและเสริมสร้างทักษะเฉพาะทางด้านความรู้ คำนึงถึงความ แตกต่างของแต่ละบุคคลตามความถนัด ความสนใจ ทั้งด้านวิชาการและพื้นฐานวิชาชีพ มีศักยภาพ ในการสร้างผลผลิตจากการเรียนรู้ และต่อยอดนวัตกรรม คิดสร้างสรรค์ได้ มีนิสัยปรับปรุงพัฒนางาน อยู่เสมอ สร้างและผลิตผลงานใหม่ ๆ เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเอง ครอบครัว และ เชื่อมโยงทั้งด้านเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น ภูมิภาค และประเทศ

(ค) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ต่อยอดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดขั้นสูง ผ่านการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาหรือโครงการเป็นฐาน ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ผลิตผลงานอย่าง สร้างสรรค์เป็นนวัตกรรมนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเอง ครอบครัว และสังคม ต่อยอดพื้นฐานทางการเรียนรู้และการดำรงชีวิตทักษะความเป็นมนุษย์ที่มี คุณค่าสูงเน้นทักษะความเป็นผู้นำรวมทั้งมีทักษะเฉพาะทางด้านวิชาการและวิชาชีพและฝึก ประสบการณ์อย่างเข้มข้นในด้านความรู้ และการเรียนรู้สร้างความรู้จากการปฏิบัติเชิงวิจัยใน สถานศึกษา และชุมชนเพื่อพัฒนาให้เป็นนวัตกรรมทั้งที่เป็นผลิตภัณฑ์และโครงการเชื่อมโยงกับ พหุวัฒนธรรมของบริบทของชุมชนท้องถิ่น ภูมิภาค และประเทศ

(๔) ช่วงวัยที่สี่ เมื่อมีอายุเกินหกปีจนถึงสิบสองปี นอกล่วงต่อองค์เนืงทพร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของ (๓) ช่วงต่อเนืงและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้มีทักษะ บริหารจัดการตนเอง ดูแลสุขภาพทั้งกายและจิตของตนเอง เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคม รู้สิทธิและหน้าที่ของตนเอง ภูมิใจในละแวกที่ในครอบครัวสังคม สัตว์ พระมหากษัตริย์ และบรรพบุรุษของบรรพบุรุษชาติไทยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มี จิตอาสา ภาคภูมิใจในค่านิยมของไทย ซึ่งช่วยในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รับรู้ถึงค่านิยม ของของวัฒนธรรมชาติ มีนิสัยในทวรสัยเขตและใฝ่รู้ มีทักษะในทวรสัยเรียนรู้ รู้สัดและรู้เท่าทันในทวรสัย เทคโนโลยีสหัสวรรษ รู้สัดคิดและทสัดแสดงขอทสัดสวสสรสรสัดและสัพทผล รู้สัดทวรสวันแผน สวสทส รู้สัดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา สัดทวรสวันเป็นกลุ่มคณะ มีทักษะในทวรสวัน เขียน

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๘
ออกทั้งมาตรา

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ ในการพัฒนา ฝึกฝน และบ่มเพาะให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรา
๗ ต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามระดับช่วงวัย ดังต่อไปนี้

(๑) ช่วงวัยที่หนึ่ง ตั้งแต่แรกเกิดจนมีอายุครบหนึ่งปี ต้องได้รับการเลี้ยงดู
ให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ การพัฒนาทางอารมณ์ และการกระตุ้นการรับรู้ทางประสาทสัมผัส
ให้สามารถเรียนรู้ในการช่วยเหลือตนเองและสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ตามวัย

(๒) ช่วงวัยที่สอง เมื่อมีอายุเกินหนึ่งปีจนถึงสามปี นอกจากต้องดำเนินการ
เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๑) แล้ว ต้องฝึกฝนให้ช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น เรียนรู้ผ่านการเล่น
การสังเกตและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสภาพแวดล้อม เรียนรู้การพูดและการสื่อสารที่ดี
เรียนรู้การสร้างวินัย เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เริ่มรู้จักพ่อแม่ และเริ่มซึมซับวัฒนธรรมไทย
พื้นฐาน

(๓) ช่วงวัยที่สาม เมื่อมีอายุเกินสามปีจนถึงหกปี นอกจากต้องดำเนินการ
เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๒) แล้ว ต้องฝึกฝนให้เกิดสมาธิอย่างต่อเนื่อง ควบคุมอารมณ์ได้
สามารถใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่และมัดเล็ก เริ่มรู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง รู้จักระมัดระวังภัยอันตราย
ชื่อเสียงสุจริต มีวินัย เคารพกฎกติกา เห็นคุณค่าและมั่นใจในตนเอง ได้รับความเห็นต่าง เข้าใจและ
เห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือบิดามารดาหรือผู้ปกครองและผู้อื่นตามกำลังความสามารถ รู้จักความสำคัญ
ของอาชีพที่สุจริต เริ่มรู้จักริเริ่มสร้างสรรค์ รับผิดชอบต่อความงามทางศิลปะ เข้าใจในสิ่งรอบตัว มีทักษะการ
คิดพื้นฐาน สามารถสังเกต จัดกลุ่ม เปรียบเทียบ และแยกแยะได้ตามวัย รู้จักใช้เหตุผล เข้าใจการนับ
จำนวนและอักษรภาษาไทย รู้จักสังคมไทย วัฒนธรรม วิถีชีวิต และความเป็นไทย และเริ่มเรียนรู้
เกี่ยวกับโลกซึ่งรวมถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย

(๔) ช่วงวัยที่สี่ เมื่อมีอายุเกินหกปีจนถึงสิบสองปี นอกจากต้องดำเนินการ
เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๓) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้มีทักษะบริหาร
จัดการตนเอง ดูแลสุขภาพทั้งกายและจิตของตนเอง เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย รู้จักสิทธิ
และหน้าที่ของตนเอง ภูมิใจและตระหนักในสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตอาสา ภาคภูมิใจ
ในความเป็นไทย ซึมซับในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รับผิดชอบต่อความงามของธรรมชาติ มีนิสัย
ในการสังเกตและใฝ่รู้ มีทักษะในการเรียนรู้ รู้จักและรู้เท่าทันในการใช้เทคโนโลยีหาความรู้ รู้จักคิด
และกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล รู้จักการวางแผนล่วงหน้า รู้จักวิเคราะห์และแก้ไข
ปัญหา รักการทำงานเป็นหมู่คณะ มีทักษะในการอ่าน เขียน และใช้ภาษาไทย มีความฉลาดรู้ทาง
คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาการคำนวณ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ
ในชีวิตประจำวัน มีความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตของ

ชนชาติไทยและประเทศเพื่อนบ้าน มีความรู้ในภาพกว้างของโลกและพัฒนาการของเทคโนโลยี รักษา ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเริ่มหาช่องทางในการประกอบอาชีพ

(๕) ช่วงวัยที่ห้า เมื่อมีอายุเกินสิบสองปีจนถึงสิบห้าปี นอกจากต้องดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๔) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้รู้จักพัฒนา สุขภาพกาย ควบคุมอารมณ์ เข้าใจในพัฒนาการของสมองวัยรุ่น รับผิดชอบที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้ความถนัดและเชื่อมั่นในความสามารถของตน เรียนรู้ที่จะตัดสินใจและวางแผนชีวิต ปรับตัวให้ เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลาย สามารถแก้ไขปัญหาชีวิตที่ ซับซ้อนขึ้น ยึดมั่นในจริยธรรม เชื่อมมั่นและเข้าใจการอ้างความเป็นไทย สามารถสื่อสารภาษาไทย ที่สมบูรณ์ รู้และเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้ ชาบซึ่ง ในความงามของศิลปะและธรรมชาติ เรียนรู้การดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใฝ่รู้และมีทักษะ ในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการของโลก ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ สามารถคิด ในเชิงสังเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการรู้เท่าทันข้อมูล ข่าวสารที่เผยแพร่ผ่านช่องทางต่าง ๆ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนรู้ เข้าใจในพื้นฐาน เกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเงิน มีความรู้ในศาสตร์และมีสมรรถนะ สามารถเลือกเส้นทางการศึกษาต่อ หรือเส้นทางอาชีพและการทำงานได้

(๖) ช่วงวัยที่หก เมื่อมีอายุเกินสิบห้าปีจนถึงสิบแปดปี นอกจากต้องดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๕) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้ดูแลตนเองได้ อย่างสมบูรณ์ แสวงหาความรู้และข้อมูลให้ทันการณ์ รู้วิธีตรวจสอบข้อมูลและสถานการณ์ที่ ถูกต้อง ยึดมั่นในหลักคุณธรรม ขยัน อดทน และไม่ท้อถอย พร้อมปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและแก้ไข ปัญหา เข้าใจบทบาทของประเทศไทยในสังคมโลก และรู้ภาษาต่างประเทศในระดับที่สามารถ เจรจาต่อรองและแสวงหาความรู้ได้อย่างคล่องแคล่ว โดยให้แยกเป้าหมายออกเป็นสองด้าน แต่ละด้านต้องบรรลุเป้าหมาย ดังต่อไปนี้

(ก) เป้าหมายด้านการประกอบอาชีพ มีความพร้อม ความรู้ หรือฝีมือในการ ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านที่ตนเองถนัด หรือริเริ่มประกอบกิจการ ของตนเอง รู้หลักต้นทุนและการตลาดเบื้องต้น รู้จักใช้เทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ในการประกอบ อาชีพหรือวิชาชีพของตน

(ข) เป้าหมายด้านการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีทักษะและความรู้ ในวิชาพื้นฐานในสาขาที่ตนเองถนัดและประสงค์จะศึกษาต่อ

(๗) ช่วงวัยที่เจ็ด การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือทักษะอาชีพขั้นสูง นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๖) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้รู้จักแสวงหาความสุขสงบทางจิตใจ เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง เคารพกฎกติกาอย่าง เคารงครัด เป็นปฏิบัติต่อการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ มีความกล้าหาญที่จะแสดงออกในสิ่งที่ ถูกต้องชอบธรรม มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อปัญหาของบ้านเมืองและสังคม มีทักษะในการค้นคว้าและ แสวงหาความรู้เพิ่มเติม แก้ไขอุปสรรคหรือสถานการณ์ที่เลวร้ายได้ มีความรู้ในภาษาต่างประเทศใน

ระดับที่ใช้ประกอบอาชีพได้ และเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตนศึกษา สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ หรือสร้างความรู้ใหม่ขึ้นได้

การจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงพัฒนาการของร่างกายและจิตใจของผู้เรียนตามระดับช่วงวัย โดยเฉพาะในช่วงวัยที่สี่ให้เริ่มเน้นความรู้ทางวิชาการหรือทักษะเฉพาะทางตามความสนใจหรือตามความถนัดของตนในช่วงหลังจากอายุแปดปีเป็นต้นไป

ให้คณะกรรมการนโยบายมีอำนาจในการปรับปรุงสมรรถนะ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ตามช่วงเวลาและให้กำหนดรายละเอียดในการจัดการศึกษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในแต่ละช่วงวัยตามวรรคหนึ่ง ให้เหมาะสมกับระดับอายุในช่วงวัยนั้น โดยให้มีการปรับปรุง ประเมินสมรรถนะดังกล่าวในมาตรา ๘ ทุกสองปี

ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาการของโลก การรู้เท่าทันเทคโนโลยี และความต้องการของประเทศ คณะกรรมการนโยบายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะเพิ่มเติมหรือปรับปรุงเป้าหมายตามวรรคหนึ่งก็ได้”

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร์ ชัยนิคม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ ในการพัฒนา ฝึกฝน และบ่มเพาะให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรา ๗ ต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามระดับช่วงวัย ดังต่อไปนี้

(๑) ช่วงวัยที่หนึ่ง ตั้งแต่แรกเกิดจนมีอายุครบหนึ่งปี ต้องได้รับการเลี้ยงดูให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ การพัฒนาทางอารมณ์ และการกระตุ้นการรับรู้ทางประสาทสัมผัส ให้สามารถเรียนรู้ในการช่วยเหลือตนเองและสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ตามวัย

(๒) ช่วงวัยที่สอง เมื่อมีอายุเกินหนึ่งปีจนถึงสามปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๑) แล้ว ต้องฝึกฝนให้ช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น เรียนรู้ผ่านการเล่น การสังเกตและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสภาพแวดล้อม เรียนรู้การพูดและการสื่อสารที่ดี เรียนรู้การสร้างวินัย เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เริ่มรู้จักเผื่อแผ่ และเริ่มซึมซับวัฒนธรรมไทยพื้นฐาน

(๓) ช่วงวัยที่สาม เมื่อมีอายุเกินสามปีจนถึงหกปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๒) แล้ว ต้องฝึกฝนให้เกิดสมาธิอย่างต่อเนื่อง ควบคุมอารมณ์ได้ สามารถใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่และมัดเล็ก เริ่มรู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง รู้จักระมัดระวังอันตราย ชื่อสัตย์สุจริต มีวินัย เคารพกฎกติกา เห็นคุณค่าและมั่นใจในตนเอง รับรู้ความเห็นต่าง เข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือบิดามารดาหรือผู้ปกครองและผู้อื่นตามกำลังความสามารถ รู้จักความสำคัญของอาชีพที่สุจริต เริ่มรู้จักริเริ่มสร้างสรรค์ รับรู้ถึงความงามทางศิลปะ เข้าใจในสิ่งรอบตัว มีทักษะการคิดพื้นฐาน สามารถสังเกต จัดกลุ่ม เปรียบเทียบ และแยกแยะได้ตามวัย รู้จักใช้เหตุผล เข้าใจการนับจำนวนและอักษรภาษาไทย รู้จักสังคมไทย วัฒนธรรม วิถีชีวิต และความเป็นไทย และเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับโลกซึ่งรวมถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย

(๔) ช่วงวัยที่สี่ เมื่อมีอายุเกินหกปีจนถึงสิบสองปี นอกจากต้องดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๓) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้มีทักษะบริหารจัดการตนเอง ดูแลสุขภาพทั้งกายและจิตของตนเอง เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเอง ภูมิใจและตระหนักในความสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตอาสา ภาคภูมิใจในความเป็นไทย ซึมซับในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รับผิดชอบต่อความงามของธรรมชาติ มีนิสัยในการสังเกตและใฝ่รู้ มีทักษะในการเรียนรู้ รู้จักและรู้เท่าทันในการใช้เทคโนโลยีหาความรู้ รู้จักคิดและกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล รู้จักการวางแผนล่วงหน้า รู้จักวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา รักการทำงานเป็นหมู่คณะ มีทักษะในการอ่าน เขียน และใช้ภาษาไทย มีความฉลาดรู้ทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาการคำนวณ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน มีความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตของชนชาติไทยและประเทศเพื่อนบ้าน มีความรู้ในภาพกว้างของโลกและพัฒนาการของเทคโนโลยี รักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเริ่มหาช่องทางในการประกอบอาชีพ

(๕) ช่วงวัยที่ห้า เมื่อมีอายุเกินสิบสองปีจนถึงสิบห้าปี นอกจากต้องดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๔) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้รู้จักพัฒนาสุขภาพกาย ควบคุมอารมณ์ เข้าใจในพัฒนาการของสมองวัยรุ่น รับผิดชอบที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้ความถนัดและเชื่อมั่นในความสามารถของตน เรียนรู้ที่จะตัดสินใจและวางแผนชีวิต ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลาย สามารถแก้ไขปัญหาชีวิตที่ซับซ้อนขึ้น ยึดมั่นในจริยธรรม เชื่อมมั่นและเข้าใจการอ้างความเป็นไทย สามารถสื่อสารภาษาไทยที่สมบูรณ์ รู้และเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้ ชาบซึ่งในความงามของศิลปะและธรรมชาติ เรียนรู้การดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใฝ่รู้และมีทักษะในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการของโลก ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ สามารถคิดในเชิงสังเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ผ่านช่องทางต่าง ๆ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนรู้ เข้าใจในพื้นฐานเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเงิน มีความรู้ในศาสตร์และมีสมรรถนะ สามารถเลือกเส้นทางการศึกษาต่อหรือเส้นทางอาชีพและการทำงานได้

(๖) ช่วงวัยที่หก เมื่อมีอายุเกินสิบห้าปีจนถึงสิบแปดปี นอกจากต้องดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๕) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้ดูแลตนเองได้อย่างสมบูรณ์ แสวงหาความรู้และข้อมูลให้ทันการณ์ รู้วิธีตรวจสอบข้อมูลและสถานการณ์ที่ถูกต้อง ยึดมั่นในหลักคุณธรรม ขยัน อดทน และไม่ท้อถอย พร้อมปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและแก้ไขปัญหา เข้าใจบทบาทของประเทศไทยในสังคมโลก และรู้ภาษาต่างประเทศในระดับที่สามารถเจรจาต่อรองและแสวงหาความรู้ได้อย่างคล่องแคล่ว โดยให้แยกเป้าหมายออกเป็นสองด้าน แต่ละด้านต้องบรรลุเป้าหมาย ดังต่อไปนี้

(ก) เป้าหมายด้านการประกอบอาชีพ มีความพร้อม ความรู้ หรือฝีมือในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านที่ตนเองถนัด หรือริเริ่มประกอบกิจการ

ของตนเอง รู้หลักต้นทุนและการตลาดเบื้องต้น รู้จักใช้เทคโนโลยีเพื่อ ประโยชน์ในการประกอบ อาชีพหรือวิชาชีพของตน

(ข) เป้าหมายด้านการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีทักษะและความรู้ ในวิชาพื้นฐานในสาขาที่ตนถนัดและประสงค์จะศึกษาต่อ

(๗) ช่วงวัยที่เจ็ด การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือทักษะอาชีพขั้นสูง นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๖) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้รู้จักแสวงหาความสุขสงบทางจิตใจ เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง เคารพกฎกติกาอย่างเคร่งครัด เป็นปฏิบัติต่อการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ มีความกล้าหาญที่จะแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อปัญหาของบ้านเมืองและสังคม มีทักษะในการค้นคว้าและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม แก้ไขอุปสรรคหรือสถานการณ์ที่เลวร้ายได้ มีความรู้ในภาษาต่างประเทศในระดับที่ใช้ประกอบอาชีพได้ และเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตนศึกษา สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ หรือสร้างความรู้ใหม่ขึ้นได้

การจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงพัฒนาการของร่างกายและจิตใจของผู้เรียนตามระดับช่วงวัย โดยเฉพาะในช่วงวัยที่สี่ให้เริ่มเน้นความรู้ทางวิชาการหรือ **หรือ**ควบคู่กับทักษะเฉพาะทางตามความสนใจหรือตามความถนัดของตนในช่วงหลังจากอายุแปดปีเป็นต้นไป

ให้คณะกรรมการนโยบายกำหนดรายละเอียดในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในแต่ละช่วงวัยตามวรรคหนึ่ง ให้เหมาะสมกับระดับอายุในช่วงวัยนั้น

ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาการของโลก การรู้เท่าทันเทคโนโลยี และความต้องการของประเทศ คณะกรรมการนโยบายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะเพิ่มเติมหรือปรับปรุงเป้าหมายตามวรรคหนึ่งก็ได้”

นายเกษิทธิ์เดช ชูติมันต์ และนายสุภชัย บุตรเนียร (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ ในการพัฒนา ฝึกฝน และบ่มเพาะให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรา ๗ ต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามระดับช่วงวัย ดังต่อไปนี้

(๑) ช่วงวัยที่หนึ่ง ตั้งแต่แรกเกิดจนมีอายุครบหนึ่งปี ต้องได้รับการเลี้ยงดูให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ การพัฒนาทางอารมณ์ และการกระตุ้นการเรียนรู้ทางประสาทสัมผัส ให้สามารถเรียนรู้ในการช่วยเหลือตนเองและสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ตามวัย

(๒) ช่วงวัยที่สอง เมื่อมีอายุเกินหนึ่งปีจนถึงสามปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๑) แล้ว ต้องฝึกฝนให้ช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น เรียนรู้ผ่านการเล่น การสังเกตและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสภาพแวดล้อม เรียนรู้การพูดและการสื่อสารที่ดี เรียนรู้การสร้างวินัย เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เริ่มรู้จักเผื่อแผ่ และเริ่มซึมซับวัฒนธรรมไทยพื้นฐาน

(๓) ช่วงวัยที่สาม เมื่อมีอายุเกินสามปีจนถึงหกปี นอกจากต้องดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๒) แล้ว ต้องฝึกฝนให้เกิดสมาธิอย่างต่อเนื่อง ควบคุมอารมณ์ได้ สามารถใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่และมัดเล็ก เริ่มรู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง รู้จักระมัดระวังภัยอันตราย ชื่อสัตย์สุจริต มีวินัย เคารพกฎกติกา เห็นคุณค่าและมั่นใจในตนเอง ได้รับความเห็นต่าง เข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือบิดามารดาหรือผู้ปกครองและผู้อื่นตามกำลังความสามารถ รู้จักความสำคัญของอาชีพที่สุจริต เริ่มรู้จักริเริ่มสร้างสรรค์ รับรู้ถึงความงามทางศิลปะ เข้าใจในสิ่งรอบตัว มีทักษะการคิดพื้นฐาน สามารถสังเกต จัดกลุ่ม เปรียบเทียบ และแยกแยะได้ตามวัย รู้จักใช้เหตุผล เข้าใจการนับจำนวนและอักษรภาษาไทย รู้จักสังคมไทย วัฒนธรรม วิถีชีวิต และความเป็นไทย และเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับโลกซึ่งรวมถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย

(๔) ช่วงวัยที่สี่ เมื่อมีอายุเกินหกปีจนถึงสิบสองปี นอกจากต้องดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๓) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้มีทักษะบริหารจัดการตนเอง ดูแลสุขภาพทั้งกายและจิตของตนเอง เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ป้องกันตนเองจากโรคระบาด สุขอนามัยพื้นฐาน มีความรู้ ด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในพื้นที่ของตน ตนเอง รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเอง ภูมิใจและตระหนักในความสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตอาสา ภาคภูมิใจในความเป็นไทย ชิมซับในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รับรู้ถึงความงามของธรรมชาติ มีนิสัยในการสังเกตและใฝ่รู้ มีทักษะในการเรียนรู้ รู้จักและรู้เท่าทันในการใช้เทคโนโลยี หาความรู้ รู้จักคิดและกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล รู้จักการวางแผนล่วงหน้า รู้จักวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา รักการทำงานเป็นหมู่คณะ มีทักษะในการอ่าน เขียน และใช้ภาษาไทย มีความฉลาดรู้ทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาการคำนวณ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน มีความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตของชนชาติไทยและประเทศเพื่อนบ้าน มีความรู้ในภาพกว้างของโลกและพัฒนาการของเทคโนโลยี รักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเริ่มหาช่องทางในการประกอบอาชีพ

(๕) ช่วงวัยที่ห้า เมื่อมีอายุเกินสิบสองปีจนถึงสิบห้าปี นอกจากต้องดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๔) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้รู้จักพัฒนาสุขภาพกาย ควบคุมอารมณ์ เข้าใจในพัฒนาการของสมองวัยรุ่น รับผิดชอบที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้ความถนัดและเชื่อมั่นในความสามารถของตน เรียนรู้ที่จะตัดสินใจและวางแผนชีวิต ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ช่วยเหลือปฐมพยาบาลเบื้องต้น ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง หลากหลาย สามารถแก้ไขปัญหาชีวิตที่ซับซ้อนขึ้น ยึดมั่นในจริยธรรม เชื่อมั่นและเข้าใจการอ้างความเป็นไทย ประวัติศาสตร์วัฒนธรรมพื้นถิ่น สามารถสื่อสารภาษาไทยที่สมบูรณ์ รู้และเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้ ชาบซึ้งในความงามของศิลปะและธรรมชาติ เรียนรู้การดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใฝ่รู้และมีทักษะในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการของโลก ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ สามารถคิดโน้มน้าวเชิงสร้างสรรค์ มีความคิดสร้างสรรค์ สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ผ่านช่องทางต่าง ๆ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนรู้ เข้าใจในพื้นฐานเกี่ยวกับเศรษฐกิจและ

การเงิน มีความรู้ในศาสตร์และมีสมรรถนะ สามารถเลือกเส้นทางการศึกษาต่อหรือเส้นทางอาชีพและการทำงานได้

(๖) ช่วงวัยที่หก เมื่อมีอายุเกินสิบห้าปีจนถึงสิบแปดปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๕) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้ดูแลตนเองได้อย่างสมบูรณ์ แสวงหาความรู้และข้อมูลให้ทันการณ์ รู้วิธีตรวจสอบข้อมูลและสถานการณ์ที่ถูกต้อง ยึดมั่นในหลักคุณธรรม ขยัน อดทน และไม่ท้อถอย พร้อมปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและแก้ไขปัญหา เข้าใจบทบาทของประเทศไทยในสังคมโลก และรู้ภาษาต่างประเทศในระดับที่สามารถเจรจาต่อรองและแสวงหาความรู้ได้อย่างคล่องแคล่ว โดยให้แยกเป้าหมายออกเป็นสองด้าน แต่ละด้านต้องบรรลุเป้าหมาย ดังต่อไปนี้

(ก) เป้าหมายด้านการประกอบอาชีพ มีความพร้อม ความรู้ หรือฝีมือในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านที่ตนเองถนัด หรือริเริ่มประกอบกิจการของตนเอง รู้หลักต้นทุนและการตลาดเบื้องต้น รู้จักใช้เทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพของตน

(ข) เป้าหมายด้านการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีทักษะและความรู้ในวิชาพื้นฐานในสาขาที่ตนถนัดและประสงค์จะศึกษาต่อ

(๗) ช่วงวัยที่เจ็ด การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือทักษะอาชีพขั้นสูง นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๖) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้รู้จักแสวงหาความสุขสงบทางจิตใจ เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง เคารพกฎกติกาอย่างเคร่งครัด เป็นปฏิบัติต่อการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ มีความกล้าหาญที่จะแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อปัญหาของบ้านเมืองและสังคม มีคุณธรรม จริยธรรมในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีความรัก สามัคคี ดำรงชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีทักษะในการค้นคว้าและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม แก้ไขอุปสรรคหรือสถานการณ์ที่เลวร้ายได้ มีความรู้ในภาษาต่างประเทศในระดับที่ใช้ประกอบอาชีพได้ และเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตนศึกษา สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ หรือสร้างความรู้ใหม่ขึ้นได้

การจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงพัฒนาการของร่างกายและจิตใจของผู้เรียนตามระดับช่วงวัย โดยเฉพาะในช่วงวัยที่สี่ให้เริ่มเน้นความรู้ทางวิชาการหรือทักษะเฉพาะทางตามความสนใจหรือตามความถนัดของตนในช่วงหลังจากอายุแปดปีเป็นต้นไป

ให้คณะกรรมการนโยบายกำหนดรายละเอียดในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในแต่ละช่วงวัยตามวรรคหนึ่ง ให้เหมาะสมกับระดับอายุในช่วงวัยนั้น

ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาการของโลก การรู้เท่าทันเทคโนโลยี และความต้องการของประเทศ คณะกรรมการนโยบายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะเพิ่มเติมหรือปรับปรุงเป้าหมายตามวรรคหนึ่งก็ได้”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ ในการจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรา ๗ ต้องพัฒนา ฝึกฝน และส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรา ๘ ดังต่อไปนี้

(๑) ช่วงวัยขั้นที่หนึ่ง ตั้งแต่แรกเกิดจนมีอายุครบหนึ่งปี ต้องได้รับการเลี้ยงดูโดยมีสุขภาพที่สมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และได้รับการกระตุ้นการเรียนรู้ ตามช่วงวัยขั้น ดังต่อไปนี้

(๒) ช่วงวัยขั้นที่สอง เมื่อมีอายุเกินหนึ่งปีจนถึงสามปี นอกเหนือจากต้องดำเนินการเพื่อให้เกิดสุขภาพที่สมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และได้รับการกระตุ้นการเรียนรู้ตามช่วงวัยขั้น ดังต่อไปนี้

(๓) ช่วงวัยขั้นที่สาม เมื่อมีอายุเกินสามปีจนถึงหกปี นอกเหนือจากต้องดำเนินการเพื่อให้เกิดสุขภาพที่สมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และได้รับการกระตุ้นการเรียนรู้ตามช่วงวัยขั้น ดังต่อไปนี้

(๔) ช่วงวัยขั้นที่สี่ เมื่อมีอายุเกินหกปีจนถึงสิบสองปี นอกเหนือจากต้องดำเนินการเพื่อให้เกิดสุขภาพที่สมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และได้รับการกระตุ้นการเรียนรู้ตามช่วงวัยขั้น ดังต่อไปนี้

และใช้ภาษาภาษาไทย มีค่านิยมค่านิยมที่ดีงามด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมีทักษะการ
คำนวณ การสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในเชิงปฏิบัติประจำวัน มีค่านิยมที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศไทย
ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตของชนชาติไทยและประเทศเพื่อนบ้าน มีค่านิยมด้าน
สภาพแวดล้อมและทัศนคติที่ดีงามต่อประเทศไทย รัชชาชนชนชาติและสิ่งแวดล้อม และริเริ่มหา
คุณภาพในทางวิชาชีพ การศึกษาระดับอุดมศึกษาและทักษะอาชีพขั้นสูง

(๕) ช่างรั้วที่ห้า เมื่อมีอายุเกินสิบสองปีจนถึงสิบห้าปี นอกเหนือจาก
ค่าเงินค่าตอบแทนให้บรรลุเป้าหมายตาม (๔) ของระดับหนึ่งและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องมีที่พิน
ให้รู้สึกรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ควบคุมดูแลรักษา อนุรักษ์และปรับปรุง รับผิดชอบหน้าที่
เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในวิชาชีพของตนเอง เรียนรู้ที่สอดคล้องกับ
ความเปลี่ยนแปลง ปรับตัวไม่ให้เกิดข้อขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงาน ให้ความสำคัญต่อความดีความชอบ
สามารถแก้ไขปัญหาชีวิตที่ซับซ้อนขึ้น ยึดมั่นในจริยธรรม เชี่ยวชาญและเข้าใจในภารกิจที่มอบหมาย
ให้ สวมบทบาทสื่อสารภาษาไทยที่สมบูรณ์ รู้และเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่
สามารถนำไปใช้ในวิถีชีวิตได้ ควบคุมดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ปฏิบัติงาน
เรียนรู้อย่างต่อเนื่องที่
เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใฝ่รู้และมีความสนใจใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องที่สอดคล้องกับพัฒนาการของสังคม
เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ สามารถคิดค้นและสร้างสรรค์ มีค่านิยมที่ดีงามด้าน
สื่อสารได้ของวิชาชีพประวัติศาสตร์ มีทักษะในการรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ผ่านช่องทางต่าง
ๆ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนรู้ เข้าใจในพื้นฐานที่เอื้อต่อการเรียนรู้และสามารถ
มีค่านิยมด้านคุณธรรมและศีลธรรมอันดีงาม สามารถเลือกแหล่งทางศาสนาที่ศรัทธาหรือแหล่งทางวิชาชีพและทาง
การงานได้

(๖) ช่างรั้วที่หก เมื่อมีอายุเกินสิบห้าปีจนถึงสิบแปดปี นอกเหนือจาก
ค่าเงินค่าตอบแทนให้บรรลุเป้าหมายตาม (๕) ของระดับหนึ่งและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องมีที่พิน
ให้ดูและตนเองไม่ได้ขอความช่วยเหลือ แสวงหาความรู้และข้อมูลให้ทันการณ์ รู้วิธีการขอเสนอข้อ
และสภานการณ์ที่ถูกต้อง ยึดมั่นในหลักคุณธรรม ขยัน อดทน และไม่ทอดทิ้ง รับผิดชอบปรับปรุง
เปลี่ยนแปลงและแก้ไขปัญหา เข้าใจบทบาทของประเทศไทยในสังคมโลก และรู้
ภาษาต่างประเทศในระดับที่สามารถสื่อสารสนทนาสนทนาและแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องและ
โดยให้เขาที่ปรึกษาของเพื่อนร่วมงานได้เป็นอย่างดี แต่ส่วนตัวของบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

(๗) เข้าหน่วยงานต้นทางหรือหน่วยงานต้นทาง มีค่านิยมที่ดีงาม ค่านิยม หรือมีสื่อ
ในทางวิชาชีพหรือวิชาชีพที่ตนได้ดำเนินการหรือสหวิทยาการที่ตนสนใจหรือสนใจ หรือมี
ประกอบที่สอดคล้องกับตนเอง รู้หลักด้านคุณธรรมและจริยธรรมอันดีงาม รู้สึกรับผิดชอบต่อ
ประวัติของหน่วยงานหรือวิชาชีพหรือวิชาที่ตนสนใจ

(๘) เข้าหน่วยงานต้นทางหรือหน่วยงานต้นทาง มีทักษะและสามารถ
ในวิชาชีพพื้นฐานในสาขาที่ตนสนใจและประสงค์จะศึกษาต่อ

พูดและทราบดีว่าสิ่งที่ได้ เรียบร้อยที่ควรสรรเสริญไว้บ้าง เข้าใจในความมีผู้ศึกษาของผู้อื่น เริ่มรู้จักเพื่อนฝูง และเริ่ม
ซึ่งยังขาดแคลนความรู้ภาษาไทยพื้นฐาน

(๓) ช่วงวัยขั้นที่สาม เมื่อมีอายุเกินสิบขวบปีจนถึงหกปี นอกที่สอบที่ของ

ตำราเรียนที่พ่อแม่ให้บรรลุปรับพร้อมตาม (๒) แล้ว ต้องฝึกฝนให้เด็กสามารถเขียนอ่านหนังสือตามแบบของ
อักษรไทยได้ สามารถเข้าใจที่กล่าวถึงอย่างใหญ่และอย่างเล็ก เริ่มรู้จักรับฟังคำสั่งของพ่อแม่อย่างรู้
ระมัดระวังอย่างทันตามวัย ซึ่งสำคัญที่สุด มีวินัย เคารพทักท้วงติกา เห็นคุณค่าและมันไม้อื่นในตนเอง รัยรู้
ความแตกต่าง เข้าใจและเห็นในผู้อื่น ช่วยเหลือบิดามารดาหรือผู้ปกครองและผู้อื่นตามกำลัง
ความสามารถ รู้จักความสำคัญของการศึกษาที่สุจริต เริ่มรู้จักวิธีเรียนวิธีสอนที่ดี รัยรู้ถึงความต้องการ
ศิลปะ เข้าใจในสิ่งรอบตัว มีทักษะการคิดพื้นฐาน สามารถสังเกต สืบค้น และเปรียบเทียบ และ
แยกแยะได้พอสมควร รู้จักใช้เหตุผล เข้าใจความหมายของภาษาและอักษรภาษาไทย รู้จักสังคมไทย
วัฒนธรรม วิถีชีวิต และความเป็นไทย และเริ่มเรียนรู้อะไรที่นอกเหนือจากที่เรียนมาซึ่งรวมถึงธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมรอบตัวการศึกษาเพื่อชีวิตและอาชีพขั้นต้น

(๔) ช่วงวัยขั้นที่สี่ เมื่อมีอายุเกินหกปีจนถึงสิบสองปี นอกที่สอบที่ของ

ตำราเรียนที่พ่อแม่ให้บรรลุปรับพร้อมตาม (๓) ของตนเองและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝน
ให้มีความประพฤติที่ดีและมีความรับผิดชอบ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของตนเอง เรียบร้อยที่ควรสรรเสริญไว้บ้าง
ของส่วนตน รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเอง ภูมิใจในความสามารถของตนเองตามสมควรตาม
พระมหากษัตริย์ และเคารพปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มี
จิตอาสา ภาคภูมิใจในความเป็นไทยซึ่งมีอยู่ในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รัยรู้ถึงความ
หมายของธรรมชาติและ มีนิสัยในทางดีและในผู้ดี มีทักษะในการเรียนรู้ รู้จักและรู้จักกันในทางดี
เทคโนโลยีสารสนเทศความรู้ รู้จักคิดและที่แสดงออกอย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล รู้จักการวางแผน
ส่วนหนึ่ง รู้จักวิเคราะห์และแก้ปัญหา รู้จักการมีส่วนร่วมเป็นหมู่คณะ มีทักษะในการอ่าน เขียน
และใช้ภาษาไทย มีความฉลาดรู้ทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาการ
คำนวณ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน มีความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย
ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตของชนชาติไทยและประเทศเพื่อนบ้าน มีความรู้ใน
ภาษาต่างประเทศและวัฒนธรรมของเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเริ่มหา
ความรู้ในทางวิชาชีพการศึกษาระดับอุดมศึกษาและทักษะอาชีพขั้นสูง

(๕) ช่วงวัยขั้นที่ห้า เมื่อมีอายุเกินสิบสองปีจนถึงสิบห้าปี นอกที่สอบที่ของ

ตำราเรียนที่พ่อแม่ให้บรรลุปรับพร้อมตาม (๔) ของตนเองและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝน
ให้รู้จักพัฒนาสุขภาพกายใจ ตามแบบของพ่อแม่ เข้าใจในพัฒนาการของสมองอย่างรู้
เรียนรู้อย่างดีของตนเอง รู้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในความสามารถของตนเอง เรียบร้อยที่ควรสรรเสริญไว้บ้าง
ของแผนชีวิต ปรารถนาให้เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัย เห็นที่แตกต่างหลากหลาย
สามารถแก้ปัญหาชีวิตที่ซับซ้อนขึ้น ยึดมั่นในสรีรวิทยา เช่น ยึดมั่นและเข้าใจการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็น

เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมาธิการกำหนดรายละเอียดเป้าหมาย และระยะเวลาในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแต่ละช่วงวัยตามวรรคหนึ่ง ให้ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแต่งตั้งเป็นคณะ

ให้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญขอกระทรวงศึกษาธิการกำหนดรายละเอียดเป้าหมาย และระยะเวลาในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแต่ละช่วงวัยตามวรรคหนึ่ง ให้ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแต่งตั้งเป็นคณะ

ให้คณะกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญขอกระทรวงศึกษาธิการกำหนดรายละเอียดเป้าหมาย และระยะเวลาในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแต่ละช่วงวัยตามวรรคหนึ่ง ให้ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแต่งตั้งเป็นคณะ

นายภาสกร เงินเจริญกุล ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘ เป็นดังนี้ “มาตรา ๘ ในการพัฒนา ฝึกฝน และบ่มเพาะให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรา ๗ ต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามระดับช่วงวัย ดังต่อไปนี้

(๑) ช่วงวัยที่หนึ่ง ตั้งแต่แรกเกิดจนมีอายุครบหนึ่งปี ต้องได้รับการเลี้ยงดูให้มี สุขภาพที่สมบูรณ์ การพัฒนาทางอารมณ์ และการกระตุ้นการรับรู้ทางประสาทสัมผัส ให้สามารถ เรียนรู้ในการช่วยเหลือตนเองและสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ตามวัย เว้นแต่ในช่วงวัยดังกล่าว มิได้เป็นไปตามศักยภาพในช่วงวัยที่ควรเป็นตามปกติ ไม่ว่าเหตุนั้นจะเกิดขึ้นจากกรณีใดก็ตาม กรณีนี้ จำต้องได้รับการจัดการศึกษาเป็นกรณีพิเศษ จากสถานศึกษาหรือสถานศึกษาของรัฐ หรือจาก หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙

(๒) ช่วงวัยที่สอง เมื่อมีอายุเกินหนึ่งปีจนถึงสามปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้ บรรลุเป้าหมายตาม (๑) แล้ว ต้องฝึกฝนให้ช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น เรียนรู้ผ่านการเล่น การสังเกต และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสภาพแวดล้อม เรียนรู้การพูดและการสื่อสารที่ดี เรียนรู้การสร้าง วินัย เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เริ่มรู้จักพ่อแม่ และเริ่มซึมซับวัฒนธรรมไทยพื้นฐาน เว้นแต่ในช่วงวัย ดังกล่าวมิได้เป็นไปตามศักยภาพในช่วงวัยที่ควรเป็นตามปกติ ไม่ว่าเหตุนั้นจะเกิดขึ้นจากกรณีใด ก็ตาม กรณีนี้จำต้องได้รับการจัดการศึกษาเป็นกรณีพิเศษ จากสถานศึกษาหรือสถานศึกษาของรัฐ หรือจากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙

(๓) ช่วงวัยที่สาม เมื่อมีอายุเกินสามปีจนถึงหกปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้ บรรลุเป้าหมายตาม (๒) แล้ว ต้องฝึกฝนให้เกิดสมาธิอย่างต่อเนื่อง ควบคุมอารมณ์ได้ สามารถใช้ กล้ามเนื้อมัดใหญ่และมัดเล็ก เริ่มรู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง รู้จักระมัดระวังอันตราย ชื่อสัตย์สุจริต มีวินัย เคารพกฎกติกา เห็นคุณค่าและมั่นใจในตนเอง ได้รับความเห็นต่าง เข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือบิดามารดาหรือผู้ปกครองและผู้อื่นตามกำลังความสามารถ รู้จักความสำคัญของอาชีพ

ที่สุจริต เริ่มรู้จักริเริ่มสร้างสรรค์ รับรู้ถึงความงามทางศิลปะ เข้าใจในสิ่งรอบตัว มีทักษะการคิด พื้นฐาน สามารถสังเกต จัดกลุ่ม เปรียบเทียบ และแยกแยะได้ตามวัย รู้จักใช้เหตุผล เข้าใจการนับ จำนวนและอักษรภาษาไทย รู้จักสังคมไทย วัฒนธรรม วิถีชีวิต และความเป็นไทย และเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับโลกซึ่งรวมถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย เว้นแต่ในช่วงวัยดังกล่าวมิได้เป็นไปตามศักยภาพ ในช่วงวัยที่ควรเป็นตามปกติ ไม่ว่าจะเหตุใดจะเกิดขึ้นจากกรณีใดก็ตาม กรณีนี้จำเป็นต้องได้รับการจัดการศึกษาเป็นกรณีพิเศษ จากสถานศึกษาหรือสถานศึกษาของรัฐ หรือจากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙

(๔) ช่วงวัยที่สี่ เมื่อมีอายุเกินหกปีจนถึงสิบสองปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๓) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้มีทักษะบริหารจัดการตนเอง ดูแลสุขภาพทั้งกายและจิตของตนเอง เรียนรู้ทั้งความเปลี่ยนแปลงของร่างกาย รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเอง ภูมิใจและตระหนักในความสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตอาสา ภาคภูมิใจในความเป็นไทย ซึมซับในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รับรู้ถึงความงามของธรรมชาติ มีนิสัยในการสังเกตและใฝ่รู้ มีทักษะในการเรียนรู้ รู้จักและรู้เท่าทันในการใช้เทคโนโลยีหาความรู้ รู้จักคิดและกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล รู้จักการวางแผนล่วงหน้า รู้จักวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา รักการทำงานเป็นหมู่คณะ มีทักษะในการอ่าน เขียน และใช้ภาษาไทย มีความฉลาดรู้ทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาการคำนวณ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน มีความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตของชนชาติไทยและประเทศเพื่อนบ้าน มีความรู้ในภาพกว้างของโลกและพัฒนาการของเทคโนโลยี รักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเริ่มหาช่องทางในการประกอบอาชีพ เว้นแต่ในช่วงวัยดังกล่าวมิได้เป็นไปตามศักยภาพ ในช่วงวัยที่ควรเป็นตามปกติ ไม่ว่าจะเหตุใดจะเกิดขึ้นจากกรณีใดก็ตาม กรณีนี้จำเป็นต้องได้รับการจัดการศึกษาเป็นกรณีพิเศษ จากสถานศึกษาหรือสถานศึกษาของรัฐ หรือจากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙

(๕) ช่วงวัยที่ห้า เมื่อมีอายุเกินสิบสองปีจนถึงสิบห้าปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๔) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้รู้จักพัฒนาสุขภาพกาย ควบคุมอารมณ์ เข้าใจในพัฒนาการของสมองวัยรุ่น รับผิดชอบที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้ความถนัดและเชื่อมั่นในความสามารถของตน เรียนรู้ที่จะตัดสินใจและวางแผนชีวิต ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลาย สามารถแก้ไขปัญหาชีวิตที่ซับซ้อนขึ้น ยึดมั่นในจริยธรรม เชื่อมั่นและเข้าใจการอ้างความเป็นไทย สามารถสื่อสารภาษาไทยที่สมบูรณ์ รู้และเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้ ซาบซึ้งในความงามของศิลปะและธรรมชาติ เรียนรู้การดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใฝ่รู้และมีทักษะในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการของโลก ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ สามารถคิดในเชิงสังเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ผ่านช่องทางต่าง ๆ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนรู้ เข้าใจในพื้นฐานเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเงิน มีความรู้ในศาสตร์และมีสมรรถนะ สามารถเลือกเส้นทางการศึกษาต่อ

หรือเส้นทางอาชีพและการทำงานได้ เว้นแต่ในช่วงวัยดังกล่าวมิได้เป็นไปตามศักยภาพในช่วงวัยที่ควรเป็นตามปกติ ไม่ว่าจะเหตุอันจะเกิดขึ้นจากกรณีใดก็ตาม กรณีนี้จำเป็นต้องได้รับการจัดการศึกษาเป็นกรณีพิเศษ จากสถานศึกษาหรือสถานศึกษาของรัฐ หรือจากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙

(๖) ช่วงวัยที่หก เมื่อมีอายุเกินสิบห้าปีจนถึงสิบแปดปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๕) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้ดูแลตนเองได้อย่างสมบูรณ์ แสวงหาความรู้และข้อมูลให้ทันการณ์ รู้วิธีตรวจสอบข้อมูลและสถานการณ์ที่ถูกต้อง ยึดมั่นในหลักคุณธรรม ขยัน อดทน และไม่ท้อถอย พร้อมปรับปรุงเปลี่ยนแปลง **เสมอ** แก้ไขปัญหา เข้าใจบทบาทของประเทศไทยในสังคมโลก และรู้ภาษาต่างประเทศในระดับที่สามารถเจรจาต่อรอง และแสวงหาความรู้ได้อย่างคล่องแคล่ว โดยให้แยกเป้าหมายออกเป็นสองด้าน แต่ละด้านต้องบรรลุเป้าหมาย ดังต่อไปนี้

(ก) เป้าหมายด้านการประกอบอาชีพ มีความพร้อม ความรู้ หรือฝีมือในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านที่ตนเองถนัด หรือริเริ่มประกอบกิจการของตนเอง รู้หลักต้นทุนและการตลาดเบื้องต้น รู้จักใช้เทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพของตน

(ข) เป้าหมายด้านการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีทักษะและความรู้ในวิชาชีพพื้นฐานในสาขาที่ตนถนัดและประสงค์จะศึกษาต่อ เว้นแต่ในช่วงวัยดังกล่าวมิได้เป็นไปตามศักยภาพในช่วงวัยที่ควรเป็นตามปกติ ไม่ว่าจะเหตุอันจะเกิดขึ้นจากกรณีใดก็ตาม กรณีนี้จำเป็นต้องได้รับการจัดการศึกษาเป็นกรณีพิเศษ จากสถานศึกษาหรือสถานศึกษาของรัฐ หรือจากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙

(๗) ช่วงวัยที่เจ็ด การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือทักษะอาชีพขั้นสูง นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๖) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้รู้จักแสวงหาความสุขสงบทางจิตใจ เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง เคารพกฎกติกาอย่างเคร่งครัด เป็นปฏิบัติต่อการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ มีความกล้าหาญที่จะแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อปัญหาของบ้านเมืองและสังคม มีทักษะในการค้นคว้าและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม แก้ไขอุปสรรคหรือสถานการณ์ที่เลวร้ายได้ มีความรู้ในภาษาต่างประเทศในระดับที่ใช้ประกอบอาชีพได้ และเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตนศึกษา สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ หรือสร้างความรู้ใหม่ขึ้นมา เว้นแต่ในช่วงวัยดังกล่าวมิได้เป็นไปตามศักยภาพในช่วงวัยที่ควรเป็นตามปกติ ไม่ว่าจะเหตุอันจะเกิดขึ้นจากกรณีใดก็ตาม กรณีนี้จำเป็นต้องได้รับการจัดการศึกษาเป็นกรณีพิเศษ จากสถานศึกษาหรือสถานศึกษาของรัฐ หรือจากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙

การจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงพัฒนาการของร่างกายและจิตใจของผู้เรียนตามระดับช่วงวัย โดยเฉพาะในช่วงวัยที่สี่ให้เริ่มเน้นความรู้ทางวิชาการหรือทักษะเฉพาะทางตามความสนใจหรือตามความถนัดของตนในช่วงหลังจากอายุแปดปี **เป็นต้น** ขึ้นไป

ให้คณะกรรมการนโยบายกำหนดรายละเอียดในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในแต่ละช่วงวัยตามวรรคหนึ่ง ให้เหมาะสมกับระดับอายุในช่วงวัยนั้น

ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาการของโลก การรู้เท่าทันเทคโนโลยี และความต้องการของประเทศ คณะกรรมการนโยบายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะเพิ่มเติมหรือปรับปรุงเป้าหมายตามวรรคหนึ่งก็ได้”

คณะกรรมการฯ ไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ ในการพัฒนา ฝึกฝน และบ่มเพาะให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรา ๗ ต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามระดับช่วงวัย ดังต่อไปนี้

(๑) ช่วงวัยที่หนึ่ง ตั้งแต่แรกเกิดจนมีอายุครบหนึ่งปี ต้องได้รับการเลี้ยงดูให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ การพัฒนาทางอารมณ์ และการกระตุ้นการรับรู้ทางประสาทสัมผัส ให้สามารถเรียนรู้ในการช่วยเหลือตนเองและสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ตามวัย

(๒) ช่วงวัยที่สอง เมื่อมีอายุเกินหนึ่งปีจนถึงสามปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๑) แล้ว ต้องฝึกฝนให้ช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น เรียนรู้ผ่านการเล่น การสังเกตและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสภาพแวดล้อม เรียนรู้การพูดและการสื่อสารที่ดี เรียนรู้การสร้างวินัย เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เริ่มรู้จักพ่อแม่ และเริ่มซึมซับวัฒนธรรมไทย **พื้นฐาน**

(๓) ช่วงวัยที่สาม เมื่อมีอายุเกินสามปีจนถึงหกปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๒) แล้ว ต้องฝึกฝนให้เกิดสมาธิ **อย่างพอ** ต่อเนื่อง ควบคุมอารมณ์ได้ สามารถใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่และมัดเล็ก เริ่มรู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง รู้จักระมัดระวังอันตราย ชื่อสัตย์สุจริต มีวินัย เคารพกฎกติกา เห็นคุณค่าและมั่นใจในตนเอง ได้รับความเห็นต่าง เข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือบิดามารดาหรือผู้ปกครองและผู้อื่นตามกำลังความสามารถ รู้จักความสำคัญของอาชีพที่สุจริต เริ่มรู้จักริเริ่มสร้างสรรค์ รับผิดชอบต่อความงามทางศิลปะ เข้าใจในสิ่งรอบตัว มีทักษะการคิดพื้นฐาน สามารถสังเกต จัดกลุ่ม เปรียบเทียบ และแยกแยะได้ตามวัย รู้จักใช้เหตุผล เข้าใจการนับจำนวนและอักษรภาษาไทย รู้จักสังคมไทย วัฒนธรรม วิถีชีวิต และความเป็นไทย และเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับโลกซึ่งรวมถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย

(๔) ช่วงวัยที่สี่ เมื่อมีอายุเกินหกปีจนถึงสิบสองปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๓) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้มีทักษะบริหารจัดการตนเอง ดูแลสุขภาพทั้งกายและจิตของตนเอง เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเอง ภูมิใจและตระหนักในสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตอาสา **ภาคภูมิใจในตนเอง** **เป็นไทย ซึ่งช่วยในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ** รับผิดชอบต่อสังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิต และความเป็นไทย และเริ่มเรียนรู้

การสังเกตและใฝ่รู้ มีทักษะในการเรียนรู้ รู้จักและรู้เท่าทันในการใช้เทคโนโลยีหาความรู้ รู้จักคิดและกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ และคิดวิเคราะห์ มีเหตุผล และแก้ปัญหา รู้จักการวางแผนล่วงหน้า รู้ศัพท์วิเคราะห์และแก้ไขข้อบกพร่อง รักการทำงานเป็นหมู่คณะ มีทักษะในการอ่าน เขียน และใช้ภาษาไทย มีความฉลาดรู้ทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาการคำนวณ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน มีความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตของชนชาติไทยและประเทศเพื่อนบ้าน มีความรู้ในภาพกว้างของโลกและพัฒนาการของเทคโนโลยี รัชชาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเริ่มหาช่องทางในการประกอบอาชีพ

(๕) ช่วงวัยที่ห้า เมื่อมีอายุเกินสิบสองปีจนถึงสิบห้าปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๔) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนใฝ่รู้จักพัฒนาสุขภาพกาย ควบคุมอารมณ์ เข้าใจในพัฒนาการของสมองวัยรุ่น รับผิดชอบที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้ความถนัดและเชื่อมั่นในความสามารถของตน เรียนรู้ที่จะตัดสินใจและวางแผนชีวิต ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลาย สามารถแก้ไขปัญหาวินัยที่ซับซ้อนขึ้น ยึดมั่นในสิทธิธรรม เชื่อมั่นและเข้าใจการดำรงความเป็นไทยและความมั่นคงของมนุษย์ เรียนรู้การช่วยเหลือผู้อื่น การพยาบาลเบื้องต้นคือหน้าที่สำคัญ สามารถสื่อสารภาษาไทยที่สมบูรณ์ รู้และเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้ ซบซึ้ง ในความงามของศิลปะและธรรมชาติ เรียนรู้การดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใฝ่รู้และมีทักษะในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการของโลก ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ สามารถคิดในเชิงสังเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ผ่านช่องทางต่าง ๆ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนรู้ เข้าใจในพื้นฐานเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเงิน มีความรู้ในศาสตร์และมีสมรรถนะ สามารถเลือกเส้นทางการศึกษาต่อหรือเส้นทางอาชีพและการทำงานได้

(๖) ช่วงวัยที่หก เมื่อมีอายุเกินสิบห้าปีจนถึงสิบแปดปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๕) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้ดูแลตนเองได้อย่างสมบูรณ์ แสวงหาความรู้และข้อมูลให้ทันการณ์ รู้วิธีตรวจสอบข้อมูลและสถานการณ์ที่ถูกต้อง ยึดมั่นในหลักสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ เคารพความแตกต่างหลากหลาย คุณธรรม ขยัน อดทน และไม่ท้อถอย พร้อมปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและแก้ไขข้อบกพร่อง เข้าใจบทบาทของประเทศไทยในสังคมโลก และรู้ภาษาต่างประเทศในระดับที่สามารถเจรจาต่อรองและแสวงหาความรู้ได้อย่างคล่องแคล่ว โดยให้แยกเป้าหมายออกเป็นสองด้าน แต่ละด้านต้องบรรลุเป้าหมาย ดังต่อไปนี้

(ก) เป้าหมายด้านการประกอบอาชีพ มีความพร้อม ความรู้ หรือฝีมือในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านที่ตนเองถนัด หรือริเริ่มประกอบกิจการของตนเอง รู้หลักต้นทุนและการตลาด ใช้สิ่งเป็นต้น รู้จักใช้เทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพของตน

(ข) เป้าหมายด้านการศึกษาคือในระดับอุดมศึกษา มีทักษะและความรู้ในวิชาพื้นฐานในสาขาที่ตนถนัดและประสงค์จะศึกษาต่อ

(๓) ช่วงวัยที่เจ็ด การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือทักษะอาชีพขั้นสูง นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๖) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้รู้จักแสวงหาความสุขสงบทางจิตใจ เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง เคารพกฎหมาย กติกายอย่างเคร่งครัด เป็นปฏิปักษ์ต่อการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ มีความกล้าหาญที่จะแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อปัญหาของบ้านเมืองและสังคม มีทักษะในการค้นคว้าและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม แก้ไขอุปสรรคหรือสถานการณ์ที่เลวร้ายได้ มีความรู้ในภาษาต่างประเทศในระดับที่ใช้ประกอบอาชีพได้ และเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตนศึกษา สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ หรือสร้างความรู้ใหม่ขึ้นได้

การจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงพัฒนาการของร่างกายและจิตใจของผู้เรียนตามระดับช่วงวัย โดยเฉพาะในช่วงวัยที่สี่ให้เริ่มเน้นความรู้ทางวิชาการหรือทักษะเฉพาะทางตามความสนใจหรือตามความถนัดของตนในช่วงหลังจากอายุแปดปีเป็นต้นไป

ให้คณะกรรมการนโยบายกำหนดรายละเอียดในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในแต่ละช่วงวัยตามวรรคหนึ่ง ให้เหมาะสมกับระดับอายุในช่วงวัยนั้น

ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาการของโลก การรู้เท่าทันเทคโนโลยี และความต้องการของประเทศ คณะกรรมการนโยบายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะเพิ่มเติมหรือปรับปรุงเป้าหมายตามวรรคหนึ่งก็ได้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ ในการเรียนการสอน พัฒนา ฝึกฝน อบรม และบ่มเพาะนิสัยให้ ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรา ๗ ตั้งระดับเห็นภาพให้บรรลุเป้าหมายระดับช่วงวัย ดังต่อไปนี้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งสติปัญญา จิตวิญญาณ วุฒิภาวะทางอารมณ์และความสมบูรณ์ของร่างกาย ที่กระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังโรงเรียน องค์กรในท้องถิ่น ชุมชน และเอกชน สร้างความเท่าเทียมในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานทัดเทียมนานาชาติ ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งให้เกิดการพัฒนาบุคลิกภาพผู้เรียนอย่างบริบูรณ์และมีความสำนึก ในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เคารพในสิทธิมนุษยชน เสรีภาพขั้นพื้นฐาน มีจิตสำนึกที่ต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและ ส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภาษาไทย ภาษาไทยท้องถิ่น ภาษาชาติพันธุ์ ภาษาต่างประเทศ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาไทย ความรู้ด้านสังคม สาธารณสุข เศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การศึกษาและวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมต่าง ๆ การค้นคว้า วิจัย ใช้หลักการวิทยาศาสตร์ในการ ประดิษฐ์และการดำเนินชีวิต การกีฬา ความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ มีความรู้ในภาพกว้างของโลก รู้จักพึ่งตนเอง เป็นพลเมืองที่มีความเข้มแข็ง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ มีความริเริ่มสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ตามช่วงวัยที่เป็นไปตามหลักวิชาการพัฒนาการเรียนรู้แบ่งตาม ช่วงวัย ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงและให้คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติมีการ ทบทวนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคม ประเทศชาติ เพื่อให้ทันต่อ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลกทุกห้าปี โดยรัฐจัดให้เรียนฟรีทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม ซึ่งการแบ่งช่วงวัยดังนี้

(๑) ช่วงวัยที่หนึ่ง ตั้งแต่แรกเกิดจนมีอายุครบหนึ่งสัปดาห์ **ต้องได้รักษาทารกเลี้ยงดู ให้มีความสุขภาพที่สมบูรณ์ ทารกพัฒนาทางอารมณ์ และทารกกระตุ้นการรับรู้ทางประสาทสัมผัส ให้ สวมใส่เสื้อที่อบอุ่นในทารกช่วงหกเดือนแรกและสวมใส่ผ้าที่ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ตลอดเวลา**

(๒) ช่วงวัยที่สอง เมื่อมีอายุเกินหนึ่งสัปดาห์จนถึงสามปี **ขอให้ให้บุตรดูแลพัฒนาตาม (๑) แล้ว ต้องฝึกฝนให้ช่วยเหลือตนเองได้มากที่สุด เริ่มเรียนรู้พัฒนาการ เล่น ทารกสังเกตและทารกมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสภาพแวดล้อม เริ่มรู้จักการพูดและทารกสื่อสารที่ดี เริ่มรู้จักการสำรวจค้นคว้า เข้าใจสภาพแวดล้อมที่ตนเองอยู่น เริ่มรู้จักเล่นเพื่อน และเริ่มมีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างที่เห็น**

(๓) ช่วงวัยที่สาม เมื่อมีอายุเกินสามปีจนถึงหกปี **ขอให้บุตรดูแลพัฒนาตาม (๒) แล้ว ต้องฝึกฝนให้เกิดสมาธิอย่างต่อเนื่อง ตามความต้องการที่ได้ สวมใส่เสื้อผ้าที่สะอาดเหมาะสมและเหมาะสม เริ่มรู้จักรับผิดชอบของตนเอง รู้จักการรักษาระวังรักษาน้ำใจที่ดี สืบเสาะค้นคว้า สืบค้น ค้นคว้า เห็นคุณค่าและมั่นใจในตนเอง รู้จักควบคุมเห็นคุณค่า เข้าใจ และเห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่นตามความสามารถหรือผู้ปกครองและผู้อื่นตามกำลังความสามารถ รู้จัก ความสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างเหมาะสม เริ่มรู้จักการสำรวจค้นคว้า รับรู้ถึงความปลอดภัยของสิ่งรอบตัว มีทักษะการคิดที่เห็นคุณค่า สวมใส่เสื้อผ้าที่สะอาด สดชื่น เปรี๊ยะบเที๊ยะบ และแยกแยะได้ตลอดเวลา รู้จัก เล่นที่ปลอดภัย เข้าใจการนั่งนอนและออกกำลังกาย รู้จักสิ่งต่าง ๆ ในไทย วัฒนธรรม วิถีชีวิต และ ความเห็นในไทย และเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับโลกที่เชื่อมโยงถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย**

(๔) ช่วงวัยที่สี่ เมื่อมีอายุเกินหกปีจนถึงสิบสองปี **ขอให้บุตรดูแลพัฒนาตาม (๓) ขอให้บุตรมีนิสัยและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้มีความ ขยันหมั่นเพียรของตนเอง ดูแลสุขภาพทั้งกายและจิตของตนเอง เริ่มรู้จักการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเอง ภูมิใจและตระหนักในความเป็นตนของตนเอง มีความสามารถ มีความรับผิดชอบและรับผิดชอบต่อสังคมไทย รู้จักสิ่งต่าง ๆ ในไทย วัฒนธรรม วิถีชีวิต และ ความเห็นในไทย และเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับโลกที่เชื่อมโยงถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย**

ประเทศที่ยังคงมีสถานะเป็นรัฐกำลังพัฒนาและกำลังก้าวสู่ความเป็นรัฐพัฒนาแล้ว รัฐที่เข้าเขตโหนดใหม่เพื่อประโยชน์
ในทางเศรษฐกิจหรือสังคมหรือวัฒนธรรม

(ข) เขตพัฒนาที่ดำเนินการที่ต่ำกว่าในระดับอุดมศึกษา มีทักษะและค่านิยม
ในวิชาชีพพื้นฐานในสาขาที่ตนถนัดและประสงค์ที่จะศึกษาต่อ

(๓) ช่วงวัยที่เจ็ด การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือทักษะอาชีพขั้นสูง นอกเหนือ
ต่อองค์การที่ดำเนินการเพื่อให้บริการแก่ประชาชน (๖) องค์การที่เสนอและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องมีที่ผ่าน
ให้รัฐที่เสนอขอสมัครขอรับทุนการศึกษา เช่น ทุนการศึกษาที่แข่งขันกันเอง แต่การที่บุคคลที่ศึกษาต่อในระดับ
เป็นปฏิสัมพันธ์ต่อการศึกษาหรือประสบการณ์วิชาชีพ มีค่านิยมที่สอดคล้องกับสิ่งที่ตนทำต่อ
ของประชาชน มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อปัญหาของสังคมและสังคม มีทักษะในทางด้านวัฒนธรรม
และค่านิยมที่พึงปรารถนา และไม่อุปสรรคหรือสับสนที่เสนอไว้ได้ มีค่านิยม
ทางวัฒนธรรมประเทศในระดับที่ใช้ประโยชน์ได้ และเชื่อมโยงกับสาขาวิชาที่ตนศึกษา สวมพร
หนักไปใช้ในทางปฏิบัติที่ตนสนใจ หรือสมัครขอรับทุนการศึกษาใหม่ขึ้นได้

การจัดการศึกษาที่ต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามระดับช่วงวัยในวรรค
หนึ่งแรก ให้ดำเนินการที่พัฒนาการของนักเรียนและชีวิตของผู้เรียนตามระดับชั้นมัธยม โดยให้
ในชั้นมัธยมศึกษาที่สี่ให้เรียนหนังสือตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนหรือสถานศึกษา
ต้นตอของตนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อไป เว้นแต่ในช่วงวัยดังกล่าวมิได้เป็นไปตามศักยภาพ
ในช่วงวัยที่ควรเป็นตามปกติ ไม่ว่าเหตุนี้จะเป็นจากกรณีใดก็ตาม กรณีนี้จำเป็นต้องได้รับการจัด
การศึกษาเป็นกรณีพิเศษ จากสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน หรือจากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้
บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙

ให้คณะกรรมการที่ประกอบด้วยบุคคลที่สมควรจะเสนอในทางสังคมหรือวัฒนธรรมเพื่อให้
บรรลุเป้าหมายในแต่ละช่วงชั้นตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานระดับสูงในชั้นมัธยมศึกษา

ในกรณีที่มีค่านิยมที่เสนอให้สอดคล้องกับพัฒนาการของโหนด การที่เข้าเขต
โหนดใหม่ และค่านิยมที่เสนอของประเทศ คณะกรรมการที่ประกอบด้วยบุคคลที่สมควรจะเห็นชอบของ
คณะรัฐมนตรีหรือสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาผู้แทนราษฎรที่เสนอได้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ และนายธีรวัชชัย พันธุ์มาศ ขอแปรญัตติ
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ ในการพัฒนา ฝึกฝน และบ่มเพาะให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรา ๗
ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามระดับช่วงวัยในการพัฒนา ฝึกฝน และบ่มเพาะให้ผู้เรียนมี
สมรรถนะ ตามมาตรา ๗ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเลี้ยงดูและอบรม มีพัฒนาการทางอารมณ์ การ
ช่วยเหลือตัวเองและสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ตามวัย มีความสามารถในการสื่อสารที่ดี

ชื่อสัตย์สุจริตมีวินัย เคารพกฎกติกา ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นรับรู้ความเห็นต่าง เข้าใจและเห็นใจผู้อื่น มุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจและอ้างไว้ในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้ และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ มีความรู้ในภาพกว้างของโลก และพัฒนาการของเทคโนโลยี รู้จักพึ่งตนเอง เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง เป็นปฏิบัติต่อการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ รับผิดชอบต่อปัญหาของบ้านเมืองและสังคม แก้ไขอุปสรรค หรือสถานการณ์ที่เลวร้ายได้ มีความรู้ในภาษาต่างประเทศในระดับที่ใช้ประกอบอาชีพได้ และเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตนศึกษา สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ หรือสร้างความรู้ใหม่ขึ้นได้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องโดยแบ่งช่วงวัยดังต่อไปนี้

(๑) ช่วงวัยที่หนึ่ง ตั้งแต่แรกเกิดจนมีอายุครบหนึ่งสองปี **ต้องได้รักษาเด็กขงดูแล** ให้มีสุขภาพที่แข็งแรง พัฒนาการทางอารมณ์ และทักษะระดับที่รับรู้ทางประสาทสัมผัส ให้สามารถเรียนรู้ในทางช่วยเหลือตนเองและสามารถปฏิบัติสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ตามวัย

(๒) ช่วงวัยที่สอง เมื่อมีอายุเกินหนึ่งสองปีจนถึงสามปี **นอกจากต้องดูแลพัฒนาการ** เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๑) แล้ว **ต้องฝึกฝนให้ช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น** เรียนรู้พัฒนาการ เล่น ทารกสังเกตและทราบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสามารถแสดงอารมณ์ เรียนรู้การพูดและทราบสื่อสารที่ดี เรียนรู้การสำรวจวินัย เข้าใจสาเหตุของสิ่งที่ผู้อื่น เริ่มรู้จักตนเอง และเริ่มซึ่งซับซ้อนวัฒนธรรมไทย พื้นฐาน

(๓) ช่วงวัยที่สาม เมื่อมีอายุเกินสามปีจนถึงหกปี **นอกจากต้องดูแลพัฒนาการ** เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๒) แล้ว **ต้องฝึกฝนให้เกิดสมาธิของอย่างต่อเนื่อง** ตามพัฒนาการที่ได้สามารถเข้าใจสิ่งของวัตถุและวัตถุได้ เริ่มรู้จักรับผิดชอบของตนเอง รู้จักระมัดระวังรักษานกทราย ชื่อสัตย์สุจริต มีวินัย เคารพกฎกติกา เห็นคุณค่าและมันในตนเอง รับรู้ตนเองเห็นต่าง เข้าใจ และเห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือบิดามารดาหรือผู้ปกครองและผู้อื่นตามกำลังความสามารถ รู้จักควบคุมสติของอารมณ์ที่สุจริต เริ่มรู้จักวิธีเล่นสร้างสรรค์ รับรู้ถึงความปลอดภัยในการเล่น เล่นในสิ่งรอบตัว มีทักษะการคิดพื้นฐาน สามารถสังเกต สดุด่ง เปรี๊ยะบเทียบ และแยกแยะได้ตามวัย รู้จักใช้เหตุผล เข้าใจการนับจำนวนและอักษรภาษาไทย รู้จักสิ่งของไทย วัฒนธรรม วิถีชีวิต และตามเป็นไทย และเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับโลกซึ่งรวมถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย

(๔) ช่วงวัยที่สี่ เมื่อมีอายุเกินหกปีจนถึงสิบสองปี **นอกจากต้องดูแลพัฒนาการ** เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๓) **ต้องระมัดระวังและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว** ต้องฝึกฝนให้มีความรู้ ขบวนการชีวิตของตนเอง ดูแลสุขภาพทั้งกายและจิตของตนเอง เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย

(๓) เป้าหมายระดับนานาชาติที่ประเทศขอชดเชย มีตัวบ่งชี้พร้อม ตัวบ่งชี้ หรือดัชนีชี้วัดใน การประกอบชดเชยหรือวิธีชดเชยที่ดำเนินการหนึ่งหรือหลายระดับที่ตนเองกหนด หรือวิธีริเริ่มประกอบชดเชย ที่สอดคล้องของตนเอง รู้หลักดำเนินงานและทราบผลต่อขั้นต้น รู้ชี้ที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อประกอบชดเชยในระดับ การประกอบชดเชยหรือวิธีชดเชยของตนเอง

(๔) เป้าหมายระดับชาติที่ชดเชยอยู่ในระดับอุดมศึกษา มีทั้งทักษะและตัวบ่งชี้ใน วิธีชดเชยที่เสนอในสาขาที่ตนเองกหนดและประสงค์จะชดเชยต่อ

(๕) ช่วงวัยที่เจ็ด การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือทักษะอาชีพขั้นสูง นอกเหนือ จากตัวบ่งชี้ที่ตนเองกำหนดให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด (๖) ชดเชยต่อเหนือและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ตัวบ่งชี้ที่ตน ให้รู้ชี้ที่แสดงความสามารถสูงส่งทางสติปัญญา เป็นพลังเชิงบวกที่เข้มแข็ง เคารพกฎกติกาของสังคมระดับ เป็นปฏิสัมพันธ์ต่อคนหรือประกอบพฤติกรรมที่สงบแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องของ ชดเชยธรรม มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อปัญหาของสังคมและสังคม มีทักษะในทางด้านวิชาและ แสดงความสามารถเพิ่มเติม นอกเหนืออุปสรรคหรือสถานการณ์ที่เลวร้ายได้ มีตัวบ่งชี้ใน ภาชนะต่อประเทศในระดับที่ใช้ประกอบชดเชยได้ และเชื่อมโยงกับสาขาวิชาที่ตนเองศึกษา สามารถ ท่องไปใช้ในงานปฏิบัติจริง สืบสวนคดีสิ่งใหม่ ๆ หรือสร้างนวัตกรรมใหม่ขึ้นได้

การวัดการชดเชยที่ตนเองให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดหนึ่ง ให้คำหนึ่งซึ่งพัฒนาการ ของการชดเชยและสติปัญญาของผู้เรียนตามระดับชั้นมัธยม โดยเฉพาะในชั้นมัธยมที่สี่ให้ริเริ่มเน้นตัวบ่งชี้ทาง วิชาที่ตนเองหรือทักษะเฉพาะทางของตนเองสอนหรือตัวบ่งชี้ของตนเองกหนดของตนเองในชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลายปีเป็นต้นไปการจำแนกเป้าหมาย ระดับ และสมรรถนะของแต่ละช่วงวัย ให้เป็นไปตามที่ กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาแต่ละระดับและแต่ละประเภท หรือตามที่กระทรวงกำหนด โดยความ เห็นชอบของคณะกรรมการนโยบาย และให้สถานศึกษาสามารถกำหนด ปรับปรุง แก้ไข พัฒนา เป้าหมาย ระดับ และสมรรถนะของแต่ละช่วงวัยได้ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ เพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ตลอดจนความเปลี่ยนแปลงของ สังคมไทยและสังคมโลก

ให้คณะกรรมการชดเชยชดเชยที่กำหนดรายละเอียดในมาตรฐานการชดเชยที่ตนเองให้ บรรลุเป้าหมายในแต่ละชั้นมัธยมศึกษาหนึ่ง ให้หน่วยงานระดับชดเชยในชั้นมัธยมนั้น

ในกรณีมีตัวบ่งชี้ที่ตนเองให้สอดคล้องกับพัฒนาการของนักศึกษา ที่รู้ชี้ที่กำหนด เทคโนโลยี และตัวบ่งชี้ที่ตนเองชดเชยต่อประเทศ คณะกรรมการชดเชยชดเชยโดยตัวบ่งชี้ของชดเชยของ ตนเองหรือเพิ่มเติมหรือปรับเป้าหมายที่กำหนดบรรลุหนึ่งได้

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มมาตรา ๘/๑

นายภาสกร เงินเจริญกุล ขอแปรญัตติ เพิ่มความเป็นมาตรา ๘/๑ ดังนี้

“มาตรา ๘/๑ การปฏิบัติตามมาตรา ๘ ให้คำนึงถึงความต้องการ ความถนัดและทักษะของบุคคลในช่วงวัยตามมาตรา ๘ (๑) ถึง (๗) โดยให้พิจารณาถึงทักษะความถนัดเฉพาะตัว และ/หรือความถนัดเป็นพิเศษในสายอาชีพเบื้องต้น คือ แพทย์ พยาบาล วิศวะ บัญชี กฎหมาย และการกีฬา เป็นต้น เพื่อให้บุคคลในช่วงวัยดังกล่าวสามารถดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๙ ดังมีวัตถุประสงค์ คือ

๑. ให้สถานศึกษา หรือสถานศึกษาของรัฐ มีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งสู่อชีพดังกล่าวและมีมาตรฐานสากล

๒. ผู้เรียนมีคุณภาพตามแนวทางการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพ และมีมาตรฐานสากล

๓. ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม และดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

๔. ครูและบุคลากรมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรมีคุณภาพ ตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ

๕. ให้สถานศึกษา หรือสถานศึกษาของรัฐมีการบริหารจัดการให้มีคุณภาพ และหลักธรรมาภิบาลโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

๖. ให้สถานศึกษา หรือสถานศึกษาของรัฐมีสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ และเทคโนโลยีในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตร

โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังกล่าว ดังนี้ คือ

(ก) ให้ครุมีหน้าที่สอดส่อง และเป็นที่ปรึกษา รวมทั้งกลั่นกรองผู้เรียนทุกช่วงวัย ของมาตรา ๘ ว่ามีทักษะความถนัดเฉพาะตัวและ/หรือความถนัดเป็นพิเศษในสายอาชีพดังกล่าว โดยให้ครู หรือผู้เรียน บุคคลใดก็ได้ เป็นผู้แจ้งสถานศึกษา หรือสถานศึกษาของรัฐ

(ข) เมื่อมีการแสดงเจตนาของครู หรือของผู้เรียน และได้ผ่านการทดสอบแล้ว ตามข้อ (ก) แล้ว ให้สถานศึกษา หรือสถานศึกษาของรัฐ จัดการเรียนการสอนวิชาชีพเบื้องต้น ดังกล่าวแก่ผู้เรียน ตามหลักเกณฑ์และตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวง การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กำหนด”

คณะกรรมการฯไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายออน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไทรรงค์ ตีธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติม ความในมาตรา ๙ เป็นต้นนี้

“มาตรา ๙ นอกจากการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ แล้วรัฐต้องส่งเสริมการจัดการศึกษา และจัดให้มีทรัพยากรความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

และภาคเอกชน เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และกระตุ้นให้บุคคลทุกช่วงวัยและทุกอาชีพ ใฝ่ใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมตามอาชีพของตน หรืออาชีพอื่น หรือความรู้อื่นใดที่ตนสนใจ เพื่อเป็นการพัฒนาตนเองหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างความรู้ที่ทันต่อพัฒนาการของโลกหรือ เกิดความเชี่ยวชาญในความรู้ที่ตนสนใจหรือในตามความถนัดของตน เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการดำเนินชีวิตและประโยชน์ต่อสังคม”

นายกษิต์เดช ชูติมันต์ และนายสุภชาติ บุตรเนียร (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๙ นอกจากการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ แล้ว รัฐต้องส่งเสริมการจัดการศึกษา และจัดให้มีทั้งความร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และกระตุ้นให้บุคคลทุกช่วงวัย และทุกอาชีพใฝ่ใฝ่ใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมตามอาชีพของตน หรืออาชีพอื่น หรือความรู้อื่นใดที่ตนสนใจ เพื่อเป็นการพัฒนาตนเองหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างความรู้ที่ทันต่อพัฒนาการของโลกหรือเกิดความเชี่ยวชาญในความรู้ที่ตนสนใจหรือในตามความถนัดของตน เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตและประโยชน์ต่อสังคมค่านึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ ด้วยความสุจริตรักสามัคคีของคนในชาติ”

นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๙ นอกจากการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ แล้ว รัฐ ต้องส่งเสริมการจัดการศึกษา และจัดให้มีทั้งความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และกระตุ้นให้บุคคลทุกช่วงวัยและทุกอาชีพ ใฝ่ใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมตามอาชีพของตน หรืออาชีพอื่น หรือความรู้อื่นใดที่ตนสนใจ เพื่อเป็นการพัฒนาตนเองหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างความรู้ที่ทันต่อพัฒนาการของโลกหรือ เกิดความเชี่ยวชาญในความรู้ที่ตนสนใจหรือในตามความถนัดของตน เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการดำเนินชีวิตและประโยชน์ต่อสังคม”

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม และ

นายสุรพล นาควานิช (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐ ให้รัฐจัดและจัดให้มีการจัดการศึกษาแก่บุคคลซึ่งมิได้เข้ารับการศึกษิตตามช่วงวัยชั้นที่กำหนดตามมาตรา ๘

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ แต่อาจเปลี่ยนแปลงระยะเวลาและเป้าหมายของแต่ละช่วงวัยขึ้นให้เหมาะสมกับอายุของผู้เรียนได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการนโยบายของสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้กำหนด โดยจะจัดให้มีระบบที่เน้นเป้าหมายเพื่อการประกอบอาชีพโดยตรงด้วยก็ได้”

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐ ให้รัฐจัดให้มีการจัดการศึกษาแก่บุคคลซึ่งมิได้เข้ารับการศึกษามาตามช่วงวัยขึ้นที่กำหนดตามมาตรา ๘

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ แต่อาจเปลี่ยนแปลงระยะเวลาและเป้าหมายของแต่ละช่วงวัยขึ้นให้เหมาะสมกับอายุและศักยภาพของผู้เรียนได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยจะจัดให้มีระบบที่เน้นเป้าหมายเพื่อการประกอบอาชีพโดยตรงด้วยก็ได้”

นายภาสกร เงินเจริญกุล ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐ ให้รัฐจัดให้มีการจัดการศึกษาแก่บุคคลซึ่งมิได้เข้ารับการศึกษามาตามช่วงวัยที่กำหนดตามมาตรา ๘ โดยให้เป็นหน้าที่รัฐในการสำรวจบุคคลดังกล่าวหรือให้สิทธิแก่บุคคลดังกล่าวเรียกร้องด้วยตนเอง หรือบุคคลที่มีอำนาจจัดการแทนบุคคลดังกล่าว เพื่อให้รัฐจัดการศึกษาให้

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ แต่อาจเปลี่ยนแปลงระยะเวลาและเป้าหมายของแต่ละช่วงวัยให้เหมาะสมกับอายุของผู้เรียนได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด โดยจะจัดให้มีระบบที่เน้นเป้าหมายเพื่อการประกอบอาชีพโดยตรงด้วยก็ได้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอาน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑ ให้เป็นหน้าที่หรือสิทธิของรัฐ เอกชน และบุคคลดังต่อไปนี้
ในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มีสมรรถนะตามมาตรา ๗ และบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘

(๑) บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตนได้รับการดูแลและพัฒนาจนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) และให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแนะนำ ให้ความรู้ สนับสนุน ช่วยเหลือ และให้การอุดหนุน เพื่อให้เด็กได้อยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

(๒) บุพการีหรือผู้ปกครองมีสิทธิจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้แก่ผู้สืบสันดานหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตนได้ โดยจะจัดโดยลำพังหรือร่วมกันจัดก็ได้

(๓) เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ภายใต้การกำกับ สนับสนุน ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกจากรัฐ และในกรณีการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รัฐจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ผู้เรียนให้เป็นจำนวนที่เพียงพอต่อ ค่าตัวรับสำหรับ ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการจัดการศึกษา ได้ตามที่กฎหมายกำหนด อย่างมีคุณภาพเทียบเท่าหรือไม่น้อยกว่าที่อุดหนุนให้ผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐ

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓) และอาจจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) (๖) และ (๗) ได้ และมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม (๑) (๒) และ (๓) ในการดำเนินการดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตหรือพื้นที่อยู่ในความรับผิดชอบติดกันหรือใกล้เคียงกันอาจร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตหรือพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวได้ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบหมายให้เอกชนเข้าบริหารจัดการหรือดำเนินการโดยใช้ทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ได้

(๕) รัฐมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ และมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ในการจัดการศึกษาดังกล่าว รัฐจะมอบหมายให้เอกชนเข้าบริหารจัดการหรือดำเนินการโดยใช้ทรัพยากรของรัฐก็ได้

(๖) ผู้บรรลุนิติภาวะ นิติบุคคล และบิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งมีบุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองยังอยู่ในวัยเรียนทุกคนมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อุดหนุน และให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ตามกำลังความสามารถของตน โดยเฉพาะบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มีหน้าที่พัฒนาร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งอยู่ในความดูแลของตนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ ด้วย

(๗) ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับจัดการศึกษาหรือมีอุปกรณ์หรือสถานที่ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา ให้ความช่วยเหลือร่วมมือ และอำนวยความสะดวกแก่การจัดการศึกษาของผู้มีหน้าที่หรือสิทธิในการจัดการศึกษา

(๘) ให้เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษาตามมาตรา ๔๗ (๒) และ (๓) ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จัดให้มีและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ รวมถึงให้คำแนะนำในการประกอบอาชีพ ร่วมมือในการฝึกอาชีพ และสนับสนุนทรัพยากรเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และยกระดับผู้เรียนให้เกิดความเชี่ยวชาญ

ความในวรรคหนึ่งไม่เป็นการตัดสิทธิบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นใดที่จะจัดการศึกษาในระดับใดตามที่กฎหมายกำหนด ”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
คงไว้ตามร่างเดิม

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๑๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑ ให้เป็นหน้าที่หรือสิทธิของรัฐ เอกชน และบุคคลดังต่อไปนี้
ในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘

(๑) บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตนได้รับการดูแลและพัฒนาจนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) และให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแนะนำ ให้ความรู้ สนับสนุน ช่วยเหลือ และให้การอุดหนุน เพื่อให้เด็กได้อยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

(๒) บุพการีหรือผู้ปกครองมีสิทธิจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้แก่ผู้สืบสานดานหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตนได้ โดยจะจัดโดยลำพังหรือร่วมกันจัดก็ได้

(๓) เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ภายใต้การกำกับ สนับสนุน ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกจากรัฐ และในกรณีการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รัฐจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ผู้เรียนให้เพียงพอต่อการเข้ารับการศึกษาได้ตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓) และอาจจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) (๖) และ (๗) และการศึกษาตามอัธยาศัยและตลอดชีวิตได้ และมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม **(๑) (๒) มาตรา ๘ และ (๓) การศึกษาตามอัธยาศัย และตลอดชีวิต** ในการดำเนินการดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตหรือพื้นที่อยู่ในความรับผิดชอบติดกันหรือใกล้เคียงกันอาจร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตหรือ

พื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวได้ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบหมายให้เอกชนเข้าบริหารจัดการหรือดำเนินการโดยใช้ทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ได้

(๕) รัฐมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ มาตรา ๙ และการศึกษาตามอัธยาศัยและตลอดชีวิตและมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม (๑) (๒) (๓) มาตรา ๘ มาตรา ๙ และ (๕) การศึกษาตามอัธยาศัยและตลอดชีวิตในการจัดการศึกษาดังกล่าว รัฐจะมอบหมายให้เอกชนเข้าบริหารจัดการหรือดำเนินการโดยใช้ทรัพยากรของรัฐก็ได้

(๖) ผู้บรรลุนิติภาวะ นิติบุคคล และบิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งมีบุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองยังอยู่ในวัยเรียนทุกคนมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อุดหนุน และให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ตามกำลังความสามารถของตน โดยเฉพาะบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มีหน้าที่พัฒนาร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งอยู่ในความดูแลของตนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ ด้วย

(๗) ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาหรือมีอุปกรณ์หรือสถานที่ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา ให้ความช่วยเหลือร่วมมือ และอำนวยความสะดวกแก่การจัดการศึกษาของผู้มีหน้าที่หรือสิทธิในการจัดการศึกษา

(๘) ให้เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษาตามมาตรา ๔๗ (๒) และ (๓) ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จัดให้มีและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ รวมถึงให้คำแนะนำในการประกอบอาชีพ ร่วมมือในการฝึกอาชีพ และสนับสนุนทรัพยากรเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และยกระดับผู้เรียนให้เกิดความเชี่ยวชาญ

ความในวรรคหนึ่งไม่เป็นการตัดสิทธิบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นใดที่จะจัดการศึกษาในระดับใดตามที่กฎหมายกำหนด”

นายวีรบุล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร ชัยนิคม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑ ให้เป็นหน้าที่หรือสิทธิของรัฐ เอกชน และบุคคลดังต่อไปนี้ในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มีสมรรถนะตามมาตรา ๗ บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐

(๑) บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตนได้รับการดูแลและพัฒนาจนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) และให้เป็นที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแนะนำ ให้ความรู้ สนับสนุน ช่วยเหลือ และให้การอุดหนุน เพื่อให้เด็กได้อยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

(๒) บุคลากรหรือผู้ปกครองมีสิทธิจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้แก่ผู้สืบสันดานหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตนได้ โดยจะจัดโดยลำพังหรือร่วมกันจัดก็ได้

(๒/๑) ผู้บรรลุนิติภาวะ นิติบุคคล และบิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งมีบุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองยังอยู่ในวัยเรียนทุกคนมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อดทน และให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ตามกำลังความสามารถของตน โดยเฉพาะบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มีหน้าที่พัฒนาร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งอยู่ในความดูแลของตนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ ด้วย

(๓) เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ภายใต้การกำกับ สนับสนุน ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกจากรัฐ และในกรณีการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รัฐจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ผู้เรียนให้เป็นจำนวนที่เพียงพอต่อตัวนักเรียนสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการจัดการศึกษาได้ตามที่กำหนดโดยมีคุณภาพ เทียบเท่าหรือไม่น้อยกว่าที่อุดหนุนให้ผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐ

(๓/๑) ให้เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษาตามมาตรา ๘ (๒) และ (๓) ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จัดให้มีและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ รวมถึงให้คำแนะนำในการประกอบอาชีพ ร่วมมือในการฝึกอาชีพ และสนับสนุนทรัพยากรเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และยกระดับผู้เรียนให้เกิดความเชี่ยวชาญ

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓) และอาจจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) (๖) และ (๗) ได้ และมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม (๑) (๒) ๘ (๓) และ (๕) ในการดำเนินการดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตหรือพื้นที่อยู่ในความรับผิดชอบติดกันหรือใกล้เคียงกันอาจร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตหรือพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวได้ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบหมายให้เอกชนเข้าบริหารจัดการหรือดำเนินการโดยใช้ทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ได้

(๕) รัฐมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙ และมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ในการจัดการศึกษาดังกล่าว รัฐจะมอบหมายให้เอกชนเข้าบริหารจัดการหรือดำเนินการโดยใช้ทรัพยากรของรัฐก็ได้

(๕) ผู้บรรลุนิติภาวะ นิติบุคคล และบิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งมีบุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองยังอยู่ในวัยเรียนทุกคนมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อดทน และให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕)

หรือ (ข) ตามที่คำสั่งของสภาทนายความ โดยเนรเทศหรือผู้ปกครองให้มีหน้าที่
พัฒนาโรงเรียน สอน สติปัญญา และพฤติกรรมของนักเรียนซึ่งอยู่ในความดูแลของสถานเพื่อ
บรรลุนิติภาวะของเด็กตามวรรค ๒ และเข้าปกครองตามวรรค ๕ ด้วย

(๓) ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัด
การศึกษาหรือมีอุปกรณ์หรือสถานที่ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา ให้ความช่วยเหลือ
ร่วมมือ และอำนวยความสะดวกแก่การจัดการศึกษาของผู้มีหน้าที่หรือสิทธิในการจัดการศึกษา

(๔) ให้ขอขนาไม่ล่าช้าเป็นบุคคลธรรมดา ดุษฎีบัณฑิต หรือบัณฑิตพิเศษ
ศาสตราจารย์ตามวรรค ๕๖ (๒) และ (๓) ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพชั้นสูง และสิทธิของสมาชิกสภา
ทนายความ สอนให้และพัฒนาศูนย์เรียนรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ รวมถึงให้คำแนะนำใน
การประกอบอาชีพ อบรมสิทธิในวิชาชีพ และสนับสนุนทรัพยากรที่สอดคล้องกับหลักสูตร
ทางทนายความ และขอขนาผู้เรียนให้เกิดความรู้เชิงวิชาชีพ

(๕) ให้หน่วยงานของรัฐ เอกชน คณะบุคคล หรือนิติบุคคลจัดการศึกษาตาม
มาตรา ๘ (๗) ตามกฎหมายว่าด้วยเรื่องการนั้น

ความในวรรคหนึ่งไม่เป็นการตัดสิทธิบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นใดที่จะจัด
การศึกษาในระดับใดตามที่มีกฎหมายกำหนด ”

นายเกษิ์เดช ชูติมันต์ และนายสุภชาติ บุตรเนียร (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๑ เป็นต้นนี้

“มาตรา ๑๑ ให้เป็นหน้าที่หรือสิทธิของรัฐ เอกชน และบุคคลดังต่อไปนี้
ในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มีสมรรถนะตามมาตรา ๗ บรรลุ
เป้าหมายตามมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐

(๑) บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของ
ตนได้รับการดูแลและพัฒนาจนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) และให้เป็นที่ของหน่วยงาน
ของรัฐที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแนะนำ ให้ความรู้ สนับสนุน ช่วยเหลือ
และให้การอุดหนุน เพื่อให้เด็กได้อยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มากที่สุดเท่าที่จะ
กระทำได้

(๒) บุพการีหรือผู้ปกครองมีสิทธิจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา
๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้แก่ผู้สืบสันดานหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตนได้ โดยจะจัด
โดยลำพังหรือร่วมกันจัดก็ได้

(๓) เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษา
เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ภายใต้การกำกับ สนับสนุน ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวก
สะดวกจากรัฐ และในกรณีการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕)
และ (๖) ให้รัฐจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ผู้เรียนให้เป็นจำนวนที่พอเพียง สอดคล้องกับวิชาชีพ สำหรับค่าใช้จ่าย
ที่จำเป็นในการจัดการศึกษาได้ ตามที่กฎหมายกำหนด อย่างมีคุณภาพ เทียบเท่าหรือไม่น้อยกว่า

ที่อุดหนุนให้ผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐ สิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้บรรลุเป้าหมายตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม มาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓) และอาจจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) (๖) และ (๗) ได้ และมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม (๑) (๒) **๕** (๓) และ (๕) ในการดำเนินการดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตหรือพื้นที่อยู่ใน ความรับผิดชอบติดกันหรือใกล้เคียงกันอาจร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ของประชาชนใน เขตหรือพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวได้ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะ มอบหมายให้เอกชนเข้าบริหารจัดการหรือดำเนินการโดยใช้ทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นก็ได้

(๕) รัฐมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙ และมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ในการจัดการศึกษาดังกล่าว รัฐจะมอบหมายให้เอกชนเข้าบริหารจัดการหรือดำเนินการโดยใช้ ทรัพยากรของรัฐก็ได้

(๖) ผู้บรรลุนิติภาวะ นิติบุคคล และบิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งมีบุตรหรือผู้ซึ่ง อยู่ในความปกครองยังอยู่ในวัยเรียนทุกคนมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อุดหนุน และให้ ความร่วมมือในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ตามกำลังความสามารถของตน โดยเฉพาะบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มีหน้าที่พัฒนาร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งอยู่ในความดูแลของตนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตาม มาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ ด้วย

(๗) ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัด การศึกษาหรือมีอุปกรณ์หรือสถานที่ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา ให้ความช่วยเหลือ ร่วมมือ และอำนวยความสะดวกแก่การจัดการศึกษาของผู้มีหน้าที่หรือสิทธิในการจัดการศึกษา

(๘) ให้เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคล มีสิทธิ จัด การศึกษาตามมาตรา ๔๗ (๒) และ (๓) ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษา จัดให้มีและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ รวมถึงให้คำแนะนำในการ ประกอบอาชีพ ร่วมมือในการฝึกอาชีพ และสนับสนุนทรัพยากรเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และยกระดับผู้เรียนให้เกิดความเชี่ยวชาญ ทักษะสำคัญในศตวรรษที่ ๒๑ สอดคล้องกับ การจ้างงานและสร้างงานทำให้ผู้เรียนเรียนจบแล้วมีงานทำ

(๙) ให้หน่วยงานของรัฐ เอกชน คณะบุคคล หรือนิติบุคคลจัดการศึกษาตาม มาตรา ๘ (๗) ตามกฎหมายว่าด้วยเรื่องการนั้น

ความในวรรคหนึ่งไม่เป็นการตัดสิทธิบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นใดที่จะจัด การศึกษาในระดับใดตามที่มีกฎหมายกำหนด ”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑ ให้เป็นหน้าที่หรือสิทธิของรัฐ เอกชน และบุคคลดังต่อไปนี้
ในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มีสมรรถนะตามมาตรา ๗ บรรลุ
เป้าหมายตามมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐

(๑) บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของ
ตนได้รับการดูแลและพัฒนาจนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) และให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงาน
ของรัฐที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแนะนำ ให้ความรู้ สนับสนุน ช่วยเหลือ
และให้การอุดหนุน เพื่อให้เด็กได้อยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มากที่สุดเท่าที่จะ
กระทำได้

(๒) บุพการีหรือผู้ปกครองมีสิทธิจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา
๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้แก่ผู้สืบสันดานหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตนได้ โดยจะจัด
โดยลำพังหรือร่วมกันจัดก็ได้

(๓) เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษา
เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ภายใต้การกำกับ สนับสนุน ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวก
สะดวกจากรัฐ และในกรณีการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕)
และ (๖) ให้รัฐจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ผู้เรียนให้เป็นจำนวนที่เพียงพอต่อค่าเล่าเรียนสำหรับค่าใช้จ่าย
ที่จำเป็นในการจัดการศึกษาได้ตามที่กฎหมายกำหนดอย่างมีคุณภาพ เทียบเท่าหรือไม่น้อยกว่า
ที่อุดหนุนให้ผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐ และหากเอกชนได้รับเงินอุดหนุนรายการใดนี้แล้วจะ
เรียกเก็บจากผู้เรียนอีกมิได้

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม
มาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓) และอาจจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) (๖)
และ (๗) ได้ และมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม (๑) (๒)
๘๕ (๓) และ (๕) ในการดำเนินการดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตหรือพื้นที่อยู่ใน
ความรับผิดชอบติดกันหรือใกล้เคียงกันอาจร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ของประชาชนใน
เขตหรือพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวได้ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเขตหรือพื้นที่
ของตนให้เขตชนชั้นบริหารระดับตำบลหรือตำบลเมืองใช้ทรัพยากรของตนหรือระดับตำบล
ของตนซึ่งมีได้

(๕) รัฐมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙
และมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)
ในการจัดการศึกษาดังกล่าว รัฐซึ่งมีเขตชนชั้นบริหารระดับตำบลหรือตำบลเมืองใช้
ทรัพยากรของรัฐที่

(๖) ผู้บรรลุนิติภาวะ นิติบุคคล และบิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งมีบุตรหรือผู้ซึ่ง
อยู่ในความปกครองยังอยู่ในวัยเรียนทุกคนมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อุดหนุน และให้

ความร่วมมือในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ตามกำลังความสามารถของตน โดยเฉพาะบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มีหน้าที่พัฒนาร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งอยู่ในความดูแลของตนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ ด้วย

(๗) ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาหรือมีอุปกรณ์หรือสถานที่ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา ให้ความช่วยเหลือร่วมมือ และอำนวยความสะดวกแก่การจัดการศึกษาของผู้มีหน้าที่หรือสิทธิในการจัดการศึกษา

(๘) ให้เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษาตามมาตรา ๔๗ (๒) และ (๓) ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จัดให้มีและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ รวมถึงให้คำแนะนำในการประกอบอาชีพ ร่วมมือในการฝึกอาชีพ และสนับสนุนทรัพยากรเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และยกระดับผู้เรียนให้เกิดความเชี่ยวชาญ

(๙) ให้หน่วยงานของรัฐ เอกชน คณะบุคคล หรือนิติบุคคลจัดการศึกษาตามมาตรา ๘ (๗) ตามกฎหมายว่าด้วยเรื่องการนั้น

ความในวรรคหนึ่งไม่เป็นการตัดสิทธิบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นใดที่จะจัดการศึกษาในระดับใดตามที่กฎหมายกำหนด”

นายสุรพล นาควานิช (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๑๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑ ให้เป็นหน้าที่หรือสิทธิของรัฐ เอกชน และบุคคลดังต่อไปนี้ในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘

(๑) บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตนได้รับการดูแลและพัฒนาจนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) และให้เป็นที่หน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแนะนำ ให้ความรู้ สนับสนุน ช่วยเหลือ และให้การอุดหนุน เพื่อให้เด็กได้อยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

(๒) บุพการีหรือผู้ปกครองมีสิทธิจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้แก่ผู้สืบสันดานหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตนได้ โดยจะจัดโดยลำพังหรือร่วมกันจัดก็ได้

(๓) เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ภายใต้การกำกับ สนับสนุน ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกจากรัฐ และในกรณีการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รัฐจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ผู้เรียนให้เพียงพอต่อการเข้ารับการศึกษาได้ตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓) และอาจจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) (๖) และ (๗) ได้ และมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม (๑) (๒) และ (๓) ในการดำเนินการดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตหรือพื้นที่อยู่ในความรับผิดชอบติดกันหรือใกล้เคียงกันอาจร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตหรือพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวได้ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบหมายให้เอกชนเข้าบริหารจัดการหรือดำเนินการโดยใช้ทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ได้

(๕) รัฐมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ และมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ในการจัดการศึกษาดังกล่าว รัฐจะมอบหมายให้เอกชนเข้าบริหารจัดการหรือดำเนินการโดยใช้ทรัพยากรของรัฐก็ได้

(๖) ผู้บรรลุนิติภาวะ นิติบุคคล และบิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งมีบุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองยังอยู่ในวัยเรียนทุกคนมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อุดหนุน และให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ตามกำลังความสามารถของตน โดยเฉพาะบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มีหน้าที่พัฒนา ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งอยู่ในความดูแลของตนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ ด้วย

(๗) ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาหรือมีอุปกรณ์หรือสถานที่ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา ให้ความช่วยเหลือร่วมมือ และอำนวยความสะดวกแก่การจัดการศึกษาของผู้มีหน้าที่หรือสิทธิในการจัดการศึกษา

(๘) ให้เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษาตามมาตรา ๔๗ (๒) และ (๓) ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จัดให้มีและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ รวมถึงให้คำแนะนำในการประกอบอาชีพ ร่วมมือในการฝึกอาชีพ และสนับสนุนทรัพยากรเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และยกระดับผู้เรียนให้เกิดความเชี่ยวชาญ

ความในวรรคหนึ่งไม่เป็นการตัดสิทธิบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นใดที่จะจัดการศึกษาในระดับใดตามที่กฎหมายกำหนด

ภาษาที่ใช้ในการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษากลาง และอาจใช้ภาษาแม่ของนักเรียน ภาษาถิ่น ภาษามือ ภาษาหรือสัญลักษณ์อื่นใดได้อีกด้วย โดยภาษาหรือสื่ออื่นไม่กระทบต่อความสามารถของผู้เรียนหรือเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้จัดการศึกษามีสิทธิที่จะเลือกเรียนรู้และใช้ภาษามากกว่าหนึ่งภาษาอย่างไม่มีข้อจำกัด”

นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๑
เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑ ให้เป็นหน้าที่หรือสิทธิของรัฐ เอกชน และบุคคลดังต่อไปนี้ในการ
จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘

(๑) บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของ
ตนได้รับการดูแลและพัฒนาจนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ **(๑)** และให้เป็นที่ของหน่วยงาน
ของรัฐที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแนะนำ ให้ความรู้ สนับสนุน ช่วยเหลือ และให้
การอุดหนุน เพื่อให้เด็กได้อยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

(๒) บุพการีหรือผู้ปกครองมีสิทธิจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘
(๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้แก่ผู้สืบสันดานหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตนได้ โดยจะจัดโดย
ลำพังหรือร่วมกันจัดก็ได้

(๓) เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัด
การศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ภายใต้การกำกับ สนับสนุน ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวก
ความสะดวกจากรัฐ และในกรณีการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ **(๑) (๒) (๓)**
(๔) (๕) และ (๖) ให้รัฐจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ผู้เรียนให้เพียงพอต่อการเข้ารับการศึกษาได้ตามที่
กฎหมายกำหนด

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม
มาตรา ๘ **(๑) (๒) และ (๓)** ให้แก่ผู้เรียนในช่วงวัยที่หนึ่งถึงสาม และอาจจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุ
เป้าหมายตามมาตรา ๘ **(๔) (๕) (๖) และ (๗)** ให้แก่ผู้เรียนในช่วงวัยที่สี่ถึงหกได้ และมีหน้าที่ส่งเสริม
สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม (๑) (๒) และ (๓) ในการดำเนินการดังกล่าว
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตหรือพื้นที่อยู่ในความรับผิดชอบติดกันหรือใกล้เคียงกันอาจร่วมกัน
จัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตหรือพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวได้
โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดหนึ่งให้เขตชนบทบริหารจัดการหรือจัดดำเนินการโดยใช้
ทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

(๕) รัฐมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ และมีหน้าที่
ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม **(๑) (๒) (๓) และ (๔)** ในทาง
ที่ควรดีที่ควรตั้งที่ควร รัฐของชนบทให้เขตชนบทบริหารจัดการหรือจัดดำเนินการโดยใช้ทรัพยากร
ของรัฐที่ได้ ทุกระดับ ให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างเท่าเทียม ไม่ให้มีความเหลื่อมล้ำทุกประเภท
และทุกระดับการศึกษา

(๖) ผู้บรรลุนิติภาวะ นิติบุคคล และบิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งมีบุตรหรือผู้ซึ่ง
อยู่ในความปกครองยังอยู่ในวัยเรียนทุกคนมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อุดหนุนและให้ความ
ร่วมมือในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ **(๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖)** ตามกำลัง
ความสามารถของตน โดยเฉพาะบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มีหน้าที่พัฒนาร่างกาย จิตใจ สติปัญญา

และพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งอยู่ในความดูแลของตนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และ เป้าหมายตามมาตรา ๘ ด้วย

(๗) ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาหรือมีอุปกรณ์หรือสถานที่ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา ให้ความช่วยเหลือร่วมมือ และอำนวยความสะดวกแก่การจัดการศึกษาของผู้มีหน้าที่หรือสิทธิในการจัดการศึกษา

(๗/๑) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนา และเอกชน จัดหรือมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและรัฐส่งเสริมสนับสนุนเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษา ให้เท่าเทียมและสอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดไว้

(๘) ให้เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษาตามมาตรา ๔๗ (๒) และ (๓) ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จัดให้มีและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ รวมถึงให้คำแนะนำในการประกอบอาชีพ ร่วมมือในการฝึกอาชีพ และสนับสนุนทรัพยากรเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และยกระดับผู้เรียนให้เกิดความเชี่ยวชาญ

ความในวรรคหนึ่งไม่เป็นการตัดสิทธิบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นใดที่จะจัดการศึกษาในระดับใดตามที่กฎหมายกำหนด”

คณะกรรมการฯ ไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ และนายธีรวัชชัย พันธุมาศ ขอแปรญัตติ
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑ ให้เป็นหน้าที่หรือสิทธิของรัฐ เอกชน และบุคคลดังต่อไปนี้ในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘

(๑) บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตนได้รับการดูแลและพัฒนาจนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑) และให้เป็นที่หน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแนะนำ ให้ความรู้ สนับสนุนช่วยเหลือ และให้การอุดหนุน เพื่อให้เด็กได้อยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

(๒) บุพการีหรือผู้ปกครองมีสิทธิจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้แก่ผู้สืบสันดานหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตนได้โดยจะจัดโดยลำพังหรือร่วมกันจัดก็ได้

(๓) เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ภายใต้การกำกับ สนับสนุน ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกจากรัฐ และในกรณีการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รัฐจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ผู้เรียนให้เพียงพอต่อการเข้ารับการศึกษาได้ตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๓) และอาจจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๔) (๕) (๖) และ (๗) ได้ และมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือและอุดหนุน การจัดการศึกษาตาม (๑) (๒) และ (๓) ในการดำเนินการดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มี เขตหรือพื้นที่อยู่ในความรับผิดชอบติดกันหรือใกล้เคียงกันอาจร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ของ ประชาชนในเขตหรือพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวได้ โดยองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นสงวนสิทธิไม่ให้เอกชนเข้าบริหารจัดตั้งหรือดำเนินการโดยให้ทรัพย์สินขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้

(๕) รัฐมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง และมี หน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม (๑) (๒) (๓) และ (๕) ในบทสรุ บที่ บทบัญญัติบทนี้ของรัฐสงวนสิทธิไม่ให้เอกชนเข้าบริหารจัดตั้งหรือดำเนินการโดยให้ ทรัพย์สินของรัฐไม่ได้ ทุกระดับ ให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างเท่าเทียม ไม่ให้ความเหลื่อมล้ำ ทุกประเภทและทุกระดับการศึกษา

(๖) ผู้บรรลุนิติภาวะ นิติบุคคล และบิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งมีบุตรหรือผู้ซึ่ง อยู่ในความปกครองยังอยู่ในวัยเรียนทุกคนมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อุดหนุนและให้ความ ร่วมมือในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ตามกำลังความสามารถของตน โดยเฉพาะบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มีหน้าที่พัฒนาร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งอยู่ในความดูแลของตนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ ด้วย

(๗) ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัด การศึกษาหรือมีอุปกรณ์หรือสถานที่ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา ให้ความช่วยเหลือ ร่วมมือ และอำนวยความสะดวกแก่การจัดการศึกษาของผู้มีหน้าที่หรือสิทธิในการจัดการศึกษา

(๘) ให้เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัด การศึกษาตามมาตรา ๔๗ (๒) และ (๓) ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษา จัดให้มีและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ รวมถึงให้คำแนะนำใน การประกอบอาชีพ ร่วมมือในการฝึกอาชีพ และสนับสนุนทรัพยากรเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการ ศึกษา และยกระดับผู้เรียนให้เกิดความเชี่ยวชาญ

ความในวรรคหนึ่งไม่เป็นการตัดสิทธิบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นใดที่จะจัดการศึกษา ในระดับใดตามที่มีกฎหมายกำหนด”

คณะกรรมการสิทธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเกษิ์เดช ชูติมันต์ และนายสุฤษดิ์ บุตรเนียร (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๒ การจัดการศึกษาของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้จัดให้โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และให้มีการสนับสนุนผู้เรียนตามมาตรา ๘ (๖) (ก) ในด้านการพักอาศัยและดำรงชีพ เป็นกรณีพิเศษ ทุนเพื่อการประกอบอาชีพ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในท้องถิ่นนั้น ๆ”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๑๒ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายอำนาจ วิชยานุวัติ และนายกมลเทพ จันทระจิต (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๓ การจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) ให้กระทรวงได้เลือกได้สั่ง ให้กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่กระทรวงตั้งหรือที่กระทรวงแต่งตั้ง ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษานั้น แต่ต้องไม่เป็นปฏิบัติหรือขัดแย้งต่อหน้าที่ของ หน่วยงานของรัฐ ภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับที่กระทรวงตั้งหรือที่กระทรวงแต่งตั้ง ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการ จัดการศึกษาตามบทมาตรา ๑๑ (๒) ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวจะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้ และในทาง ติดต่อระหว่างผู้จัดการศึกษาที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องส่งมอบหรือติดต่อส่งมอบการ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้

ในกรณีที่ปรากฏว่ากระทรวงตั้งหรือที่กระทรวงตั้ง ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงตั้งหรือที่กระทรวงตั้งหรือหน่วยงานที่กระทรวงตั้งหรือที่กระทรวงตั้ง สั่งให้ผู้จัดการศึกษาที่รับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งระงับการจัดการศึกษา นั้นได้ แต่ในกรณีที่สั่งระงับการจัดการศึกษา ต้องกำหนดมาตรการรองรับผู้เรียนให้สามารถ เรียนต่อในสถานศึกษาหรือได้รับการศึกษาด้วยวิธีการอื่นใดที่สมควรด้วย

การอุดหนุนการจัดการศึกษาตามบทมาตรา ๑๑ (๒) ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ในกรณีที่กระทรวงตั้งหรือที่กระทรวงตั้งหรือหน่วยงานที่กระทรวงตั้ง สั่งให้ผู้จัดการศึกษาที่รับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งระงับการจัดการศึกษา นั้นได้”

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายออน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา และนายไตรรงค์ ตีธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๓ การจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) ให้กระทำได้เมื่อได้แจ้งให้ รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ~~ทราบ~~ แต่การจัดการศึกษานั้นต้องไม่เป็นปฏิปักษ์หรือขัดแย้งต่อหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแนะนำ ให้ความรู้ ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุน การจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ~~แต่หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวจะต้องให้ต้องขออนุญาตที่สอดคล้องกับที่มิได้~~ และในการติดต่อระหว่างผู้จัดการศึกษากับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องสามารถติดต่อผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าการจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) มิได้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดการศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งระงับการจัดการศึกษานั้นได้ แต่ในกรณีที่สั่งระงับการจัดการศึกษา ต้องกำหนดมาตรการรองรับผู้เรียนให้สามารถเรียนต่อในสถานศึกษาหรือได้รับการศึกษาด้วยวิธีการอื่นใดที่สมควรด้วย

การอุดหนุนการจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) ต้องคำนึงถึงความทัดเทียมกันระหว่างผู้เรียนซึ่งเรียนอยู่ในสถานศึกษากับผู้เรียนซึ่งเรียนตามมาตรา ๑๑ (๒) ด้วย”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขความในมาตรา ๑๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๓ การจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) ให้กระทำได้เมื่อได้แจ้งให้ กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ~~ทราบ~~ แต่การจัดการศึกษานั้นต้องไม่เป็นปฏิปักษ์หรือขัดแย้งต่อหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแนะนำ ให้ความรู้ ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ~~แต่~~ ~~หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวจะต้องให้ต้องขออนุญาตที่สอดคล้องกับที่มิได้~~ และในการติดต่อระหว่างผู้จัดการศึกษากับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องสามารถติดต่อผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าการจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) มิได้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดการศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งระงับการจัดการศึกษานั้นได้ แต่ในกรณีที่

สั่งระงับการจัดการศึกษา ต้องกำหนดมาตรการรองรับผู้เรียนให้สามารถเรียนต่อในสถานศึกษา หรือได้รับการศึกษาด้วยวิธีการอื่นใดที่สมควรด้วย

การอุดหนุนการจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) ต้องคำนึงถึงความทัดเทียมกัน ระหว่างผู้เรียนซึ่งเรียนอยู่ในสถานศึกษากับผู้เรียนซึ่งเรียนตามมาตรา ๑๑ (๒) ด้วย”

นายภาสกร เงินเจริญกุล ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๓
เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๓ การจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) ให้กระทำได้เมื่อได้แจ้งให้ กระทรวงศึกษาธิการ หรือสถานศึกษาของรัฐหรือหน่วยงานที่กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดทราบ แต่การจัดการศึกษานั้นต้องไม่เป็นปฏิปักษ์หรือขัดแย้งต่อหน้าที่ของปวงชนชาวไทย ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแนะนำ ให้ความรู้ ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุน การจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวจะกำหนดให้ต้องขออนุญาตเพื่อดำเนินการใดมิได้ และในการติดต่อ ระหว่างผู้จัดการศึกษากับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องสามารถติดต่อผ่านทางระบบเทคโนโลยี สารสนเทศได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าการจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) มิได้เป็นไปตาม วรคหนึ่ง ให้กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมีอำนาจสั่งให้ ผู้จัดการศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งระงับการจัดการศึกษานั้นได้ แต่ในกรณีที่สั่งระงับการจัดการศึกษา ต้องกำหนดมาตรการรองรับผู้เรียนให้สามารถเรียนต่อ ในสถานศึกษาหรือได้รับการศึกษาด้วยวิธีการอื่นใดที่สมควรด้วย

การอุดหนุนการจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) ต้องคำนึงถึงความทัดเทียมกัน ระหว่างผู้เรียนซึ่งเรียนอยู่ในสถานศึกษากับผู้เรียนซึ่งเรียนตามมาตรา ๑๑ (๒) ด้วย”

คณะกรรมการฯ ไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเฉลิมชัย เพ็ญคอน นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา

และผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ ในมาตรา ๑๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๔ การจัดการศึกษาของสถานศึกษาของรัฐต้องอยู่บนพื้นฐาน
ดังต่อไปนี้

(๑) มีความเป็นอิสระในการบริหารสถานศึกษาและการกำหนดวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ โดยต้องอยู่ในความรับผิดชอบและบังคับบัญชาของผู้บริหารสถานศึกษา

(๒) วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่กำหนดตาม (๑) ต้องกำหนดให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนในสถานศึกษานั้น วิถีชีวิตของสังคม และพัฒนาการของเทคโนโลยีและของโลก และต้องจัดให้มีระบบการดูแล ติดตาม และช่วยเหลือผู้เรียนให้พัฒนาได้เต็มศักยภาพ

(๓) แนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนและศักยภาพที่ไม่เท่ากันของผู้เรียน และสามารถปรับเปลี่ยนให้ทันกับแนวทางใหม่ได้

(๔) ในแต่ละสถานศึกษาต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ และดำเนินงานอื่นที่มีใช้การจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามจำนวนที่จำเป็นและเหมาะสม ในกรณีที่สถานศึกษาตั้งอยู่ใกล้เคียงกัน จะมีผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวร่วมกันทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

(๕) ในการบริหารจัดการสถานศึกษาในแต่ละแห่ง ให้ผู้บริหารสถานศึกษารับฟังความคิดเห็นของครู ทั้งหมดของนักเรียน ผู้ปกครอง บุคลากรในสถานศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษา นั้นด้วย

(๖) สถานศึกษาต้องมีทรัพยากรการเรียนรู้อันได้แก่ อุปกรณ์ที่จำเป็น ครู และกำลังคนที่ครบถ้วน ในกรณีจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้สถานศึกษาสามารถใช้ทรัพยากรการเรียนรู้ร่วมกันได้

(๗) ต้องจัดให้มีระบบการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษเพิ่มเติมสำหรับครูซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาห่างไกล ทุรกันดาร พื้นที่เสี่ยงภัย หรือการปฏิบัติงานที่ยากลำบาก สำหรับครูหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนตาม (๔) บรรดาที่มีภาระเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการใช้กำลังคนร่วมกันตาม (๖) และการจัดการศึกษาตาม (๘) หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ดูแลผู้เรียนเป็นกรณีพิเศษนอกเหนือจากการจัดกระบวนการเรียนรู้

(๘) ต้องจัดให้คนพิการ หรือบุคคลซึ่งมีความต้องการจำเป็นพิเศษตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดได้รับโอกาสเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาเดียวกับผู้เรียนทั่วไป ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อการพัฒนาให้เต็มศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล โดยจะแยกเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดให้มีระบบพิเศษขึ้นเป็นการเฉพาะในสถานศึกษาก็ได้ แต่ต้องมีเป้าหมายให้ผู้เรียนดังกล่าวสามารถเข้าเรียนร่วมกับผู้เรียนทั่วไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ภายใต้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นสำคัญ

(๙) ในกรณีที่ไม่สามารถจัดบุคลากรพื้นฐานสำหรับสถานศึกษาของรัฐใดจนเป็นเหตุให้ไม่สามารถจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ ได้อย่างมีคุณภาพ หรือมีเหตุอันสมควรอื่นใดที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด จะรวมสถานศึกษาของรัฐเข้าด้วยกันก็ได้ โดยรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจอำนวยความสะดวกในการเดินทาง และให้ความช่วยเหลือด้านอื่นแก่ผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องได้ตามความจำเป็นตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

(๑๐) การเลื่อนวิทยฐานะหรือเลื่อนตำแหน่งของครู ให้พิจารณาจากผลการปฏิบัติงานที่สะท้อนพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ และความสามารถในความเป็นครู

(๑๑) ต้องมีมาตรการป้องกันมิให้หน่วยงานของรัฐสั่งการหรือมอบหมายกิจกรรมหรือโครงการใด ๆ อันจะทำให้ครูไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่หลักได้เต็มกำลังความสามารถหรือทำให้ผู้เรียนไม่มีเวลาเพียงพอในการเรียน

(๑๒) ต้องมีมาตรการในการตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและสามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ ได้อย่างสมบูรณ์

ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงเจ้าสังกัดและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการ ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และเสนอแนะให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามวาระหนึ่ง

หน่วยงานของรัฐใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการตาม (๑๑) ให้ถือว่าหัวหน้าหน่วยงานดังกล่าวละเว้นหรือจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วย”

นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๔ การจัดการศึกษาของสถานศึกษาของรัฐต้องอยู่บนพื้นฐานดังต่อไปนี้

(๑) มีความเป็นอิสระในการบริหารสถานศึกษาและการกำหนดวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ โดยต้องอยู่ในความรับผิดชอบและบังคับบัญชาของผู้บริหารสถานศึกษา

(๒) วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่กำหนดตาม (๑) ต้องกำหนดให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนในสถานศึกษานั้น วิถีชีวิตของสังคม และพัฒนาการของเทคโนโลยีและของโลก และต้องจัดให้มีระบบการดูแล ติดตาม และช่วยเหลือผู้เรียนให้พัฒนาได้เต็มศักยภาพ

(๓) แนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนและศักยภาพที่ไม่เท่ากันของผู้เรียน และสามารถปรับเปลี่ยนให้ทันกับแนวทางใหม่ได้

(๔) ในแต่ละสถานศึกษาต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ และดำเนินงานอื่นที่มีใช้การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ตามจำนวนที่จำเป็นและเหมาะสม ในกรณีที่สถานศึกษาตั้งอยู่ใกล้เคียงกัน จะมีผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวร่วมกันทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

(๕) ในการบริหารจัดการสถานศึกษาในแต่ละแห่ง ให้ผู้บริหารสถานศึกษารับฟังความคิดเห็นของครูทั้งหมดของสถานศึกษานั้นด้วย

(๖) สถานศึกษาต้องมีทรัพยากรการเรียนรู้อันได้แก่ อุปกรณ์ที่จำเป็น ครู และกำลังคนที่ครบถ้วน ในกรณีจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้สถานศึกษาสามารถใช้ทรัพยากรการเรียนรู้ร่วมกันได้

(๗) ต้องจัดให้มีระบบการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษเพิ่มเติมสำหรับครูซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาห่างไกล ทุรกันดาร พื้นที่เสี่ยงภัย หรือการปฏิบัติงานที่ยากลำบาก สำหรับครู หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนตาม (๔) บรรดาที่มีภาระเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการใช้กำลังคนร่วมกันตาม (๖) หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ดูแลผู้เรียนเป็นกรณีพิเศษนอกเหนือจากการจัดกระบวนการเรียนรู้

(๘) ต้องจัดให้บุคคลซึ่งมีความต้องการจำเป็นพิเศษตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดได้รับโอกาสเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาเดียวกับผู้เรียนทั่วไป ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อการพัฒนาให้เต็มศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล โดยจะแยกเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดให้มีระบบพิเศษขึ้นเป็นการเฉพาะในสถานศึกษาก็ได้ แต่ต้องมีเป้าหมายให้ผู้เรียนดังกล่าวสามารถเข้าเรียนร่วมกับผู้เรียนทั่วไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

(๙) ในกรณีที่ไม่สามารถจัดบุคลากรพื้นฐานสำหรับสถานศึกษาของรัฐใดจนเป็นเหตุให้ไม่สามารถจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ ได้อย่างมีคุณภาพ หรือมีเหตุอันสมควรอื่นใดที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด จะรวมสถานศึกษาของรัฐเข้าด้วยกันก็ได้ โดยรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจอำนวยความสะดวกในการเดินทาง และให้ความช่วยเหลือด้านอื่นแก่ผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องได้ตามความจำเป็นตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

(๑๐) การเลื่อนวิทยฐานะหรือเลื่อนตำแหน่งของครูและผู้บริหารสถานศึกษาให้พิจารณาจากผลการปฏิบัติงานที่สะท้อนพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ และความสามารถในความเป็นครูหรือผู้บริหารสถานศึกษา

(๑๑) ต้องมีมาตรการป้องกันมิให้หน่วยงานของรัฐสั่งการหรือมอบหมายกิจกรรมหรือโครงการใด ๆ อันจะทำให้ครูไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่หลักได้เต็มกำลังความสามารถหรือทำให้ผู้เรียนไม่มีเวลาเพียงพอในการเรียน

(๑๒) ต้องมีมาตรการในการตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและสามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ ได้อย่างสมบูรณ์

ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงเจ้าสังกัดและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการ ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และเสนอแนะให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามวรรคหนึ่ง

หน่วยงานของรัฐใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการตาม (๑๑) ให้ถือว่าหัวหน้าหน่วยงานดังกล่าวละเว้นหรือจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วย”

นายวีระบุล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร ชัยนิคม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๔ การจัดการศึกษาของสถานศึกษาของรัฐต้องอยู่บนพื้นฐานการ
บริหารจัดการ ดังต่อไปนี้

(๑) มีคณาจารย์อิสระในทศวรรษบริหารสหสาขาต้องจัดการศึกษาสหสาขาที่สหศต
วิธีทศวรรษที่สหสาขาสหวิชาชีพเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘
โดยต้องอยู่ในคณาจารย์ที่สหสาขาสหวิชาชีพซึ่งมีคุณภาพ แต่ในกรณีที่ไม่
สามารถจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพได้เพราะเหตุชุมชนหรือตำบลอันเป็นที่ตั้งของสถานศึกษาของรัฐ
มีจำนวนประชากรลดลง มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างพื้นฐานที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา หรือ
มีเหตุอันสมควรอื่นที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด จะรวมสถานศึกษาของรัฐเข้าด้วยกัน เพื่อให้เป็น
สถานศึกษาที่ดี มีระบบการบริหารที่เหมาะสมและมีคุณภาพในเขตชุมชนหรือตำบลนั้นก็ได้ โดยรัฐ
หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชุมชนหรือตำบลอันเป็นที่ตั้งของสถานศึกษาของรัฐนั้นอาจ
อำนวยความสะดวกในการเดินทางและให้ความช่วยเหลือด้านอื่นแก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่

(๑/๑) มีความเป็นอิสระในการบริหารสถานศึกษาและการกำหนดวิธีการจัด
กระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ โดยต้องอยู่
ในความรับผิดชอบและบังคับบัญชาของผู้บริหารสถานศึกษา

(๑/๒) ในการบริหารจัดการสถานศึกษาในแต่ละแห่ง ให้ผู้บริหารสถานศึกษา
รับฟังความคิดเห็นของครู นักเรียน ผู้ปกครอง และบุคลากรในสถานศึกษา และคณะกรรมการ
สถานศึกษานั้นด้วย

(๒) วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่กำหนดตาม (๑) ต้องกำหนดให้เหมาะสมกับ
สภาพของผู้เรียนในสถานศึกษานั้น วิถีชีวิตของสังคม และพัฒนาการของเทคโนโลยีและของโลก
และต้องจัดให้มีระบบการดูแล ติดตาม และช่วยเหลือผู้เรียนให้พัฒนาได้เต็มศักยภาพ

(๓) แนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้
ของผู้เรียนและศักยภาพที่ไม่เท่ากันของผู้เรียน และสามารถปรับเปลี่ยนให้ทันกับแนวทางใหม่ได้

(๓/๑) ต้องจัดให้คนพิการ หรือบุคคลซึ่งมีความต้องการจำเป็นพิเศษตามที่
คณะกรรมการนโยบายกำหนด ได้รับโอกาสเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาเดียวกับ
ผู้เรียนทั่วไปได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อการพัฒนาให้เต็ม
ศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล โดยจะแยกเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดให้มีระบบพิเศษขึ้นเป็นการ
เฉพาะในสถานศึกษาก็ได้ แต่ต้องมีเป้าหมายให้ผู้เรียนดังกล่าวสามารถเข้าเรียนร่วมกับผู้เรียนทั่วไปให้
ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายใต้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นสำคัญ

(๔) ในแต่ละสถานศึกษา ต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนการบริหาร
จัดการ และดำเนินงานอื่นที่มีใช้การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ตามจำนวนที่จำเป็นและเหมาะสม ใน
กรณีที่สถานศึกษาตั้งอยู่ใกล้เคียงกัน จะมีผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวร่วมกันทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงเจ้าสังกัดและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้อง
ดำเนินการ ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และเสนอแนะ ให้การจัดการศึกษาเป็นไป
ตามวรรคหนึ่ง

หน่วยงานของรัฐใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการตาม (๑๑) ให้ถือว่าหัวหน้าหน่วยงาน
ดังกล่าวละเว้นหรือ จงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วย”

นายมนต์เชียร บุญตัน (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๑๔ (๘) เป็นดังนี้

“(๘) ต้องจัดให้คนพิการ หรือบุคคลซึ่งมีความต้องการจำเป็นพิเศษตามที่
คณะกรรมการนโยบายกำหนด ได้รับเข้าถึงสิทธิและโอกาสในการเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ
ในสถานศึกษาเดียวกับผู้เรียนทั่วไปได้อย่างเหมาะสมเท่าเทียม ทั้งถึงและเป็นธรรม โดยไม่เลือก
ปฏิบัติ สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อการพัฒนาให้เต็มศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล
โดยจัดให้มีระบบบริการสนับสนุนหรือการอำนวยความสะดวกที่สมเหตุสมผลขึ้นเป็นการเฉพาะ
ในสถานศึกษา หรือหากจำเป็นจะแยกเป็นหรือสนับสนุนให้มีสถานศึกษาเฉพาะก็ได้ แต่ต้องมี
เป้าหมายให้ผู้เรียนดังกล่าวสามารถเข้าเรียนร่วมกับผู้เรียนทั่วไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่สะดวกไปไม่ได้
ภายใต้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นสำคัญ”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๔ การจัดการศึกษาของสถานศึกษาของรัฐต้องอยู่บนพื้นฐาน
ดังต่อไปนี้

(๑) มีความเป็นอิสระในการบริหารสถานศึกษาและการกำหนดวิธีการจัด
กระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ โดยต้องอยู่
ในความรับผิดชอบและบังคับบัญชาของผู้บริหารสถานศึกษา กำกับดูแลโดยคณะกรรมการ
สถานศึกษา

(๒) วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่กำหนดตาม (๑) ต้องกำหนดให้เหมาะสมกับ
สภาพของผู้เรียนในสถานศึกษานั้น วิถีชีวิตของสังคม และพัฒนาการของเทคโนโลยีและของโลก
และต้องจัดให้มีระบบการดูแล ติดตาม และช่วยเหลือผู้เรียนให้พัฒนาได้เต็มศักยภาพ

(๓) แนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้
ของผู้เรียนและศักยภาพที่ไม่เท่ากันของผู้เรียน และสามารถปรับเปลี่ยนให้ทันกับแนวทางใหม่ได้

(๔) ในแต่ละสถานศึกษา ต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนการบริหาร
จัดการ และดำเนินงานอื่นที่มีใช้การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ตามจำนวนที่จำเป็นและเหมาะสม ใน
กรณีที่สถานศึกษาตั้งอยู่ในพื้นที่ชนบท จะมีผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวร่วมกับทั้งหมตหรือชาวสวนก็ได้

(๕) ในการบริหารจัดการสถานศึกษาในแต่ละแห่ง ให้ผู้บริหารสถานศึกษารับฟังความคิดเห็นของครู ทั้งหมดของนักเรียน ผู้ปกครอง และบุคลากรในสถานศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษานั้นด้วย

(๖) สถานศึกษาต้องมีทรัพยากรการเรียนรู้อันได้แก่ อุปกรณ์ที่จำเป็น ครู และ กำลังคนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอนอื่น ที่ตรงขั้นเพียงพอ ในอัตราที่สี่เป็นต้นขึ้นไปต่ออัตราให้ สภานิติศาสตร์ศาสตราจารย์ที่สหประชาชาติหรือผู้ร่วมกันไว้ รวมถึงการจัดบริการที่จำเป็น เพื่อให้
นักเรียนสามารถเดินทางมาศึกษาเล่าเรียนยังสถานศึกษา หรือเข้าถึงการศึกษได้อย่างสะดวก
ปลอดภัยด้วย

(๗) ต้องจัดให้มีระบบการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษเพิ่มเติมสำหรับครูซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาท่ามกลาง ทุภังคาร พื้นที่เสี่ยงภัย หรือการปฏิบัติงานที่ยากลำบาก สำหรับครูหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนตาม (๔) บรรดาที่มีภาระเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการใช้กำลังคนร่วมกันตาม (๖) และการจัดการศึกษาตาม (๘) หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ดูแลผู้เรียนเป็นกรณี
พิเศษนอกเหนือจากการจัดกระบวนการเรียนรู้

(๘) ต้องจัดให้คนพิการ หรือบุคคลซึ่งมีความต้องการจำเป็นพิเศษตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด ได้รับโอกาสเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาเดียวกับผู้เรียนทั่วไปได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อการพัฒนาให้เต็มศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล โดยจะแยกเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดให้มีระบบพิเศษขึ้นเป็นการเฉพาะในสถานศึกษาก็ได้ แต่ต้องมีเป้าหมายให้ผู้เรียนดังกล่าวสามารถเข้าเรียนร่วมกับผู้เรียนทั่วไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายใต้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นสำคัญ

(๙) ในกรณีที่ไม่มีสหกรณ์ที่จัดชุดสหกรณ์ที่รัฐสนับสนุนสหกรณ์ที่สหกรณ์ของรัฐได้สอน
เป็นเหตุให้ไม่มีสหกรณ์ที่จัดชุดสหกรณ์ให้บรรดาสหกรณ์ที่ประกอบขึ้นโดยสหกรณ์ที่สหกรณ์
ได้โดยสหกรณ์ที่สหกรณ์หรือมีเหตุอันสมควรอื่นใดที่คณะกรรมการสหกรณ์สหกรณ์ที่สหกรณ์
สหกรณ์ที่สหกรณ์ของรัฐจัดชุดสหกรณ์ที่โดยรัฐหรือสหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่
สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่
สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่
สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่
สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่
สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่
สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่สหกรณ์ที่

(๑๐) การเลื่อนวิทยฐานะหรือเลื่อนตำแหน่งของครู ให้พิจารณาจากผลการปฏิบัติงานที่สะท้อนพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตาม มาตรา ๘ และความสามารถในความเป็นครู

(๑๑) ต้องมีมาตรการป้องกันมิให้หน่วยงานของรัฐหรือผู้บังคับบัญชาใดสั่งการหรือมอบหมายกิจกรรมหรือโครงการใด ๆ อันจะทำให้ครูไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่หลักได้เต็มกำลังความสามารถหรือทำให้ผู้เรียนไม่มีเวลาเพียงพอในการเรียน

(๑๒) ต้องมีมาตรการในการตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและสามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ ได้อย่างสมบูรณ์

ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงเจ้าสังกัดและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการ ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และเสนอแนะ ให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามวาระหนึ่ง

หน่วยงานของรัฐหรือผู้บังคับบัญชาใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการตาม (๑๑) ให้ถือว่าหัวหน้าหน่วยงานดังกล่าวละเว้นหรือ จงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วย”

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๔ การจัดการศึกษาของสถานศึกษาของรัฐต้องอยู่บนพื้นฐานดังต่อไปนี้

(๑) มีความเป็นอิสระในการบริหารสถานศึกษา การบริหารงานวิชาการ และการกำหนดวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ การบริหารการเงินและงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป โดยต้องอยู่ในความรับผิดชอบและบังคับบัญชาของผู้บริหารสถานศึกษา

(๒) วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่กำหนดตาม (๑) ต้องกำหนดให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนในสถานศึกษานั้น วิถีชีวิตของสังคม และพัฒนาการของเทคโนโลยีและของโลก และต้องจัดให้มีระบบการดูแล ติดตาม และช่วยเหลือผู้เรียนให้พัฒนาได้เต็มศักยภาพ

(๓) แนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนและศักยภาพที่ไม่เท่ากันของผู้เรียน และสามารถปรับเปลี่ยนให้ทันกับแนวทางใหม่ได้

(๓/๑) สถานศึกษาต้องมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมถึงมีการเคารพและคุ้มครองสิทธิของผู้เรียน ครู และบุคลากรในสถานศึกษา โดยมีช่องทางในการร้องเรียนและดำเนินการที่โปร่งใสและเป็นธรรม ในกรณีที่มีข้อกล่าวหาเรื่องการละเมิดสิทธิในสถานศึกษา หรือการละเมิดสิทธิโดยผู้เรียน ครู หรือบุคลากรในสถานศึกษาต่อผู้เรียน ครู หรือบุคลากรในสถานศึกษาผู้อื่น

(๔) ในแต่ละสถานศึกษา ต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุน การเรียนการสอน การบริหารจัดการ การดูแลสุขภาพและสวัสดิภาพของผู้เรียนทั้งทางร่างกายและจิตใจ และการดำเนินงานอื่น ที่มีใช้การจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามจำนวนที่จำเป็นและเหมาะสม ในกรณีที่สถานศึกษาตั้งอยู่ใกล้เคียงกัน จะมีผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวร่วมกันทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

(๕) ในการบริหารจัดการสถานศึกษาในแต่ละแห่ง ให้ผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ภายใต้การกำกับของคณะกรรมการสถานศึกษา และรับฟังความคิดเห็นของครูทั้งหมดของนักเรียน ผู้ปกครอง บุคลากรในสถานศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษานั้นด้วย

(๖) สถานศึกษาต้องมีทรัพยากรการเรียนรู้อันได้แก่ อุปกรณ์ที่จำเป็น อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีขั้นพื้นฐานที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนและครูสอน ห้องปฏิบัติการ ครู และกำลังคนที่**ครบถ้วนเพียงพอ** ในกรณีจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้ สถานศึกษาสามารถใช้ ทรัพยากรการเรียนรู้ร่วมกันได้

(๗) ต้องจัดให้มีระบบการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษเพิ่มเติมสำหรับครูซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ในสถานศึกษาห่างไกล ทุรกันดาร พื้นที่เสี่ยงภัย หรือการปฏิบัติงานที่ยากลำบาก สำหรับครูหรือ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนตาม (๔) บรรดาที่มีภาระเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการใช้กำลังคนร่วมกัน ตาม (๖) และการจัดการศึกษาตาม (๘) หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ดูแลผู้เรียนเป็นกรณี พิเศษนอกเหนือจากการจัดกระบวนการเรียนรู้

(๘) ต้องจัดให้**คนพิการ หรือบุคคลซึ่งมีความต้องการจำเป็นพิเศษ**ตามที่ **คณะกรรมการทบทวนนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ**กำหนด ได้รับโอกาสเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาเดียวกับผู้เรียนทั่วไปได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อ การพัฒนาให้เต็มศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล โดยจะแยกเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดให้มีระบบ พิเศษขึ้นเป็นการเฉพาะในสถานศึกษาก็ได้ แต่ต้องมีเป้าหมายให้ผู้เรียนดังกล่าวสามารถเข้าเรียนร่วมกับ ผู้เรียนทั่วไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายใต้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นสำคัญ

(๙) **ในกรณีที่ไม่ใช่กระทรวงศึกษาธิการ** **หรือบุคคลซึ่งมีความต้องการจำเป็นพิเศษ**ตามที่ **คณะกรรมการทบทวนนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ**กำหนด ได้รับโอกาสเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาเดียวกับผู้เรียนทั่วไปได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อ การพัฒนาให้เต็มศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล โดยจะแยกเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดให้มีระบบ พิเศษขึ้นเป็นการเฉพาะในสถานศึกษาก็ได้ แต่ต้องมีเป้าหมายให้ผู้เรียนดังกล่าวสามารถเข้าเรียนร่วมกับ ผู้เรียนทั่วไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายใต้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นสำคัญ

(๙) **ในกรณีที่ไม่ใช่กระทรวงศึกษาธิการ** **หรือบุคคลซึ่งมีความต้องการจำเป็นพิเศษ**ตามที่ **คณะกรรมการทบทวนนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ**กำหนด ได้รับโอกาสเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาเดียวกับผู้เรียนทั่วไปได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อ การพัฒนาให้เต็มศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล โดยจะแยกเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดให้มีระบบ พิเศษขึ้นเป็นการเฉพาะในสถานศึกษาก็ได้ แต่ต้องมีเป้าหมายให้ผู้เรียนดังกล่าวสามารถเข้าเรียนร่วมกับ ผู้เรียนทั่วไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายใต้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นสำคัญ

เป็นเหตุให้ไม่ใช่กระทรวงศึกษาธิการ **หรือบุคคลซึ่งมีความต้องการจำเป็นพิเศษ**ตามที่ **คณะกรรมการทบทวนนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ**กำหนด ได้รับโอกาสเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาเดียวกับผู้เรียนทั่วไปได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อ การพัฒนาให้เต็มศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล โดยจะแยกเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดให้มีระบบ พิเศษขึ้นเป็นการเฉพาะในสถานศึกษาก็ได้ แต่ต้องมีเป้าหมายให้ผู้เรียนดังกล่าวสามารถเข้าเรียนร่วมกับ ผู้เรียนทั่วไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายใต้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นสำคัญ

เป็นเหตุให้ไม่ใช่กระทรวงศึกษาธิการ **หรือบุคคลซึ่งมีความต้องการจำเป็นพิเศษ**ตามที่ **คณะกรรมการทบทวนนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ**กำหนด ได้รับโอกาสเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาเดียวกับผู้เรียนทั่วไปได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อ การพัฒนาให้เต็มศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล โดยจะแยกเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดให้มีระบบ พิเศษขึ้นเป็นการเฉพาะในสถานศึกษาก็ได้ แต่ต้องมีเป้าหมายให้ผู้เรียนดังกล่าวสามารถเข้าเรียนร่วมกับ ผู้เรียนทั่วไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายใต้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นสำคัญ

(๑๐) การเลื่อนวิทยฐานะหรือเลื่อนตำแหน่งของครู ให้พิจารณาจากผลการ ปฏิบัติงานที่สะท้อนพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตาม มาตรา ๘ และความสามารถในความเป็นครู

(๑๑) ต้องมีมาตรการป้องกันมิให้หน่วยงานของรัฐหรือผู้บริหารสถานศึกษาสั่งการ หรือมอบหมายกิจกรรมหรือโครงการใด ๆ อันจะทำให้ครูไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่หลักได้เต็มกำลัง ความสามารถหรือทำให้ผู้เรียนไม่มีเวลาเพียงพอในการเรียน

(๑๒) ต้องมีมาตรการในการตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและสามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ ได้ยี่สิบสองขุรุษ

ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงเจ้าสังกัดและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการ ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และเสนอแนะ ให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามวรรคหนึ่ง

หากหน่วยงานของรัฐใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการตาม (๑๑) ให้ถือว่าหัวหน้าหน่วยงานดังกล่าวละเว้นหรือจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วย”

นายอาน กาจกระโทก (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๔ การจัดการศึกษาของสถานศึกษาของรัฐต้องอยู่บนพื้นฐานดังต่อไปนี้

(๑) มีความเป็นอิสระในการบริหารสถานศึกษาและการกำหนดวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ โดยต้องอยู่ในความรับผิดชอบและบังคับบัญชาของผู้บริหารสถานศึกษา

(๒) วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่กำหนดตาม (๑) ต้องกำหนดให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนในสถานศึกษานั้น วิถีชีวิตของสังคม และพัฒนาการของเทคโนโลยีและของโลก และต้องจัดให้มีระบบการดูแล ติดตาม และช่วยเหลือผู้เรียนให้พัฒนาได้เต็มศักยภาพ

(๓) แนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนและศักยภาพที่ไม่เท่ากันของผู้เรียน และสามารถปรับเปลี่ยนให้ทันกับแนวทางใหม่ได้

(๔) ในแต่ละสถานศึกษา ต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ และดำเนินงานอื่นที่มีใช้การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ตามจำนวนที่จำเป็นและเหมาะสม ในกรณีที่สถานศึกษาตั้งอยู่ใกล้เคียงกัน จะมีผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวร่วมกันทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

(๕) ในการบริหารจัดการสถานศึกษาในแต่ละแห่ง ให้ผู้บริหารสถานศึกษารับฟังความคิดเห็นของครู ทั้งหมดของนักเรียน ผู้ปกครอง บุคลากรในสถานศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษานั้นด้วย

(๖) สถานศึกษาต้องมีทรัพยากรการเรียนรู้อันได้แก่ อุปกรณ์ที่จำเป็น ครู และกำลังคนที่ครบถ้วน ในกรณีจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้ สถานศึกษาสามารถใช้ทรัพยากรการเรียนรู้ร่วมกันได้

(๗) ต้องจัดให้มีระบบการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษเพิ่มเติมสำหรับครูซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาห่างไกล ทุกข์อันตราย พื้นที่เสี่ยงภัย หรือการปฏิบัติงานที่ยากลำบาก สำหรับครูหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนตาม (๔) บรรดาที่มีภาระเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการใช้กำลังคนร่วมกัน

ตาม (๖) และการจัดการศึกษาตาม (๘) หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ดูแลผู้เรียนเป็นกรณี พิเศษนอกเหนือจากการจัดกระบวนการเรียนรู้

(๘) ต้องจัดให้คนพิการ หรือบุคคลซึ่งมีความต้องการจำเป็นพิเศษตามที่ คณะกรรมการนโยบายกำหนด ได้รับโอกาสเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาเดียวกับ ผู้เรียนทั่วไปได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อการพัฒนาให้เต็ม ศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล โดยจะแยกเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดให้มีระบบพิเศษขึ้นเป็นการ เฉพาะในสถานศึกษาก็ได้ แต่ต้องมีเป้าหมายให้ผู้เรียนดังกล่าวสามารถเข้าเรียนร่วมกับผู้เรียนทั่วไปให้ ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายใต้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นสำคัญ

(๙) ในกรณีที่ไม่สามารถจัดบุตรพิการที่~~สมควร~~สมควรสำหรับสถานศึกษาของรัฐใดสอน เป็นเหตุให้ไม่สามารถจัดบุตรที่~~สมควร~~สมควรสำหรับสถานศึกษาของรัฐใดสอน ได้หรือมีเหตุอันสมควรอื่นใดที่~~เหมาะสม~~สมควรกับนโยบายที่~~กำหนด~~กำหนด สรรวม สถานศึกษาของรัฐเข้าด้วยกันที่ไม่ได้ โดยรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของสถานศึกษาของ สาธารณะในกรณีใด ๆ หรือให้ครอบครัวช่วยเหลือด้านอื่นแก่ผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษาอื่นที่ เกี่ยวข้องกับบุตรที่~~สมควร~~สมควร และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ตกลงยอมรับเป็นต้นทางระเบียบที่ กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

(๑๐) การเลื่อนวิทยฐานะหรือเลื่อนตำแหน่งของครู ให้พิจารณาจากผลการ ปฏิบัติงานที่สะท้อนพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตาม มาตรา ๘ และความสามารถในความเป็นครู

(๑๑) ต้องมีมาตรการป้องกันมิให้หน่วยงานของรัฐ สั่งการหรือมอบหมายกิจกรรม หรือโครงการใด ๆ อันจะทำให้ครูไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่หลักได้เต็มกำลังความสามารถหรือทำให้ ผู้เรียนไม่มีเวลาเพียงพอในการเรียน

(๑๒) ต้องมีมาตรการในการตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของแต่ละ สถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและสามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ ได้อย่างสมบูรณ์

ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงเจ้าสังกัดและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้อง ดำเนินการ ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และเสนอแนะ ให้การจัดการศึกษาเป็นไป ตามวรรคหนึ่ง

หน่วยงานของรัฐใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการตาม (๑๑) ให้ถือว่าหัวหน้าหน่วยงาน ดังกล่าวละเว้นหรือ จงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วย”

นายภาสกร เงินเจริญกุล ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๔ (๕) เป็นดังนี้

“(๕) ในการบริหารจัดการสถานศึกษาในแต่ละแห่ง ให้ผู้บริหารสถานศึกษารับฟัง ความคิดเห็นของครูทั้งหมดและผู้เรียนของสถานศึกษานั้นด้วย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๕

เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๕ การจัดการศึกษาของเอกชนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ต้องไม่มุ่งแสวงหากำไรมาแบ่งปันกัน เว้นแต่จะมีกฎหมายอนุญาตให้ทำได้

ให้สถานศึกษาของเอกชนตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิได้รับรางวัลพิเศษของภาครัฐ รางวัลพิเศษของภาครัฐ หรือยกเว้นการจัดเก็บภาษีอากรทุกประเภทและได้รับสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรอื่นตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายภาษีอากรอื่นแต่ในกรณีที่มีกฎหมายอนุญาตให้จัดการศึกษาของเอกชนแสวงหากำไรมาแบ่งปันกันได้ สถานศึกษาของเอกชนดังกล่าว ยังมีสิทธิได้รับ การลดหย่อนภาษีอากร การลดอัตราภาษีหรือได้รับสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรอื่นตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายภาษีอากรอื่น แตกต่างจากสถานศึกษาของเอกชนที่ไม่มุ่งแสวงหากำไรมาแบ่งปันกันได้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๖

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอนันต์ กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ

อยุธยา นายคณะนัย มะหิพันธ์ นายไตรรงค์ ตีธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๖ ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) จัดให้ครูได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน เงินหรือสิทธิประโยชน์อื่นให้สอดคล้องกับครูของสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาในระดับดังกล่าว ทั้งนี้ รัฐจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ครูของสถานศึกษาของเอกชนเป็นการเพิ่มเติม ไม่ได้ตามที่ กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ จะไปเรียกเก็บจากผู้เรียนเพื่อนำมาเป็นเงินเดือน ค่าตอบแทน เงินหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดมิได้”

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๖
เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๖ ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ~~(๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)~~ จัดให้ครูได้รับเงินเดือนค่าตอบแทน เงินวิทยฐานะ หรือสิทธิประโยชน์อื่นให้สอดคล้องกับครูของสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาในระดับดังกล่าว ทั้งนี้ รัฐอาจจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ครูของสถานศึกษาของเอกชนเป็นการเพิ่มเติมได้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

มีกรรมธิการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ตีธรรม (กรรมธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมธิการขอสงวนความเห็น

นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ตีธรรม (กรรมธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ (๖) ประชาชนซึ่งมีภูมิลำเนาหรือประกอบอาชีพหรือธุรกิจในจังหวัดใด อาจรวมตัวกันเป็นคณะบุคคล เพื่อให้การส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ เสนอแนะ อุดหนุน หรือให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในจังหวัดนั้นหรือจังหวัดใกล้เคียงได้

คณะบุคคลตามวรรคหนึ่งอาจจัดตั้งเป็นสมัชชา สภา กลุ่ม หรือหมู่คณะที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นได้

เมื่อมีการรวมตัวกันเป็นคณะบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะบุคคลดังกล่าว
แจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้เลขาธิการและหน่วยงานของรัฐ
ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทราบ เพื่อให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกต่างสมาคมในการ
จัดการศึกษาด้วย

ในการดำเนินการจัดการศึกษาและการจัดทำร่างแผนการศึกษาแห่งชาติ
ตามมาตรา ๗๙ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและสถานศึกษารับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ
ของคณะบุคคลตามวรรคสามประกอบการพิจารณาด้วย

การบริจาคเงินหรือทรัพย์สินอื่นเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ

คณะบุคคลตามวรรคสาม หรือการบริจาคให้แก่สถานศึกษาผ่านทางคณะบุคคลดังกล่าว ให้ได้รับการลดหย่อนภาษีอากรหรือหักเป็นรายจ่ายตามประมวลรัษฎากร”

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา นายขจิตร์ ชัยนิคม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๘ เป็นต้นนี้

“มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ (๖) ประชาชน ซึ่งมีภูมิฐานะหรือประกอบอาชีพหรือธุรกิจในจังหวัดใด อาจารย์รวมตัวกันเป็นคณะบุคคล เพื่อให้การส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ เสนอแนะ อุดหนุน หรือให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในจังหวัดนั้นหรือจังหวัดใกล้เคียงได้

คณะบุคคลตามวรรคหนึ่งอาจจัดตั้งเป็นสมัชชา สภา กลุ่ม หรือหมู่คณะที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้

เมื่อมีการรวมตัวกันเป็นคณะบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะบุคคลดังกล่าวแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้เลขาธิการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทราบ เพื่อให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ในการดำเนินการจัดการศึกษาและการจัดทำร่างแผนการศึกษาแห่งชาติ ตามมาตรา ๗๙ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและสถานศึกษารับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของคณะบุคคลตามวรรคสามประกอบการพิจารณาด้วย

การบริจาคเงินหรือทรัพย์สินอื่นเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะบุคคลตามวรรคสาม หรือการบริจาคให้แก่สถานศึกษาผ่านทางคณะบุคคลดังกล่าว ให้ได้รับการลดหย่อนภาษีอากรหรือหักเป็นรายจ่ายตามประมวลรัษฎากร”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม และนายสุรพล นาควานิช (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๘ เป็นต้นนี้

“มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ (๖) ประชาชน ซึ่งมีภูมิฐานะหรือประกอบอาชีพหรือธุรกิจในจังหวัดใด อาจารย์รวมตัวกันเป็นคณะบุคคล เพื่อให้การส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ เสนอแนะ อุดหนุน หรือให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในจังหวัดนั้นหรือจังหวัดใกล้เคียงได้

คณะบุคคลตามวรรคหนึ่งอาจจัดตั้งเป็นสมัชชา สภา กลุ่ม หรือหมู่คณะที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้

เมื่อมีการรวมตัวกันเป็นคณะบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะบุคคลดังกล่าวแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้เลขาธิการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทราบ เพื่อให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ในการดำเนินการจัดการศึกษาและการจัดทำร่างแผนการศึกษาแห่งชาติตามมาตรา ๗๙ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและสถานศึกษารับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของคณะบุคคลตามวรรคสามประกอบการพิจารณาด้วย

การบริจาคเงินหรือทรัพย์สินอื่นเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะบุคคลตามวรรคสาม หรือการบริจาคให้แก่สถานศึกษาผ่านทางคณะบุคคลดังกล่าว ให้ได้รับการลดหย่อนภาษีอากรหรือหักเป็นรายจ่ายตามประมวลรัษฎากร”

มาตรา ๑๙

คณะกรรมการการตัดออก

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอน กาจกระโทก นายกมลเทพ จันทจรจิต นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา และผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๑๙/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๙/๑
ดังนี้

“มาตรา ๑๙/๑ กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ และภาคเอกชนอาจจัดการศึกษาเฉพาะทางและการศึกษาทางเลือก ตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด”

นายเกษิ์เดช ชุติมันต์ และนายสุภชาติ บุตรเนียร (กรรมการ)
ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๙/๑ ดังนี้

“มาตรา ๑๙/๑ กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ ร่วมมือกับเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพ และหน่วยงานอื่นของรัฐอาจจัดการศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๙/๑ ดังนี้

“มาตรา ๑๙/๑ กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐอาจจัดการศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด”

หมวด ๒ สถานศึกษา

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ นายตะนัย มะหิพันธ์ นายไตรรงค์ ทิธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

นายเฉลา พวงมาลัย (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ ในมาตรา ๒๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๐ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้จัดให้มีสถานศึกษาของรัฐเพื่อจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้เพียงพอ มีสภาพและสิ่งแวดล้อมและสภาวะที่ปลอดภัย โดยคำนึงถึงจำนวนและสภาพของผู้เรียน ระยะทางหรือการอำนวยความสะดวกในการเดินทางประกอบกับสถานศึกษาที่ภาคเอกชนได้จัดให้มีขึ้นอยู่แล้ว

สถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งต้องจัดให้สอดคล้องและเหมาะสมกับระบบการศึกษาที่จะจัดให้มีขึ้น โดยต้องมีสถานที่ อุปกรณ์ในการศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่ครบถ้วนตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี ประกอบกันด้วย

อุปกรณ์ในการศึกษาตามวรรคสองในส่วนที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี หรือห้องปฏิบัติการ สถานศึกษาของรัฐอาจร่วมกันเป็นเจ้าของและใช้ร่วมกันได้ ไม่ว่าสถานศึกษานั้นจะเป็นหน่วยงานภายใต้สังกัดส่วนราชการเดียวกันหรือต่างกัน และให้มีอำนาจอนุญาตให้ผู้เรียนที่เรียนตามมาตรา ๑๑ (๒) เข้าใช้ประโยชน์ได้ตามที่จำเป็นและสมควร

สถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่ง ~~ฯลฯ~~ เป็นนิติบุคคลได้ตามที่มีกฎหมายกำหนด ให้นำความในมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การจัดให้มีสถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม”

นายอำนาจ วิชยานุวัติ และนายกมลเทพ จันทระจิต (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๐ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้จัดให้มีสถานศึกษาของรัฐเพื่อจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ สมรรถนะตามมาตรา ๗ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) และ (๗) ให้เพียงพอ มีสิ่งอำนวยความสะดวก มีความปลอดภัย และมีสภาพ และสิ่ง ~~สิ่งแวดล้อม~~ และสภาพที่ปลอดภัย ~~เอื้อต่อ~~ การเรียนรู้ โดยคำนึงถึงจำนวนและสภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะคนพิการหรือบุคคลซึ่งมีความ

ต้องการจำเป็นพิเศษ ทั้งระยะทางหรือการอำนวยความสะดวกในการเดินทางประกอบกับสถานศึกษาที่ภาคเอกชนได้จัดให้มีขึ้นอยู่แล้ว

สถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งต้องจัดให้สอดคล้องและเหมาะสมกับระบบการศึกษาที่จะจัดให้มีขึ้น โดยต้องมีสถานที่ อุปกรณ์ในการศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่ครบถ้วนตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีประกอบกันด้วย

อุปกรณ์ในการศึกษาตามวรรคสองในส่วนที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีหรือห้องปฏิบัติการ สถานศึกษาของรัฐอาจร่วมกันเป็นเจ้าของและใช้ร่วมกันได้ ไม่ว่าสถานศึกษานั้นจะเป็นหน่วยงานภายใต้สังกัดส่วนราชการเดียวกันหรือต่างกัน และให้มีอำนาจอนุญาตให้ผู้เรียนที่เรียนตามมาตรา ๑๑ (๒) เข้าใช้ประโยชน์ได้ตามที่จำเป็นและสมควร

ให้สถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งขอสงวนเฉพาะที่อยู่ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นนิติบุคคลได้ และมีความเป็นอิสระในการบริหารสถานศึกษาตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้ตามมาตรา ๒๕ ภายใต้การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบของกระทรวงเจ้าสังกัด สำหรับสถานศึกษาที่เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่อยู่ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการอาจเป็นนิติบุคคลได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

ให้กระทรวงในมาตรา ๑๕ ขอใช้บังคับแก่ที่ราชพัสดุให้ใช้ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา การบริหารสถานศึกษา หรือมีเหตุผลความจำเป็นอื่น สถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งทั้งสองข้อยกเว้นนี้อาจร่วมกับสถานศึกษาของรัฐแห่งอื่นหรือรวมตัวกันเป็นกลุ่มสถานศึกษาได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด”

นายเกษิณีเดช ชูติมันต์ และนายสุภษดิ์ บุตรเนียร (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๐ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้จัดให้มีสถานศึกษาของรัฐเพื่อจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ สมรรถนะตามมาตรา ๗ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) ๕๕ (๖) และ (๗) ให้เพียงพอ มีสิ่งอำนวยความสะดวก มีความปลอดภัย และมีสภาพเหมาะสมแวดล้อมเหมาะสมที่สอดคล้องเอื้อต่อการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงจำนวนและสภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะคนพิการหรือบุคคลซึ่งมีความต้องการจำเป็นพิเศษ ทั้งระยะทางหรือการอำนวยความสะดวกในการเดินทางประกอบกับสถานศึกษาที่ภาคเอกชนได้จัดให้มีขึ้นอยู่แล้ว

สถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งต้องจัดให้สอดคล้องและเหมาะสมกับระบบการศึกษาที่จะจัดให้มีขึ้น โดยต้องมีสถานที่ อุปกรณ์ในการศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่ครบถ้วนตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีประกอบกันด้วย

อุปกรณ์ในการศึกษาตามวรรคสองในส่วนที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีหรือห้องปฏิบัติการ สถานศึกษาของรัฐอาจร่วมกันเป็นเจ้าของและใช้ร่วมกันได้ ไม่ว่าสถานศึกษานั้น

จะเป็นหน่วยงานภายใต้สังกัดส่วนราชการเดียวกันหรือต่างกัน และให้มีอำนาจอนุญาตให้ผู้เรียนที่เรียนตามมาตรา ๑๑ (๒) และนักเรียนเอกชนตามมาตรา ๑๑ (๓) เข้าใช้ประโยชน์ได้ตามที่จำเป็นและสมควร

ให้สถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งฯลฯ เป็นนิติบุคคลได้และมีความเป็นอิสระในการบริหารสถานศึกษาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ตามมาตรา ๒๕ อยู่ภายใต้การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบของกระทรวงเจ้าสังกัด

ให้กระทรวงมหาดไทย ๑๕ หน้าที่ซึ่งระดับเทศบาลให้ไว้ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา การบริหารสถานศึกษา หรือมีเหตุผลความจำเป็นอื่น สถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งฯลฯ โดยขอความร่วมมือกับสถานศึกษาของรัฐแห่งอื่นหรือรวมตัวกันเป็นกลุ่มสถานศึกษาได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๐ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้จัดให้มีสถานศึกษาของรัฐเพื่อจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ สมรรถนะตามมาตรา ๗ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) และ (๗) ให้เพียงพอ มีสิ่งอำนวยความสะดวก มีความปลอดภัย และมีสภาพและสิ่งแวดล้อมสะอาดที่ปลอดภัยเอื้อต่อการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงจำนวนและสภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะคนพิการหรือบุคคลซึ่งมีความต้องการจำเป็นพิเศษ ทั้งระยะทางหรือการอำนวยความสะดวกในการเดินทางประกอบกับสถานศึกษาที่ภาคเอกชนได้จัดให้มีขึ้นอยู่แล้ว

สถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งต้องจัดให้สอดคล้องและเหมาะสมกับระบบการศึกษาที่จะจัดให้มีขึ้น โดยต้องมีสถานที่ อุปกรณ์ในการศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่ครบถ้วนตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีประกอบกันด้วย

อุปกรณ์ในการศึกษาตามวรรคสองในส่วนที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีหรือห้องปฏิบัติการ สถานศึกษาของรัฐอาจร่วมกันเป็นเจ้าของและใช้ร่วมกันได้ ไม่ว่าสถานศึกษานั้นจะเป็นหน่วยงานภายใต้สังกัดส่วนราชการเดียวกันหรือต่างกัน และให้มีอำนาจอนุญาตให้ผู้เรียนที่เรียนตามมาตรา ๑๑ (๒) เข้าใช้ประโยชน์ได้ตามที่จำเป็นและสมควร

ให้สถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งฯลฯ เป็นนิติบุคคลได้และมีความเป็นอิสระในการบริหารสถานศึกษาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ตามมาตรา ๒๕ อยู่ภายใต้การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบของกระทรวงเจ้าสังกัด

ให้กระทรวงมหาดไทย ๑๕ หน้าที่ซึ่งระดับเทศบาลให้ไว้ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา การบริหารสถานศึกษา หรือมีเหตุผลความจำเป็นอื่น สถานศึกษา

ของรัฐตามวรรคหนึ่ง ด้วยโดยอัตโนมัติอาจร่วมกับสถานศึกษาของรัฐแห่งอื่นหรือรวมตัวกันเป็นกลุ่มสถานศึกษาได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด”

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๐
เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๐ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้จัดให้มีสถานศึกษาของรัฐและเอกชน เพื่อจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้เพียงพอ มีสภาพและสิ่งแวดล้อมและสถานะที่ปลอดภัย โดยคำนึงถึงจำนวนและสภาพของผู้เรียน ระยะทางหรือการอำนวยความสะดวกในการเดินทางประกอบกับสถานศึกษาที่ภาคเอกชนได้จัดให้มีขึ้นอยู่แล้ว

สถานศึกษาของรัฐและเอกชน ตามวรรคหนึ่งต้องจัดให้สอดคล้องและเหมาะสมกับระบบการศึกษาที่จะจัดให้มีขึ้น โดยต้องมีสถานที่ อุปกรณ์ในการศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา อื่นที่ที่ชวทัชทวารัฐทวารัฐที่ชวที่ครบถ้วนตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีประกอบกันด้วย

อุปกรณ์ในการศึกษาตามวรรคสองในส่วนที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีหรือห้องปฏิบัติการ สถานศึกษาของรัฐอาจร่วมกันเป็นเจ้าของและใช้ร่วมกันได้ ไม่ว่าสถานศึกษานั้นจะเป็นหน่วยงานภายใต้สังกัดส่วนราชการเดียวกันหรือต่างกัน และให้มีอำนาจอนุญาตให้ผู้เรียนที่เรียนตามมาตรา ๑๑ (๒) เข้าใช้ประโยชน์ได้ตามที่จำเป็นและสมควร

สถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งอาจเป็นนิติบุคคลได้ตามที่มีกฎหมายกำหนด ให้นำความในมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การจัดให้มีสถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธีรรัชชัย พันธุมาศ ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๐ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้จัดให้มีสถานศึกษาของรัฐเพื่อจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้เพียงพอ มีสภาพและสิ่งแวดล้อมและสถานะที่ปลอดภัย โดยคำนึงถึงจำนวนและสภาพของผู้เรียน ระยะทางหรือการอำนวยความสะดวกในการเดินทางประกอบกับสถานศึกษาที่ภาคเอกชนได้จัดให้มีขึ้นอยู่แล้ว

สถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งต้องจัดให้สอดคล้องและเหมาะสมกับระบบการศึกษาที่จะจัดให้มีขึ้น โดยต้องมีสถานที่ อุปกรณ์ในการศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา อื่นที่ที่ชวทัชทวารัฐทวารัฐที่ชวที่ครบถ้วนตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีประกอบกันด้วย

อุปกรณ์ในการศึกษาตามวรรคสองในส่วนที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี หรือห้องปฏิบัติการ สถานศึกษาของรัฐอาจร่วมกันเป็นเจ้าของและใช้ร่วมกันได้ ไม่ว่าสถานศึกษานั้น จะเป็นหน่วยงานภายใต้สังกัดส่วนราชการเดียวกันหรือต่างกัน และให้มีอำนาจอนุญาตให้ผู้เรียนที่ เรียนตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๒) เข้าใช้ประโยชน์ได้ตามที่จำเป็นและสมควร

สถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งอาจเป็นนิติบุคคลได้ตามที่มีกฎหมายกำหนด ให้นำความในมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การจัดให้มีสถานศึกษาของรัฐ ตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมธิการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๒๑/๑

นายขจิตร์ ชัยนิคม และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมธิการ)

ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๑/๑ ดังนี้

“มาตรา ๒๑/๑ กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึง นโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการนโยบายกำหนด”

มาตรา ๒๒

คณะกรรมการธิการตัดออก

มีกรรมธิการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะสิทธิ์พรณ นายเฉลา พวงมาลัย นายตะนัย มะหิพันธ์ นายไตรรงค์ ตีธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

นายขจิตร์ ชัยนิคม และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมธิการ)

ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๒ สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) ช่วงวัยที่สี่ เมื่ออายุเกินหกปีจนถึงสิบสองปี ระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ รัฐมีหน้าที่จัดให้ผู้เรียนซึ่งประสงค์จะเข้าเรียนในชั้นปีที่หนึ่งของช่วงวัยตามมาตรา ๘ (๔) ได้เข้าเรียน ในสถานศึกษานั้นโดยไม่ต้องสอบแข่งขันหรือคัดเลือกด้วยวิธีการใด ในกรณีที่มีผู้ประสงค์จะเข้าเรียน มากกว่าที่จะพึงรับได้ ให้ใช้วิธีที่รัฐประสงค์ ให้รัฐจัดให้ผู้เรียนได้เข้าเรียนตามสิทธิแห่งภูมิฐานะ ของสถานศึกษานั้นเป็นลำดับแรกอย่างเหมาะสมให้ครบตามจำนวนของผู้ประสงค์เข้าเรียน

การรับผู้เรียนเข้าเรียนในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม
มาตรา ๘ (๕) ช่วงวัยที่ห้า เมื่ออายุเกินสิบสองปีถึงสิบห้าปี ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่
๓ และ (๖) ช่วงวัยที่หก ในกรณีจำเป็นและสมควร สถานศึกษาอาจจัดให้มีการคัดเลือกผู้ประสงค์จะเข้า
เรียนได้ แต่การคัดเลือคนั้นต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์การเรียนรู้และทักษะในระดับก่อนหน้าเป็นสำคัญ ทว่า
วัตถุประสงค์ที่สูงสุดของวัตถุประสงค์หรือทักษะดังกล่าว ไม่ให้ถือว่าเข้าเป็นวัตถุประสงค์ของโรงเรียนที่
บุคคลอื่นเลือก

ตามในวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่ใช่บังคับแก่สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษา
เพื่อผู้เรียนซึ่งมีคุณลักษณะพิเศษ มีความสามารถพิเศษ หรือมีลักษณะเป็นทางการเฉพาะตามที่
คณะกรรมการนโยบายกำหนด”

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๒
เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๒ สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘
(๔) มีหน้าที่จัดให้ผู้เรียนซึ่งประสงค์จะเข้าเรียนในชั้นปีที่หนึ่งของช่วงวัยตามมาตรา ๘ (๔) ได้เข้า
เรียนในสถานศึกษานั้นโดยไม่ต้องสอบแข่งขันหรือคัดเลือกด้วยวิธีการใด ในกรณีที่ผู้ประสงค์จะเข้า
เรียนมากกว่าที่จะพึงรับได้ ให้ใช้วิธีการจับสลาก และในกรณีที่ผู้เรียนจับสลากไม่ได้ ให้รัฐจัดให้
ผู้เรียนได้เข้าเรียนในสถานศึกษาของรัฐที่เหมาะสม

การรับผู้เรียนเข้าเรียนในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
ตามมาตรา ๘ (๕) และ (๖) ในกรณีจำเป็นและสมควร สถานศึกษาอาจจัดให้มีการคัดเลือกผู้ประสงค์
จะเข้าเรียนได้ แต่การคัดเลือคนั้นต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และทักษะในระดับก่อนหน้าเป็น
สำคัญ ทว่าวัตถุประสงค์ที่สูงสุดของวัตถุประสงค์หรือทักษะดังกล่าว ไม่ให้ถือว่าเข้าเป็นวัตถุประสงค์ของ
โรงเรียนที่บุคคลอื่นเลือก และให้นำผลงานดีเด่นและการปฏิบัติตนของผู้เรียนในการ
เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ
มีคุณธรรม จริยธรรม หรือค่านิยมมาประกอบการพิจารณาในการคัดเลือกด้วย

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่ใช่บังคับแก่สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษา
เพื่อผู้เรียนซึ่งมีคุณลักษณะพิเศษ มีความสามารถพิเศษ หรือมีลักษณะเป็นการเฉพาะตามที่
คณะกรรมการนโยบายกำหนด”

นายภราดร ปริศนานันทกุล (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๒๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๒ สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘
(๔) มีหน้าที่จัดให้ผู้เรียนซึ่งประสงค์จะเข้าเรียนในชั้นปีที่หนึ่งของช่วงวัยตามมาตรา ๘ (๔) ได้เข้า
เรียนในสถานศึกษานั้นโดยไม่ต้องสอบแข่งขันหรือคัดเลือกด้วยวิธีการใดโดยให้สิทธิกับผู้เรียนซึ่งอยู่ใน
เขตพื้นที่บริการก่อน ในกรณีที่มีผู้ประสงค์จะเข้าเรียนมากกว่าที่จะพึงรับได้ ให้ใช้วิธีการจับสลาก
และในกรณีที่ผู้เรียนจับสลากไม่ได้ ให้รัฐจัดให้ผู้เรียนได้เข้าเรียนในสถานศึกษาที่เหมาะสม

การรับผู้เรียนเข้าเรียนในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม
มาตรา ๘ (๕) และ (๖) โดยให้สถานศึกษาให้สิทธิกับผู้เรียนซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่บริการก่อน ในกรณี
จำเป็นและสมควร สถานศึกษาอาจจัดให้มีการคัดเลือกผู้ประสงค์จะเข้าเรียนได้ แต่การคัดเลือกนั้น
ต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และทักษะในระดับก่อนหน้าเป็นสำคัญ ทว่าวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่สูง
ทว่าผลของการเรียนรู้หรือทักษะดังกล่าว ให้ที่สอบเป็นทว่าของไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้บุคคลอื่นเสียหาย
เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖) หากผู้เรียนประสงค์จะศึกษาต่อ
ในสถานศึกษาเดิม สถานศึกษาต้องให้สิทธิผู้เรียนศึกษาต่อโดยไม่มีเงื่อนไขเรื่องผลการเรียนในระดับ
ก่อนหน้า

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่ใช่บังคับแก่สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษา
เพื่อผู้เรียนซึ่งมีคุณลักษณะพิเศษ มีความสามารถพิเศษ หรือมีลักษณะเป็นการเฉพาะตามที่
คณะกรรมการนโยบายกำหนด”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ
(กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๒ ดังนี้

“มาตรา ๒๒ สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘
(๔) มีหน้าที่จัดให้ผู้เรียนซึ่งประสงค์จะเข้าเรียนในชั้นปีที่หนึ่งของช่วงวัยตามมาตรา ๘ (๔) ได้เข้า
เรียนในสถานศึกษานั้นโดยไม่ต้องสอบแข่งขันหรือตัดเลือกด้วยวิธีทว่าใด ในกรณีที่ผู้ประสงค์จะ
เข้าเรียนทว่าทว่าที่สอบที่รับได้ ให้ใช้วิธีทว่าสอบที่ใช้วิธีการที่เป็นการกดดันและกระทบต่อความ
ผาสุกของเด็ก

การรับผู้เรียนเข้าเรียนในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
ตามมาตรา ๘ (๕) และ (๖) ในกรณีจำเป็นและสมควร สถานศึกษาอาจจัดให้มีการตัดเลือก
จัดวัตรระดับการเรียนรู้และทักษะในระดับก่อนหน้าของผู้ประสงค์จะเข้าเรียนได้ แต่ทว่าตัดเลือกนั้น
ต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์การเรียนรู้และทักษะในระดับก่อนหน้าเป็นสำคัญ ทว่าวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่สูง
ทว่าผลของการเรียนรู้หรือทักษะดังกล่าว ให้ที่สอบเป็นทว่าของไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้บุคคลอื่นเสียหาย

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่ใช่บังคับแก่สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษา
เพื่อผู้เรียนซึ่งมีคุณลักษณะพิเศษ มีความสามารถพิเศษ หรือมีลักษณะเป็นการเฉพาะตามที่
กระทรวงศึกษาธิการกำหนด”

มาตรา ๒๓

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายออน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ นายคณะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม

(กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๓ ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม
มาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖) มีคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อให้ความเห็นชอบแผนการบริหารงาน

วิชาการ แผนการบริหารงบประมาณ แผนการบริหารงานบุคคล และแผนการบริหารทั่วไป ตลอดจนการให้คำปรึกษา เสนอแนะ ติดตามดูแล หรือช่วยเหลือสถานศึกษาในการจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ สมรรถนะตามมาตรา ๗ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖) และหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในระเบียบที่ออกตามวรรคสอง

องค์ประกอบ วิธีการได้มา คุณสมบัติ หน้าที่และอำนาจ และการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ที่ปรึกษาที่หน้าที่มีลักษณะอาสาสมัครด้วยตนเองไม่ต้องส่งเสริมสนับสนุน กำกับดูแล ให้สถานศึกษาบริหารจัดการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา เกิดสมรรถนะจากการเรียน และบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ในแต่ละช่วงวัยตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖)

(๒) คำนึงถึงความเป็นอิสระของการบริหารจัดการสถานศึกษา ประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และความรับผิดชอบต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา

(๓) มีรูปแบบของคณะกรรมการสถานศึกษาที่หลากหลายที่ และสามารถปรับใช้ กับสถานศึกษาที่มีขนาด ลักษณะ วัตถุประสงค์ และความพร้อมที่แตกต่างกันได้

(๔) องค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษาต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วม ของประชาชน ผู้แทนนักเรียน ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา หรือผู้แทนองค์กรชุมชน ในพื้นที่ ผู้แทนองค์กรทางศาสนา ผู้แทนผู้ประกอบการ หรือผู้แทนครูในสถานศึกษาซึ่งมิใช่ผู้บริหาร สถานศึกษา โดยจะมีผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมด้วยก็ได้

(๕) เปิดโอกาสให้สถานศึกษาหลายสถานศึกษาสามารถมีคณะกรรมการ สถานศึกษาร่วมกันได้

(๖) การได้มาต้องได้รับการปรึกษาหารือของบุคลากรในสถานศึกษา

(๗) การเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาต่อสาธารณะ ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายที่จะต้องปรับปรุงระเบียบตามวรรคสอง ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นหรือข้อเสนอแนะของสถานศึกษาอย่างน้อยทุกสองปี ให้คณะกรรมการสถานศึกษาตามวรรคหนึ่งได้รับคำตอบแทนตามระเบียบที่ คณะกรรมการนโยบายกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ ในมาตรา ๒๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๓ ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖) มีคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อให้ความเห็นชอบแผนการบริหารงานวิชาการ แผนการบริหารงบประมาณ แผนการบริหารงานบุคคล และแผนการบริหารทั่วไป ตลอดจนการให้ คำปรึกษา เสนอแนะ ติดตามดูแล หรือช่วยเหลือสถานศึกษาในการจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๖ สมรรถนะตามมาตรา ๗ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖) และร่วม

รับผิดชอบต่อคุณภาพของสถานศึกษา และมีหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในระเบียบที่ออกตามวรรค
สี่ และอำนาจอื่นอีกดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบ อนุมัติ อนุญาตตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) กำกับ ติดตาม การบริหารงานของสถานศึกษาในฐานะสถานศึกษา

เป็นนิติบุคคล

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

องค์ประกอบ วิธีการได้มา คุณสมบัติ และการดำเนิน งานการได้มาของ
คณะกรรมการสถานศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการกฤษฎีกา
กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ภายใต้อำนาจหน้าที่ โดยคำนึงถึง

(๑) ให้สหวิทยาเขตที่มีลักษณะสหสาขาวิชาด้วยสหวิทยาเขต ความรู้
ความสามารถ และประสบการณ์บนพื้นฐานของสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล

(๒) คำนึงถึงความเป็นอิสระของการบริหารจัดการสถานศึกษา ประสิทธิภาพ
ความโปร่งใส และความรับผิดชอบต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา

(๓) มีรูปแบบของคณะกรรมการสถานศึกษาที่หลากหลายที่สามารถปรับใช้
กับสถานศึกษาที่มีขนาด ลักษณะ วัตถุประสงค์ และความพร้อมที่แตกต่างกันได้

(๔) องค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษาต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วม
ของประชาชน ผู้แทนนักเรียน ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา หรือผู้แทนองค์กรชุมชนใน
พื้นที่ ผู้แทนองค์กรทางศาสนา ผู้แทนผู้ประกอบการ ผู้แทนครูในสถานศึกษาซึ่งมิใช่ผู้บริหารสถานศึกษา
โดยจะมีผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมด้วยก็ได้

(๕) เปิดโอกาสให้สถานศึกษาหลายสถานศึกษา สหวิทยาเขตรวมกันเป็นกลุ่ม
สถานศึกษาและมีคณะกรรมการสถานศึกษา ร่วมกันของกลุ่มสถานศึกษาได้

(๖) ควรได้แต่งตั้งให้ได้รับทราบหรือขอรับข้อมูลข่าวสารในสหวิทยาเขต
กรรมการสถานศึกษาหรือกรรมการกลุ่มสถานศึกษา ได้รับค่าเบี้ยประชุมและ
ค่าพาหนะเดินทางไปประชุมได้ ตามระเบียบของทางราชการและได้รับการส่งเสริม สนับสนุน
องค์ความรู้ ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะคณะกรรมการสถานศึกษา

ให้เป็นหน้าที่ของ คณะกรรมการกฤษฎีกากระทรวงศึกษาธิการที่จะต้องปรับปรุง
ระเบียบตามวรรคสองให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นหรือข้อเสนอแนะของสถานศึกษา
อย่างน้อยทุก สองห้าปี”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม และนายสุรพล นาควานิช
(กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๓ ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘
(๔) (๕) และ (๖) มีคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อให้ความเห็นชอบแผนการบริหารงานวิชาการ
แผนการบริหารงบประมาณ แผนการบริหารงานบุคคล และแผนการบริหารทั่วไป ตลอดจนการให้

คำปรึกษา เสนอแนะ ติดตามดูแล หรือช่วยเหลือสถานศึกษาในการจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรฐาน ๖ สมรรถนะตามมาตรฐาน ๗ และเป้าหมายตามมาตรฐาน ๘ (๔) (๕) และ (๖) และร่วมรับผิดชอบต่อคุณภาพของสถานศึกษา และหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในระเบียบที่ออกตามวรรคสอง

องค์ประกอบ วิธีการได้มา คุณสมบัติ หน้าที่และอำนาจ และการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ให้กระทรวงศึกษาธิการมีสิทธิ์ขอเอกสารสำคัญของตัวบุคคลหรือข้อมูลไม่ต้องส่งเสริมสนับสนุน กำกับดูแล ให้สถานศึกษาบริหารจัดการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา เกิดสมรรถนะจากการเรียน และบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ในแต่ละช่วงวัยตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖)

(๒) คำนึงถึงความเป็นอิสระของการบริหารจัดการสถานศึกษา ประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และความรับผิดชอบต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา

(๓) มีรูปแบบของคณะกรรมการสถานศึกษาที่หลากหลายที่ และสามารถปรับใช้ กับสถานศึกษาที่มีขนาด ลักษณะ วัตถุประสงค์ และความพร้อมที่แตกต่างกันได้

(๔) องค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษาต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของ ประชาชน ผู้แทนนักเรียน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา หรือผู้แทนองค์กรชุมชนในพื้นที่ ผู้แทนผู้ประกอบการ ผู้แทนครูในสถานศึกษาซึ่งมิใช่ผู้บริหารสถานศึกษา โดยจะมีผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้แทนองค์กรทางศาสนา รวมถึงด้วยก็ได้

(๕) เปิดโอกาสให้สถานศึกษาหลายสถานศึกษาสามารถรวมกันเป็นกลุ่ม สถานศึกษาและมีคณะกรรมการสถานศึกษาร่วมกันของกลุ่มได้

(๖) การได้มาต้องได้รับการปรึกษาหารือของบุคลากรในสถานศึกษาหรือบุคลากร ในกลุ่มสถานศึกษา

(๗) ให้กรรมการสถานศึกษาหรือกรรมการกลุ่มสถานศึกษาได้รับค่าตอบแทนและ การสนับสนุนองค์ความรู้ที่จำเป็นในการบริหารสถานศึกษาตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

(๘) ให้เปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการ กลุ่มสถานศึกษาให้สาธารณชนเข้าถึงได้โดยสะดวก

ให้พื้นที่องค์ประกอบ วิธีการได้มา คุณสมบัติ หน้าที่และอำนาจ และการ ดำเนินงานของคณะกรรมการนโยบายนโยบายที่สอดคล้องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามวรรคสองให้กระทรวงส่งเสริม สอดคล้องกับตัวบุคคลหรือข้อมูลหรือข้อเสนอนแนะของสถานศึกษาของพื้นที่หรือทุกพื้นที่และกลุ่ม สถานศึกษาตาม (๕) ให้เป็นไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการที่จะต้องปรับปรุงระเบียบตามวรรคสองให้ เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นหรือข้อเสนอแนะของสถานศึกษาอย่างน้อยทุกห้าปี

ให้คณะกรรมการนโยบายจัดให้มีค่าตอบแทนคณะกรรมการสถานศึกษาที่เหมาะสมกับภารกิจของสถานศึกษา”

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๓ ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖) มีคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อให้ความเห็นชอบแผนการบริหารงานวิชาการ แผนการบริหารงบประมาณ แผนการบริหารงานบุคคล และแผนการบริหารทั่วไป ตลอดจนการให้คำปรึกษา เสนอแนะ ติดตามดูแล หรือช่วยเหลือสถานศึกษาในการจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๖ สมรรถนะตามมาตรา ๗ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖) และร่วมรับผิดชอบต่อคุณภาพของสถานศึกษา และหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในระเบียบที่ออกตามวรรคสอง องค์ประกอบ วิธีการได้มา คุณสมบัติ หน้าที่และอำนาจ และการดำเนินงานของ คณะกรรมการสถานศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการศึกษาธิการกำหนด ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ที่ปรึกษาที่ปรึกษาที่มีลักษณะอาสาสมัครด้วยตนเองสมัครใจ ต้องส่งเสริมสนับสนุน กำกับดูแล ให้สถานศึกษาบริหารจัดการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา เกิดสมรรถนะจากการเรียน และบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ในแต่ละช่วงวัยตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖)

(๒) คำนึงถึงความเป็นอิสระของการบริหารจัดการสถานศึกษา ประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และความรับผิดชอบต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา

(๓) มีรูปแบบของคณะกรรมการสถานศึกษาที่หลากหลายที่และสามารถปรับใช้ กับสถานศึกษาที่มีขนาด ลักษณะ วัตถุประสงค์ และความพร้อมที่แตกต่างกันได้

(๔) องค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษาต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของ ประชาชน ผู้แทนนักเรียน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา หรือผู้แทนองค์กรชุมชนในพื้นที่ ผู้แทน ผู้ปกครอง ผู้แทนครูในสถานศึกษาซึ่งมิใช่ผู้บริหารสถานศึกษา โดยจะมีผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้แทนองค์กรทางศาสนาร่วมด้วยก็ได้

(๕) เปิดโอกาสให้สถานศึกษาหลายสถานศึกษา สามารถรวมกันเป็นกลุ่ม สถานศึกษาและมีคณะกรรมการสถานศึกษา ร่วมกันของกลุ่มได้

(๖) การได้มาต้องได้รับการปรึกษาหารือของบุคลากรในสถานศึกษาหรือบุคลากร ในกลุ่มสถานศึกษา

(๗) ให้กรรมการสถานศึกษาหรือกรรมการกลุ่มสถานศึกษาได้รับค่าตอบแทนและ การสนับสนุนองค์ความรู้ที่จำเป็นในการบริหารสถานศึกษาตามระเบียบที่ คณะกรรมการศึกษาธิการ กำหนด

(๘) ให้เปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการ กลุ่มสถานศึกษาให้สาธารณะเข้าถึงได้โดยสะดวก

ให้เขียนองค์ประกอบ วิธีการได้มา คุณสมบัติ หน้าที่และอำนาจ และการดำเนินงานของคณะกรรมการนโยบายที่ระดับจังหวัดหรือระดับเขตของบรรดาสองให้หน่วยงานและสอดคล้องกับที่ขอความเห็นชอบหรือข้อเสนอแนะของสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกปีและกลุ่มสถานศึกษาตาม (๕) ให้เป็นไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด
ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการที่จะต้องปรับปรุงระเบียบตามวรรคสองให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นหรือข้อเสนอแนะของสถานศึกษาอย่างน้อยทุกห้าปี”

นางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๒๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๓ ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖) มีคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อให้ความเห็นชอบแผนการบริหารงานวิชาการ แผนการบริหารงบประมาณ แผนการบริหารงานบุคคล และแผนการบริหารทั่วไป ตลอดจนการให้คำปรึกษา เสนอแนะ ติดตามดูแล หรือช่วยเหลือสถานศึกษาในการจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ สมรรถนะตามมาตรา ๗ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖) และร่วมรับผิดชอบต่อคุณภาพของสถานศึกษา และหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในระเบียบที่ออกตามวรรคสอง

องค์ประกอบ วิธีการได้มา คุณสมบัติ หน้าที่และอำนาจ และการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ที่ราชการที่รับผิดชอบส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแล ให้สถานศึกษาบริหารจัดการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา เกิดสมรรถนะจากการเรียน และบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ในแต่ละช่วงวัยตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖)

(๒) คำนึงถึงความเป็นอิสระของการบริหารจัดการสถานศึกษา ประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และความรับผิดชอบต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา

(๓) มีรูปแบบของคณะกรรมการสถานศึกษาที่หลากหลายที่สามารถปรับใช้กับสถานศึกษาที่มีขนาด ลักษณะ วัตถุประสงค์ และความพร้อมที่แตกต่างกันได้

(๔) องค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษาต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของ ประชาชน ผู้แทนนักเรียน ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา หรือผู้แทนองค์กรชุมชนในพื้นที่ ผู้แทนองค์กรทางศาสนา ผู้แทนผู้ประกอบการ หรือผู้แทนครูในสถานศึกษาซึ่งมิใช่ผู้บริหารสถานศึกษา โดยจะมีผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมด้วยก็ได้

(๕) เปิดโอกาสให้สถานศึกษาหลายสถานศึกษาสหภาพหรือรวมกันเป็นกลุ่ม สถานศึกษาและมีคณะกรรมการสถานศึกษาตัวแทนของกลุ่มได้

(๖) การได้มาต้องได้รับการปรึกษาหารือของบุคลากรในสถานศึกษาหรือบุคลากรในกลุ่มสถานศึกษา

(๗) การเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาต่อสาธารณชน

ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายที่จะต้องปรับปรุงระเบียบตามวรรคสอง ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นหรือข้อเสนอแนะของสถานศึกษาอย่างน้อยทุกสองปี การได้รับคำตอบแทนของกรรมการสถานศึกษาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการนโยบายกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๓ ให้สถานศึกษาของรัฐและเอกชน ที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๕) (๕) และ ๗ (๖) มีคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อให้คำปรึกษา เสนอแนะ ติดตามดูแล หรือช่วยเหลือสถานศึกษาในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามวรรคสอง และหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในระเบียบที่ออกตามวรรคสอง

องค์ประกอบ วิธีการได้มา คุณสมบัติ และการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ให้การทำหน้าที่มีลักษณะอาสาสมัครด้วยความสมัครใจด้วยความตระหนัก และรับผิดชอบในผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

(๒) คำนึงถึงความเป็นอิสระของการบริหารจัดการสถานศึกษา ประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และความรับผิดชอบต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา

(๓) มีรูปแบบหลากหลายที่สามารถปรับใช้กับสถานศึกษาที่มีขนาด ลักษณะ วัตถุประสงค์ และความพร้อมที่แตกต่างกันได้

(๔) องค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษาต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของ ประชาชนหรือองค์กรชุมชนในพื้นที่ ผู้แทนผู้ประกอบการ ผู้แทนครูในสถานศึกษาซึ่งมิใช่ผู้บริหารสถานศึกษา โดยจะมีผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมด้วยก็ได้

(๕) เปิดโอกาสให้สถานศึกษาหลายสถานศึกษาสามารถมีคณะกรรมการสถานศึกษาร่วมกันได้

(๖) การได้มาต้องได้รับการปรึกษาหารือของบุคลากรในสถานศึกษา ให้คณะกรรมการนโยบายจัดให้มีคำตอบแทนคณะกรรมการสถานศึกษาที่ เหมาะสมกับภารกิจของสถานศึกษา

ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายที่จะต้องปรับปรุงระเบียบตามวรรคสอง ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นหรือข้อเสนอแนะของสถานศึกษาอย่างน้อยทุกสองปี”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธีรวัชชัย พันธุมาศ ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๓ เป็นดังนี้
“มาตรา ๒๓ ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๔) (๕) และ (๖) มีคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อให้คำปรึกษา เสนอแนะ
ติดตามดูแล หรือช่วยเหลือสถานศึกษาในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ และ
หน้าที่อื่นตามที่กำหนดในระเบียบที่ออกตามวรรคสอง

องค์ประกอบ วิธีการได้มา คุณสมบัติ และการดำเนินงานของคณะกรรมการ
สถานศึกษาตามมาตรา ๒๓ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด ภายใต้เงื่อนไข
ดังต่อไปนี้

(๑) ให้การทำหน้าที่มีลักษณะ อาสาสมัคร ด้วยจิตอาสาสมัคร โดยด้วยความตระหนัก
และรับผิดชอบในผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

(๒) คำนึงถึงความเป็นอิสระของการบริหารจัดการสถานศึกษา ประสิทธิภาพ
ความโปร่งใส และความรับผิดชอบต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา

(๓) มีรูปแบบหลากหลายที่สามารถปรับใช้กับสถานศึกษาที่มีขนาด ลักษณะ
วัตถุประสงค์ และความพร้อมที่แตกต่างกันได้

(๔) องค์ประกอบของคณะกรรมการสถานศึกษาต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของ
ประชาชนหรือองค์กรชุมชนในพื้นที่ ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครูในสถานศึกษาซึ่งมิใช่ผู้บริหาร
สถานศึกษา โดยจะมีผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมด้วยก็ได้

(๕) เปิดโอกาสให้สถานศึกษาหลายสถานศึกษาสามารถมีคณะกรรมการ
สถานศึกษาร่วมกันได้

(๖) การได้มาต้องได้รับการปรึกษาหารือของบุคลากรในสถานศึกษา
ให้คณะกรรมการนโยบายจัดให้มีค่าตอบแทนคณะกรรมการสถานศึกษาที่
เหมาะสมกับภารกิจของสถานศึกษา

ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายที่จะต้องปรับปรุงระเบียบตามวรรคสอง
ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นหรือข้อเสนอแนะของสถานศึกษาอย่างน้อยทุกสองปี”

คณะกรรมการฯ ไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๔

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอนันต์ กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา
และผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๒๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๔ ในแต่ละจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมร่วมกัน
ของประธานในคณะกรรมการสถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษา ตามมาตรา ๒๓ ทุกแห่งอย่างน้อยปี
ละหนึ่งครั้ง เพื่อรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในจังหวัด รวมทั้ง

เสนอแนะนโยบายหรือแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับจังหวัดของตน โดยอาจเชิญหน่วยงานของรัฐ เอกชน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นได้

ในการจัดประชุมตามวรรคหนึ่ง จังหวัดใดมีการตั้งคณะบุคคลตามมาตรา ๑๘ ให้เชิญคณะบุคคลดังกล่าวมาร่วมประชุมด้วย

ในการประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้ที่ประชุมเสียดผู้เข้าร่วมประชุมตนหนึ่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและคณะกรรมการนโยบายนำข้อเสนอแนะจากที่ประชุมร่วมกันตามวรรคหนึ่งไปพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป”

นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๔ ในแต่ละจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมร่วมกันของประธานในคณะกรรมการสถานศึกษาตามมาตรา ๒๓ ทุกแห่งอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในจังหวัด รวมทั้งเสนอแนะนโยบายหรือแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับจังหวัดของตน โดยอาจเชิญหน่วยงานของรัฐ เอกชน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นได้

ในการจัดประชุมตามวรรคหนึ่ง จังหวัดใดมีการตั้งคณะบุคคลตามมาตรา ๑๘ ให้เชิญคณะบุคคลดังกล่าวมาร่วมประชุมด้วย

ในการประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้ที่ประชุมเสียดผู้เข้าร่วมประชุมตนหนึ่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมและให้ผู้บริหารการศึกษาหน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัดนั้นเป็นเลขานุการ

ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและคณะกรรมการนโยบายนำข้อเสนอแนะจากที่ประชุมร่วมกันตามวรรคหนึ่งไปพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป”

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร ชัยนิคม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๔ ในแต่ละจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด จัดให้มีการประชุมร่วมกันของประธานในคณะกรรมการสถานศึกษาหรือประธานคณะกรรมการกลุ่มสถานศึกษาตามมาตรา ๒๓ ทุกแห่งอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในจังหวัด รวมทั้งเสนอแนะนโยบายหรือแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับจังหวัดของตน โดยอาจเชิญหน่วยงานของรัฐ เอกชน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นได้

ในการจัดประชุมตามวรรคหนึ่ง จังหวัดใดมีการตั้งคณะบุคคลตามมาตรา ๑๘ ให้เชิญคณะบุคคลดังกล่าวมาร่วมประชุมด้วย

ในการประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้ที่ประชุมเลือกผู้เข้าร่วมประชุมคนหนึ่งผู้ว่า
ราชการจังหวัดทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและคณะกรรมการนโยบายนำ
ข้อเสนอแนะจากที่ประชุมร่วมกันตามวรรคหนึ่งไปพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป”

รองศาสตราจารย์สุรวิภา ทองบุ นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม และนายสุรพล นาควนิช
(กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๔ ในแต่ละจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด จัดให้มีการประชุมร่วมกัน
ของประธานในคณะกรรมการสถานศึกษาหรือประธานคณะกรรมการกลุ่มสถานศึกษาตามมาตรา
๒๓ ทุกแห่งอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษา
ในจังหวัด รวมทั้งเสนอแนะนโยบายหรือแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีความเหมาะสม
กับจังหวัดของตน โดยอาจเชิญหน่วยงานของรัฐ เอกชน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อให้
ข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นได้

ในการจัดประชุมตามวรรคหนึ่ง จังหวัดใดมีการตั้งคณะบุคคลตามมาตรา ๑๘ ให้
เชิญคณะบุคคลดังกล่าวมาร่วมประชุมด้วย

ในการประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้ที่ประชุมเลือกผู้เข้าร่วมประชุมคนหนึ่งผู้ว่า
ราชการจังหวัดทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและคณะกรรมการนโยบายนำ
ข้อเสนอแนะจากที่ประชุมร่วมกันตามวรรคหนึ่งไปพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป”

นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๒๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๔ ในแต่ละจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด จัดให้มีการประชุมร่วมกัน
ของประธานในคณะกรรมการสถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษาตามมาตรา ๒๓ ทุกแห่งอย่างน้อยปี
ละหนึ่งครั้ง เพื่อรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในจังหวัด รวมทั้ง
เสนอแนะนโยบายหรือแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับจังหวัดของตน
โดยอาจเชิญหน่วยงานของรัฐ เอกชน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลหรือแสดง
ความคิดเห็นได้

ในการจัดประชุมตามวรรคหนึ่ง จังหวัดใดมีการตั้งคณะบุคคลตามมาตรา ๑๘
ให้เชิญคณะบุคคลดังกล่าวมาร่วมประชุมด้วย

ในการประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้ที่ประชุมเลือกผู้เข้าร่วมประชุมคนหนึ่งทำหน้าที่
ประธานในที่ประชุม

ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและคณะกรรมการนโยบายนำ
ข้อเสนอแนะจากที่ประชุมร่วมกันตามวรรคหนึ่งไปพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป”

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๔
เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๔ ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมร่วมกันของประธานในคณะกรรมการสถานศึกษาตามมาตรา ๒๓ ทุกแห่ง อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาและสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด รวมทั้งเสนอแนะนโยบายหรือแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด ของตน โดยอาจเชิญหน่วยงานของรัฐ เอกชน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นได้

ในการจัดประชุมตามวรรคหนึ่ง จังหวัดใดมีการตั้งคณะบุคคลตามมาตรา ๑๘ ให้เชิญคณะบุคคลดังกล่าวมาร่วมประชุมด้วย และให้ที่ประชุมเลือกผู้เข้าร่วมประชุมคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน ในที่ประชุม

ในทศวรรษประชุมตวงบรรดหนึ่ง ให้ที่ประชุมเลือกผู้เข้าร่วมประชุมตวงหนึ่งทำหน้าที่ประชนในที่ประชุม

ให้หน่วของทศที่เขยช้องทศตวงบรรดหนึ่งไปพิศวงนตวงหนึ่งทศตวงทศที่เสยช้อทศตวงไป

ให้ ตัวแทนจังหวัด นำข้อเสนอแนะจากที่ประชุมร่วมกันเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายโดยไปกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ และนายธีรจชัย พันธุมาศ ขอแปรญัตติ
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๔ ในแต่ละจังหวัดเขตพื้นที่การศึกษา ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเขตพื้นที่การศึกษาจัดให้มีการประชุมร่วมกันของประธานในคณะกรรมการสถานศึกษาตามมาตรา ๒๓ ทุกแห่ง อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในจังหวัดเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งเสนอแนะนโยบายหรือแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับจังหวัดเขตพื้นที่การศึกษาของตน โดยอาจเชิญหน่วยงานของรัฐ เอกชน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูล หรือแสดงความคิดเห็นได้

ในการจัดประชุมตามวรรคหนึ่ง จังหวัดใดมีการตั้งคณะบุคคลตามมาตรา ๑๘ ให้เชิญคณะบุคคลดังกล่าวมาร่วมประชุมด้วย และให้ที่ประชุมเลือกผู้เข้าร่วมประชุมคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ในทศวรรษประชุมตวามบรรดาศักดิ์นี้ ให้ที่ประชุมเลือกผู้เข้าร่วมประชุมตวามหนึ่งสัปดาห์ที่ประชาชนในที่ประชุม

ให้คณะชนวนที่เตรียมข้อบังคับที่สภาที่ปรึกษาและคณะบรรดาศักดิ์ที่ปรึกษาของชนวนที่เสนอแนะสภาที่ประชุมร่วมที่ตวามบรรดาศักดิ์นี้ไปพิชิตสภาที่ปรึกษาตวามหนึ่งที่เสนอแนะสภา

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำข้อเสนอแนะจากที่ประชุมร่วมกันเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายโดยไปกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๕

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะสิทธิ์พรณ นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

รองศาสตราจารย์สุรภาพ ทองบุ นายพิริชญ์ วัชรสินธุ์ และนางสาวกุลจิตา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๕ ความเป็นอิสระของสถานศึกษาของรัฐตามมาตรา ๑๔ (๑) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ แนวทาง และเงื่อนไขที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด แต่หลักเกณฑ์ แนวทาง และเงื่อนไขดังกล่าวต้องทำให้เกิดผลของข้อบังคับที่กำหนดให้สถานศึกษามีอิสระในการบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ เกิดสมรรถนะตามมาตรา ๗ และบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ดังต่อไปนี้

(๑) มีความเป็นอิสระในการบริหารสภานิติบัญญัติงานวิชาการตามแนวทางที่สถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้กำหนด

(๒) มีความเป็นอิสระในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของมาตรา ๘บริหารงบประมาณ

(๓) มีความเป็นอิสระในการบริหารทรัพยากรและทรัพย์สินงานบุคคล โดยให้สถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษาสรรหา บรรจุ แต่งตั้ง พัฒนา และดำเนินการทางวินัยข้าราชการครูและบุคลากรในสังกัดหรือในกลุ่มสถานศึกษาได้ตามกฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลกำหนด

(๔) มีความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลทั่วไป โดยให้สถานศึกษามีอิสระในการบริหารงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษา

ทศวรรษที่หนึ่ง สหภาพแห่งชาติสหภาพแรงงาน
สถานศึกษา กรรมการสถานศึกษา หรือกรรมการกลุ่มสถานศึกษา แต่ระดับหรือแต่ละขนาดที่มี
คสทพหรือสหภาพแห่งชาติที่ใดต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอิสระที่ได้รับตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)”

นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๒๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๕ ความเป็นอิสระของสถานศึกษาของรัฐตามมาตรา ๑๔ (๑)
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ แนวทาง และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด แต่หลักเกณฑ์
แนวทาง และเงื่อนไขดังกล่าวต้องก่อให้เกิดผลอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ความเป็นอิสระในการบริหารสถานศึกษา

(๒) ความเป็นอิสระในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม

มาตรา ๘

(๓) ความเป็นอิสระในการบริหารงบประมาณ การเงินและการใช้จ่ายเงิน

(๔) ความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล

การกำหนดตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดให้แตกต่างกันสำหรับสถานศึกษาแต่ละ
ระดับหรือแต่ละขนาดที่มีความพร้อมแตกต่างกันก็ได้”

มาตรา ๒๖

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร์ ชัยนิคม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๖ ในการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษา
เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องจัดสรรให้ไม่
ต่ำกว่าจำนวนเงินขั้นต่ำในการจัดการศึกษา ในให้มีคุณภาพของสถานศึกษา โดยให้จัดสรรให้เป็นเงิน
อุดหนุนทั่วไปที่ไม่กำหนดวัตถุประสงค์ จำนวนเงินขั้นต่ำดังกล่าวไม่รวมถึงงบประมาณสำหรับเป็น
เงินเดือนหรือค่าจ้าง และค่าที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง

ในการกำหนดจำนวนเงินขั้นต่ำในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐตามวรรค
หนึ่ง ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการที่ประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทน
กระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนคณะกรรมการนโยบาย และผู้ทรงคุณวุฒิ
ด้านการศึกษา ด้านการเงินหรือการคลัง และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตาม
คณะกรรมการนโยบายเสนอ ด้านละหนึ่งคน

การกำหนดจำนวนเงินขั้นต่ำในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐตามวรรค
สองให้กำหนดตามขนาด ที่ตั้ง ประเภท และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา และให้พิจารณา
ทบถ้วนทุกสามปี

นอกจากเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาแล้ว ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อใช้ ในทิศพัฒนาการเรียนการสอนอีกส่วนหนึ่งตามความจำเป็น เงินดังกล่าวหน่วยงานที่ได้รับต้อง จัดสรรให้แก่สถานศึกษาทั้งหมด

ในกรณีที่รัฐจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้ บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่ำกว่าจำนวนเงิน ขั้นต้นในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพของสถานศึกษา ให้ครุสภาดำเนินการแทนสถานศึกษาในการ เรียกร้องให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้สถานศึกษาให้เพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๖ ในการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องจัดสรรให้ไม่ ต่ำกว่าจำนวนเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาในให้มีคุณภาพของสถานศึกษา โดยให้จัดสรรให้เป็นเงิน อุดหนุนทั่วไปที่ไม่กำหนดวัตถุประสงค์ จำนวนเงินขั้นต้นดังกล่าวไม่รวมถึงงบประมาณสำหรับเป็น เงินเดือนหรือค่าจ้าง และค่าที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง

ในการกำหนดจำนวนเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐตาม วรรคหนึ่ง ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการที่ประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทน กระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนคณะกรรมการนโยบาย และผู้ทรงคุณวุฒิด้าน การศึกษา ด้านการเงินหรือการคลัง และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามที่ คณะกรรมการนโยบายเสนอ ด้านละหนึ่งคน

การกำหนดจำนวนเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐตาม วรรคสองให้กำหนดตามจำนวนผู้เรียนหรือรับบริการทางการศึกษา ขนาด ที่ตั้ง ประเภท และ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา และให้พิจารณาทบถ้วนทุกสามปี

นอกจากเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาแล้ว ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อใช้ ในทิศพัฒนาการเรียนการสอนอีกส่วนหนึ่งตามความจำเป็น เงินดังกล่าวหน่วยงานที่ได้รับต้อง จัดสรรให้แก่สถานศึกษาทั้งหมด”

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๖ ในการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องจัดสรรให้ ไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินขั้นต้นในทิศต้องคำนึงถึงหลักความเสมอภาคทางการศึกษา และสนับสนุนให้ สถานศึกษาทุกแห่ง สามารถจัดการศึกษาในได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงคุณภาพการบริหาร จัดการสถานศึกษา โดยให้จัดสรรให้เป็นเงินอุดหนุนทั่วไปที่ไม่กำหนดวัตถุประสงค์ สิ้นวงเงิน

ขั้นต้นตั้งที่สวัสดิภาพของประชาชนสำหรับเป็นเงินเดือนหรือค่าจ้าง และค่าที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง
สิ่งก่อสร้างความเพียงพอและคุณภาพของครูผู้สอน ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และระบบสนับสนุน
นักเรียนและโครงสร้างพื้นฐาน

ในการจัดสรรงบประมาณดังกล่าว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องจัดสรรให้ไม่ต่ำกว่า
จำนวนเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาให้มีคุณภาพ โดยให้จัดสรรให้เป็นเงินอุดหนุน
ทั่วไปที่ไม่กำหนดวัตถุประสงค์ จำนวนเงินขั้นต้นดังกล่าวไม่รวมถึงงบประมาณสำหรับเป็นเงินเดือน
หรือค่าจ้าง และค่าที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง

ในการกำหนดจำนวนเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐตามวรรค
หนึ่ง ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการที่ประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทน
กระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนสหประชาชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิ
ด้านการศึกษา ด้านการเงินหรือการคลัง และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามที่
คณะกรรมการนโยบายเสนอ ด้านละหนึ่งคน

การกำหนดจำนวนเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐตามวรรค
สองให้กำหนดตามขนาด ที่ตั้ง ประเภท สวัสดิภาพ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา ค่าครองชีพ และ
ความหลากหลายของผู้เรียน และให้พิจารณาทบทุนทุก สาม หนึ่งปี

นอกจากเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาแล้ว ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อใช้
ใน การ พัฒนา การ เรียน การ สอน อีก ส่วน หนึ่ง ตาม ความ จำเป็น เงิน ดังกล่าว หน่วยงาน ที่ได้รับ ต้อง
จัด สรร ให้ แก่ สถาน ศึกษา ทั้งหมด”

มาตรา ๒๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการของสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ตีธรรม
(กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๘ เงินรายได้ตามมาตรา ๒๗ ให้สถานศึกษานำไปใช้เพื่อประโยชน์
ในการจัดการศึกษาและแก่ผู้เรียน ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอน
- (๒) พัฒนาสถานศึกษา
- (๓) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรวมทั้งค่าจ้างบุคลากรที่จำเป็น
- (๔) ช่วยเหลือผู้เรียนที่ยากไร้หรือจำเป็น
- (๕) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาอื่น
- (๖) สวัสดิการบุคลากรในสถานศึกษา
- (๖/๑) ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคของสถานศึกษา

(๓) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นหรือเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
(๘) ค่าใช้สอยอื่น

สัดส่วนการใช้จ่ายเงินในแต่ละรายการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่บุคลากรทั้งหมดของสถานศึกษาร่วมกันกับคณะกรรมการสถานศึกษากำหนด ทั้งนี้ คณะกรรมการนโยบายจะกำหนดแนวทางและวิธีการการใช้จ่ายเงินเพื่อให้สถานศึกษาถือเป็นแนวปฏิบัติก็ได้
การจัดกิจกรรมหรือการให้บริการของสถานศึกษาต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษา และต้องมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘”

รองศาสตราจารย์สุรภาพ ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๘ เงินรายได้ตามมาตรา ๒๗ ให้สถานศึกษานำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาและแก่ผู้เรียน ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอน
- (๒) พัฒนาสถานศึกษา
- (๓) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรวมทั้งค่าจ้างบุคลากรที่จำเป็น
- (๔) ช่วยเหลือผู้เรียนที่ยากไร้หรือจำเป็น
- (๕) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาอื่น
- (๖) สวัสดิการบุคลากรในสถานศึกษา

(๖/๑) ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคของสถานศึกษา

- (๓) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นหรือเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
- (๘) ค่าใช้จ่ายอื่น

สัดส่วนการใช้จ่ายเงินในแต่ละรายการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่บุคลากรทั้งหมดของสถานศึกษาร่วมกันกับคณะกรรมการสถานศึกษากำหนด ทั้งนี้ **คณะกรรมการนโยบายขอสงวนความเห็นต่อแนวทางและวิธีการที่ควรใช้สอยเงินเพื่อให้สถานศึกษาถือเป็นแนวปฏิบัติก็ได้**

การจัดกิจกรรมหรือการให้บริการของสถานศึกษาต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษา และต้องมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘”

มาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๙ สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม มาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของสถานศึกษา ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

รายได้ที่ได้รับจากการจัดหาผลประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นรายได้ ตามมาตรา ๒๗ (๕)

ให้กระทรวงศึกษาธิการกำหนดระเบียบว่าด้วยรายได้ของสถานศึกษา ให้ สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจให้สถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคลด้วย”

มาตรา ๓๐

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ นายदनัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ตีธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๐ ในบทที่สี่ฯ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่การจัดกระบวนการ เรียนรู้และแก่ผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) คณะกรรมการนโยบายจะจัดให้มีระเบียบว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุที่ใช้จ่ายจากรายได้ของสถานศึกษาตามมาตรา ๒๗ ขึ้นเป็นการเฉพาะสำหรับ สถานศึกษาก็ได้ โดยระเบียบดังกล่าวต้องมีความยืดหยุ่น คล่องตัว โปร่งใส และก่อให้เกิด ความเป็นอิสระแก่สถานศึกษา และอาจกำหนดให้สถานศึกษาแต่ละประเภทและแต่ละพื้นที่ มีระเบียบที่แตกต่างกันเพื่อให้สอดคล้องกับความจำเป็น หรือให้มีความแตกต่างกันระหว่าง การจัดซื้อจัดจ้างจากรายได้ตามมาตรา ๒๗ (๑) และรายได้ตามมาตรา ๒๗ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ก็ได้

ให้ถือว่าสถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนด ในกฎกระทรวงตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

ระเบียบตามวรรคหนึ่งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบาย การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหาร พักฐุภาครัฐแล้วให้ใช้บังคับได้ แต่ในการให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายการจัดซื้อ จัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระ ประสิทธิภาพ และประโยชน์ ที่จะเกิดขึ้นกับการจัดการศึกษาของชาติเป็นสำคัญ”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๐ ในบทที่สี่ฯ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่การจัดกระบวนการ เรียนรู้และแก่ผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) และ (๗) คณะกรรมการนโยบายกระทรวงศึกษาธิการจะจัดให้มี ระเบียบว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุที่ใช้จากรายได้ของสถานศึกษาตามมาตรา ๒๗ ขึ้นเป็นการเฉพาะสำหรับสถานศึกษาก็ได้ โดยระเบียบดังกล่าวต้องมีความยืดหยุ่น คล่องตัว

โปร่งใส และก่อให้เกิดความเป็นอิสระแก่สถานศึกษา และอาจกำหนดให้สถานศึกษาแต่ละประเภทและแต่ละพื้นที่มีระเบียบที่แตกต่างกันเพื่อให้สอดคล้องกับความจำเป็น หรือให้มีความแตกต่างกันระหว่างการจัดซื้อจัดจ้างจากรายได้ตามมาตรา ๒๗ (๑) และรายได้ตามมาตรา ๒๗ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ก็ได้

ให้ถือว่าสถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

ระเบียบตามวรรคหนึ่งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐแล้วให้ใช้บังคับได้ แต่ในการให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระ ประสิทธิภาพ และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับการจัดการศึกษาของชาติเป็นสำคัญ”

นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๓๐/๑

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๐/๑

ดังนี้

“มาตรา ๓๐/๑ ความเป็นอิสระ ในการจัดกระบวนการเรียนรู้และบริหารงานวิชาการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียนและบริบทความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ

(๒) จัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ให้มีความหลากหลายตามศักยภาพของผู้เรียนและการดำรงชีวิตของผู้เรียนในอนาคตและการแข่งขันในเวทีนานาชาติ

(๓) จัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงกระบวนการคิดเชิงระบบ สร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีได้ และเมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถทำงานได้

(๔) กำหนดแบบและวิธีการวัดผล ประเมินผล ของสถานศึกษาได้ โดยต้องคำนึงถึง การพัฒนาการของผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน

(๕) เลือกสื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียน การสอนได้ โดยคำนึงถึงคุณภาพและสอดคล้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ของแต่ละสาระการเรียนรู้ และการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

(๖) พัฒนาห้องเรียนให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ เชิงคุณภาพ พัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ในสถานศึกษาให้มีความหลากหลาย รวมถึงการศึกษานอกสถานศึกษาอีกด้วย

(๗) จัดและบริหารกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐาน นโยบาย
ของรัฐและความต้องการของประเทศ

(๘) สร้างและพัฒนาผู้เรียน ให้มีความรู้ ความสามารถ สมรรถนะ ทักษะ
คุณลักษณะในการดำรงชีวิตในสังคม และโลกอนาคต

(๙) ปฏิบัติภาระหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ
นโยบายของรัฐบาล นโยบายของกระทรวง และหน่วยงานต้นสังกัด”

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น เพิ่มมาตรา ๓๐/๒

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๐/๒
ดังนี้

“มาตรา ๓๐/๒ ความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนอัตรากำลังของสถานศึกษาให้เป็นปัจจุบัน ตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

(๒) แจ้งและเสนอความต้องการ อัตรากำลังที่สถานศึกษาต้องการไปยังหน่วยงาน
ที่จัดสรรอัตรากำลังทันที เมื่อขาดอัตรากำลัง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษา

(๓) กำหนดคุณสมบัติของบุคลากรเป็นพิเศษ ในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษา
ที่แตกต่างจากการจัดการศึกษาโดยทั่ว ๆ ไป ให้กำหนดไว้ในแผนอัตรากำลังของสถานศึกษา

(๔) คัดเลือก สรรหา แต่งตั้ง บุคลากรในสถานศึกษาที่มีข้าราชการครู และ
บุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามแผนอัตรากำลังของสถานศึกษาตามระเบียบหลักเกณฑ์ และวิธีการ
ที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด

(๕) พิจารณาบรรจุ แต่งตั้ง โอน ย้าย บุคลากรในสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

(๖) ปกครอง ดูแล บังคับบัญชา บุคลากรในสถานศึกษา ด้วยความเป็นธรรม
ไม่เลือกปฏิบัติ กระจายภาระงาน ให้ตรงตามความรู้ ความสามารถ โดยยึดตามหลักธรรมาภิบาล

(๗) พัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา ทุกคนตามภาระงานของบุคลากรแต่ละคน
อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๘) พิจารณาการขอมือและเลื่อนวิทยฐานะ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ ก.ค.ศ.
กำหนด

(๙) พิจารณา เลื่อนเงินเดือนของบุคลากรในสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดโดยคำนึงถึงบุคลากรที่สร้างและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และคุณภาพของ
สถานศึกษาเป็นอันดับแรก

(๑๐) พิจารณาการดำเนินการสืบสวนหาข้อเท็จจริง และการดำเนินการทางวินัย
แก่บุคลากรในสถานศึกษาโดยพิจารณาบุคลากร ที่เป็นข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้
ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด และบุคลากรที่นอกเหนือจากนั้นให้พิจารณา
ดำเนินการตามระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการที่หน่วยงานที่รับผิดชอบกลุ่มบุคลากรนั้น ๆ กำหนด

(๑๑) สร้างระบบสวัสดิการ และสวัสดิภาพ ของบุคลากรในสถานศึกษา กำหนดระเบียบสวัสดิการและสวัสดิภาพของสถานศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษา

(๑๒) พิจารณาการลาไปศึกษาต่อในประเทศและต่างประเทศ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

(๑๓) การพิจารณาให้บุคลากรในสถานศึกษาออกจากราชการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

(๑๔) ปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่นอกเหนือจาก (๑) - (๑๓) ตามที่ ก.ค.ศ. และหน่วยงานต้นสังกัดกำหนด

(๑๕) ปฏิบัติภาระหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ นโยบายของรัฐบาล นโยบายของกระทรวง และหน่วยงานต้นสังกัด”

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๓๐/๓

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๐/๓ ดังนี้

“มาตรา ๓๐/๓ มีความเป็นอิสระในการบริหารทั่วไปในสถานศึกษาดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนปฏิบัติราชการสี่ปี แผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี โดยคำนึงถึงการบริหารโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน นโยบายต้นสังกัด นโยบายกระทรวง และนโยบายรัฐบาลด้านการศึกษา

(๒) ทำนิติกรรมสัญญา และนิติสัมพันธ์อื่นใดกับบุคคลภายนอก ภายในขอบอำนาจหน้าที่ของสถานศึกษาได้

(๓) ทำข้อตกลงในการสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๔) กำหนดวันเปิด-ปิดสถานศึกษา ตามที่ส่วนราชการกำหนดและ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน จำเป็นเร่งด่วน อันอาจเกิดจากภัยพิบัติต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้เรียนเป็นสำคัญ ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ถ้าภัยพิบัตียังไม่หมดสิ้นไป ให้ขออนุมัติต่อหน่วยงานต้นสังกัด

(๕) กำหนดวันเปิดสอนชดเชย ในวันหรือเวลาที่เหมาะสม ชดเชยจากกรณีที่ได้สั่งปิดสถานศึกษาในกรณีต่าง ๆ

(๖) กำหนดวันหรือเวลาสอนเพิ่มเติมได้ ในกรณีเห็นว่าเป็นการสอนเพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนโดยต้องคำนึงถึงความสมัครใจ ความปลอดภัย และความสะดวกของผู้เรียนด้วย

(๗) จัดสภาพแวดล้อมและแหล่งการเรียนรู้ให้มีสภาพและบรรยากาศในการเรียนรู้

(๘) พิจารณารับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาของตน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ต้นสังกัดกำหนด

(๙) จัดระบบการดูแล ช่วยเหลือ ผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพทุกคน

(๑๐) จัดระบบรักษาความปลอดภัยของผู้เรียน บุคลากรในสถานศึกษา และทรัพย์สินของสถานศึกษา

(๑๑) ปฏิบัติภาระหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ นโยบายของรัฐบาล กระทรวงและหน่วยงานต้นสังกัด”

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มมาตรา ๓๑/๑

พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ และนายธีรวัชชัย พันธุ์มาศ ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นมาตรา ๓๑/๑ ดังนี้

“มาตรา ๓๑/๑ สถานศึกษาทุกระดับทุกประเภท และทุกสังกัด ต้องจัดให้มีหลักประกันสิทธิเสรีภาพเสมอภาค และความปลอดภัย เทียบเท่าระดับสากลให้กับผู้เรียน รวมทั้งต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษา และส่งเสริม สิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม และของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนเข้าใจ และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพอากาศ ภูมิศาสตร์ และเทคโนโลยี รวมทั้งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

หลักประกันสิทธิ เสรีภาพ เสมอภาค และความปลอดภัยตามวรรคสอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ”

คณะกรรมการฯ ไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

หมวด ๓ ครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น มีการแก้ไข
ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา

มีกรรมการฯ ขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไทรรงค์ ตีธรรม (กรรมการฯ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๓๒

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ นายตะนัย มะหิพันธ์ นายไทรรงค์ ตีธรรม และ นางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๓๓

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไทรรงค์ ตีธรรม และ นางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๓ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของครูซึ่งประกอบวิชาชีพครูซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูงเกิดความสำเร็จและพัฒนาระดับสูงส่งในทศวรรษที่ ๒๐๒๐-๒๐๓๐ ครู และบุคลากรทางการศึกษาต้องอุทิศตนในทศวรรษที่ ๒๐๒๐-๒๐๓๐ ด้านตัวและพัฒนาระดับสูงส่งต่อให้สังคมรวมทั้งปฏิบัติตนเป็นแม่พิมพ์และแบบอย่างที่ดีตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ”

นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๓ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของครูซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูงเกิดความสมบูรณ์และพัฒนาระดับสูงส่งในทศวรรษที่ ๒๐๒๐-๒๐๓๐ ครูต้องอุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่ ทำการศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปฏิบัติตนเป็นแม่พิมพ์และแบบอย่างที่ดีเคารพกฎหมายและเข้าใจหลักสิทธิมนุษยชนและสิทธิเด็ก”

คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง และนายธีรวัชชัย พันธุ์มาศ ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๓ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของครูซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูงเกิดความสมบูรณ์และพัฒนาระดับสูงส่งในการหล่อหลอมคน ครูต้องอุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่ ทำการศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และเป็นหลักคุณภาพของคน รวมทั้งปฏิบัติตนเป็นแม่พิมพ์และแบบอย่างที่ดีเหมาะสมกับเป็นวิชาชีพชั้นสูง”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๔

มีการแก้ไข

มีการแก้ไขการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ นายदनัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๔ ผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษาต้องมีจิตวิญญาณ

ของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง และมีคุณลักษณะทั่วไป ดังต่อไปนี้ตามที่ตาม มาตรฐานวิชาชีพที่คุรุสภากำหนด

(๑) เป็นผู้ยึดมั่นคุณธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพในศตวรรษที่ ๒๑

ที่สอดคล้องกับสังคมไทยและสังคมโลก

(๒) รับผิดชอบต่อหน้าที่และวิชาชีพของตน

ที่สอดคล้องกับสังคมไทย

(๓) ยึดมั่นคุณธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพในศตวรรษที่ ๒๑

ที่สอดคล้องกับสังคมไทยและสังคมโลก

(๔) รับผิดชอบต่อหน้าที่และวิชาชีพของตน

ที่สอดคล้องกับสังคมไทย

(๕) ยึดมั่นคุณธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพในศตวรรษที่ ๒๑

(๖) ยึดมั่นคุณธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพในศตวรรษที่ ๒๑

ที่สอดคล้องกับสังคมไทย

(๗) ยึดมั่นคุณธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพในศตวรรษที่ ๒๑

ที่สอดคล้องกับสังคมไทย

ในศตวรรษที่ ๒๑

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครู

นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์ ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๔
เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๔ ครูต้องมีคุณลักษณะทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความถนัด และภาคภูมิใจในศรัทธาของวิชาชีพครูซึ่งมีภารกิจในสหวิชาชีพ
ทศสขตท ความรู้ ความสามารถซึ่งต้องมีความอดทนและมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อความสำเร็จ
ของผู้เรียน

(๒) รับรู้และยอมรับถึงความแตกต่างหลากหลายของผู้เรียนด้วยความใส่ใจ ใจกว้าง
และมีเมตตา

(๓) มีความสามารถในการชี้แนะหรือชี้นำผู้เรียนทั้งในด้านวิชาการและวิถีชีวิต
ด้วยความเอาใจใส่ดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิด มีขีดความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้เรียน
เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถพัฒนาตนเองไปในทางที่ถนัดของแต่ละ
บุคคล

(๔) ตระหนักในภาระหน้าที่ในการพัฒนาตนเองให้รู้เท่าทันวิชาการและบริบท
ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

(๕) มีความประพฤติและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียนและสังคม
เหมาะสม เคารพกฎหมาย

(๖) มีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับฐานानุรูป

(๗) มีความรู้พื้นฐานและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างรู้เท่าทันในการจัด
กระบวนการเรียนรู้ได้

ในการดำเนินการเพื่อผลิตครู ต้องดำเนินการสร้างให้ผู้สำเร็จการศึกษามี
คุณลักษณะตามวรรคหนึ่งและมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และใช้คุณลักษณะ
ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู และเป็นพื้นฐานในการออกใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพครู

ในกรณีที่ครูผู้ใดใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยทุจริตครอบงำให้ผู้เรียนกระทำการ
หรือไม่กระทำการใดโดยไม่ชอบ หรือให้ผู้เรียนกระทำการในทางเพศ ให้ถือว่าครูผู้นั้นประพฤติชั่ว
อย่างร้ายแรง”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๕

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะสิทธิ์พรณ นายตะนัย มะหิพันธ์ นายไทรรงค์ ติธรรม และ
นางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๓๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๕ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการองค์กรกลางบริหารงานบุคคลสำหรับของ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานหน้าที่ในหน่วยงานทางการศึกษา และ
สถานศึกษาของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมี
หลักประกันความเป็นข้าราชการหรือความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีสถานะและได้รับสิทธิและ
ประโยชน์เทียบเคียงได้กับข้าราชการ ตามความเป็นวิชาชีพมีความโปร่งใสในการรับบุคคลเข้าดำรง
ตำแหน่งได้อย่างเป็นธรรม และได้รับค่าตอบแทนพอสมควรที่พึงพอใจตามความสามารถ
ตามหลักวิชาการรวมตลอดทั้งหลักประกันในการที่ครูจะสามารถดำรงตนและปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา
๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ได้อย่างมีศักดิ์ศรี โดยยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงาน
บุคคลสู่หน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา

การกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานทางการ
ศึกษา สถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษามีอำนาจ บรรจุ แต่งตั้ง พัฒนา ดำเนินการทางวินัยแก่
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษาได้ ตามเกณฑ์และ
วิธีการที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด

คณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการกลุ่มสถานศึกษาตามวรรคสอง ต้อง
บริหารงานบุคคลตามกฎหมาย ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ และมติที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด และตามหลักธรรมาภิบาลอย่างเคร่งครัด”

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร์ ชัยนิคม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๕ ให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์กรกลางบริหารงานบุคคลสำหรับ
ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาของรัฐหรือองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ในกฎหมายดังกล่าวต้องมีหลักประกันว่าครูและบุคลากรทางการศึกษา
ของรัฐเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีสถานะและได้รับสิทธิและประโยชน์เทียบเคียงได้กับข้าราชการ มี
ค่าตอบแทนโปร่งใสในอัตราที่ยุติธรรมตำแหน่งได้พอสมควร และได้รับค่าตอบแทน
เพียงพอต่ออัตราที่พึงพอใจ รวมทั้งหลักประกันในกรณีที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติหน้าที่
ตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ได้พอสมควรที่พึงพอใจ บริหารโดยยึดหลักการกระจาย
อำนาจการบริหารงานบุคคลสู่หน่วยงานทางการศึกษา สถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษา

การกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานทางการ
ศึกษา สถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษามีอำนาจสรรหา บรรจุ แต่งตั้ง พัฒนา ดำเนินการทางวินัยแก่

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาหรือสถานศึกษาในกลุ่มได้ภายใต้บังคับการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานทางการศึกษา สถานศึกษา หรือกลุ่มสถานศึกษานั้น ๆ

องค์กรบริหารงานบุคคลของหน่วยงานทางการศึกษา สถานศึกษา หรือกลุ่มสถานศึกษา ต้องบริหารงานบุคคลตามกฎหมาย ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ และมติที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด และตามหลักธรรมาภิบาลอย่างเคร่งครัด การบริหารงานบุคคลที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายและตามหลักธรรมาภิบาล ให้ถือว่าองค์กรบริหารงานบุคคลของหน่วยงานทางการศึกษา สถานศึกษา หรือกลุ่มสถานศึกษานั้น ๆ ฝ่าฝืนปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งถือเป็นการทุจริตต่อหน้าที่”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๕ ให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อบังคับขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลสำหรับของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานทางการศึกษา และสถานศึกษาของรัฐหรือ และองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกฎหมายว่าด้วยข้อบังคับว่าด้วยหน้าที่ของมีหลักประกันตามระเบียบว่าด้วยราชการหรือตามระเบียบว่าด้วยหน้าที่ของข้าราชการที่มีสถานะและได้รับสิทธิและประโยชน์เทียบได้กับข้าราชการ มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบว่าด้วยตำแหน่งข้าราชการและได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๕ ได้ข้อว่ามีศักดิ์ศรี โดยยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่หน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษา ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา

การกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานทางการศึกษา สถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษามีอำนาจสรรหา บรรจุ แต่งตั้ง พัฒนา ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษาได้

คณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการกลุ่มสถานศึกษาตามวรรคสอง ต้องบริหารงานบุคคลตามกฎหมาย ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ และมติที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด และตามหลักธรรมาภิบาลอย่างเคร่งครัด การบริหารงานบุคคลที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายและตามหลักธรรมาภิบาล ให้ถือว่าคณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการกลุ่มสถานศึกษาฝ่าฝืนปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งถือเป็นการทุจริตต่อหน้าที่”

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๕
เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๕ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาของรัฐ หน่วยงานการศึกษาของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นข้าราชการในสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยยึดหลักการกระจายอำนาจบริหารบุคคลลงสู่หน่วยงานทางการศึกษาตามมาตรา ๔ (๑) (๒) (๙) (๑๑) และ (๑๒) ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ในกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีหลักประกันความเป็นข้าราชการหรือความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีสถานะและได้รับสิทธิและประโยชน์ที่ชดเชยไม่ได้ในความเป็นข้าราชการ มีความโปร่งใสในการรับบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งได้อย่างเป็นธรรม และได้รับค่าตอบแทนอย่างเพียงพอต่อการดำรงชีพ รวมตลอดทั้งหลักประกัน ในการที่ครูจะสามารถดำรงตนและปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ และนายธีรรัชชัย พันธุมาศ ขอแปรญัตติ
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๕ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาของรัฐ หน่วยงานการศึกษาของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นข้าราชการในสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยยึดหลักการกระจายอำนาจบริหารบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ในกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีหลักประกันความเป็นข้าราชการหรือความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีสถานะและได้รับสิทธิและประโยชน์ที่ชดเชยไม่ได้ในความเป็นข้าราชการ มีความโปร่งใสในการรับบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งได้อย่างเป็นธรรม และได้รับค่าตอบแทนอย่างเพียงพอต่อการดำรงชีพ รวมตลอดทั้งหลักประกัน ในการที่ครูจะสามารถดำรงตนและปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๖

คณะกรรมการธิการตัดออก

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายออน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะสิทธิ์พรณ นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไทรรงค์ ตีธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๓๗

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ นายตะนันย มะหิพันธ์ นายไตรรงค์ ตีธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๓๘

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ นายไตรรงค์ ตีธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร์ ชัยนิคม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๘ ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันผลิตครู หน่วยงานผู้ใช้ครู คุรุสภา และสำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาร่วมมือกันจัดให้มีการศึกษาและวิจัยหาต้นแบบ รูปแบบ กระบวนการ และวิธีการที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับชั้นที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและบริบทของพื้นที่ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ ๕ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) รวมถึงสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น และพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบวิชาชีพครูให้สูงขึ้นและทันต่อสภาวะเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ ๕ ได้ อาจารย์ของสถาบันผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา และส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ของสถาบันผลิตครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมผู้ประกอบวิชาชีพครูใหม่ และการพัฒนาครูประจำการอย่างต่อเนื่อง

ตามนโยบายที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้

รัฐพึงจัดให้มีคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการผลิตและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ของสถาบันผลิตครู และบุคลากรทางการศึกษา

คณะกรรมการตามวรรคสอง อย่างน้อยต้องมีตัวแทนกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันผลิตครู หน่วยงานผู้ใช้ครู คุรุสภา และสำนักงานคณะกรรมการกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา และต้องกำหนดให้ปริมาณและคุณภาพการผลิตครู สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้ครูภายในสิบปี มีการกำหนดคะแนนขั้นต่ำของผู้ที่ประสงค์จะเรียนครู มีกลไกและระบบการคัดกรองผู้เรียนที่จะทำให้สถาบันผลิตครูได้นักศึกษาครูที่รักในการประกอบวิชาชีพครู มีแนวความเป็นครู สามารถพัฒนาให้เป็นผู้มีจิต

ภายในสิบปี เพื่อใช้ในการบ่มเพาะจิตวิญญาณความเป็นครูและเอื้อต่อการสร้างความรู้ความสามารถให้แก่นักศึกษาครู

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถาบันผลิตและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา ตามวรรคสาม อย่างน้อยต้องกำหนดให้มีมาตรฐานคุณภาพผลผลิต มาตรฐานกระบวนการผลิต และมาตรฐานตัวป้อนเข้าของระบบการผลิตและพัฒนาครูที่จะทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ของสถาบันผลิตครู และบุคลากรทางการศึกษาสามารถจัดการเรียนรู้เชิงรุกและจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

ในมาตรฐานกระบวนการผลิต อย่างน้อยต้องกำหนดให้นักศึกษาครูได้รับความรู้และประสบการณ์ที่เพียงพอต่อการพัฒนาจิตวิญญาณและสมรรถนะความเป็นครู

เมื่อนักศึกษาครูสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร รัฐต้องกำหนดให้มีกฎหมายเพื่อเป็นหลักประกันความมั่นใจในการมีงานทำ”

มาตรา ๓๙

มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอนันต์ กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะสิทธิ์พรณ นายตะนัย มะหิพันธ์ นายไตรรงค์ ตีธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๙ ผู้ประกอบวิชาชีพครูที่ **สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ** เพื่อให้บรรลุ **ใช้ทบทวนตัวบทมาตรา ๕ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) (๗)** และบุคลากรทางการศึกษาต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามที่กฎหมายกำหนด เว้นแต่เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและจัดการกระบวนการเรียนรู้วิชาหนึ่งวิชาใดเป็นการเฉพาะตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ **กระทรวงศึกษาธิการ** คุรุสภากำหนด

ภายใต้บังคับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ การกำหนดมาตรฐาน **ตัวบทวิชา** วิชาชีพครูและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู การออก **ตัวบท** พักใช้ และ **ตัวบท** เพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของ **ตัวบท** วิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่ **ตัวบท** คุรุสภาที่กำหนด แต่คุรุสภาต้องนำผลการศึกษาวิจัยตามมาตรา ๓๘ มาเป็นเงื่อนไขส่วนหนึ่งในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูต้องเข้ารับการพัฒนาตาม **ตัวบท** ระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่อาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ผู้มีประสบการณ์ มีความรอบรู้

ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ทำการสอนในสถานศึกษาเป็นครั้งคราว ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่จัดการศึกษาตลอดชีวิตหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานที่จัดการศึกษานอกระบบ บุคคลครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ สถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด และวิทยาการพิเศษทางการศึกษา”

มาตรา ๔๐

มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรรูปคดีขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเฉลิมชัย เพ็ญคอน นายอนันต์ กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์ นายไตรรงค์ ทิธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๐ ในสถานศึกษาของรัฐที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้มีผู้บริหารสถานศึกษาคนหนึ่ง รับผิดชอบในการบริหารสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษา โดยจะให้มีรองผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารตามความจำเป็นและเหมาะสมด้วยก็ได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กระทรวงเจ้าสังกัดกำหนด

ผู้บริหารสถานศึกษานอกจากต้องเคยทำหน้าที่ครู ~~มาก่อนแล้ว~~ ไม่ต้องผ่าน และรองผู้บริหารสถานศึกษา ~~มาก่อนแล้ว~~ ไม่ต้องผ่านการคัดเลือกและอบรมแบบเข้ม เพื่อขึ้นบัญชีและเข้ารับการสรรหาให้เป็นผู้บริหารสถานศึกษา และต้องมีความรู้ด้านการบริหารการศึกษา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ระยะเวลา และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมาย ~~ที่ขกท~~ ที่ขกท การบริหารงานบุคคลของ ~~ครู~~ ครู กระทรวงเจ้าสังกัด

รองผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งทำหน้าที่ช่วยงานบริหารหรือธุรการอาจแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิใช่เป็นครูได้

ให้คณะกรรมการนโยบายกำหนดแนวทางในการสรรหา คัดเลือก และจัดการอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาหรือรองผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความรู้และความสามารถในการบริหารสถานศึกษา ตามความจำเป็น”

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๐ ในสถานศึกษาของรัฐที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้มีผู้บริหารสถานศึกษาคนหนึ่ง รับผิดชอบในการบริหารสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของครูและบุคลากร

ทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษา โดยจะให้มีรองผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารตามความจำเป็นและเหมาะสมด้วยก็ได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กระทรวงเจ้าสังกัดกำหนด

ผู้บริหารสถานศึกษานอกจากต้องเคยทำหน้าที่ครู จนแล้วไม่ขอขทวสขปี และรองผู้บริหารสถานศึกษา จนแล้ว ต้องผ่านการคัดเลือกและอบรมแบบเข้มเพื่อขึ้นบัญชีและเข้ารับการสรรหาให้เป็นผู้บริหารสถานศึกษา และต้องมีความรู้ด้านการบริหารการศึกษา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ ระยะเวลา และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายที่ขบถการบริหารงานบุคคลของครูและ วิธีการที่องค์กรกลางบริหารงานบุคลากรของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด

รองผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งทำหน้าที่ขบถการบริหารหรือขบถบริหารจนแล้วตั้ง
สทซึ่งมิใช่ขบถได้

ให้ ขบถบริหารจนแล้ว ขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดแนวทางในการสรรหา คัดเลือก และจัดการอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาหรือรองผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา รองผู้บริหารการศึกษา ให้มีความรู้และความสามารถในการบริหารสถานศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษาตามความจำเป็นก่อนการแต่งตั้ง

ให้คณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการกลุ่มสถานศึกษาเสนอผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสูงให้แก่สถานศึกษาเพื่อเข้ารับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด”

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายจิตร ชัยนิคม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๐ ในสถานศึกษาของรัฐที่ ขบถบริหารจนแล้ว เพื่อให้ บรรลุต ขบถบริหารจนแล้ว ๕ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้มีผู้บริหารสถานศึกษาคนหนึ่ง รับผิดชอบในการบริหารสถานศึกษาให้บรรลุตฤประสงค์ สมรรถนะ และเป้าหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษา โดยจะให้ มีรองผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารตามความจำเป็นและเหมาะสมด้วยก็ได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ขบถบริหารจนแล้ว ตั้งองค์กรบริหารงานบุคคลของหน่วยงานทางการศึกษา สถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษานั้น ๆ กำหนด

ผู้บริหารสถานศึกษานอกจากต้องเคยทำหน้าที่ครู จนแล้วไม่ขอขทวสขปี และรองผู้บริหารสถานศึกษา จนแล้ว ต้องผ่านการคัดเลือกและอบรมแบบเข้มเพื่อขึ้นบัญชีและเข้ารับการสรรหาให้เป็นผู้บริหารสถานศึกษา และต้องมีความรู้ด้านการบริหารการศึกษา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ระยะเวลา และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายที่ ขบถ การบริหารงานบุคคลของ ครู กระทรวงเจ้าสังกัด

รองผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งทำหน้าที่ช่วยงานบริหารหรือธุรการของแต่งตั้ง
สทศผู้ซึ่งมิใช่เป็นครูได้

ให้คณะกรรมกลางขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลกำหนดแนวทางในการสรรหา คัดเลือก และจัดการอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาหรือรองผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความรู้และความสามารถในการบริหารสถานศึกษา ตามความจำเป็น

องค์กรบริหารงานบุคคลของหน่วยงานทางการศึกษา สถานศึกษา หรือกลุ่มสถานศึกษานั้น ต้องสรรหาและแต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถและภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงสูงให้แก่สถานศึกษาและเป็นไปตามกฎ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ และมติที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด ต้องดำเนินการให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถ และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสูงอย่างต่อเนื่อง และต้องเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลอย่างเคร่งครัด การสรรหา แต่งตั้ง และพัฒนาผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ไม่เป็นไปตามกฎ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ และมติที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดและไม่ยึดหลักธรรมาภิบาล ย่อมถือเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ”

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๐
เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๐ ในสถานศึกษาของรัฐที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้มีผู้บริหารสถานศึกษาคนหนึ่งรับผิดชอบในการบริหารสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่มิใช่ข้าราชการในสถานศึกษา โดยจะให้มีรองผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารตามความจำเป็นและเหมาะสมด้วยก็ได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กระทรวงเจ้าสังกัดกำหนด

ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษานอกจากต้องเคยทำหน้าที่ครูมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีและรองผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ด้านการบริหารศึกษาเป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ รชช.รชส และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของครู โดยต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

รองผู้บริหารสถานศึกษาบุคลากรทางการศึกษาอื่นซึ่งทำหน้าที่ช่วยงานบริหารที่ปรึกษาหรือธุรการอาจแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิใช่เป็นครูได้

ให้คณะกรรมการขององค์กรกลางบริหารงานบุคคล กำหนดแนวทางในการสรรหา คัดเลือก และจัดการอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาหรือรองผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความรู้และความสามารถในการบริหารสถานศึกษา ตามความจำเป็น”

คณะกรรมการฯไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธีรจชัย พันธุมาศ ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๐ เป็นดังนี้
“มาตรา ๔๐ ในสถานศึกษาของรัฐที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุ
เป้าหมายตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้มีผู้บริหารสถานศึกษาคนหนึ่ง
รับผิดชอบในการบริหารสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของ
ครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับที่บริหารสถานศึกษา โดยจะให้มีรองผู้ช่วย
ผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารตามความจำเป็นและเหมาะสมด้วยก็ได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ที่กระทรวงเจ้าสังกัดกำหนด

ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา นอกจากต้องเคยทำหน้าที่ครู
มาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีและรองผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ด้านการบริหารศึกษา
เป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ รองผู้บริหารสถานศึกษา และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายเกี่ยวกับการ
บริหารงานบุคคลของครู โดยต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

รองผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรทางการศึกษาอื่นซึ่งทำหน้าที่ช่วยรองผู้บริหารที่ปรึกษา
หรือธุรการอาจแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิใช่เป็นครูได้

ให้คณะกรรมการ นโยบายบริหารงานบุคคล กำหนดแนวทางในการสรรหา
คัดเลือก และจัดการอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาหรือรองผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาให้มี
ความรู้และความสามารถในการบริหารสถานศึกษา ตามความจำเป็น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๑

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๔๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๑ ให้ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครู
ในสถานศึกษาของรัฐได้รับเงินเดือน เงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นตามที่
กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ให้ผู้บริหารการศึกษา รองผู้บริหารการศึกษา ศิษยานิเทศก์ และบุคลากรทางการ
ศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้รับเงินเดือน เงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่ง หรือ
ค่าตอบแทนอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูอาจมีระดับตำแหน่ง
เพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ผู้บริหารสถานศึกษาและรองผู้บริหารสถานศึกษาอาจมีชื่อตำแหน่งเรียกเป็น
อย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้นได้”

นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ตีธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๑ ให้ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครู
ในสถานศึกษาของรัฐได้รับเงินเดือน เงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นตามที่
กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ให้บุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาได้รับเงินเดือน
เงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่ง หรือค่าตอบแทนอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูอาจมีระดับตำแหน่ง
เพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ผู้บริหารสถานศึกษาและรองผู้บริหารสถานศึกษาอาจมีชื่อตำแหน่งเรียกเป็น
อย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้นได้”

นายวีรบุล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร ชัยนิคม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๑ ให้ผู้บริหารการศึกษา รองผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์
ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูในสถานศึกษาของรัฐได้รับเงินเดือน
เงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ให้บุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาได้รับเงินเดือน เงิน
ประจำตำแหน่ง หรือค่าตอบแทนอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูอาจมีระดับตำแหน่ง
เพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ผู้บริหารสถานศึกษาและรองผู้บริหารสถานศึกษาอาจมีชื่อตำแหน่งเรียกเป็น
อย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้นได้”

นายอำนาจ วิชยานุวัติ และนายกมลเทพ จันทระจิต (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๑ ให้ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูใน
สถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของรัฐได้รับเงินเดือน
เงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ให้บุคคลสหสาขาวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องกับสหวิชาชีพได้รับเงินเดือน เงิน
ประจำตำแหน่ง หรือค่าตอบแทนอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูอาจมีระดับตำแหน่ง
เพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ผู้บริหารสถานศึกษาและรองผู้บริหารสถานศึกษาอาจมีชื่อตำแหน่งเรียกเป็น
อย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้นได้”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๑ ให้ผู้บริหารการศึกษา รองผู้บริหารการศึกษา ศึกษาานิเทศก์
ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูในสถานศึกษาของรัฐได้รับเงินเดือน
เงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น
ให้บุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาได้รับเงินเดือน
เงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่ง หรือค่าตอบแทนอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูอาจมีระดับตำแหน่ง
เพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ผู้บริหารสถานศึกษาและรองผู้บริหารสถานศึกษาอาจมีชื่อตำแหน่งเรียกเป็น
อย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้นได้”

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๔๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๑ ให้ผู้บริหารการศึกษา รองผู้บริหารการศึกษา ศึกษาานิเทศก์
ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูในสถานศึกษาของรัฐได้รับเงินเดือน
เงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น
ให้บุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาได้รับเงินเดือน
เงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่ง ~~หรือ~~และค่าตอบแทนอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูอาจมีระดับตำแหน่ง
เพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ผู้บริหารสถานศึกษาและรองผู้บริหารสถานศึกษาอาจมีชื่อตำแหน่งเรียกเป็น
อย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้นได้

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง และนายธีรวัชชัย พันธุมาศ ขอแปรญัตติ
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๑ ให้ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูใน
สถานศึกษาของรัฐได้รับมีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่ง และ
ค่าตอบแทนอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้นของครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหาร
การศึกษา ศึกษาานิเทศก์ บุคลากรทางการศึกษา และให้ครอบคลุมตำแหน่งบุคลากรที่กล่าวถึงใน
พระราชบัญญัตินี้

ให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศึกษาานิเทศก์ บุคลากรทางการ
ศึกษา อื่นที่เทียบเท่าข้าราชการครูได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ~~หรือ~~

ศาสตราจารย์อื่นเพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ได้ตามที่กฎหมายกำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูอำนวยการระดับตำแหน่ง เพื่อให้เกิดผลของเศรษฐกิจที่มั่นคงในทศวรรษปฏิวัติหน้าที่ได้ตามวรรคสองมีชื่อตำแหน่งเรียกเป็นอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้นได้

ผู้บริหารสถานศึกษาและรองผู้บริหารสถานศึกษาอสวที่มีชื่อตำแหน่งเรียกเป็นชื่ออื่นต่างที่ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้นได้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๒

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ

ในมาตรา ๔๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๒ ให้มีองค์กรของครู เรียกว่า “คุรุสภา” มีหน้าที่และอำนาจในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นการพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นดูแล ส่งเสริม ช่วยเหลือด้านสวัสดิการ และประโยชน์อื่นใด รวมทั้งการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครู และผู้บริหารการศึกษา รองผู้บริหารการศึกษา ศึกษาพิเศษ และบุคลากรทางการศึกษาอื่นให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพให้สอดคล้องกับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ และหน้าที่อื่นที่จะยังประโยชน์ต่อครูความเป็นวิชาชีพ

ให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษามีฐานะเป็นองค์กรในกำกับกระทรวงศึกษาธิการและมีหน้าที่และอำนาจในการดูแล ส่งเสริม ช่วยเหลือด้านสวัสดิการ และสวัสดิภาพและสิทธิประโยชน์อื่นใดที่จะยังประโยชน์ต่อครูและบุคลากรทางการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

การจัดตั้ง การเป็นสมาชิก การบริหาร และการดำเนินการของคุรุสภาตามวรรคหนึ่งและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาตามวรรคสอง และหน้าที่และอำนาจอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ในการดำเนินการเพื่อการพัฒนาตามวรรคหนึ่ง ให้คุรุสภาพิจารณาร่วมมือกับสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัยหรือองค์กรอื่นที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา และต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ครูมีสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ตามหมวดนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ให้กระทรวงศึกษาธิการอุดหนุนงบประมาณให้คุรุสภาและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๒ ให้มีองค์กรของวิชาชีพครูซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลภายใต้กำกับของกระทรวงศึกษาธิการ เรียกว่า “คุรุสภา” มีหน้าที่และอำนาจในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ การพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ดูแล ส่งเสริม ชูขวัญช่วยเหลือด้านสวัสดิการ และประโยชน์อื่นใด รวมตลอดทั้งการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ และหน้าที่อื่นที่ยังประโยชน์ต่อครู ให้ “สำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา” ดูแลส่งเสริมช่วยเหลือด้านสวัสดิการ สวัสดิภาพ และสิทธิประโยชน์อื่นใด และหน้าที่อื่นที่ยังประโยชน์ต่อวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา

การจัดตั้ง การเป็นสมาชิก การบริหาร และการดำเนินการของคุรุสภาและสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาตามวรรคหนึ่ง และหน้าที่และอำนาจอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ในการดำเนินการเพื่อการพัฒนามาตรฐานหนึ่ง ให้คุรุสภาพิจารณาร่วมมือกับสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัยหรือองค์กรอื่นที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาและต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ครูมีสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ตามหมวดนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ให้กระทรวงศึกษาธิการอุดหนุนงบประมาณให้คุรุสภาให้เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

นายวิบูลย์ สมมาทอง นายดิเรก พรสีมา นายชจิตร ชัยนิคม และนายอนันต์ กาจกระโทก (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๒ ให้มีองค์กรของวิชาชีพครู เรียกว่า “คุรุสภา” มีฐานะเป็นองค์กรในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่และอำนาจในกำหนดกลไกและระบบการคัดกรองผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ การออก ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู พักใช้ และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู กำกับ ดูแล และส่งเสริม ช่วยเหลือด้านสวัสดิการ และประโยชน์อื่นใด การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมตลอดทั้งการร่วมพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา

นคร และบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ และหน้าที่อื่นที่สข
ซึ่งประโยชน์ต่อครูตามที่กฎหมายกำหนด

ให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากร
ทางการศึกษามีฐานะเป็นองค์กรในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ และมีหน้าที่ในการดูแล ส่งเสริม
ช่วยเหลือด้านสวัสดิการและสวัสดิภาพ และสิทธิประโยชน์อื่นใดที่จะยังประโยชน์ต่อครูและบุคลากร
ทางการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

ที่สวัสดิการ การเป็นสมาชิก การบริหาร และการดำเนินการของครูสภาและ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาตามวรรค
หนึ่งและวรรคสอง และหน้าที่และอำนาจอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ในการดำเนินการเพื่อการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา
ครู และบุคลากรทางการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ครูสภาที่สหภาพร่วมมือกันกับสถาบันที่ผลิตครู
สถานศึกษาหรือสถาบันวิจัยหรือองค์กรอื่นที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา และ
ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ครูมีสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ตามหมวดนี้ได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

ให้กระทรวงศึกษาธิการอุดหนุนงบประมาณให้ครูสภาและสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาตามวรรคหนึ่งให้
เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๒ ให้มีองค์กรของวิชาชีพครู เรียกว่า “ครูสภา” มีฐานะเป็นองค์กรใน
กำกับของกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่และอำนาจในกำหนดกลไกและระบบการคัดกรองผู้ประกอบ
วิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ การออก
ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู การพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับ ดูแล
และส่งเสริม ช่วยเหลือด้านสวัสดิการ และประโยชน์อื่นใด การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและ
จรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมตลอดทั้งการร่วมพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา
นคร และบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ และหน้าที่อื่นที่จะยัง
ประโยชน์ต่อครูตามที่กฎหมายกำหนด

ให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากร
ทางการศึกษามีฐานะเป็นองค์กรในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ และมีหน้าที่ในการดูแล ส่งเสริม
ช่วยเหลือด้านสวัสดิการและสวัสดิภาพ และสิทธิประโยชน์อื่นใดที่จะยังประโยชน์ต่อครูและบุคลากร
ทางการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

การจัดตั้ง การเป็นสมาชิก การบริหาร และการดำเนินการของครูสภาและ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาตาม
วรรคหนึ่งและวรรคสอง และหน้าที่และอำนาจอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาคำขอของหน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่บังคับบัญชาของหน่วยงานราชการปฏิบัติหน้าที่ได้ขอสงวนสิทธิในการขอความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่บุคคลอื่นที่จัดการศึกษา ตามมาตรา ๔๗ (๒) และ (๓) และวิทยาการพิเศษทางการศึกษา ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่คณาจารย์ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา

ให้มีองค์กรส่งเสริมสวัสดิการ และสวัสดิภาพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อส่งเสริม ช่วยเหลือ และประโยชน์อื่นใดแก่ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษา”

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๓

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายชินวรณ์ บุญเกียรติ และนายเฉลา พวงมาลัย (กรรมวิธีการ)

ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๓ ให้กระทรวงศึกษาธิการ **ตัด** กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สถาบันผลิตครู และหน่วยงานผู้ใช้ครู ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ให้มีความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะเพิ่มพูนอย่างต่อเนื่อง และทันต่อพัฒนาการของโลกและเทคโนโลยี ทั้งนี้ ตามความจำเป็นและความต้องการของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา

ให้มีกองทุนครูของแผ่นดินเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าว อย่างน้อยต้องกำหนดให้การบริหารจัดการกองทุนเป็นอิสระและกำหนดให้มีการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุน

รัฐพึงจัดสรรงบประมาณเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นให้สูงขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ อย่างทั่วถึง เพียงพอ และเหมาะสม”

นายวีรบูล สมทอง นายดิเรก พรสีมา นายจิตร ชัยนิคม รองศาสตราจารย์สุรภาพ ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๔๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๓ ให้กระทรวงศึกษาธิการ **ตัด** ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ให้มีความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะเพิ่มพูนอย่างต่อเนื่อง และทันต่อพัฒนาการ

ของโลกและเทคโนโลยี ทั้งนี้ ตามความจำเป็นและความต้องการของผู้บริหารสถานศึกษา
รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา”

นายกษิติเดช ชูติมันต์ และนายสฤกษ์ดี บุตรเนียร (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๓ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการพัฒนา
ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครูทั้งรัฐและเอกชน และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่
เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ให้มีความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะเพิ่มพูนอย่างต่อเนื่อง และทันต่อ
พัฒนาการของโลกและเทคโนโลยี ทั้งนี้ ตามความจำเป็นและความต้องการของผู้บริหารสถานศึกษา
รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา”

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๓

เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๓ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการพัฒนา
ครู ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา อื่นที่
เกี่ยวข้องกับกระทรวงศึกษาธิการ ของรัฐและเอกชน ให้มีความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะเพิ่มพูน
อย่างต่อเนื่อง และทันต่อพัฒนาการของโลกและเทคโนโลยี ทั้งนี้ ตามความจำเป็นและความ
ต้องการของครู ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา
อื่นที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงศึกษาธิการ”

คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ และนายธีรวัชรชัย พันธุ์มาศ ขอแปรญัตติ

แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๓ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการพัฒนา
ครู ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา อื่นที่
เกี่ยวข้องกับกระทรวงศึกษาธิการ ให้มีความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะเพิ่มพูนอย่างต่อเนื่อง และทัน
ต่อพัฒนาการของโลกและเทคโนโลยี ทั้งนี้ ตามความจำเป็นและความต้องการของครู ผู้บริหาร
สถานศึกษา รองผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา อื่นที่เกี่ยวข้องกับ
กระทรวงศึกษาธิการ”

คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๔

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายออน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายไทรรงค์ ตีธรรม และนายตะนัย มะหิพันธ์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติม ความมาตรา ๔๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๔ ระบบการติดตามและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ในสถานศึกษาของรัฐที่จัดให้มีขึ้น ต้องเป็นไป เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา และต้องสอดคล้องกับภารกิจในการ ดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ โดยจะพิจารณา จากประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสถานศึกษาแทนการพิจารณาเป็นรายบุคคลก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการนโยบาย ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้พิจารณาจากข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) ผลสัมฤทธิ์หรือพัฒนาการของผู้เรียน

(๒) ข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ผู้เรียน และผู้ปกครอง

(๓) ข้อมูลจากชุมชนใกล้เคียง หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) ข้อมูลจากคณะกรรมการสถานศึกษา”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๔ ระบบการติดตามและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ในสถานศึกษาของรัฐที่จัดให้มีขึ้น ต้องเป็นไป เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา และต้องสอดคล้องกับภารกิจในการ ดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ โดยจะพิจารณา จากประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสถานศึกษาแทนการพิจารณาเป็นรายบุคคลก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบ

ของคณะกรรมการนโยบาย ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้พิจารณาจากข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) ผลสัมฤทธิ์หรือพัฒนาการของผู้เรียน

(๒) ข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ผู้เรียน และผู้ปกครอง

(๓) ข้อมูลจากชุมชนใกล้เคียง หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง”

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๔
เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๔ ระบบการติดตาม และประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานและนักพัฒนาการศึกษา ศู และ
บุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล ในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน ที่จัดให้มี
ขึ้น ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาครู ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหาร
สถานและนักพัฒนาการศึกษา ศู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล และ
ต้องสอดคล้องกับภารกิจในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตาม
มาตรา ๘ โดยจะพิจารณาจากประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสถานศึกษาแทนการพิจารณาเป็น
รายบุคคลก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการนโยบาย ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้พิจารณา สทชช ดังต่อไปนี้

(๑) ผลสัมฤทธิ์หรือพัฒนาการของผู้เรียน จำนวนภาระงานสอน ความทุ่มเทของ
ครูที่มีต่อผู้เรียน ให้พิจารณาภาระงานสอนหรือชั่วโมงสอน

(๒) ข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ศู บุคลากร
ทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล ผู้เรียน และผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์หรือพัฒนาการของ
ผู้เรียนอย่างรอบด้าน

(๓) ข้อมูลจาก ชุมชนใกล้เคียง หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ครู
ผู้บริหารสถานศึกษา และนักพัฒนาการศึกษา ผู้เรียน และผู้ปกครอง

(๔) ข้อมูลจากชุมชนใกล้เคียง หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ และนายธีรวัชชัย พันธุ์มาศ ขอแปรญัตติ
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๔ ระบบการติดตาม และประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลใน
การปฏิบัติหน้าที่ของครู ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ศู และบุคลากรทางการ
ศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล ในสถานศึกษาของรัฐที่จัดให้มีขึ้น ต้องเป็นไป
เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาครู ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหาร
สถานศึกษา ศู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล และต้องสอดคล้องกับ
ภารกิจในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ โดยจะ
พิจารณาจากประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสถานศึกษาแทนการพิจารณาเป็นรายบุคคลก็ได้
 ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการนโยบาย ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้พิจารณา สทชช ดังต่อไปนี้

(๑) ผลสัมฤทธิ์หรือพัฒนาการของจำนวนภาระงานสอน ความทุ่มเทของครูที่มีต่อผู้เรียน ให้พิจารณาภาระงานสอนหรือชั่วโมงสอน

(๒) ข้อมูลสวทที่ผู้บริหารระดับเขตพื้นที่ฯ รองผู้บริหารระดับเขตพื้นที่ฯ ครู บุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับทวสวัดทวสดีทวสดีผลสัมฤทธิ์ หรือพัฒนาการของผู้เรียน และผู้ปกครองอย่างรอบด้าน

(๓) ข้อมูลจากชุมชนใกล้เคียง หรือองค์กรที่ร่วมนำส่วนที่อื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งครูผู้บริหารสถานศึกษา และนักพัฒนาการศึกษา ผู้เรียน และผู้ปกครอง

(๔) ข้อมูลจากชุมชนใกล้เคียง หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๕

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง และนายธีรรัชชัย พันธุ์มาศ ขอแปรญัตติ

แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๕ ในการพิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ เลื่อนตำแหน่ง และเลื่อนเงินเดือน และรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษ ตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับทวสวัดทวสดีทวสดี ห้ามมิให้กระทำในลักษณะที่ขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องกับมาตรา ๑๔ (๑๐) และมาตรา ๕๕๔๑”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๔ การจัดการศึกษา

ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๑ ระบบการศึกษา

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายประกอบ รัตนพันธ์ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมการ)

ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในส่วนที่ ๑ ระบบการศึกษา เป็นดังนี้

“ส่วนที่ ๑

ระบบประเภทการศึกษา”

มาตรา ๔๗

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น และผู้แปรรูปคดีขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสนห์ ชาวโต (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ

ในมาตรา ๔๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๗ การจัดการศึกษาอาจจัดตามระบบ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับในระบบ

(๒) การศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเองนอกระบบ

(๓) การศึกษาเพื่อความรู้ตามอัธยาศัยและตลอดชีวิต”

นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ทิธรรม (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น

แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๗ การจัดการศึกษาอาจจัดตามระบบ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับในระบบ

(๒) การศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเองนอกระบบ

(๓) การศึกษาเพื่อและการเรียนรู้ตลอดชีวิต”

นายประกอบ รัตนพันธ์ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมการ)

ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๗ การจัดการศึกษาอาจจัดตามระบบประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับ

(๒) การศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเอง

(๓) การศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต”

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร ชัยนิคม (กรรมการ)

ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๗ การจัดการศึกษาอาจจัดตามระบบ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับในระบบ

(๒) การศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเองนอกระบบ

(๓) การศึกษาเพื่อความรู้ตลอดชีวิต”

รองศาสตราจารย์สุรภาพ ทองบุญ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ

(กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๗ การจัดการศึกษาอาจจัดตามระบบ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับ

(๒) ทวระดับที่ชวเพื่อชวพัฒนตชนสง

(๓) การศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต”

ศาสตราจารย์โกวิท พวงงาม ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๗ การจัดทำการศึกษาอาจจัดตามระบบ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับในระบบ (Formal Education System)

(๒) การศึกษาเพื่อชวพัฒนตชนสงนอกระบบ (Non - Formal Education System)

(๓) การศึกษาเพื่อชวเรียนรู้อุตสตลอดชีวิตตามอัยาศัย (InFormal Education

System)”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๘

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายชจิตร ชัยนิคม (กรรมธิการ)

ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๘ การศึกษาเพื่อชวคุณวุฒิตามระดับในระบบ ได้แก่ การจัดการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ โดยจะจัดในสถานศึกษาหรือนอกสถานศึกษา จัดโดยบุคลากรหรือผู้ปกครอง หรือโดยวิธีการอื่นใดที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบาย

รัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้มีการจัดการศึกษาเพื่อชวคุณวุฒิตามระดับในระบบอย่างทั่วถึงเพื่อให้ผู้เรียนเด็กทุกคนได้รับการศึกษาตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพทัดเทียมกัน

การจัดการศึกษาเพื่อชวคุณวุฒิตามระดับในระบบสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ให้จัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

การวัดและประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อชวชวชวคุณวุฒิตามระดับในระบบ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบาย”

รองศาสตราจารย์สุรภาพ ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลลิตา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๘ การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับ ได้แก่ การจัดการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ โดยจะจัดในสถานศึกษาหรือนอกสถานศึกษา จัดโดยบุพการีหรือผู้ปกครอง หรือโดยวิธีการอื่นใดที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบาย

รัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้มีการจัดการศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับอย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการศึกษาตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพทัดเทียมกัน

การจัดการศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ให้จัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

การวัดและประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อรับรองคุณวุฒิตามระดับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบาย”

ศาสตราจารย์โกวิท พวงงาม ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๘ การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับในระบบ ได้แก่ การจัดการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ โดยจะจัดในสถานศึกษาหรือนอกสถานศึกษา จัดโดยบุพการีหรือผู้ปกครอง หรือโดยวิธีการอื่นใดที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบาย

รัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้มีการจัดการศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับอย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการศึกษาตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพทัดเทียมกัน

การจัดการศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ให้จัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

การวัดและประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อรับรองคุณวุฒิตามระดับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบาย”

คณะกรรมการฯ ไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๙

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายไทรรงค์ ตีธรรม และนายตะนัย มะหิพันธ์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๙ เป็นดังนี้

(๑๕๓)

“มาตรา ๔๙ การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับมีสามระดับ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาก่อนวัยเรียน เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการดูแล อบรม บ่มเพาะ และพัฒนา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓)

(๒) การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ตามมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖)

(๓) การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา

การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับเพื่อการอาชีวศึกษาจะต้องเป็นการศึกษาในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖) (ก) หรือการศึกษาต่อเนื่องใน ระดับอุดมศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๗)”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

นายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ ในมาตรา ๔๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๙ การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับมีสามระดับ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาก่อนวัยเรียน เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการดูแล อบรม บ่มเพาะ และพัฒนา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓)

(๒) การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ตามมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖)

(๒/๑) การศึกษาระดับอาชีวศึกษา เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะฝีมือ เพื่อการประกอบอาชีพตามความถนัดของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

(๓) การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา”

นายวีรบุล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร ชัยนิคม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๙ เป็นดังนี้

มาตรา ๔๙ การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับในระบบมีสามระดับดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาก่อนวัยเรียน เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการดูแล อบรม บ่มเพาะ และ พัฒนา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓)

(๒) การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ตามมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖) (ก) (ข)

(๓) การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาและ ระดับปริญญา”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๙ การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับมีสามระดับ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาก่อนวัยเรียน เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการดูแล อบรม บ่มเพาะ และพัฒนา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓)

(๒) การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖)

(๓) การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา

การศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖) (ก) และ (๗) ให้ถือเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา ตามลำดับด้วย”

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๙ การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับมีสามระดับดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาก่อนวัยเรียน เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการดูแล อบรม บ่มเพาะ และพัฒนา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓)

(๒) การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) และ (๕) **และ (๖)**

(๒/๑) การศึกษาเพื่อชีวิตและอาชีพขั้นต้น ประกอบด้วย การศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖) ทั้งในสายสามัญศึกษา และสายอาชีวศึกษา

(๓) การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา ทั้งในสายสามัญศึกษา และสายอาชีวศึกษา”

นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๙ การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับมีสามระดับดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาก่อนวัยเรียน เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการดูแล อบรม บ่มเพาะ และพัฒนา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓)

(๒) การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖)

(๓) การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา

การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับเพื่อการอาชีวศึกษาจะต้องเป็นการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖) หรือการศึกษาต่อเนื่องในระดับอุดมศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๗)”

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๔๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๙ การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับมีสองระดับ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาก่อนวัยเรียน เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการดูแล อบรม บ่มเพาะ
และพัฒนา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓)

(๒) การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
ตามมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖) (ข)

(๓) การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา
และระดับปริญญา

(๔) การศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖) (ก)
และ (๗) มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒”

มาตรา ๕๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ศาสตราจารย์โกวิทย์ พวงงาม ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๒

เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๒ ที่วรรคต้นของบทบรรณานุกรมที่ขอให้บรรลุเป้าหมายของบทบรรณานุกรม ๘
(๘) ขอสงวนสิทธิ์ของโรงเรียนหรือของหอพักโรงเรียน หรือสังกัดตัววิถีชีวิตอื่นใดที่พัฒนาพัฒนาบทบรรณานุกรมและ
บทบรรณานุกรมของโรงเรียนและผู้เรียน และที่วรรคต้นของบทบรรณานุกรมที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือวิสาหกิจ
ที่ผู้เรียนมีทางเลือกที่กระทรวงสงวนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนหรือมุ่งเน้นที่ที่ทักษะอาชีพ
ขั้นสูงได้พัฒนาบทบรรณานุกรมที่นอกเหนือจากระบบ ได้แก่ การศึกษาที่มีการจัดหลักสูตรระยะเวลา

ในการเรียน และการจัดและประเมินผลยืดหยุ่น สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของผู้เรียน
โดยไม่เป็นการจำกัดอายุ รูปแบบการเรียนการสอนหรือสถานที่ เพื่อพัฒนาศักยภาพ ทักษะในการ
ยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว สังคม เพื่อประโยชน์แห่งความรอบรู้ของตนเอง

ที่วรรคต้นของบทบรรณานุกรมวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตมที่ที่กำหนดในกฎหมายบท
บรรณานุกรมที่หนึ่ง”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕๓

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร ชัยนิคม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๓ การศึกษาเพื่อพัฒนาพัฒนาตนเองนอกระบบ คือ การศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพ ทักษะ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านตามความถนัดของตน สำหรับการประกอบอาชีพ หรือสำหรับการยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว สังคม หรือเพื่อประโยชน์แห่งความรอบรู้ของตนเอง โดยผู้จัดให้มีการศึกษาดังกล่าวอาจจัดให้มีใบรับรองผลการศึกษาตามความเหมาะสมได้”

รองศาสตราจารย์สุรภาพ ทองบุญ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๓ การศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเองเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การดำเนินการด้วยวิธีการใด ๆ ใ้บุคคลเรียนรู้ในเรื่องที่ตนสนใจ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือกับผู้จัดการศึกษา เพื่อพัฒนาศักยภาพ ทักษะ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านตามความถนัดของตนเอง สำหรับการประกอบอาชีพ หรือสำหรับตนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว สังคม หรือเพื่อประโยชน์แห่งความรอบรู้ของตนเอง โดยผู้จัดให้มีการศึกษาดังกล่าวอาจจัดให้มีใบรับรองผลการศึกษาตามความเหมาะสมได้หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นใด

ในกรณีที่มีผู้จัดการศึกษาดังกล่าว ผู้จัดการศึกษาอาจจัดให้มีใบรับรองผลการศึกษาตามความเหมาะสมได้”

มาตรา ๕๔

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร ชัยนิคม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๔ การศึกษาเพื่อตนเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การดำเนินการด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อให้บุคคลเรียนรู้ในเรื่องที่ตนสนใจได้ด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็วิธีการส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้น หรือวิธีการอื่นใดที่มีใช้เป็นการบังคับ ที่จะเอื้ออำนวยให้บุคคลมีช่องทางในการเรียนรู้อย่างทั่วถึงและสะดวก และเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้โดยง่ายโดยไม่มีภาระค่าใช้จ่ายสูงเกินสมควร สามารถเพิ่มพูนความรู้ได้อย่างกว้างขวาง รู้เท่าทันพัฒนาการของโลกอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และนำความรู้ไปเพิ่มเติมชีวิตให้แก่ตนเองและเกิดประโยชน์ต่อสังคม”

รองศาสตราจารย์สุรภาพ ทองบุญ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๕๔ ออกทั้งมาตรา

ศาสตราจารย์โกวิททย์ พวงงาม ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๔
เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๔ การที่ศึกษาเพื่อทราบหรือรู้ตลอดชีวิต ดีที่สุดเท่าที่ควรโดยที่ควรด้วย
วิธีที่รวดเร็ว ก) เพื่อให้บุคคลที่เรียนรู้อยู่ในเรื่องที่ตนสนใจได้ด้ยตนเอง ไม่ควรจะเป็นวิธีการส่งเสริม
สนับสนุน กระตุ้น หรือวิธีการอื่นใดที่มีขึ้นที่ระดับ ที่ละเอียดอ่อนหรือให้บุคคลที่มีช่องทางใน
การเรียนรู้อยู่อย่างทั่วถึงและสะดวก และเข้าที่แห่งการเรียนรู้ได้โดยง่ายโดยไม่มีภาระค่าใช้จ่ายสูง
เกินสมควร สวมบทบาทที่ผู้พบความรู้ได้โดยง่ายอย่างเหมาะสม ผู้ที่ทำงานพัฒนาหรือของใช้ที่ควร
ต่อสิ่งของตลอดชีวิต และที่สนับสนุนการเรียนรู้ไปเต็มเต็มชีวิตให้แก่ตนเองและเกิดประโยชน์ต่อสังคม
การศึกษาตามอัธยาศัย ได้แก่ การศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ
ความพร้อมและโอกาสโดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม หรือแหล่งความรู้
อื่น ๆ ถือเป็น การเรียนรู้ตลอดชีวิตที่จะนำความรู้ไปเติมเต็มชีวิตให้แก่ตนเองและเกิดประโยชน์
ต่อสังคม”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕๕

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๕ ให้จัดให้มีระบบการสะสม การเทียบเคียงหรือการเทียบโอนผลการ
เรียน ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ หรือสมรรถนะ ที่ได้รับการศึกษาตามมาตรา ๔๗ (๑) (๒)
หรือ (๓) จากระบบเดียวกันแต่ต่างสถานศึกษา หรือจากระบบหนึ่งไปสู่อีกระบบหนึ่ง หรือจาก
ต่างประเทศ หรือจากการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) เพื่อใช้ประโยชน์ในการเข้าศึกษา หรือการรับรอง
ระดับการศึกษาต่างสถานศึกษาหรือต่างระบบได้”

มาตรา ๕๖

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา นายขจิตร์ ชัยนิคม
และรองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๕๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๖ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุน หรือกระตุ้นให้เกิด
การศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเองนอกกระบวนและการศึกษาเพื่อทราบหรือรู้ตลอดชีวิต ให้เป็นหน้าที่
ของหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเป็นสิทธิของเอกชน ไม่ว่าจะบุคคล
ธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ที่จะจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาและการเรียนรู้
รวมตลอดทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยจะแยกกันดำเนินการหรือร่วมมือกันก็ได้ และรัฐอาจให้
ประโยชน์ทางภาษีอากรหรือประโยชน์อื่นใดแก่เอกชนดังกล่าวได้”

(๕) จัดให้มีระบบการเทียบเคียงหรือเทียบโอนผลการเรียน ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ หรือสมรรถนะตามมาตรา ๕๕

(๖) จัดให้มีแนวทางหรือวิธีการการฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครู เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้

(๗) จัดให้มีแนวทางหรือวิธีการการฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อให้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรด้านวิชาการและด้านการบริหารจัดการ และการสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลง

(๘) ศึกษา วิจัย และสร้างองค์ความรู้เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ โดยจะดำเนินการเอง หรือร่วมมือกับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดดำเนินการ หรือจ้างผู้เชี่ยวชาญ ดำเนินการก็ได้

(๙) ติดตามการใช้หลักสูตรและการจัดการกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรา ๗ และบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย หรือกระทรวงศึกษาธิการ หรือ

คณะกรรมการกฤษฎีกา กำหนด”

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ ในมาตรา ๕๘ เป็นต้นนี้

“มาตรา ๕๘ ให้มีสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้เป็นหน่วยงานของรัฐ ในกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการ บงประมาณ และกฎหมายอื่น สถาบันเป็นหน่วยงานที่ไม่แสวงหาผลกำไร มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำ และพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาระดับปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาอาชีวศึกษา และ การศึกษาอุดมศึกษา วางกรอบแนวทางในการจัดการเรียนรู้การนำหลักสูตรไปใช้ตลอดจนการ วัดและ ประเมินผล รวมทั้งการพัฒนาคลังทรัพยากรการเรียนรู้เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมี คุณภาพ โดย มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมมือกับกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงสาธารณสุขจัดทำแผนหรือคู่มือ วิธีดำเนินการที่ควร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของมาตรา ๕ (๑) และแผนเพื่อต่อประชาชนและองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ศึกษา วิเคราะห์วิจัย และให้ความเห็นทางวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตร รูปแบบ วิธีการจัดการ เรียนรู้ การวัดและประเมินผล

(๒) พัฒนาและจัดทำต้นแบบที่สอดคล้องกับมาตรา ๕๖ สู่ที่ระดับชาติ ครอบคลุมทั้งระดับมัธยมศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของมาตรา ๕ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ตลอดจน ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำต้นแบบดังกล่าว และตั้งงบประมาณให้สอดคล้องกับ

พัฒนาการของโรงเรียนและครอบครัวเป็นของประเทศไทยตามระบอบประชาธิปไตยที่คณะกรรมาธิการไม่ขอข่าวก่อน
ซึ่งต้องไม่ขัดต่อกฎหมายหรือข้อบังคับที่กำหนดในแผนการศึกษาแห่งชาติหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาาระดับปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาอาชีวศึกษา และการศึกษามหาวิทยาลัย

(๓) สังกัดต้นแบบของโรงเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการที่เสนอให้บรรจุ
เข้าหลักสูตรตามหมวด ๕ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) พัฒนาระบบการเทียบเคียง และเทียบโอน
หลักสูตร กับหลักสูตรแกนกลาง

(๔) สังกัดต้นแบบของโรงเรียน วิธีทบทวน และเตรียมข้อสอบวัดผลประเมินผล
ซึ่งต้องสอดคล้องกับต้นแบบตาม (๒) ที่ใช้ในมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตร และทบทวน
ที่ชี้แจงข้อเท็จจริงที่ได้นำมา กับ ดูแล ตรวจสอบ ติดตามประเมินคุณภาพการเรียนรู้ และ
ประเมินผล การใช้หลักสูตรแล้วนำไปวิเคราะห์ สังเคราะห์ และรายงานผลเพื่อการพัฒนาปรับปรุง

(๕) สังกัดโรงเรียนที่ขอเทียบโอนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะ ตามวิธี
ประกอบมาตรฐาน หรือสมรรถนะตามหมวด ๕ พัฒนาระบบ วิธีการ เครื่องมือการวัดและประเมินผล
การเรียนรู้

(๖) สังกัดโรงเรียนหรือวิธีทบทวนที่ขอข่าวก่อนและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา
ของผู้บริหารสถานศึกษา และครู เพื่อให้มีเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาหลักสูตร และทบทวน
หลักสูตรสู่การปฏิบัติ ทบทวนโรงเรียนที่ขอข่าวก่อนและพัฒนาหลักสูตร และทบทวน
ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานระดับท้องถิ่นในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติใน
สถานศึกษา

(๗) สังกัดโรงเรียนหรือวิธีทบทวนที่ขอข่าวก่อนและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา
ของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องที่ขอข่าวก่อน
เพื่อให้มีเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาหลักสูตรต้นแบบวิธีทบทวนและต้นแบบการบริหารจัดการ
และทบทวนสู่การพัฒนาโรงเรียนประถมศึกษา วิจัย สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมทางการศึกษา
รวมทั้ง รวบรวมต้นแบบหลักสูตรสถานศึกษา เผยแพร่แก่ผู้เกี่ยวข้อง ให้สถานศึกษานำต้นแบบไปใช้
เป็นแนวทาง ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

(๘) ศึกษา วิจัย และสร้างองค์ความรู้เพื่อนำไปใช้ในทบทวนที่
โดยขอข่าวก่อนหรือขอข่าวก่อน หรือขอข่าวก่อนที่ขอข่าวก่อนหรือขอข่าวก่อน
ดำเนินการเรียนรู้อื่นๆ การจัดการเรียนรู้อื่นๆ การวัดและ
ประเมินผลต่อคณะกรรมการสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ

(๙) ดัดแปลงวิธีทบทวนและวิธีทบทวนที่ขอข่าวก่อน
เพื่อให้มีเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาตามหมวด ๕ และบรรจุเข้าหลักสูตรตาม (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย กระทรวงศึกษาธิการ หรือคณะกรรมการ
นโยบายกำหนด”

ให้มีคณะกรรมการสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ แต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนเจ็ดคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ และผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ไม่น้อยกว่าเจ็ดคน และไม่เกินเก้าคน ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงด้านใดด้านหนึ่ง ได้แก่ ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี จำนวนไม่น้อยกว่าสองคน ด้านเศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวนไม่น้อยกว่าสองคน และด้านหลักสูตรการเรียนรู้หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับการเรียนรู้ วิจัยและการวัดประเมินผล จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน

ให้ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้เป็นกรรมการและเลขาธิการ และแต่งตั้งพนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขาธิการ

การเสนอชื่อของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ให้เสนอชื่อ ตามจำนวนของแต่ละด้าน ต่อคณะรัฐมนตรี โดยได้รับคำยินยอมจากผู้ได้รับการเสนอชื่อ

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตาม หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ให้คณะกรรมการสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้มีหน้าที่และอำนาจ มีดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะ เกี่ยวกับนโยบายด้านหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนรู้ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและคณะกรรมการนโยบาย

(๒) พิจารณาการกำหนด พัฒนา ปรับปรุง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาแห่งชาติ เสนอ ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและคณะกรรมการนโยบาย

(๓) พิจารณาการจัดทำพัฒนา ปรับปรุง หลักสูตรต้นแบบสถานศึกษา เพื่อสถานศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดหลักสูตรสถานศึกษา

(๔) พิจารณา เสนอแนะ นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน สื่อ และกิจกรรม ที่เหมาะสม สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาชาติหลักสูตรต้นแบบสถานศึกษา เพื่อสถานศึกษา เลือกลงและนำไปใช้ในสถานศึกษา

(๕) พิจารณาผลการติดตามการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และการวัดผล ประเมินผลการจัดการเรียนรู้เพื่อรายงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการนโยบาย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการนโยบาย มอบหมาย”

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร์ ชัยนิคม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๘ เป็นต้นนี้

“มาตรา ๕๘ ให้มีสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้เป็นหน่วยงานของรัฐ ในกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการ งบประมาณ และกฎหมายอื่น มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุขจัดทำคำแนะนำหรือคู่มือ วิธีดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) และเผยแพร่ต่อประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) พัฒนาและจัดทำต้นแบบหลักสูตรตัวอย่างที่สอดคล้องกับมาตรา ๕๗ สำหรับ การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ตลอดจน ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำต้นแบบดังกล่าว และต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับ พัฒนาการของโลกและความจำเป็นของประเทศตามระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด ซึ่ง ต้องไม่ช้ากว่าทุกสองปีหรือตามที่กำหนดในแผนการศึกษาแห่งชาติ

(๓) จัดทำต้นแบบของระบบแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้ บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

(๔) จัดทำต้นแบบของระบบแนวทาง วิธีการ และเครื่องมือวัดและประเมินผล ซึ่งต้องสอดคล้องกับต้นแบบตาม (๒) ที่ใช้ ในการดำเนินการดังกล่าวอาจร่วมมือกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำก็ได้

(๕) จัดให้มีระบบการเทียบเคียงหรือเทียบโอนผลการเรียน ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ หรือสมรรถนะตามมาตรา ๕๕

(๖) จัดให้มีแนวทางหรือวิธีการการฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครู เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตร สู่การปฏิบัติ การจัดกระบวนการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้

(๗) จัดให้มีแนวทางหรือวิธีการการฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อให้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรด้านวิชาการและด้านการบริหารจัดการ และการสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลง

(๘) ศึกษา วิจัย และสร้างองค์ความรู้เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ โดยจะดำเนินการเอง หรือร่วมมือกับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดดำเนินการ หรือจ้างผู้เชี่ยวชาญ ดำเนินการก็ได้

(๙) ติดตามการใช้หลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรา ๗ และบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย กระทรวงศึกษาธิการ หรือคณะกรรมการนโยบายกำหนด”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๘ ให้มีสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้เป็นหน่วยงานของรัฐ ในกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการ งบประมาณ และกฎหมายอื่น มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุขจัดทำคำแนะนำหรือคู่มือ วิธีดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) และเผยแพร่ต่อประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) พัฒนาและจัดทำต้นแบบตัวอย่างที่สอดคล้องกับมาตรา ๕๗ สำหรับการจัดการ กระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ตลอดจนร่วมมือ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำต้นแบบดังกล่าว และต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับพัฒนาการของ โลกและความจำเป็นของประเทศตามระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด ซึ่งต้องไม่ช้ากว่าทุก สองปีหรือตามที่กำหนดในแผนการศึกษาแห่งชาติ

(๓) จัดทำต้นแบบแนวทางของการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้ บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

(๔) จัดทำต้นแบบของระบบ วิธีการ และเครื่องมือวัดและประเมินผล ซึ่งต้องสอดคล้องกับต้นแบบตาม (๒) ที่ใช้ ในการดำเนินการดังกล่าวอาจร่วมมือกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำก็ได้

(๕) จัดให้มีระบบการเทียบเคียงหรือเทียบโอนผลการเรียน ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ หรือสมรรถนะตามมาตรา ๕๕

(๖) จัดให้มีแนวทางหรือวิธีการการฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครู เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตร สู่การปฏิบัติ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้

(๗) จัดให้มีแนวทางหรือวิธีการการฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อให้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรด้านวิชาการและด้านการบริหารจัดการ และการสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลง

(๘) ศึกษา วิจัย และสร้างองค์ความรู้เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ โดยจะดำเนินการเอง หรือร่วมมือกับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดดำเนินการ หรือจ้างผู้เชี่ยวชาญ ดำเนินการก็ได้

(๙) ติดตามการใช้หลักสูตรและการจัดการกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรา ๗ และบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย กระทรวงศึกษาธิการ หรือคณะกรรมการนโยบายกำหนด”

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๘ ให้มีสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้เป็นหน่วยงานของรัฐ ในกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายอื่น มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุขจัดทำคำแนะนำหรือคู่มือ วิธีดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) และเผยแพร่ต่อประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) พัฒนาและจัดทำต้นแบบที่สอดคล้องกับมาตรา ๕๗ สำหรับการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ตลอดจนร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำต้นแบบดังกล่าว และต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับพัฒนาการของโลกและความจำเป็นของประเทศตามระยะเวลาที่**คณะรัฐมนตรีมอบหมายที่หนด ซึ่งต้องไม่ใช่ห้าปี** **ทุกสองปีหรือสองปี**ที่กำหนดในแผนการศึกษาแห่งชาติ

(๓) จัดทำต้นแบบของการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

(๔) จัดทำต้นแบบของระบบ วิธีการ และเครื่องมือวัดและประเมินผล ซึ่งต้องสอดคล้องกับต้นแบบตาม (๒) ที่ใช้ ในการดำเนินการดังกล่าวอาจร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำก็ได้

(๕) จัดให้มีระบบการเทียบเคียงหรือเทียบโอนผลการเรียน ทักษะ ความรู้ ประสพการณ์ หรือสมรรถนะตามมาตรา ๕๕

(๖) จัดให้มีแนวทางหรือวิธีการการฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครู เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้

(๗) จัดให้มีแนวทางหรือวิธีการการฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อให้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรด้านวิชาการและด้านการบริหารจัดการ และการสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลง

(๘) ศึกษา วิจัย และสร้างองค์ความรู้เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ โดยจะดำเนินการเอง หรือร่วมมือกับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดดำเนินการ หรือจ้างผู้เชี่ยวชาญ ดำเนินการก็ได้

(๙) ติดตามการใช้หลักสูตรและการจัดการกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรา ๗ และบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย กระทรวงศึกษาธิการ หรือคณะกรรมการ
นโยบายกำหนด”

มาตรา ๕๙

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา
นายไทรรงค์ ตีธรรม นายคณะ มะหิพันธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ
(กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๙ การจัดทำต้นแบบตามมาตรา ๕๘ (๒) (๓) และ (๔) ต้องมีเนื้อหา
เกี่ยวกับการพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และจัดทำให้มีหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้สอดคล้องกับ
ความต้องการหรือเหมาะสมกับผู้เรียนในภูมิภาคหรือที่มีวัฒนธรรม ความจำเป็น หรือความต้องการที่
แตกต่างกัน โดยต้องรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการจัดทำด้วย
เมื่อคณะกรรมการนโยบายให้ความเห็นชอบต้นแบบตามวรรคหนึ่งแล้ว
ให้สถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)
นำต้นแบบไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรได้ โดยสถานศึกษามีอิสระในการปรับปรุงแก้ไข
หรือเพิ่มเติมให้แตกต่างไปจากต้นแบบเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘
ได้ดียิ่งขึ้นได้ แต่ให้แจ้งให้สถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ทราบด้วย

หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้บังคับบัญชาหรือมีอำนาจสั่งการเหนือสถานศึกษา
ต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาดำเนินการตามต้นแบบตามวรรคสองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
แต่จะสั่งการ หรือกำหนดด้วยวิธีการใดให้สถานศึกษากระทำการใดอันเป็นการขัดแย้งหรือ
ไม่สอดคล้องกับต้นแบบตามวรรคหนึ่ง หรือกระทบต่อความเป็นอิสระของสถานศึกษาในการปรับปรุง
แก้ไขเพิ่มเติมตามวรรคสองมิได้

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐตามวรรคสามเห็นว่าสถานศึกษาใดปรับปรุงแก้ไข
หรือเพิ่มเติมต้นแบบจนไม่อาจบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวแจ้งให้
สถานศึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขโดยพลัน”

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร ชัยนิคม (กรรมการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๙ การจัดทำต้นแบบตัวอย่างหลักสูตรตามมาตรา ๕๘ (๒) (๓) และ
(๔) ต้องจัดทำให้มีหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการหรือเหมาะสมกับผู้เรียนใน
ภูมิภาคหรือที่มีวัฒนธรรม ความจำเป็น หรือความต้องการที่แตกต่างกัน โดยต้องรับฟังความคิดเห็น
ของหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการจัดทำด้วย

เมื่อคณะกรรมการนโยบายให้ความเห็นชอบต้นแบบตามวรรคหนึ่งแล้ว
ให้สถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

นำต้นแบบไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรได้ โดยสถานศึกษามีอิสระในการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมให้แตกต่างไปจากต้นแบบเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายตามมาตรฐาน ๘ ได้ดียิ่งขึ้นได้ แต่ให้แจ้งให้สถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ทราบด้วย

หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้บังคับบัญชาหรือมีอำนาจสั่งการเหนือสถานศึกษา ต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาดำเนินการตามต้นแบบตามวรรคสองได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่จะสั่งการ หรือกำหนดด้วยวิธีการใดให้สถานศึกษากระทำการใดอันเป็นการขัดแย้งหรือ ไม่สอดคล้องกับต้นแบบตามวรรคหนึ่ง หรือกระทบต่อความเป็นอิสระของสถานศึกษาในการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมตามวรรคสองมิได้

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐตามวรรคสามเห็นว่าสถานศึกษาใดปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมต้นแบบจนไม่อาจบรรลุเป้าหมายตามมาตรฐาน ๘ ให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวแจ้งให้ สถานศึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขโดยพลัน”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม และนายสุรพล นาควานิช (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๙ การจัดทำต้นแบบตัวอย่างตามมาตรา ๕๘ (๒) (๓) และ (๔) ต้อง จัดทำให้มีหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการหรือเหมาะสมกับผู้เรียนในภูมิภาค หรือที่มีวัฒนธรรม ความจำเป็น หรือความต้องการที่แตกต่างกัน โดยต้องรับฟังความคิดเห็น ของหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการจัดทำด้วย

เมื่อคณะกรรมาธิการฯ ไม่เห็นชอบให้ต้นแบบที่ตนเสนอให้ สถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรฐาน ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) นำต้นแบบตัวอย่างไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรได้ โดยสถานศึกษามีอิสระในการปรับปรุงแก้ไขหรือเพิ่มเติมให้แตกต่างไปจากต้นแบบตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายตาม มาตรฐาน ๘ ได้ดียิ่งขึ้นได้ แต่ให้แจ้งให้สถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ทราบด้วย

หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้บังคับบัญชาหรือมีอำนาจสั่งการเหนือสถานศึกษา ต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาดำเนินการตามต้นแบบตัวอย่างตามวรรคสองได้อย่างมี ประสิทธิภาพ แต่จะสั่งการ หรือกำหนดด้วยวิธีการใดให้สถานศึกษากระทำการใดอันเป็นการขัดแย้ง หรือไม่สอดคล้องกับต้นแบบตามวรรคหนึ่ง หรือกระทบต่อความเป็นอิสระของสถานศึกษาในการ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมตามวรรคสองมิได้

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐตามวรรคสามเห็นว่าสถานศึกษาใดปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมต้นแบบจนไม่อาจบรรลุเป้าหมายตามมาตรฐาน ๘ ให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวแจ้งให้ สถานศึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขโดยพลัน”

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกฤติดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๙ การจัดทำต้นแบบตามมาตรา ๕๘ (๒) (๓) และ (๔) ต้องจัดทำให้มีหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการหรือเหมาะสมกับผู้เรียนในภูมิภาค หรือที่มีวัฒนธรรม ความจำเป็น หรือความต้องการที่แตกต่างกัน โดยต้องรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการจัดทำด้วย

เมื่อต้นแบบที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบต้นแบบตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) นำต้นแบบไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรได้ โดยสถานศึกษามีอิสระในการปรับปรุงแก้ไขหรือเพิ่มเติมให้แตกต่างไปจากต้นแบบเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ได้ดียิ่งขึ้นได้ แต่ให้สิ่งให้สหพันธ์พัฒนาหลักสูตรและทรัพยากรวิชาการขอ

หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้บังคับบัญชาหรือมีอำนาจสั่งการเหนือสหพันธ์ที่สหพันธ์ส่งเสริมและสนับสนุนให้สหพันธ์ที่จัดทำหลักสูตรต้นแบบตามวรรคสองได้ขอขงมีประสิทธิภาพ แต่สหพันธ์ หรือที่จัดทำหลักสูตรได้ให้สหพันธ์ที่จัดทำหลักสูตรได้ขึ้นเป็นสหพันธ์ขั้นหรือไม่สอดคล้องกับต้นแบบตามวรรคหนึ่ง หรือสหพันธ์ที่จัดทำเป็นอิสระของสหพันธ์ที่ไม่ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมตามวรรคสองมิได้

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐตามวรรคสองเห็นว่าสหพันธ์ที่จัดทำปรับปรุงแก้ไขหรือเพิ่มเติมต้นแบบสหพันธ์ขอขงหรือสหพันธ์ที่จัดทำตามวรรคสอง ให้หน่วยงานของรัฐตั้งสหพันธ์ให้สหพันธ์ที่ปรับปรุงแก้ไขโดยพลัน

สถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) อาจจัดให้มีหลักสูตรของสถานศึกษานั้นเป็นการเฉพาะได้ หรืออาจร่วมกับสถานศึกษาอื่น ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภาคเอกชนในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษานั้นได้ แต่หลักสูตรดังกล่าวต้องมุ่งหมายให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘”

มาตรา ๖๐ **ไม่มีการแก้ไข**

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

รองศาสตราจารย์สุรภาพ ทองบุญ นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม และนายสุรพล นาควนิช (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขความในมาตรา ๖๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖๐ ให้นำความในมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับแก่การจัดทำแนวทางหรือวิธีการตามมาตรา ๕๘ (๖) และ (๗) ด้วยโดยอนุโลม แต่ขงให้สหพันธ์ที่จัดทำต้นแบบให้สหพันธ์ขอขง ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ได้ และในกรณีจำเป็นและสมควร สถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้จะจัดให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาตามแนวทางดังกล่าวด้วยก็ได้”

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกฤติดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖๐ ให้นำความในมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับแก่การจัดทำ
แนวทางหรือวิธีการตามมาตรา ๕๘ (๖) และ (๗) ด้วยโดยอนุโลม และเมื่อคณะกรรมาธิการ
กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ได้ และในกรณีจำเป็น
และสมควร สถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้จะจัดให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาตามแนวทาง
ดังกล่าวด้วยก็ได้”

มาตรา ๖๑

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอนันต์ กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา
นายไทรรงค์ ตีธรรม นายคณีย์ มะหิพันธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ
(กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖๑ สถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
ตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) อาจจัดให้มีหลักสูตรของสถานศึกษานั้นเป็นการเฉพาะได้
หรืออาจร่วมกับสถานศึกษาอื่น ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภาคเอกชนในการจัดทำ
หลักสูตรของสถานศึกษานั้นได้ แต่หลักสูตรดังกล่าวต้องมุ่งหมายให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตาม
มาตรา ๘ และต้องมีเนื้อหาเกี่ยวกับการพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการ
ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และได้รับความเห็นชอบจาก
คณะกรรมการนโยบายหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการนโยบายมอบหมายแล้ว

การไม่ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีเหตุแสดงได้ว่า
หลักสูตรนั้นทำให้ไม่บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ หรือจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการศึกษาของ
ผู้เรียนหรือต่อสังคมหรือต่อประเทศ”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม และนายสุรพล นาควนิช
(กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖๑ สถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
ตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) อาจจัดให้มีหลักสูตรของสถานศึกษานั้นเป็นการเฉพาะได้
หรืออาจร่วมกับสถานศึกษาอื่น ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภาคเอกชนในการจัดทำ
หลักสูตรของสถานศึกษานั้นได้ แต่หลักสูตรดังกล่าวต้องมุ่งหมายให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย
ตามมาตรา ๘ และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมาธิการ
สถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้แล้ว

การไม่ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีเหตุแสดงได้ว่า
หลักสูตรนั้นทำให้ไม่บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ หรือจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อ
การที่ประชาชนผู้เรียนหรือต่อสังคมหรือต่อประเทศ”

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๖๑ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๖๒

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร ชัยนิคม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖๒ หลักสูตรของสถานศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖) (ข) ต้องมีความยืดหยุ่นที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัด และในการกำหนดเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา สถานศึกษาต้องเปิดช่องทางที่มีความหลากหลายที่ผู้เรียนมีโอกาสเลือกได้ตามความถนัดหรือความประสงค์จะศึกษาต่อ

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าสถานศึกษาไม่สามารถจัดให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความถนัดหรือความประสงค์ได้ครบถ้วน ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีระบบที่ผู้เรียนสามารถไปศึกษา ณ สถานศึกษาอื่นหรือศึกษาด้วยวิธีการอื่นใดในวิชาที่ตนต้องการ แล้วเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษาหรือจากประสบการณ์นอกสถานศึกษามาใช้ในสถานศึกษาได้โดยสะดวก

ให้หน่วยงานที่เป็นผู้กำกับดูแลสถานศึกษามีหน้าที่ดำเนินการ ส่งเสริมหรือให้สถานศึกษาดำเนินการตามวรรคสองได้โดยเร็ว”

มาตรา ๖๓

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

รองศาสตราจารย์สุรวิทย์ ทองบุญ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖๓ ให้กระทรวงศึกษาธิการและสภာบัณฑิตสภาบัณฑิตสภา
เรียนผู้ติดตามที่ควรใช้หลักสูตรและที่ควรจัดสรรงบประมาณหรือในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้บังคับบัญชาหรือมีอำนาจสั่งการเหนือสถานศึกษาเห็นว่า สภามหาวิทยาลัยควรให้ผู้เรียนมีสิทธิเลือกตามวรรค ๘ และสถานศึกษาใดจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงแก้ไขหรือเพิ่มเติมต้นแบบจนไม่อาจบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยที่ศึกษาใช้หลักสูตรหรือจัดสรรงบประมาณเรียนผู้ไม่
ที่ขอให้ติดตามหรือผู้ไม่ประสงค์เข้าหาขอตั้งสภามหาวิทยาลัยหรือสภาบัณฑิตสภาบัณฑิตสภา
หลักสูตรและที่ควรเรียนผู้ให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวแจ้งให้สถานศึกษาดำเนินการเพื่อปรับปรุงแก้ไข
ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่จะสั่งการ หรือกำหนดด้วยวิธีการใดที่กระทบต่อความเป็นอิสระของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๙ วรรคสองและวรรคสามมิได้

ในกรณีที่สภาบัณฑิตสภาไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด
หนึ่งโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้กระทรวงศึกษาธิการหรือสภาบัณฑิตสภาบัณฑิตสภา
แล้วแต่กรณี ดำเนินการตามวรรคสองแต่กรณีต่อไป”

หมวด ๕ หน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ **ไม่มีการแก้ไข**

ส่วนที่ ๑ การกำกับ ส่งเสริม **ไม่มีการแก้ไข**
และสนับสนุนการจัดการศึกษา

มาตรา ๖๗ **ไม่มีการแก้ไข**

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ศาสตราจารย์โกวิทย์ พวงงาม ขอแปรญัตติ แก้ไขความในมาตรา ๖๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖๗ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการในการ**สั่ง**

ทางที่ต่าง ส่งเสริม สนับสนุน และอุดหนุน**ทาง**จัดการศึกษาของหน่วยงาน**ของรัฐ** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน และบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ และเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่รวมรวมถึงการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของกระทรวงอื่นที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๖๘

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา

นายไตรรงค์ ทิธรรม นายตะนัย มะหิพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ นางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ

และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร ชัยนิคม (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๖๘ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๖๙

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา

นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ทิธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖๙ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๖๗

และมาตรา ๖๘ การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการ หรือหน่วยงาน

ตามมาตรา ๖๘ ต้องไม่มีลักษณะที่ทำให้การจัดการศึกษาแต่ละช่วงวัยถูกจัดให้เป็นอิสระจากกัน

ต้องมีการบูรณาการกัน และไม่ทำให้สถานศึกษาขาดอิสระในการจัดการศึกษาตามที่บัญญัติไว้ใน

พระราชบัญญัตินี้

การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการตามวรรคหนึ่งให้มีองค์กรหลักที่เป็นคณะบุคคลหรือในรูปคณะกรรมการซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบไปด้วยองค์กรหลัก ได้แก่ คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาและคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ให้สำนักงานคณะกรรมการตามวรรคสองเป็นนิติบุคคล และเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และให้เลขาธิการของแต่ละสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการ

การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นองค์กรหลักในการบริหารและการจัดการศึกษา”

รองศาสตราจารย์สุรวิภา ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก่ไขความในมาตรา ๖๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖๙ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๘ การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการ หรือหน่วยงานตามมาตรา ๖๘ ต้องไม่ส่งผลที่ก่อให้เกิดการขัดขวางแต่สหประชาชาติให้เป็นอิสระสหภาพ ต้องมีการบูรณาการกัน และไม่ทำให้สถานศึกษาชาติอิสระในการจัดการศึกษาตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้”

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖๙ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๘ การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการ หรือสหประชาชาติสหภาพ ๖๘ ต้องไม่ส่งผลที่ก่อให้เกิดการขัดขวางแต่สหประชาชาติให้เป็นอิสระสหภาพ ต้องไม่ขัดขวางบูรณาการที่การศึกษาในระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาเอกชนและโรงเรียนเอกชน ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ โดยยึดหลักการกระจายอำนาจ โดยคำนึงถึงเอกภาพ ด้านนโยบาย หลากหลายในการปฏิบัติ และสามารถบูรณาการ ระหว่างส่วนราชการและหน่วยงานอื่น และไม่ทำให้สถานศึกษาชาติอิสระในการจัดการศึกษาตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการฯไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ และนายธีรรัชชัย พันธุมาศ ขอแปรญัตติ
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖๙ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๖๗ และ
มาตรา ๖๘ การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการ หรือหนึ่งส่วนหนึ่งของมาตรา ๖๕
ต้องไม่มีลักษณะที่ก่อให้เกิดการขัดขวางการศึกษาแต่สหประชาชาติให้เป็นอิสระสหภาพ ต้องไม่มีตัวให้
ตราเป็นพระราชบัญญัติ โดยยึดหลักการกระจายอำนาจ โดยคำนึงถึงเอกภาพ ด้านนโยบาย
หลากหลายในการปฏิบัติ และสามารถบูรณาการที่ระหว่างส่วนราชการและหน่วยงานอื่น และไม่ทำ
ให้สถานศึกษาขาดอิสระในการจัดการศึกษาตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มมาตรา ๖๙/๑

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๙/๑ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๑ ในการจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการ ตาม
มาตรา ๖๙ ให้มีองค์กรหลักที่เป็นคณะบุคคลในรูปสภาหรือในรูปคณะกรรมการจำนวนสามองค์กร
เป็นอย่างน้อย ได้แก่ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา และ
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อพิจารณาให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี หรือ
คณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ให้กระทรวงกระจายอำนาจบริหารจัดการและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ
งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการระดับเขตพื้นที่การศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด สำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอ
และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา โดยตรง

หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจตามวรรคสอง ดังกล่าวให้เป็นไปตามที่
กระทรวงกำหนดโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบาย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ และนายธีรวัชชัย พันธุมาศ ขอแปรญัตติ
เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๙/๑ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๑ ในการจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการ
ตามมาตรา ๖๙ ให้มีองค์กรหลักที่เป็นคณะบุคคลในรูปสภาหรือในรูปคณะกรรมการจำนวนสอง
องค์กรเป็นอย่างน้อย ได้แก่ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
เพื่อพิจารณาให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่น
ตามที่กฎหมายกำหนด

ให้กระทรวงกระจายอำนาจบริหารจัดการและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ
งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการระดับเขตพื้นที่การศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง

หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจตามวรรคสอง ดังกล่าวให้เป็นไปตามที่
กระทรวงกำหนด โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบาย”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๗๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๑

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา
นายไตรรงค์ ติธรรม นายคณัย มะหิพันธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ
(กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๑ ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการที่จะดำเนินการหรือจัดให้มี
สถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุ
เป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖) (ก) อย่างแพร่หลายและอาจจัดการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุ
เป้าหมายตามมาตรา ๘ (๗) ได้ด้วย ทั้งนี้ การจัดการศึกษาและการกำกับดูแลสถานศึกษาดังกล่าวให้
เป็นไปตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ รวมตลอดทั้งให้มีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน และ
ช่วยเหลือให้ภาคเอกชนหรือองค์กรที่มีใช้หน่วยงานของรัฐดำเนินการหรือจัดให้มีสถานศึกษาดังกล่าว
อย่างทั่วถึง หรือให้มีส่วนร่วมกับสถานศึกษาดังกล่าวในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะ ความรู้
ความชำนาญ สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ต้องมุ่งเน้นให้เกิดทักษะและความชำนาญในการ
ประกอบอาชีพ และต้องจัดให้มีอุปกรณ์ในการฝึกทักษะและมีมืออย่างพอเพียง”

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๗๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๑ ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการที่จะดำเนินการหรือจัดให้มี
สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุ
เป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖) (ก) อย่างแพร่หลาย รวมตลอดทั้งส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือ
ให้ภาคเอกชนหรือองค์กรที่มีใช้หน่วยงานของรัฐดำเนินการหรือจัดให้มีสถานศึกษาดังกล่าวอย่าง
ทั่วถึง หรือให้มีส่วนร่วมกับสถานศึกษาดังกล่าวในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะ มีความรู้ความ
ชำนาญ สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ต้องมุ่งเน้นให้เกิดทักษะและความชำนาญในการ
ประกอบอาชีพ และต้องจัดให้มีอุปกรณ์ในการฝึกทักษะและมีมืออย่างพอเพียง

สถานศึกษาอาชีวศึกษาที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖)
(ก) (๗) ต้องมีความเป็นอิสระ โดยการบริหารสถานศึกษาดังกล่าวให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม และนายประกอบ รัตนพันธ์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๑ ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการที่จะดำเนินการหรือจัดให้มีสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖) (ก) อย่างแพร่หลาย รวมตลอดทั้งส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือให้ภาคเอกชนหรือองค์กรที่มีใช้หน่วยงานของรัฐดำเนินการหรือจัดให้มีสถานศึกษาดังกล่าวอย่างทั่วถึง หรือให้มีส่วนร่วม กับสถานศึกษาดังกล่าวในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะ ความรู้ความชำนาญ สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ต้องมุ่งเน้นให้เกิดทักษะและความชำนาญในการประกอบอาชีพ และต้องจัดให้มีอุปกรณ์ในการฝึกทักษะและมีมืออย่างพอเพียง

สถานศึกษาอาชีวศึกษาที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖) (ก) และ (๗) ต้องมีความเป็นอิสระโดยการบริหารสถานศึกษาดังกล่าวให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา”

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๑ ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการที่จะดำเนินการหรือจัดให้มีสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖) (ก) และ (๗) อย่างแพร่หลาย รวมตลอดทั้งส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือให้ภาคเอกชนหรือองค์กรที่มีใช้หน่วยงานของรัฐดำเนินการหรือจัดให้มีสถานศึกษาดังกล่าวอย่างทั่วถึง หรือให้มีส่วนร่วม กับสถานศึกษาดังกล่าวในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะ ความรู้ความชำนาญ สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ต้องมุ่งเน้นให้เกิดทักษะและความชำนาญในการประกอบอาชีพ และต้องจัดให้มีอุปกรณ์ในการฝึกทักษะและมีมืออย่างพอเพียง”

ศาสตราจารย์โกวิททย์ พวงงาม ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๑ ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการที่จะดำเนินการหรือจัดให้มีสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖) (ก) อย่างแพร่หลาย รวมตลอดทั้งส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือให้ภาคเอกชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐดำเนินการหรือจัดให้มีสถานศึกษาดังกล่าวอย่างทั่วถึง หรือให้มีส่วนร่วม กับสถานศึกษาดังกล่าวในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะ ความรู้ความชำนาญ สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ต้องมุ่งเน้นให้เกิดทักษะและความชำนาญในการประกอบอาชีพ และต้องจัดให้มีอุปกรณ์ในการฝึกทักษะและมีมืออย่างพอเพียง”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๗๒

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๗๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๒ ในการจัดการศึกษาตามมาตรา ๗๑ จะกำหนดให้มีเป้าหมาย
เป็นสามระดับ อันได้แก่ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง เพื่อให้สอดคล้องกับสมรรถนะของ
ผู้เรียนและความต้องการกำลังคนของประเทศก็ได้ และในการจัดการศึกษาในแต่ละระดับดังกล่าว
ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการหรือฝึกปฏิบัติจริงนอกเหนือจากการ
เรียนในสถานศึกษาด้วยเพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้จริงตามความต้องการของผู้ประกอบการ
หรือมีความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการได้เองอย่างมีประสิทธิภาพ

ให้สถานประกอบการที่ดำเนินการหรือร่วมดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้รับ
ผลประโยชน์ในการลดหย่อนภาษีอากร และอาจได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากรัฐได้ ทั้งนี้
ตามที่กฎหมายกำหนด

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการ
อาชีวศึกษา”

มาตรา ๗๓

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิตา รุ่งเรืองเกียรติ
(กรรมการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๗๓ ออกทั้งมาตรา

ส่วนที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๔

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายวีรบุล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร์ ชัยนิคม (กรรมการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๔ กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
ที่จัดการศึกษา หรือเอกชนซึ่งมีสิทธิในการจัดการศึกษา ต้องดำเนินการจัดการศึกษาให้ได้ผล
ตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

ในการจัดทำแนวทางตามวรรคหนึ่งต้องรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
ของส่วนราชการและบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องประกอบด้วย

แนวทางตามวรรคหนึ่งต้องมีรูปแบบหลากหลายที่เหมาะสมกับระบบ รูปแบบระดับ และประเภทของการจัดการศึกษาและความพร้อมของการศึกษาที่แตกต่างกัน เพื่อให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องนำไปดำเนินการให้บรรลุแนวทางดังกล่าว และให้มีการประเมิน ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ให้หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งที่มีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) จัดให้มีศึกษานิเทศก์ซึ่งมีความรู้ความสามารถในการแนะนำช่วยเหลือ และสนับสนุนการดำเนินการของสถานศึกษาตามความจำเป็น

ศึกษานิเทศก์ต้องแต่งตั้งจากผู้ซึ่งเคยเป็นผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา หรือครูมาแล้วตามระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้อง”

รองศาสตราจารย์สุรวิภา ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๔ กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่จัดการศึกษา หรือเอกชนซึ่งมีสิทธิในการจัดการศึกษา ต้องดำเนินการจัดการศึกษาให้ได้ผลตามเป้าหมายในมาตรา ๘ หรือตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามที่

คณะที่รรมที่รรมของกระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ในการจัดทำแนวทางตามวรรคหนึ่งต้องรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของส่วนราชการและบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องประกอบด้วย

แนวทางตามวรรคหนึ่งต้องมีรูปแบบหลากหลายที่เหมาะสมกับระบบ รูปแบบระดับ และประเภทของการจัดการศึกษาและความพร้อมของการศึกษาที่แตกต่างกัน เพื่อให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องนำไปดำเนินการให้บรรลุแนวทางดังกล่าว และให้มีการประเมิน ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ให้หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งที่มีหน้าที่จัดการศึกษาจัดให้มีศึกษานิเทศก์ซึ่งมีความรู้ความสามารถในการแนะนำช่วยเหลือ และสนับสนุนการดำเนินการของสถานศึกษาตามความจำเป็น

ศึกษานิเทศก์ต้องแต่งตั้งจากผู้ซึ่งเคยเป็นผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา หรือครูมาแล้วตามระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้อง”

มาตรา ๗๕

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

รองศาสตราจารย์สุรวิภา ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๕ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาและนำเสนอข้อเสนอแนะในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศเป็นต้นตามระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด เพื่อให้ทราบถึงอุปสรรค ผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายและการยกระดับการศึกษาของประชาชน และนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการติดตาม ปรับปรุง และพัฒนาการศึกษาของชาติ

การประเมินและนำเสนอข้อเสนอแนะตามวรรคหนึ่งต้องกระทำโดยหน่วยงานภายนอกและตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด แต่หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวต้องไม่สร้างภาระต่อสถานศึกษาและการปฏิบัติหน้าที่ของครูเกินความจำเป็น”

มาตรา ๗๖

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิตา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๖ ให้สถานศึกษาจัดให้มีกระบวนการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด กระทรวงศึกษาธิการกำหนด แนวทางดังกล่าวต้องมุ่งหมายให้เกิดการพัฒนาองค์กรและมีความหลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับสถานศึกษาที่มีปัญหาและอุปสรรคแตกต่างกัน

สถานศึกษาอาจขอให้มีการรับรองการพัฒนาคุณภาพตามวรรคหนึ่งตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีกำหนดได้”

ส่วนที่ ๓ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ไม่มีการแก้ไข

เพื่อการจัดการศึกษา

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๗๖/๑

นายวีรบุล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา นายขจิตร์ ชัยนิคม และรองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๖/๑ ดังนี้

“มาตรา ๗๖/๑ รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการรับส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม การสื่อสารดิจิทัล อินเทอร์เน็ต และการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษา”

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๗๖/๒

นายวีรบุล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา นายขจิตร์ ชัยนิคม และรองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๖/๒ ดังนี้

“มาตรา ๗๖/๒ ให้รัฐจัดให้มี ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนา สื่อการเรียนรู้ แบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ ในรูปแบบสื่อเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาผู้เรียน ครู และส่งเสริมการศึกษาและเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร ทั้งด้านผู้ผลิต ผู้ดูแล และผู้ใช้ประโยชน์เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต การดูแล รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ”

มาตรา ๗๗

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๗ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยให้มีข้อมูลรายบุคคลของผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา สถานศึกษา หน่วยงาน และกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในทุกระดับช่วงวัยและทุกระบบ การศึกษา และข้อมูลอื่นตามรายการที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาตามมาตรา ๘๔ การจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษา และการบริหารจัดการการศึกษาของชาติ

ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษำบันทึกข้อมูลในระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ตามรายการ มาตรฐานข้อมูล มาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูล วิธีการ และระยะเวลาที่ ~~คณะกรรมการนโยบาย~~ กระทรวงศึกษาธิการ กำหนด ซึ่งต้องรวมถึงข้อมูล รายรับรายจ่ายของสถานศึกษาด้วย

ให้สำนักงานมีอำนาจเข้าถึงและใช้ข้อมูลตามวรรคหนึ่งและวรรคสองในการ ปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน และกระทรวงศึกษาธิการต้องยินยอมให้หน่วยงานของรัฐที่จัดการศึกษา หรือเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเข้าถึงข้อมูล และมีอำนาจส่งข้อมูลให้แก่หน่วยงานอื่นที่จำเป็นต้อง ใช้ที่มีใช้เพื่อการพาณิชย์ได้ตามที่เห็นสมควร แต่จะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่จะกระทบต่อสิทธิใน ความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลมิได้

ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ระบบที่สอดคล้องและ แลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้กับระบบที่สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ใช้กันอยู่”

นายสุรพล นาควาณิช (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ ในมาตรา ๗๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๗ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยให้มีข้อมูลรายบุคคลของผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา สถานศึกษา หน่วยงาน และกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในทุกระดับช่วงวัยและทุกระบบ การศึกษา และข้อมูลอื่นตามรายการที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด เพื่อประโยชน์ในการติดตาม

ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาตามมาตรา ๘๔ การจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษา และการบริหารจัดการการศึกษาของชาติ

ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาบันทึกข้อมูลในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ตามรายการ มาตรฐานข้อมูล มาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูล วิธีการ และระยะเวลาที่ คณะรัฐมนตรีมอบหมาย กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ซึ่งต้องรวมถึงข้อมูลรายรับรายจ่ายของสถานศึกษาด้วย

ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๖-๑๘ ปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๖-๑๘ ให้หน่วยงานของรัฐที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการหรือที่มอบหมายจัดทำประวัติการศึกษามัธยมศึกษาและให้มีหน่วยงานของรัฐที่สังกัดอื่นที่ส่วเป็นต้นของเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาที่ควรพบเห็นซึ่งได้ตกลงที่เห็นสมควร แต่ส่วเปิดของข้อมูลส่วนบุคคลที่กระทรวงศึกษาธิการไม่ประสงค์ขออนุญาตเปิดเผย

ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ระบบที่สอดคล้องกับและสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้นโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่อื่นๆ

มาตรา ๗๘ ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม และนายสุรพล นาควานิช (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๘ ให้กระทรวงศึกษาธิการ สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก เกี่ยวกับสถานศึกษา คุณภาพการศึกษา ทางเลือกและโอกาสในการเข้าศึกษาในระดับต่าง ๆ และการดำเนินการในด้านอื่นที่จำเป็น

การเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความครอบคลุม ถูกต้อง เชื่อถือได้ และอย่างน้อยต้องมีรายการข้อมูลตามที่ คณะรัฐมนตรีมอบหมาย กระทรวงศึกษาธิการกำหนด แต่จะกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลมิได้”

หมวด ๖ แผนการศึกษาแห่งชาติและ
ทรัพยากรเพื่อการศึกษา **ไม่มีการแก้ไข**

ส่วนที่ ๑ แผนการศึกษาแห่งชาติ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๗๙ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๘๐ **ไม่มีการแก้ไข**
มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิตา รุ่งเรืองเกียรติ
(กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๐ ในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ต้องสอดคล้องและไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนทวิภาคี และต้องคำนึงถึง

(๑) เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

(๒) ปัจจัยทางด้านค่านิยม เศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศและของโลก

(๓) สถานการณ์และผลสัมฤทธิ์ด้านการศึกษาของประเทศ

(๔) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๕) ข้อเสนอและข้อคิดเห็นที่เกิดจากการรับฟังความคิดเห็น

แผนการศึกษาแห่งชาติอย่างน้อยต้องมีเนื้อหาครอบคลุมเรื่องการให้เด็กทุกคนและประชาชนได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ การส่งเสริมให้มีการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเองและชาติที่ยั่งยืน เรียนรู้ตลอดชีวิต การผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณลักษณะตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ การจัดให้มีการบูรณาการและความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน และภาคประชาสังคม ในการจัดการศึกษาทุกระดับ การทำหน้าที่ของรัฐในการให้การส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือและอุดหนุนการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมีมาตรฐาน และการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษาที่จะทำให้การศึกษามีคุณภาพ”

มาตรา ๘๑

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิตา รุ่งเรืองเกียรติ
(กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๑ ให้มีการพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของแผนการศึกษาแห่งชาติทุกห้าปี แต่ในกรณีมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการนโยบาย หรือกระทรวงศึกษาธิการจะมีมติให้ทบทวนความเหมาะสมของแผนการศึกษาแห่งชาติก่อนระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๗๙ และมาตรา ๘๐ มาใช้บังคับแก่การพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของแผนการศึกษาแห่งชาติตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๘๒

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายวีรบุล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา นายขจิตร์ ชัยนิคม รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขความ

ในมาตรา ๘๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๒ เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ เป็นไปตามที่รัฐกำหนดพระราชบัญญัตินี้ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และแผนการปฏิรูปประเทศ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

สำนักงานประมาณหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรงบประมาณต้องจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและการจัดสรรงบประมาณตามวรรคสองที่ไม่เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติจะกระทำมิได้”

ส่วนที่ ๒ แผนปฏิบัติการตามแผน
การศึกษาแห่งชาติ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๓

ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๓ การติดตาม ตรวจสอบ
และประเมินผล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๔

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๔ ให้สำนักงานติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามแผนการศึกษาแห่งชาติ และจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินการในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การปฏิบัติตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ความก้าวหน้า และผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา

(๒) ข้อจำกัดหรืออุปสรรคที่ทำให้การจัดการศึกษาไม่เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

(๓) แนวทางการจัดการกับข้อจำกัดหรืออุปสรรคตาม (๒)

(๔) เรื่องอื่นใดที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

เพื่อมิให้เป็นภาระแก่สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร การประเมินผลการดำเนินการตามแผนการศึกษาแห่งชาติให้ทำเป็นครั้งคราวตามความจำเป็นตามระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด ทั้งนี้ จะสุ่มสถานศึกษาในการประเมินผลการดำเนินการตามแผนการศึกษาแห่งชาติก็ได้

รายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เสนอต่อคณะกรรมการนโยบาย และเมื่อคณะกรรมการนโยบายให้ความเห็นชอบแล้ว ให้เสนอรายงานดังกล่าวพร้อมทั้งข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกตของคณะกรรมการนโยบายต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา และเปิดเผยให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป”

มาตรา ๘๕

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๕ ให้สำนักงานใช้ประโยชน์จากข้อมูลรายรับรายจ่ายของสถานศึกษา ตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ในการดำเนินการให้มีการจัดทำรายงานบัญชีรายจ่ายด้านการศึกษา แห่งชาติเป็นครั้งแรกที่เห็นสมควรทุกปี เพื่อรายงานผลการใช้จ่ายทรัพยากรด้านการศึกษา ของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และครัวเรือน รวมทั้งประเมินผลสัมฤทธิ์และปัญหา อุปสรรคในการใช้จ่ายทรัพยากรด้านการศึกษาของประเทศตามแผนการศึกษาแห่งชาติ เสนอต่อ คณะรัฐมนตรี คณะกรรมการนโยบาย และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ”

ส่วนที่ ๔ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๖

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายวีรบุล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา นายขจิตร ชัยนิคม
รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๘๖ ออกทั้งมาตรา

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๖ รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการรับส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม การสื่อสารดิจิทัล อินเทอร์เน็ต และการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต”

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๘๖/๑

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอนันต์ กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไทรรงค์ ตีธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็น มาตรา ๘๖/๑ ดังนี้

“มาตรา ๘๖/๑ ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้ และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต”

มาตรา ๘๗

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายวีรบูล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร์ ชัยนิคม (กรรมการ)

ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๘๗ ออกทั้งมาตรา

**ส่วนที่ ๕ กองทุนพัฒนาเทคโนโลยี
เพื่อการศึกษา**

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เพ็ญคอน นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์

นายไตรรงค์ ดิธธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น

ตัดส่วนที่ ๕ กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ออกทั้งส่วน

มาตรา ๘๗/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายขจิตร์ ชัยนิคม และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมการ)

ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๑ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๑ ให้มีกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อเป็นทุนหมุนเวียน และใช้จ่ายสำหรับการสนับสนุนการผลิต ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งการพัฒนาบุคลากรด้านผู้ผลิต ผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และผู้เรียน รวมถึงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ให้กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้”

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๑

ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๑ ให้มีกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นนิติบุคคลภายในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายสำหรับส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาบุคลากรด้านผู้ผลิต ผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และผู้เรียน รวมถึงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ให้กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และตามข้อบังคับคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ว่าด้วยการบริหารกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้”

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์ นายไทรรงค์ ตีธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
ตัดมาตรา ๘๗/๑ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๗/๒

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๒ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๒ กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับและโอนมาตามมาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง

(๒) เงินที่ได้รับการจัดสรรตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และ
กำกับกิจการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

(๓) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค

(๔) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินของกองทุน

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อื่นใดนอกจาก (๑) ถึง (๔) ที่กองทุนได้รับ
เงินและทรัพย์สินอื่นตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน”

นายขจิตร์ ชัยนิคม และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๒ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๒ กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง

(๒) เงินที่ได้รับการจัดสรรตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และ
กำกับกิจการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

(๓) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค

(๔) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินของกองทุน

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อื่นใดนอกจาก (๑) ถึง (๔) ที่กองทุนได้รับ
เงินและทรัพย์สินอื่นตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน”

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์
นายไทรรงค์ ตีธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
ตัดมาตรา ๘๗/๒ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๗/๓

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น
เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๓ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๓ ให้มีผู้จัดการกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาคนหนึ่ง
ซึ่งคณะกรรมการตามมาตรา ๘๗/๔ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอก เพื่อดำเนินกิจการของกองทุนให้
เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และประกาศที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย”

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์
นายไทรรงค์ ตีธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น
ตัดมาตรา ๘๗/๓ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๗/๔

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายขจิตร ชัยนิคม และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมการ)
ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๔ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหาร
กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนแปดคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ผู้อำนวยการสำนักงาน
กฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนา
ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ผู้จัดการกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา และผู้แทนข้าราชการครู

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ โดยใน
จำนวนนี้อย่างน้อยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ด้านการบริหาร ด้านการเงิน และด้านกฎหมาย

ให้ผู้จัดการกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นเลขานุการ และให้
คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน
สองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์
นายไทรรงค์ ตีธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น
ตัดมาตรา ๘๗/๔ ออกทั้งมาตรา

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๔ ดังนี้

มาตรา ๘๗/๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหาร กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนหกคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และผู้จัดการกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ โดยใน จำนวนอย่างน้อยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการบริหาร ด้านการเงิน และด้านกฎหมาย

ให้ผู้จัดการกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นเลขานุการ และให้ คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๘๗/๕

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๕ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ใน พรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกพักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจาก ราชการหรือออกจากงานไว้ก่อน

(๗) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การ มหาชน

(๘) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๙) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อรายผิดปกติ”

นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๕ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนที่ไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกพักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไว้ก่อน

(๖) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะกระทำผิดวินัย

(๗) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อรายผิดปกติ”

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๕ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนที่ไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกพักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไว้ก่อน

(๖) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะกระทำผิดวินัย

(๗) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อรายผิดปกติ”

นายขจิตร์ ชัยนิคม และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมการ)

ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๕ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์ นายไตรรงค์ ติธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๘๗/๕ ออกทั้งมาตรา

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๕ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกพักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไว้ก่อน

(๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะกระทำผิดวินัย

(๘) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

“ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะ
ร่ำรวยผิดปกติ”

มาตรา ๘๗/๖

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์
นายไทรรงค์ ตีธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น
ตัดมาตรา ๘๗/๖ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๗/๗

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์
นายไทรรงค์ ตีธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น
ตัดมาตรา ๘๗/๗ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๗/๘

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์
นายไทรรงค์ ตีธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น
ตัดมาตรา ๘๗/๘ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๗/๙

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์
นายไทรรงค์ ตีธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น
ตัดมาตรา ๘๗/๙ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๗/๑๐

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์
นายไทรรงค์ ตีธรรม และนางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น
ตัดมาตรา ๘๗/๑๐ ออกทั้งมาตรา

ส่วนที่ ๖ กองทุนครูของแผ่นดิน

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น ตัดส่วนที่ ๖
กองทุนครูของแผ่นดิน ออกทั้งส่วน

มาตรา ๘๗/๑๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็น

มาตรา ๘๗/๑๑ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๑๑ ให้มีกองทุนครูของแผ่นดิน มีฐานะเป็นนิติบุคคล ภายในกำกับ
ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๒) เป็นทุนในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาพัฒนา
องค์ความรู้ วิจัย หรือสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษา มีเจตคติ คุณธรรม จริยธรรม และ
สมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่

(๓) ยกย่องเชิดชูเกียรติครูที่มีความสามารถ เป็นครูที่สอนดี มีคุณธรรม จริยธรรม
และสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ มีความมุ่งมั่น อุทิศตน เสียสละ เป็นแม่พิมพ์และแบบอย่างที่ดี
ให้แก่ผู้เรียนและสังคม”

นางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น

ตัดมาตรา ๘๗/๑๑ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๗/๑๒

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น

ตัดมาตรา ๘๗/๑๒ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๗/๑๓

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ และนางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา

(กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๑๓ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๑๓ ให้มีผู้จัดการกองทุนครูของแผ่นดินคนหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการ
ตามมาตรา ๘๗/๑๔ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอก เพื่อดำเนินกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามกฎหมาย
ระเบียบ และประกาศที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย”

นางสาวอัญชลิตา กองอรรถ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น

ตัดมาตรา ๘๗/๑๓ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๗/๑๔

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการธิการขอสงวนความเห็น

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็น

มาตรา ๘๗/๑๔ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๑๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหาร
กองทุนครูของแผ่นดิน” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนเก้าคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการ
คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคุรุสภา ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทน
กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ และผู้จัดการ
กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้าน
การศึกษา ด้านการบริหาร ด้านการเงิน หรือด้านกฎหมาย

ให้ผู้จัดการกองทุนครูของแผ่นดินเป็นเลขานุการ และให้คณะกรรมการตามวรรค
หนึ่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิตา รุ่งเรืองเกียรติ
(กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๑๔ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๑๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหาร
กองทุนครูของแผ่นดิน” ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนเจ็ดคน ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคุรุสภา ผู้แทน
กระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ผู้แทนสำนัก
งบประมาณ และผู้จัดการกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้าน
การศึกษา ด้านการบริหาร ด้านการเงิน หรือด้านกฎหมาย

ให้ผู้จัดการกองทุนครูของแผ่นดินเป็นเลขานุการ และให้คณะกรรมการตามวรรค
หนึ่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น

ตัดมาตรา ๘๗/๑๔ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๗/๑๕

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ และนางกอบกุล อภากร ณ อยุธยา

(กรรมการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๑๕ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกพักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไว้ก่อน

(๗) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน

(๘) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๙) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ”

นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๑๕ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกพักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไว้ก่อน

(๖) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะกระทำผิดวินัย

(๗) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะ
ร่ำรวยผิดปกติ”

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็น
มาตรา ๘๗/๑๕ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกพักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจาก
ราชการหรือออกจากงานไว้ก่อน

(๖) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ
รัฐวิสาหกิจเพราะกระทำผิดวินัย

(๗) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ
ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน
เพราะร่ำรวยผิดปกติ”

นายขจิตร์ ชัยนิคม และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๑๕ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิตา รุ่งเรืองเกียรติ
(กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗/๑๕ ดังนี้

“มาตรา ๘๗/๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๑๙๕)

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกพักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไว้ก่อน

(๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะกระทำผิดวินัย

(๘) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๙) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติ”

นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
ตัดมาตรา ๘๗/๑๕ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๗/๑๖

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น

ตัดมาตรา ๘๗/๑๖ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๗/๑๗

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น

ตัดมาตรา ๘๗/๑๗ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๗/๑๘

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น

ตัดมาตรา ๘๗/๑๘ ออกทั้งมาตรา

(๑๙๖)

มาตรา ๘๗/๑๙

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น

ตัดมาตรา ๘๗/๑๙ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๘๗/๒๐

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นางสาวอัญชลิตา กองอรุณ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น

ตัดมาตรา ๘๗/๒๐ ออกทั้งมาตรา

หมวด ๗ คณะกรรมการนโยบาย

ไม่มีการแก้ไข

การศึกษาแห่งชาติ

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายสุรพล นาควานิช (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น ตัดหมวด ๗

คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ ออกทั้งหมวด

มาตรา ๘๘

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายสุรพล นาควานิช (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๘๘

ออกทั้งมาตรา

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นายไตรรงค์ ติธรรม และนางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงานประสานงาน

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับ ด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเอง ด้านการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้านข้อมูลสารสนเทศ ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านคนพิการ ด้านบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ และด้านการเงินการคลังหรือเศรษฐศาสตร์ ด้านผู้แทนข้าราชการครู ด้านผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษา และด้านผู้แทนบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ด้านละหนึ่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนจากภาคเอกชนซึ่งสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทยร่วมกันเสนอจำนวนหนึ่งคน และประชาชนซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือเป็นการทั่วไปว่าเป็นผู้ชำนาญการในภูมิปัญญาท้องถิ่นจำนวนหนึ่งคน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

กรรมการตาม (๒) และ (๓) จะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาประชุมแทนมิได้ เว้นแต่เป็นการมอบให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

กรรมการตาม (๔) ต้องมาประชุมด้วยตนเอง การมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวมาประชุมแทนอาจทำได้เป็นครั้งคราว แต่ไม่ทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นพ้นจากความรับผิดชอบ

มติของคณะกรรมการนโยบายมีผลผูกพันส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นกรรมการ การที่ส่วนราชการใดดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการนโยบาย ให้ถือว่าหัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นกรรมการนั้นจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

การไม่เข้าร่วมประชุมไม่ว่าด้วยเหตุใด ไม่เป็นเหตุให้ไม่ต้องปฏิบัติตามความในวรรคห้า”

นายชจิตร ชัยนิคม นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการศึกษาเพื่อคุณวุฒิตาม ระดับ ด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเอง ด้านการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้านข้อมูล สารสนเทศ ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านคนพิการ ด้านบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ และด้าน การเงินการคลังหรือเศรษฐศาสตร์ ด้านละหน้่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนจาก ภาคเอกชนซึ่งสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคม ธนาคารไทยร่วมกันเสนอจำนวนหนึ่งคน และประชาชนซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือเป็นการทั่วไปว่าเป็น ผู้ชำนาญการในภูมิปัญญาท้องถิ่นจำนวนหนึ่งคน

(๖) ผู้แทนข้าราชการครูที่เลือกจากข้าราชการครูทั้งสายผู้บริหาร สายผู้ปฏิบัติการ สอน และบุคลากรอื่นทางการศึกษา จำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

กรรมการตาม (๒) และ (๓) จะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาประชุม แทนมิได้ เว้นแต่เป็นการมอบให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

กรรมการตาม (๔) ต้องมาประชุมด้วยตนเอง การมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่ง รองของตำแหน่งดังกล่าวมาประชุมแทนอาจทำได้เป็นครั้งคราว แต่ไม่ทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นพ้น จากความรับผิดชอบ

มติของคณะกรรมการนโยบายมีผลผูกพันส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการ เป็นกรรมการ การที่ส่วนราชการใดดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการนโยบาย ให้ถือว่า หัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นกรรมการนั้นจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

การไม่เข้าร่วมประชุมไม่ว่าด้วยเหตุใด ไม่เป็นเหตุให้ไม่ต้องปฏิบัติตามความ ในวรรคห้า”

นายวีรบุล เสมาทอง และนายดิเรก พรสีมา (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบาย การศึกษาแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็น ประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการสภา
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ
และประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการศึกษาเพื่อคุณวุฒิตาม
ระดับ ด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเอง ด้านการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้านข้อมูล
สารสนเทศ ด้านการฝึกหัดครู ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านคนพิการ ด้านบุคคลซึ่งมี
ความสามารถพิเศษ และด้านการเงินการคลังหรือเศรษฐศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน และกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนจากภาคเอกชนซึ่งสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่ง
ประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทยร่วมกันเสนอจำนวนหนึ่งคน ตัวแทนผู้ประกอบการวิชาชีพครู
จำนวนหนึ่งคน ตัวแทนผู้ประกอบการวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาจำนวนหนึ่งคน ตัวแทนผู้ประกอบการ
จำนวนหนึ่งคน และประชาชนซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือเป็นการทั่วไปว่าเป็นผู้ชำนาญการในภูมิปัญญา
ท้องถิ่นจำนวนหนึ่งคน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่
ของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

กรรมการตาม (๒) และ (๓) จะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลอื่น
มาประชุมแทนมิได้ เว้นแต่เป็นการมอบให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

กรรมการตาม (๔) ต้องมาประชุมด้วยตนเอง การมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่ง
รองของตำแหน่งดังกล่าวมาประชุมแทนอาจทำได้เป็นครั้งคราว แต่ไม่ทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นพ้น
จากความรับผิดชอบ

มติของคณะกรรมการนโยบายมีผลผูกพันส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการ
เป็นกรรมการ การที่ส่วนราชการใดดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการนโยบาย ให้ถือว่า
หัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นกรรมการนั้นจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

การไม่เข้าร่วมประชุมไม่ว่าด้วยเหตุใด ไม่เป็นเหตุให้ไม่ต้องปฏิบัติตามความ
ในวรรคห้า”

นายเฉลา พวงมาลัย (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๘๘ เป็นต้นี้

“มาตรา ๘๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบาย
การศึกษาแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย
เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับ ด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเอง ด้านการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้านข้อมูลสารสนเทศ ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านคนพิการ ด้านบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ และด้านการเงินการคลังหรือเศรษฐศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนจากภาคเอกชนซึ่งสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทยร่วมกันเสนอจำนวนหนึ่งคน และประชาชนซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือเป็นการทั่วไปว่าเป็นผู้ชำนาญการในภูมิปัญญาท้องถิ่นจำนวนหนึ่งคน

(๖) ผู้แทนข้าราชการครู ซึ่งเลือกจากครู ตัวแทนเด็กนักเรียน ตัวแทนนักศึกษา ตัวแทนคณาจารย์มหาวิทยาลัย ตัวแทนผู้ประกอบการ ตัวแทนภาคประชาชน ตัวแทนองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตัวแทนองค์การบริหารส่วนตำบล ตัวแทนเทศบาล และตัวแทนเมืองพัทยาและกรุงเทพมหานคร ตัวแทนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ด้านละหนึ่งคน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

กรรมการตาม (๒) และ (๓) จะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาประชุมแทนมิได้ เว้นแต่เป็นการมอบให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

กรรมการตาม (๔) ต้องมาประชุมด้วยตนเอง การมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวมาประชุมแทนอาจทำได้เป็นครั้งคราว แต่ไม่ทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นพ้นจากความรับผิดชอบ

มติของคณะกรรมการนโยบายมีผลผูกพันส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นกรรมการ การที่ส่วนราชการใดดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการนโยบาย ให้ถือว่าหัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นกรรมการนั้นจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

การไม่เข้าร่วมประชุมไม่ว่าด้วยเหตุใด ไม่เป็นเหตุให้ไม่ต้องปฏิบัติตามความในวรรคห้า”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๘๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย
เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๕) ครอบคลุมโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงคมนาคม

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการศึกษาเพื่อคุณวุฒิตาม ระดับ ด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเอง ด้านการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้านข้อมูล สารสนเทศ ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านคนพิการ ด้านบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ และด้านการเงินการคลังหรือเศรษฐศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนจาก ภาคเอกชนซึ่งสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคม ธนาคารไทยร่วมกันเสนอจำนวนหนึ่งคน และประชาชนซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือเป็นการทั่วไปว่าเป็น ผู้ชำนาญการในภูมิปัญญาท้องถิ่นจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนคณะบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์หรือ คณะที่จัดการศึกษาด้านการศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาที่เลือกกันเองของรัฐจำนวนสามคนและ เอกชนจำนวนหนึ่งคน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของ สำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

กรรมการตาม (๒) และ (๓) จะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาประชุม แทนมิได้ เว้นแต่เป็นการมอบให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

กระทรวงมหาดไทย (๕) ครอบคลุมโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงคมนาคม

มติของคณะกรรมการนโยบายมีผลผูกพันส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็น กรรมการ การที่ส่วนราชการใดดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการนโยบาย ให้ถือว่าหัวหน้า ส่วนราชการซึ่งเป็นกรรมการนั้นจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

การไม่เข้าร่วมประชุมไม่ว่าด้วยเหตุใด ไม่เป็นเหตุให้ไม่ต้องปฏิบัติตามความ ในวรรคห้า”

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลจิตา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบาย การศึกษาแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) ทบวงมหาวิทยาลัยได้แก่ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยพัฒนาสังคมและวัฒนธรรม มั่นคงของมนุษย์ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยศึกษา วิจัยและนวัตกรรม ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยไทย ปลัดทบวงวัฒนธรรม ปลัดทบวงศึกษาศาสตร์ ปลัดทบวงสหประชาชาติ สาขาวิชาพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนา

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับ ด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเอง ด้านการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้านข้อมูลสารสนเทศ ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านคนพิการ ด้านบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ และด้านการเงินการคลังหรือเศรษฐศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนจากภาคเอกชนซึ่งสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทยร่วมกันเสนอจำนวนหนึ่งคน **และประชาชนซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือเป็นที่ทราบทั่วไปว่าเป็นผู้ชำนาญการในภูมิปัญญาที่อันมีคุณประโยชน์**

(๖) กรรมการประเภทผู้แทนจากนักเรียน นักศึกษา ครู อาจารย์ สถาบันอุดมศึกษา ผู้ปกครอง ภาคประชาสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเภทละหนึ่งคน ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

วิธีการได้มา คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของกรรมการตาม (๖) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีกำหนด แต่ต้องผ่านการเสนอชื่อและได้รับการคัดเลือกหรือเลือกตั้งจากองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญหรือความเกี่ยวข้องในด้านนั้น ๆ

กรรมการตาม (๒) และ (๓) จะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาประชุมแทนมิได้ เว้นแต่เป็นการมอบให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

ทบวงมหาวิทยาลัย (๔) ที่มอบประชุมด้วยตนเอง ทบวงมหาวิทยาลัยให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีแห่งที่ตั้งที่ทบวงประชุมแทนทบวงที่ไม่ได้เป็นครั้งแรก แต่ไม่ทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นพ้นจากตำแหน่งรับผิดชอบ

มติของคณะกรรมการนโยบายมีผลผูกพันส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นกรรมการ การที่ส่วนราชการใดดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการนโยบาย ให้ถือว่าหัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นกรรมการนั้นจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

การไม่เข้าร่วมประชุมไม่ว่าด้วยเหตุใด ไม่เป็นเหตุให้ไม่ต้องปฏิบัติตามความในวรรคห้า”

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘๘
เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบาย
การศึกษาแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย
เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย
ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้อำนวยการสำนัก
งบประมาณ และเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพหัวหน้าสถานศึกษาเอกชน ผู้แทนอธิการบดี
มหาวิทยาลัยของรัฐ ผู้แทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเอกชนและผู้แทนขบวนการสภานักเรียน
เลขาธิการคณะกรรมการอาชีวศึกษา

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ
และประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการศึกษาเพื่อคุณวุฒิตาม
ระดับ ด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเอง ด้านการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้านข้อมูล
สารสนเทศ ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านคนพิการ ด้านบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ และด้าน
การเงินการคลังหรือเศรษฐศาสตร์ ผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพครู ผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพหัวหน้า
สถานศึกษา ผู้แทนจากหน่วยงานการศึกษาเอกชน ตามมาตรา ๔ (๑๑) (๑๒) และผู้แทนจากองค์กร
วิชาชีพหัวหน้าหน่วยงานการศึกษาด้านละหนึ่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนจาก
ภาคเอกชนซึ่งสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคม
ธนาคารไทยร่วมกันเสนอจำนวนหนึ่งคน และประชาชนซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือเป็นการทั่วไปว่าเป็น
ผู้ชำนาญการในภูมิปัญญาท้องถิ่นจำนวนหนึ่งคน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของ
สำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

กรรมการตาม (๒) และ (๓) จะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาประชุม
แทนมิได้ เว้นแต่เป็นการมอบให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

กรรมการตาม (๔) ต้องมาประชุมด้วยตนเอง การมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่ง
รองของตำแหน่งดังกล่าวมาประชุมแทนอาจทำได้เป็นครั้งคราว แต่ไม่ทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นพ้น
จากความรับผิดชอบ

มติของคณะกรรมการนโยบายมีผลผูกพันส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นกรรมการ การที่ส่วนราชการใดดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการนโยบาย ให้ถือว่าหัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นกรรมการนั้นจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

การไม่เข้าร่วมประชุมไม่ว่าด้วยเหตุใด ไม่เป็นเหตุให้ไม่ต้องปฏิบัติตามความในวรรคห้า”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายธีรจชัย พันธุมาศ ขอแปรญัตติ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘๘ เป็นดังนี้ “มาตรา ๘๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ และเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับ ด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเอง ด้านการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้านข้อมูลสารสนเทศ ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านคนพิการ ด้านบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ๕๕ด้านการเงินการคลังหรือเศรษฐศาสตร์ ผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพครู ผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพหัวหน้าสถานศึกษา และผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพหัวหน้าหน่วยงานการศึกษาด้านละหนึ่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนจากภาคเอกชนซึ่งสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทยร่วมกันเสนอจำนวนหนึ่งคน และประชาชนซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือเป็นการทั่วไปว่าเป็นผู้ชำนาญการในภูมิปัญญาท้องถิ่นจำนวนหนึ่งคน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

กรรมการตาม (๒) และ (๓) จะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาประชุมแทนมิได้ เว้นแต่เป็นการมอบให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

กรรมการตาม (๔) ต้องมาประชุมด้วยตนเอง การมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวมาประชุมแทนอาจทำได้เป็นครั้งคราว แต่ไม่ทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นพ้นจากความรับผิดชอบ

มติของคณะกรรมการนโยบายมีผลผูกพันส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นกรรมการ การที่ส่วนราชการใดดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการนโยบาย ให้ถือว่าหัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นกรรมการนั้นจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

การไม่เข้าร่วมประชุมไม่ว่าด้วยเหตุใด ไม่เป็นเหตุให้ไม่ต้องปฏิบัติตามความในวรรคห้า”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๘๙

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายสุรพล นาควานิช (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๘๙

ออกทั้งมาตรา

รองศาสตราจารย์สุรวิทย์ ทองบุญ นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิตา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๘ (๕) และ (๖) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๕) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย”

มีกรรมการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๘๙/๑

นายชจิตร ชัยนิคม นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม
(กรรมการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๙/๑ ดังนี้

“มาตรา ๘๙/๑ ผู้แทนข้าราชการครูต้องเป็นข้าราชการครูในวันรับสมัคร
เลือกตั้ง”

มาตรา ๙๐

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายสุรพล นาควาณิช (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๙๐
ออกทั้งมาตรา

มีกรรมการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๙๐/๑

นายชจิตร ชัยนิคม นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม
(กรรมการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๙๐/๑ ดังนี้

“มาตรา ๙๐/๑ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูมีวาระการดำรงตำแหน่ง
คราวละสี่ปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูตามวาระหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง
ก่อนวาระ และยังมีได้แต่งตั้งกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ถือว่า
คณะกรรมการนโยบายประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่เหลืออยู่และให้คณะกรรมการนโยบาย
ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูขึ้นใหม่

เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูตามวาระหนึ่งว่างลงก่อน
ครบวาระ ให้ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่
ตำแหน่งว่างลง และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่
ของกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ก่อนครบกำหนดตามวาระตามวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการซึ่งเป็น
ผู้แทนข้าราชการครูขึ้นใหม่ภายในเก้าสิบวันก่อนครบกำหนดตามวาระ

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับ
แต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน”

มาตรา ๙๑

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายสุรพล นาควาณิช (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๙๑
ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๙๒

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายสุรพล นาควาณิช (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๙๒
ออกทั้งมาตรา

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอนันท์ กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา
นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ตีธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๙๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๙๒ การประชุมคณะกรรมการนโยบายต้องมีกรรมการมาประชุม
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการนโยบาย ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่
อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่หนึ่งหรือคนที่สองตามลำดับเป็นประธานในที่
ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง
เป็นเสียงชี้ขาด

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการนโยบายต้องมีการประชุมอย่างน้อยปีละสี่ครั้ง”

มาตรา ๙๓

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายสุรพล นาควาณิช (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๙๓

ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๙๔

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายสุรพล นาควาณิช (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๙๔

ออกทั้งมาตรา

นายวีรบุล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา นายขจิตร์ ชัยนิคม
และนายเฉลิม พวงมาลัย (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๙๔
เป็นดังนี้

“มาตรา ๙๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว
และต่อเนื่องของคณะกรรมการนโยบาย คณะกรรมการที่คณะกรรมการนโยบายแต่งตั้ง
ตามมาตรา ๙๓ (๙) อย่างน้อยต้องมีคณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการทำหน้าที่ศึกษาและวิจัย เพื่อเสนอแนะงานด้านวิชาการ
เกี่ยวกับระบบการศึกษา ระบบการเงินและเศรษฐศาสตร์เพื่อการศึกษา การดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก

การผลิตและพัฒนาครู สถานศึกษา ตลอดจนระบบหลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนรู้ และ
หน้าที่อื่นที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

(๑/๑) คณะกรรมการทำหน้าที่ศึกษาและวิจัย เพื่อเสนอแนะงานด้านวิชาการ
เกี่ยวกับระบบการผลิต การคัดกรอง การใช้ การพัฒนา การบริหารงานบุคคลของครู ข้าราชการครู และ
บุคลากรทางการศึกษา

(๒) คณะกรรมการทำหน้าที่ยกร่างแผนการศึกษาแห่งชาติและเสนอแนะการ
ปรับปรุงแผนการศึกษาแห่งชาติตามที่จำเป็นเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการนโยบาย และหน้าที่อื่นที่
คณะกรรมการนโยบายกำหนด

(๓) คณะกรรมการทำหน้าที่ติดตามดูแลการจัดการศึกษาให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัตินี้และแผนการศึกษาแห่งชาติ และหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

(๔) คณะกรรมการทำหน้าที่ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา เพื่อสนับสนุน ติดตาม
และขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในด้านการศึกษา
ตามกฎหมายว่าด้วยแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ และแผนการศึกษาแห่งชาติ
รวมตลอดทั้งศึกษาแนวทางการปฏิรูปการศึกษาและสร้างนวัตกรรมในการศึกษาตามมาตรา ๙๓ (๗)
เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการนโยบาย และหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการนโยบายจะแต่งตั้งคณะกรรมการให้ทำหน้าที่
แทนคณะกรรมการนโยบายในการให้ความเห็นชอบในเรื่องต่าง ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้
เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๙๓ (๒) ก็ได้ และเมื่อคณะกรรมการดังกล่าวให้ความเห็นชอบและแจ้งให้
คณะกรรมการนโยบายทราบแล้ว ให้ถือว่าคณะกรรมการนโยบายได้ให้ความเห็นชอบแล้ว
เว้นแต่คณะกรรมการนโยบายจะมีมติเป็นอย่างอื่น

ให้ประธานกรรมการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง มาจากกรรมการ
ของคณะกรรมการนโยบาย”

มาตรา ๙๕

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายสุรพล นาควานิช (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๙๕

ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๙๖

มีการแก้ไข

กรรมการขอสงวนความเห็น

นายสุรพล นาควานิช (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๙๖

ออกทั้งมาตรา

นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ตีธรรม (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น
แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๙๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๙๖ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติเป็นส่วนราชการในส่วนกลาง ของกระทรวงมหาดไทย มีฐานะเป็นนิติบุคคล และขึ้นตรง ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ขึ้นตรงกับสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ และดำเนินการเพื่อให้คณะกรรมการนโยบายบรรลุภารกิจและหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รวมตลอดทั้งอำนวยความสะดวก ประสานงาน ให้ความร่วมมือ ส่งเสริม และสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการนโยบาย และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ดำเนินการหรือจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย รวบรวม และจัดทำข้อมูล เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบาย คณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการ ที่คณะกรรมการนโยบายแต่งตั้ง

(๒) รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเก็บไว้ เพื่อนำไปวิเคราะห์วิจัยหรือใช้ประโยชน์ในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยจะใช้วิธีการเชื่อมโยงกับระบบของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้

(๓) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์และอุปสรรคของการศึกษาของประเทศ รายงานดังกล่าวเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแล้ว ให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและเปิดเผยให้ประชาชนทราบ

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะกรรมการนโยบายมอบหมาย

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ สำนักงานจะจัดให้มีผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญในการวิจัยมาทำหน้าที่เต็มเวลา หรือจะจัดให้มีคณะผู้เชี่ยวชาญเพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นการเฉพาะตามความจำเป็นเป็นครั้งคราว ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และค่าตอบแทนที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดก็ได้

ให้สำนักงานมีเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติเป็นหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน รับผิดชอบ ขึ้นตรง ต่อ นายกรัฐมนตรี ของกระทรวงมหาดไทย และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน”

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นเพิ่มเติมหมวด ๘

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอ่อน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ตีธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นหมวด ๘ ดังนี้

“หมวด ๘

คณะกรรมการนโยบายการศึกษาจังหวัด”

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๙๖/๑

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ตีธรรม (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็น มาตรา ๙๖/๑ ดังนี้

“มาตรา ๙๖/๑ ในแต่ละจังหวัดให้มีคณะกรรมการนโยบายการศึกษาจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “กนศจ.” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด ที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด แรงงานจังหวัด อธิการบดีมหาวิทยาลัยที่ตั้งในจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ทุกคนในเขตจังหวัดนั้น ผู้อำนวยการ กศน.จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ประธาน สภาอุตสาหกรรมจังหวัด และประธานหอการค้าจังหวัด

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงในด้านกฎหมาย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการศึกษาเพื่อคุณวุฒิ ตามระดับ ด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเอง ด้านการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้านข้อมูล สารสนเทศ ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านคนพิการ ด้านบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ และด้านการเงิน การคลังหรือเศรษฐศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัด ได้แก่ ผู้แทนข้าราชการครู จำนวนหนึ่งคน ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษา จำนวนหนึ่งคนผู้แทนบุคลากร ทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา จำนวนหนึ่งคน

ให้ศึกษาธิการจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการโดยให้ศึกษาธิการจังหวัด แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตามมาตรา ๙๖/๑ (๓) (๔) ให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง”

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๙๖/๒

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ตีธรรม (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็น มาตรา ๙๖/๒ ดังนี้

“มาตรา ๙๖/๒ ให้ กนศจ. มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดยุทธศาสตร์ แนวทางการจัดการศึกษา และการส่งเสริมสนับสนุน การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท ประสานและส่งเสริมการบริหารและการจัดการศึกษาของ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย

(๒) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของจังหวัดที่สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ

(๓) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษาของหน่วยงาน ทางการศึกษาทุกระดับ และทุกประเภทในจังหวัด

(๔) ให้ความเห็นชอบ การจัดตั้ง ยุบ รวม เลิกสถานศึกษาทุกสังกัด ทุกระดับ และทุกประเภทในจังหวัด

(๕) เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาให้แก่หน่วยงาน ทางการศึกษาและสถานศึกษา

(๖) ระดมทรัพยากร ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาใน จังหวัดจากองค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบัน ศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

(๗) เสนอแนะเกี่ยวกับแผนอัตรากำลังคน ด้านการศึกษาของสถานศึกษา และประสานการใช้ทรัพยากรบุคคลร่วมกันระหว่างส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กร ภาคเอกชน ในจังหวัดในการจัดการศึกษา

(๘) จัดให้มีกลไกภาคประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในจังหวัด อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

(๙) กำกับ เร่งรัด ติดตาม ดูแลและประเมินผลการปฏิบัติงานการจัดการศึกษา ภายในจังหวัดให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการศึกษาของจังหวัด และแผนการศึกษาแห่งชาติ และ สะท้อนผลการติดตามตรวจสอบให้สถานศึกษาทราบเพื่อนำกลับไปปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาให้ดีขึ้น

(๑๐) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานตามความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือการ ปฏิบัติงานของ กนศจ.

(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ คณะกรรมการนโยบายมอบหมาย”

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๙๖/๓

นายเฉลิมชัย เพ็ญคอน นายอน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็น มาตรา ๙๖/๓ ดังนี้

“มาตรา ๙๖/๓ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาจังหวัด เรียกโดย ย่อว่า “สำนักงาน กนศจ.” สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อปฏิบัติการกิจ ของกระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่รับผิดชอบงาน

ธุรการ และดำเนินการเพื่อให้ กนศจ. บรรลุภารกิจและหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้
รวมตลอดทั้งอำนวยความสะดวก ประสานงาน ให้ความร่วมมือ ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงาน
ของ กนศจ. และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ดำเนินการหรือจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย รวบรวม และจัดทำข้อมูล
เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของ กนศจ. คณะอนุกรรมการและคณะทำงานที่ กนศจ. แต่งตั้ง

(๒) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ และอุปสรรคของการศึกษา
ของจังหวัด รายงานดังกล่าวเมื่อได้รับความเห็นชอบจาก กนศจ. แล้วให้เสนอต่อ
คณะกรรมการนโยบาย และเปิดเผยให้ประชาชนทราบ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ กนศจ. หรือตามที่คณะกรรมการนโยบายมอบหมาย
ให้มีศึกษาธิการจังหวัด เป็นหัวหน้าส่วนราชการ รับผิดชอบในการปฏิบัติตาม
หน้าที่และอำนาจของสำนักงาน กนศจ. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการและ
ลูกจ้างในสำนักงาน กนศจ.”

มีกรรมการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๙๖/๔

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอนันต์ กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา
นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ตีธรรม (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็น
มาตรา ๙๖/๔ ดังนี้

“มาตรา ๙๖/๔ การเบิกจ่ายเบี้ยประชุมของ กนศจ. คณะอนุกรรมการและ
คณะทำงาน ตามมาตรา ๙๖/๒ (๑๐) ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ
และการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอื่นๆ ที่จำเป็นให้เบิกจ่ายได้ตามระเบียบ
ของทางราชการ โดยเบิกจ่ายจากงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ”

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙๗

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอนันต์ กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา
นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ตีธรรม (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๙๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๙๗ ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ตามมาตรา ๘๘ (๕) ให้แล้วเสร็จภายในหกเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง
ให้คณะกรรมการนโยบายประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๘๘ (๑) (๒) (๓) (๔) และมาตรา ๘๘
วรรคสอง”

มาตรา ๙๘

ไม่มีการแก้ไข

นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
แก้ไขความในมาตรา ๙๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๙๘ ให้โอนบรรดาหน้าที่และอำนาจ กิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ
สิทธิ หนี้ และภาระผูกพันของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของ
สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ *กระทรวงมหาดไทย*”

มาตรา ๙๙

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
แก้ไขความในมาตรา ๙๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๙๙ บรรดาคดีของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการที่ได้ฟ้องหรือถูกฟ้องเป็นคดีต่อศาลไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ให้ถือว่าสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ *กระทรวงมหาดไทย* ตาม
พระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ฟ้องหรือถูกฟ้องในคดีดังกล่าว และให้ถือว่าผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีแทน
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในคดีนั้น ๆ เป็นผู้รับมอบอำนาจจาก
สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ *กระทรวงมหาดไทย* ตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๑๐๐

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
แก้ไขความในมาตรา ๑๐๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐๐ ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบาย
การศึกษาแห่งชาติ *กระทรวงมหาดไทย*

เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงโครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงาน
คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ *กระทรวงมหาดไทย* ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งโอนมา
ตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีความประสงค์ที่จะโอนไปปฏิบัติงานที่ส่วนราชการอื่น ให้แจ้งความประสงค์ต่อ
ผู้บังคับบัญชาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้บังคับบัญชายินยอมให้ผู้
นั้นโอนไปปฏิบัติงานที่ส่วนราชการอื่นได้

ในกรณีที่ข้าราชการซึ่งโอนมาตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่ประสงค์จะปฏิบัติงานที่
สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ *กระทรวงมหาดไทย* และไม่ประสงค์ที่จะโอน
ไปปฏิบัติงานที่ส่วนราชการอื่นตามวรรคสอง ให้แจ้งความประสงค์ดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาภายใน
เก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทาง

ราชการเล็กหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วย
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ในกรณีที่ลูกจ้างซึ่งโอนมาตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่ประสงค์จะปฏิบัติงานที่สำนักงาน
คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ **กระทรวงศึกษาธิการ** และไม่ประสงค์ที่จะโอนไป
ปฏิบัติงานที่ส่วนราชการอื่นตามวรรคสอง ให้แจ้งความประสงค์ดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาภายใน
เก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ถือว่าเป็นการออกจากราชการเพราะทางราชการ
เลิกหรือยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มี ความผิดและให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง”

มาตรา ๑๐๑

มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นายชจิตร์ ชัยนิคม และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมวิธีการ)

ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ ภาระผูกพัน
พนักงานและลูกจ้าง เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตาม
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ **และตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยกองทุน
พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งดรงมีอยู่และดำเนินการต่อไปจนกว่าเงินที่มีอยู่ใน
วันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจะหมดไปหรือสิ้นบริบูรณ์หรือมีเหตุให้ยุบ ในระหว่ง
ระยะเวลาดังกล่าวให้ทุกกระทรวงที่ขอสงวนความเห็นในวรรค ๒๘ บรรดาสอง แห่งพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยไปเป็นของกองทุน
พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งดรงมีผลใช้บังคับได้ต่อไป ตามพระราชบัญญัตินี้**

**ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ยุบกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตาม
วรรคหนึ่ง ให้เงินที่เหลืออยู่โอนไปเป็นของกองทุนเพื่อส่งเสริมสภาพตางตางทางการศึกษาของ
พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อส่งเสริมสภาพตางตางทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑**

นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป คำว่า “กองทุนพัฒนา
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา” ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติองค์การสวัสดิการสังคมที่แก้ไข
การประกอบอาชีพที่สหกรณ์การเกษตรวิสาหกิจ วิสาหกิจที่สหกรณ์ และที่สหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่
แก้ไขเพิ่มเติม หรือกฎหมายอื่นใด ให้หมายถึง “กองทุนเพื่อส่งเสริมสภาพตางตางทางการศึกษา” ตาม
พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อส่งเสริมสภาพตางตางทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ที่กองทุนเพื่อส่งเสริม
สภาพตางตางทางการศึกษาที่ได้รับสวัสดิการสังคมพระราชบัญญัติองค์การสวัสดิการสังคมที่
แก้ไขเพิ่มเติม หรือที่สหกรณ์การเกษตรวิสาหกิจที่สหกรณ์ และที่สหกรณ์การเกษตร พ.ศ.
๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปใช้เพื่อประโยชน์ในทางสวัสดิการสังคมและพัฒนาคน และ

นวัตกรรมการทางเทคโนโลยี รวมทั้งการวิจัย การพัฒนา และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดย
ดำเนินการที่ก่อให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษาเป็นเป้าหมายสำคัญ”

นายเสน่ห์ ขาวโต (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๑๐๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ ภาระผูกพัน
พนักงานและลูกจ้าง เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตาม
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และต่อมรรชีพยบทระหวางศึกษาศึกษาขอับังคับ
คณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ว่าด้วยการบริหารกองทุนพัฒนา
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๖๒๕๖๓ ย้งดรงมีอยู่และดำเนิหการดำไปสหทวริหที่มีอยู่ใน
วันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับสหงดไปหรือสหกรรัฐมตรีสิงติให้ขุข ในระหวางระหวาง
ดังสหกรให้ทฎทระหวางที่สหทวริหในมวตรา ๖๕ มรรตสหกร แห่งพระรชชัฎฐิติทวริหศึกษ
แห่งชวติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และระหวางทระหวางศึกษาศึกษา สวดำไปเป็นของกองทุนพัฒนา
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๖ ย้งดรงมีผลใช้บังคับได้ดำไปตามพระราชบัญญัตินี้

ในทวริหที่สหกรรัฐมตรีสิงติให้ขุขของกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อศึกษาศึกษา
สหกรหนึ่ง ให้ริหที่สหกรรัฐมตรีสิงติให้ขุขของกองทุนเพื่อสหกรเสมอภาคทางการศึกษา
พระรชชัฎฐิติทวริหเพื่อสหกรเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้โอนบรรดากิจการ
ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ ภาระผูกพัน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และ
บุคลากรทางการศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง จัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์
และบุคลากรทางการศึกษา ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วย
การบริหารกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑
พฤษภาคม ๒๕๕๔ และกองทุนครูของแผ่นดินที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ไปเป็นของกองทุนครูของแผ่นดินตามพระราชบัญญัตินี้

นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป คำว่า “กองทุนพัฒนาเทคโนโลยี
เพื่อการศึกษา” ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ
กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
หรือกฎหมายอื่นใด ให้หมายถึง “กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อสหกรเสมอภาคทางการศึกษา” ตาม
พระราชบัญญัติสหกรเพื่อสหกรเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้สหกรเพื่อสหกร
เสมอภาคทางการศึกษานวริหที่ดำริบสหกรจัดสรรทวริหพระรชชัฎฐิติสหกรจัดสรรคลื่นสหกรที่
และสหกรทวริหสหกรวิทยุสหกรวิทยุสหกรวิทยุโทรทัศน์ และสหกรสหกรสหกรสหกร พ.ศ.
๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปใช้เพื่อสหกรสหกรสหกรสหกรสหกรสหกรสหกรสหกรสหกร และ
นวัตกรรมการทางเทคโนโลยี รวมทั้งการวิจัย การพัฒนา และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดย
ดำเนินการที่ก่อให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษาเป็นเป้าหมายสำคัญ”

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายदनัย มะหิพันธ์ และนายไทรรงค์ ตีธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๑๐๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๔ ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายจิตร ชัยนิคม และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐๔ ให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการศึกษาที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ให้หน่วยงานผู้รักษาการตามกฎหมายดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ภายในสองหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ **บทที่๓๓ที่มี เหตุข้อเป็นไปสงวนบทที่๓๓ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังที่กล่าวได้ ให้คณะกรรมาธิการที่จัดทำร่างกฎหมายเสนอข้อต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขึงมติขงขระขระเวลาที่ได้ไม่เกินหนึ่งปี** เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรี ตามวรรคหนึ่งเป็นอันยกเลิก

ให้บทที่๓๓ที่สงวนที่ออกตามบทที่๓๓ในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ออกวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ขังคงใช้บังคับได้ต่อไปสงวนที่๓๓ที่มีที่ออกที่๓๓ที่สงวนที่๓๓ในมาตรา ๑๓ ตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๑๐๕ ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายदनัย มะหิพันธ์ และนายไทรรงค์ ตีธรรม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ ในมาตรา ๑๐๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐๕ ในวาระเริ่มแรกเป็นเวลาไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตามกฎหมายว่าด้วย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำหน้าที่เป็นสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการ เรียนรู้ตามพระราชบัญญัตินี้

วิเทศศาสตรและเทคโนโลยีสํานักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติได้ตามที่
คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติกำหนด”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐๕ ในวาระเริ่มแรกเป็นเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันส่งเสริม
การสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่**ทำหน้าที่เป็น**และหน่วยงานที่มีภารกิจอยู่เดิมเกี่ยวกับหลักสูตร
และการเรียน ทำหน้าที่ในส่วนที่รับผิดชอบต่อไป จนกว่าจะดำเนินการจัดตั้งสถาบันพัฒนาหลักสูตร
และการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ภายในสองปีนับแต่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีมีหน้าที่และอำนาจตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นหน้าที่และอำนาจของสถาบัน
พัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ด้วย

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาว่าสมควรจะจัดตั้ง
สถาบันพัฒนาหลักสูตรและตำราเรียนขึ้นหรือไม่ หากคณะรัฐมนตรีมีมติว่าไม่สมควรจัดตั้งสถาบัน
พัฒนาหลักสูตรและตำราเรียนขึ้นหรือไม่ ให้มีมติภายในระยะเวลาตามที่กล่าว ให้สถาบันส่งเสริมการสอน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำหน้าที่ตามวรรคหนึ่งและมีหน้าที่และอำนาจตามที่กล่าวต่อไป

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีขอขึ้นตั้งข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลปฏิบัติจนให้เท่าสถาบันส่งเสริมการสอน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ และในระหว่างที่ปฏิบัติจนดังกล่าว ให้ข้าราชการหรือ
เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลดังกล่าวมีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนเพิ่มเติมสทสถาบันส่งเสริมการสอน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอแนะ “

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ และนางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐๕ ในวาระเริ่มแรกเป็นเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันส่งเสริม
การสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำหน้าที่เป็นสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ตาม
พระราชบัญญัตินี้

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีมีหน้าที่และอำนาจตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นหน้าที่และอำนาจของสถาบัน
พัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ด้วย

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาว่าสมควรจะจัดตั้ง
สถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ขึ้นหรือไม่ หากคณะรัฐมนตรีมีมติว่าไม่สมควรจัดตั้งสถาบัน

พัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ หรือมิได้มีมติภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้สถาบันส่งเสริมการสอน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำหน้าที่ตามวรรคหนึ่งและมีหน้าที่และอำนาจตามวรรคสองต่อไป

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีขออัยมตัวข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมาปฏิบัติงานให้แก่สถาบันส่งเสริมการสอน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ และในระหว่างการปฏิบัติงานดังกล่าว ให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่
ของรัฐดังกล่าวมีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนเพิ่มเติมจากสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีได้ตามที่ คณะรัฐมนตรีทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ กำหนด

มาตรา ๑๐๖

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา และนายไตรรงค์ ทิธรรม
(กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขความในมาตรา ๑๐๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐๖ ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการเพื่อให้มีการจัดระเบียบบริหาร
ราชการในกระทรวงศึกษาธิการให้สอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้
โดยจะต้องดำเนินการให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการและหน่วยงานภายในทั้งส่วนกลาง
ส่วนภูมิภาค และส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค เป็นไปอย่างมีเอกภาพและสามารถบูรณาการระหว่าง
ส่วนราชการและหน่วยงานภายในกระทรวงและหน่วยงานอื่นเพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมาย
ตามพระราชบัญญัตินี้ **ทั้งนี้ ให้การบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการอยู่ภายใต้การบังคับบัญชา**
บัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้
ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

นายวีรบูล เสมาทอง และนายดิเรก พรสีมา (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
แก้ไขความในมาตรา ๑๐๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐๖ ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการเพื่อให้มีการจัดระเบียบบริหาร
ราชการในกระทรวงศึกษาธิการให้สอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้
โดยจะต้องดำเนินการให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการและหน่วยงานภายในทั้งส่วนกลาง
ส่วนภูมิภาค และส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค เป็นไปอย่างมีเอกภาพและสามารถบูรณาการระหว่าง
ส่วนราชการและหน่วยงานภายในกระทรวงและหน่วยงานอื่นเพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมาย
ตามพระราชบัญญัตินี้ **ทั้งนี้ ให้การบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการอยู่ภายใต้การบังคับบัญชา**
ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้ว
เสร็จภายในเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

นายชจิตร ชัยนิคม นายเฉลา พวงมาลัย และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม
(กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๑๐๖ ออกทั้งมาตรา

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๑๐๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐๖ ให้กระทรวงศึกษาธิการและผู้มีส่วนได้เสียดำเนินการเพื่อให้มีการ
จัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการให้สอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาตาม
พระราชบัญญัตินี้ โดยจะต้องดำเนินการให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการและหน่วยงานภายในทั้ง
ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค เป็นไปอย่างมีเอกภาพและสามารถบูรณาการ
ระหว่างส่วนราชการและหน่วยงานภายในกระทรวงและหน่วยงานอื่นเพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุ
เป้าหมายตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้การบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการอยู่ภายใต้การ
บังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้
ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

นายอน กาจระโทก และนายตะนัย มะหิพันธ์ (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐๖ ให้กระทรวงศึกษาธิการและผู้มีส่วนได้เสียคณะกรรมการนโยบาย
กำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้มีการจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการให้
สอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ โดยจะต้องดำเนินการให้การปฏิบัติงานของ
ส่วนราชการและหน่วยงานภายในทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค เป็นไป
อย่างมีเอกภาพและสามารถบูรณาการระหว่างส่วนราชการและหน่วยงานภายในกระทรวงและ
หน่วยงานอื่นเพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายตามพระราชบัญญัตินี้ **ทั้งนี้ ให้การบริหาร
ราชการในกระทรวงศึกษาธิการอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการและปลัดกระทรวงศึกษาธิการ** ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลา
สองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และคณะกรรมการดังกล่าวสิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่เมื่อ
ดำเนินการภารกิจแล้วเสร็จ และขอขยายต่อคณะกรรมการนโยบายได้ไม่เกินหนึ่งปี”

รองศาสตราจารย์สุรวิภา ทองบุ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๑๐๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐๖ ให้ตรากฎหมายว่าด้วยกระทรวงศึกษาธิการและผู้มีส่วนได้เสียเพื่อให้
ทั้งนี้ ให้การบริหารราชการใน
กระทรวงศึกษาธิการในกระทรวงศึกษาธิการให้สอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาตาม
พระราชบัญญัตินี้ โดยจะต้องดำเนินการให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการและหน่วยงานภายใน
ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค เป็นไปอย่างมีเอกภาพและสามารถ
บูรณาการระหว่างส่วนราชการและหน่วยงานภายในกระทรวงและหน่วยงานอื่นเพื่อให้การจั
ดการศึกษาบรรลุเป้าหมายตามพระราชบัญญัตินี้ **ทั้งนี้ ให้การบริหารราชการใน**
กระทรวงศึกษาธิการอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการ

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง และนายธีรวัชชัย พันธุ์มาศ ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๑๐๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐๖ ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการเพื่อให้มีจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงมหาดไทยให้สอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ โดยจะต้องดำเนินการให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการและหน่วยงานภายในทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค เป็นไปอย่างมีเอกภาพและสามารถบูรณาการระหว่างส่วนราชการและหน่วยงานภายในกระทรวงและหน่วยงานอื่นเพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ทบวงบริหารราชการในกระทรวงมหาดไทยได้ทบทวน บัญชีของของรัฐมนตรีว่ากระทรวงมหาดไทยและปลัดกระทรวงมหาดไทย ทั้งนี้ ดัชนี ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มีกรรมการธิการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๑๐๖/๑

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๖/๑ ดังนี้

“มาตรา ๑๐๖/๑ ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษา สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และสถานศึกษา รวมทั้ง คณะกรรมการ องค์กรคณะบุคคล ผู้บริหาร รองผู้บริหาร ข้าราชการและบุคลากรของส่วนราชการหรือหน่วยงาน หรือองค์กรดังกล่าวยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปโดยที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการตรากฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสองปี นับจากพระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้”

มาตรา ๑๐๗

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง และนายธีรวัชชัย พันธุ์มาศ ขอแปรญัตติ

ตัดมาตรา ๑๐๗ ออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๐๘

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอน กางกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์ นายไตรรงค์ ตีธรรม และผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐๘ ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาเสนอผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้บริหารสถานศึกษาเสนอผู้บริหารสถานศึกษา และครูตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี และมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะ และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามอัตราเดียวกับที่ผู้อำนวยการสถานศึกษาเสนอผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูดังกล่าวได้รับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

นายวีรบุล เสมาทอง นายดิเรก พรสีมา และนายขจิตร ชัยนิคม (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐๘ ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาเสนอผู้อำนวยการสถานศึกษา และข้าราชการครูในสถานศึกษาของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้บริหารสถานศึกษาเสนอผู้บริหารสถานศึกษา และข้าราชการครูตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี และมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะ และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามอัตราเดียวกับที่ผู้อำนวยการสถานศึกษาเสนอผู้อำนวยการสถานศึกษาตั้งแต่ ๒๕๖๖และข้าราชการครูได้รับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐๘ ดังนี้

“มาตรา ๑๐๘ ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาเสนอผู้อำนวยการสถานศึกษา และข้าราชการครูในสถานศึกษาของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้บริหารสถานศึกษาเสนอผู้บริหารสถานศึกษา และข้าราชการครูตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี และมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะ และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามอัตราเดียวกับที่ผู้อำนวยการสถานศึกษาเสนอผู้อำนวยการสถานศึกษาตั้งแต่ ๒๕๖๖และข้าราชการครูได้รับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง และนายธีรวัชชัย พันธุมาศ ขอแปรญัตติ

ตัดมาตรา ๑๐๘ ออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๐๙

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง และนายธีรวัชชัย พันธุมาศ ขอแปรญัตติ

ตัดมาตรา ๑๐๙ ออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง และนายธีรวัชชัย พันธุมาศ ขอแปรญัตติ

ตัดมาตรา ๑๑๐ ออกทั้งมาตรา

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มีกรรมการการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่ม
มาตรา ๑๑๑ ดังนี้

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา
นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็น
มาตรา ๑๑๑ ดังนี้

“มาตรา ๑๑๑ การใดที่บัญญัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด หรือเป็นไปตาม
กฎกระทรวง หรือเป็นไปตามระเบียบ หรือเป็นไปตามหลักเกณฑ์ แนวทาง และเงื่อนไขที่กำหนด
ให้หน่วยงาน ผู้รักษาการตามกฎหมาย หรือคณะกรรมการนโยบายดำเนินการตามกฎหมาย หรือ
กฎกระทรวง หรือระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ แนวทาง และเงื่อนไขดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสองปี
นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ”

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ
และนายธีรวัชชัย พันธุมาศ ขอแปรญัตติ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑๑ ดังนี้

“มาตรา ๑๑๑ ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษา ที่มีอยู่ก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงอยู่
และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการตรากฎหมายเป็นอย่างอื่น”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๑๑๒

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ตีธรรม (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็น มาตรา ๑๑๒ ดังนี้

“มาตรา ๑๑๒ ในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและ กรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๙๖/๑ (๓) และ (๔) ให้แล้ว เสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนข้าราชการ ครูและบุคลากรทางการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ กนศจ. ประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๙๖/๑ (๑) (๒) และมาตรา ๙๖/๑ วรรคสอง”

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๑๑๓

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ตีธรรม (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็น มาตรา ๑๑๓ ดังนี้

“มาตรา ๑๑๓ ให้โอนบรรดาหน้าที่และอำนาจ กิจการทรัพย์สินงบประมาณ สิทธิ หนี้ และภาระผูกพันของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาจังหวัด สังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ”

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๑๑๔

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ตีธรรม (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็น มาตรา ๑๑๔ ดังนี้

“มาตรา ๑๑๔ บรรดาคดีของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้ฟ้องหรือถูกฟ้องเป็นคดีต่อศาลไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ถือว่าสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นผู้ฟ้องหรือถูกฟ้องในคดีดังกล่าว และให้ถือว่า ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีแทนสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัตินี้”

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๑๑๕

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ตีธรรม (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็น มาตรา ๑๑๕ ดังนี้

“มาตรา ๑๑๕ ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงาน
ศึกษาธิการจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงาน
คณะกรรมการนโยบายการศึกษาจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ
เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงโครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงาน
คณะกรรมการนโยบายการศึกษาจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ
ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งโอนมาตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีความประสงค์ที่จะโอนไปปฏิบัติงาน
ที่ส่วนราชการอื่นให้แจ้งความประสงค์ต่อผู้บังคับบัญชาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ และให้ผู้บังคับบัญชายินยอมให้ผู้นั้นโอนไปปฏิบัติงานที่ส่วนราชการอื่นได้”

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็นเพิ่มมาตรา ๑๑๖

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน นายอน กาจกระโทก นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา
นายตะนัย มะหิพันธ์ และนายไตรรงค์ ติธรรม (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็น
มาตรา ๑๑๖ ดังนี้

“มาตรา ๑๑๖ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ
คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึง คณะกรรมการการศึกษาธิการจังหวัด ให้ถือว่าอ้างถึง
คณะกรรมการนโยบายการศึกษาจังหวัด และที่อ้างถึงสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการ
จังหวัด ข้าราชการ และลูกจ้างของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ให้ถือว่าอ้างถึงสำนักงาน
คณะกรรมการนโยบายการศึกษาจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด ข้าราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน
คณะกรรมการนโยบายการศึกษาจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ
ตามลำดับ”

๑๑. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว เห็นควรมี
ข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อให้รัฐสภาพิจารณา ดังนี้

(๑) คณะกรรมการวิสามัญเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมเหตุผลของร่าง
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... ดังนี้

“เหตุผล

โดยที่มาตรา ๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐต้อง
ดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มี
การเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ อีกทั้งจัดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
ซึ่งต้องมีการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุน
ให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ
สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม
และประเทศชาติ การจัดการศึกษาของประเทศจำเป็นต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ

ตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต ความคล่องตัวที่จะรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพิ่มการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคเอกชนและภาคประชาชน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเสมอภาคในการศึกษา ยกกระดับคุณภาพการศึกษา สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนสร้างเสริมให้ระบบการศึกษามีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาลของระบบการศึกษา ประกอบกับมาตรา ๒๕๘ จ. ด้านการศึกษา และมาตรา ๒๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศ ในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการศึกษา โดยเฉพาะให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนา ผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์ซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูงให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพ ในการสอน จึงสมควรมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นกฎหมายแม่บท ในการบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาในอนาคต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

(๒) เพื่อให้การจัดทำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกลางมีความสมบูรณ์ และสามารถนำข้อมูลไปใช้เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษา การบริหารจัดการศึกษา และการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพ คณะรัฐมนตรี ควรกำหนดมาตรการในการควบคุมกำกับสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ให้มีการจัดทำข้อมูลของผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาในทุกระดับช่วงวัยและทุกระบบ การศึกษาและข้อมูลอื่นที่จำเป็นลงในฐานข้อมูลของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกลาง ของกระทรวงศึกษาธิการ และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้ และต้องมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ เพื่อพัฒนาและจัดทำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกลางที่สมบูรณ์ โดยอาจจัดจ้างเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำระบบดังกล่าวด้วย

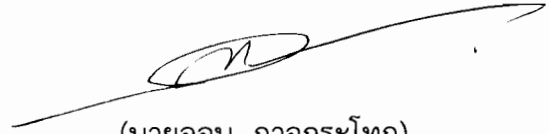
(๓) การประเมินผลการดำเนินการตามแผนการศึกษาแห่งชาติไม่ควรเป็นภาระ แก่สถานศึกษาเกินสมควรและควรทำเป็นครั้งคราวตามความจำเป็น โดยคณะกรรมการนโยบาย อาจใช้ระบบการประเมินแบบใหม่ เช่น ระบบ ERP (Electronics resource planning) หรือระบบ การประเมินแบบอื่นที่สามารถแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์และปัญหาอุปสรรคที่แท้จริงได้

(๔) การกำหนดหน้าที่หรือสิทธิของรัฐ เอกชน และบุคคลในการจัดการศึกษา คณะรัฐมนตรีควรกำหนดให้หน่วยงานของรัฐ คณะบุคคล หรือนิติบุคคลจัดการศึกษาให้หมาย รวมถึงการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือทักษะอาชีพชั้นสูงและการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้วย

(๕) ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดทำระเบียบของกระทรวงโดยกำหนดให้กองทุน พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และกองทุนครูของแผ่นดิน อยู่ภายใต้การกำกับของ กระทรวงศึกษาธิการ และมีฐานะเป็นนิติบุคคล รวมทั้งกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการ กองทุนดังกล่าวโดยให้มีผู้แทนจากครูสภาด้วย

(๒๒๗)

๑๒. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม และข้อสังเกต
ของคณะกรรมการวิสามัญ มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายอน กาจกระโทก)
เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ อีกทั้งจัดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งต้องมีการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุน ให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ การจัดการศึกษาของประเทศจำเป็นต้องสอดคล้องกับทิศทาง การพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ และสังคมในอนาคต ความคล่องตัวที่จะรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต และเพิ่มการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคเอกชนและภาคประชาชน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา ยกระดับคุณภาพการศึกษา สร้างขีดความสามารถในการ แข่งขันของประเทศ ตลอดจนสร้างเสริมให้ระบบการศึกษามีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร เพื่อการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาลของระบบการศึกษา ประกอบกับมาตรา ๒๕๘ จ. ด้านการศึกษา และมาตรา ๒๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีการปฏิรูป ประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการศึกษา โดยเฉพาะให้มีกลไก และระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบการซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูงให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและ ประสิทธิภาพในการสอน จึงสมควรมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็น กฎหมายแม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย และแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาในอนาคต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๕๘ จ. ด้านการศึกษา (๓) ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตาม
พระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย จำเป็นต้อง
กำหนดให้ครูมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเพื่อเป็นการรับรองว่าครูมีคุณลักษณะทั่วไป
และคุณลักษณะเฉพาะ รวมทั้งมีความรู้ด้านวิชาการ ที่จะจัดกระบวนการเรียนรู้ให้บรรลุ
วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาตามที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้
สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

(๒) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

(๔) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๕) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖

และที่แก้ไขเพิ่มเติม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสภาการศึกษา คณะกรรมการสภาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และเลขาธิการสภาการศึกษา

บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้ การสร้างและพัฒนา องค์ความรู้เพื่อความเจริญของบุคคล และสังคม เพื่อให้เกิดความรู้ สติปัญญา ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ โดยการใช้การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัด สภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“ครู” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักในสถานศึกษาในการจัด กระบวนการเรียนรู้ เป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียน ตลอดจนเฝ้าอำนวยความสะดวก ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนรู้ ของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้และมีสมรรถนะด้านต่าง ๆ แต่ไม่หมายความรวมถึง ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า ครูซึ่งเป็นหัวหน้าในสถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีหน้าที่และความรับผิดชอบหลัก ในการบริหารสถานศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษาดังกล่าว

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มีหน้าที่และอำนาจหรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้ เป็นอย่างอื่น

“สถานศึกษาของรัฐ” หมายความว่า สถานศึกษาที่หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นหรือเป็นผู้บริหารจัดการ

“จังหวัด” หมายความว่า กรุงเทพมหานครด้วย

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

“คณะกรรมการนโยบาย” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการศึกษา แห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ
“กระทรวงเจ้าสังกัด” หมายความว่า กระทรวงที่มีหน่วยงานของรัฐ
จัดการศึกษาหรือจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในสังกัด

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และรัฐมนตรีว่าทหาร
กระทรวงที่สหภาพรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจ
ของตน

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา

มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาบุคคล
ให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ
และคุณธรรม เป็นคนดี มีวินัย รู้จักสิทธิควบคู่กับหน้าที่และความรับผิดชอบ ภูมิใจและตระหนัก
ในความสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ มีทักษะ
การเรียนรู้ ทักษะอาชีพและทักษะชีวิตที่สร้างสรรค์ สอดคล้องและเท่าทันพัฒนาการของโลก
มีโอกาสพัฒนาความถนัดของตนให้เกิดความเชี่ยวชาญได้ มีสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเอง
ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ และมีความเป็นพลเมืองที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น
ในสังคมไทยและสังคมโลกได้อย่างผาสุก และสามารถสร้างสรรค์เศรษฐกิจและสังคม
ที่พึงประสงค์ เท่าเทียม และเป็นธรรมได้

มาตรา ๗ การดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ต้องพัฒนา
ฝึกฝน และบ่มเพาะให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่ดี ก่อเกิด
เป็นสมรรถนะที่นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตและการทำงานได้อย่างบูรณาการกัน

มาตรา ๘ ในการพัฒนา ฝึกฝน และบ่มเพาะให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตาม
มาตรา ๗ ต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามระดับช่วงวัย ดังต่อไปนี้

(๑) ช่วงวัยที่หนึ่ง ตั้งแต่แรกเกิดจนมีอายุครบหนึ่งปี ต้องได้รับการเลี้ยงดู
ให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ การพัฒนาทางอารมณ์ และการกระตุ้นการรับรู้ทางประสาทสัมผัส
ให้สามารถเรียนรู้ในการช่วยเหลือตนเองและสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ตามวัย

(๒) ช่วงวัยที่สอง เมื่อมีอายุเกินหนึ่งปีจนถึงสามปี นอกจากต้องดำเนินการ
เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๑) แล้ว ต้องฝึกฝนให้ช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น เรียนรู้ผ่าน
การเล่น การสังเกตและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสภาพแวดล้อม เรียนรู้การพูดและ
การสื่อสารที่ดี เรียนรู้การสร้างวินัย เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เริ่มรู้จักพ่อแม่ และเริ่มซึมซับ
วัฒนธรรมไทยพื้นฐาน

(๓) ช่วงวัยที่สาม เมื่อมีอายุเกินสามปีจนถึงหกปี นอกจากต้องดำเนินการ
เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๒) แล้ว ต้องฝึกฝนให้เกิดสมาธิอย่างต่อเนื่อง ควบคุมอารมณ์ได้
สามารถใช้กล่อมเนือมัดใหญ่และมัดเล็ก เริ่มรู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง รู้จักระมัดระวัง
ภัยอันตราย ชื่อสัตย์สุจริต มีวินัย เคารพกฎกติกา เห็นคุณค่าและมั่นใจในตนเอง ได้รับความเห็นต่าง
เข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือบิดามารดาหรือผู้ปกครองและผู้อื่นตามกำลัง
ความสามารถ รู้จักความสำคัญของอาชีพที่สุจริต เริ่มรู้จักริเริ่มสร้างสรรค์ รับรู้ถึงความงาม
ทางศิลปะ เข้าใจในสิ่งรอบตัว มีทักษะการคิดพื้นฐาน สามารถสังเกต จัดกลุ่ม เปรียบเทียบ
และแยกแยะได้ตามวัย รู้จักใช้เหตุผล เข้าใจการนับจำนวนและอักขรภาษาไทย รู้จักสังคมไทย
วัฒนธรรม วิถีชีวิต และความเป็นไทย และเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับโลกซึ่งรวมถึงธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมด้วย

(๔) ช่วงวัยที่สี่ เมื่อมีอายุเกินหกปีจนถึงสิบสองปี นอกจากต้องดำเนินการ
เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๓) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้มีทักษะ
บริหารจัดการตนเอง ดูแลสุขภาพทั้งกายและจิตของตนเอง เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย
รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเอง ภูมิใจและตระหนักในความสำคัญของชาติ ศาสนา
พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
มีจิตอาสา ภาคภูมิใจในความเป็นไทย ซึมซับในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รับรู้ถึงความ
งามของธรรมชาติ มีนิสัยในการสังเกตและใฝ่รู้ มีทักษะในการเรียนรู้ รู้จักและรู้เท่าทันในการใช้
เทคโนโลยีหาความรู้ รู้จักคิดและกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล รู้จักการวางแผน
ล่วงหน้า รู้จักวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา รักการทำงานเป็นหมู่คณะ มีทักษะในการอ่าน เขียน
และใช้ภาษาไทย มีความฉลาดรู้ทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาการ
คำนวณ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน มีความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย
ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตของชนชาติไทยและประเทศเพื่อนบ้าน มีความรู้
ในภาพกว้างของโลกและพัฒนาการของเทคโนโลยี รักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเริ่มหา
ลู่ทางในการประกอบอาชีพ

(๕) ช่วงวัยที่ห้า เมื่อมีอายุเกินสิบสองปีจนถึงสิบห้าปี นอกจากต้อง
ดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๔) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝน

ให้รู้จักพัฒนาสุขภาพกาย ควบคุมอารมณ์ เข้าใจในพัฒนาการของสมองวัยรุ่น รับผิดชอบที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้ความถนัดและเชื่อมั่นในความสามารถของตน เรียนรู้ที่จะตัดสินใจและวางแผนชีวิต ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลาย สามารถสื่อสารภาษาไทยที่สมบูรณ์ รู้และเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสามารถแก้ไขปัญหาชีวิตที่ซับซ้อนขึ้น ยึดมั่นในจริยธรรม เชื่อมั่นและเข้าใจการอ้างความเป็นไทย จนสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้ ซาบซึ้งในความงามของศิลปะและธรรมชาติ เรียนรู้การดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใฝ่รู้และมีทักษะในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการของโลก ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ สามารถคิดในเชิงสังเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ผ่านช่องทางต่าง ๆ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนรู้ เข้าใจในพื้นฐานเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเงิน มีความรู้ในศาสตร์และมีสมรรถนะ สามารถเลือกเส้นทางการศึกษาต่อหรือเส้นทางอาชีพ และการทำงานได้

(๖) ช่วงวัยที่หก เมื่อมีอายุเกินสิบห้าปีจนถึงสิบแปดปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๕) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้ดูแลตนเองได้อย่างสมบูรณ์ แสวงหาความรู้และข้อมูลให้ทันการณ์ รู้วิธีตรวจสอบข้อมูล และสถานการณ์ที่ถูกต้อง ยึดมั่นในหลักคุณธรรม ชยัน อดทน และไม่ท้อถอย พร้อมปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและแก้ไขปัญหา เข้าใจบทบาทของประเทศไทยในสังคมโลก และรู้ภาษาต่างประเทศในระดับที่สามารถเจรจาต่อรองและแสวงหาความรู้ได้อย่างคล่องแคล่ว โดยให้แยกเป้าหมายออกเป็นสองด้าน แต่ละด้านต้องบรรลุเป้าหมาย ดังต่อไปนี้

(ก) เป้าหมายด้านการประกอบอาชีพ มีความพร้อม ความรู้ หรือฝีมือในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านที่ตนเองถนัด หรือริเริ่มประกอบกิจการของตนเอง รู้หลักต้นทุนและการตลาดเบื้องต้น รู้จักใช้เทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพของตน

(ข) เป้าหมายด้านการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีทักษะและความรู้ในวิชาพื้นฐานในสาขาที่ตนถนัดและประสงค์จะศึกษาต่อ

(๗) ช่วงวัยที่เจ็ด การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือทักษะอาชีพขั้นสูง นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๖) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้รู้จักแสวงหาความสุขสงบทางจิตใจ เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง เคารพกฎกติกาอย่างเคร่งครัด เป็นปฏิบัติต่อการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ มีความกล้าหาญที่จะแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อปัญหาของบ้านเมืองและสังคม มีทักษะในการค้นคว้าและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม แก้ไขอุปสรรคหรือสถานการณ์ที่เลวร้ายได้ มีความรู้ในภาษาต่างประเทศในระดับที่ใช้ประกอบอาชีพได้ และเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตนศึกษาสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ หรือสร้างความรู้ใหม่ขึ้นได้

การจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงพัฒนาการของร่างกายและจิตใจของผู้เรียนตามระดับช่วงวัย โดยเฉพาะในช่วงวัยที่สี่ให้เริ่มเน้นความรู้

ทางวิชาการหรือทักษะเฉพาะทางตามความสนใจหรือตามความถนัดของตนในช่วงหลังจากอายุแปดปีเป็นต้นไป

ให้คณะกรรมการนโยบายกำหนดรายละเอียดในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในแต่ละช่วงวัยตามวรรคหนึ่ง ให้เหมาะสมกับระดับอายุในช่วงวัยนั้น

ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาการของโลก การรู้เท่าทันเทคโนโลยี และความต้องการของประเทศ คณะกรรมการนโยบายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะเพิ่มเติมหรือปรับปรุงเป้าหมายตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๙ นอกจากการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ แล้ว รัฐต้องส่งเสริมการจัดการศึกษา และจัดให้มีทั้งความร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และกระตุ้นให้บุคคลทุกช่วงวัย และทุกอาชีพใส่ใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมตามอาชีพของตน หรืออาชีพอื่น หรือความรู้อื่นใดที่ตนสนใจ เพื่อเป็นการพัฒนาตนเองหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างความรู้ที่ทันต่อพัฒนาการของโลกหรือเกิดความเชี่ยวชาญในความรู้ที่ตนสนใจหรือในตามความถนัดของตน เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตและประโยชน์ต่อสังคม

มาตรา ๑๐ ให้รัฐจัดให้มีการจัดการศึกษาแก่บุคคลซึ่งมิได้เข้ารับการศึกษาตามช่วงวัยที่กำหนดตามมาตรา ๘

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ แต่อาจเปลี่ยนแปลงระยะเวลาและเป้าหมายของแต่ละช่วงวัยให้เหมาะสมกับอายุของผู้เรียนได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด โดยจะจัดให้มีระบบที่เน้นเป้าหมายเพื่อการประกอบอาชีพโดยตรงด้วยก็ได้

มาตรา ๑๑ ให้เป็นหน้าที่หรือสิทธิของรัฐ เอกชน และบุคคลดังต่อไปนี้ในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มีสมรรถนะตามมาตรา ๗ บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐

(๑) บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตนได้รับการดูแลและพัฒนาจนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) และให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแนะนำ ให้ความรู้ สนับสนุน ช่วยเหลือ และให้การอุดหนุน เพื่อให้เด็กได้อยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

(๒) บุพการีหรือผู้ปกครองมีสิทธิจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้แก่ผู้สืบสันดานหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองของตนได้ โดยจะจัดโดยลำพังหรือร่วมกันจัดก็ได้

(๓) เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ภายใต้การกำกับ สนับสนุน ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกจากรัฐ และในกรณีการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รัฐจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ผู้เรียนให้เป็นจำนวนที่เพียงพอต่อความต้องการสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการจัดการศึกษาได้ตามที่กฎหมายที่กำหนดอย่างมีคุณภาพ เทียบเท่าหรือไม่น้อยกว่าที่อุดหนุนให้ผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐ

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓) และอาจจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) (๖) และ (๗) ได้ และมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม (๑) (๒) และ (๓) และ (๕) ในการดำเนินการดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตหรือพื้นที่อยู่ในความรับผิดชอบติดกันหรือใกล้เคียงกันอาจร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตหรือพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวได้ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบหมายให้เอกชนเข้าบริหารจัดการหรือดำเนินการโดยใช้ทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ได้

(๕) รัฐมีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙ และมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ในการจัดการศึกษาดังกล่าว รัฐจะมอบหมายให้เอกชนเข้าบริหารจัดการหรือดำเนินการโดยใช้ทรัพยากรของรัฐก็ได้

(๖) ผู้บรรลุนิติภาวะ นิติบุคคล และบิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งมีบุตรหรือผู้ซึ่งอยู่ในความปกครองยังอยู่ในวัยเรียนทุกคนมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อุดหนุน และให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ตามกำลังความสามารถของตน โดยเฉพาะบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้มีหน้าที่พัฒนาร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งอยู่ในความดูแลของตนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ ด้วย

(๗) ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาหรือมีอุปกรณ์หรือสถานที่ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา ให้ความช่วยเหลือ ร่วมมือ และอำนวยความสะดวกแก่การจัดการศึกษาของผู้มีหน้าที่หรือสิทธิในการจัดการศึกษา

(๘) ให้เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษาตามมาตรา ๔๗ (๒) และ (๓) ตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จัดให้มีและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ รวมถึงให้คำแนะนำในการประกอบอาชีพ ร่วมมือในการฝึกอาชีพ และสนับสนุนทรัพยากรเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และยกระดับผู้เรียนให้เกิดความเชี่ยวชาญ

(๙) ให้หน่วยงานของรัฐ เอกชน คณะบุคคล หรือนิติบุคคลจัดการศึกษาตามมาตรา ๘ (๗) ตามกฎหมายว่าด้วยเรื่องกรณีนั้น

ความในวรรคหนึ่งไม่เป็นการตัดสิทธิบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นใดที่จะจัดการศึกษาในระดับใดตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๒ การจัดการศึกษาของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้จัดให้โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และให้มีการสนับสนุนผู้เรียนตามมาตรา ๘ (๖) (ก) ในด้านการพักอาศัยและดำรงชีพ เป็นกรณีพิเศษ

มาตรา ๑๓ การจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) ให้กระทำได้เมื่อได้แจ้งให้กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดทราบ แต่การจัดการศึกษานั้นต้องไม่เป็นปฏิปักษ์หรือขัดแย้งต่อหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแนะนำ ให้ความรู้ ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวจะกำหนดให้ต้องขออนุญาตเพื่อดำเนินการใดมิได้ และในการติดต่อระหว่างผู้จัดการศึกษากับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องสามารถติดต่อผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าการจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) มิได้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดการศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งระงับการจัดการศึกษานั้นได้ แต่ในกรณีที่สั่งระงับการจัดการศึกษา ต้องกำหนดมาตรการรองรับผู้เรียนให้สามารถเรียนต่อในสถานศึกษาหรือได้รับการศึกษาด้วยวิธีการอื่นใดที่สมควรด้วย

การอุดหนุนการจัดการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) ต้องคำนึงถึงความทัดเทียมกันระหว่างผู้เรียนซึ่งเรียนอยู่ในสถานศึกษากับผู้เรียนซึ่งเรียนตามมาตรา ๑๑ (๒) ด้วย

มาตรา ๑๔ การจัดการศึกษาของสถานศึกษาของรัฐต้องอยู่บนพื้นฐานดังต่อไปนี้

(๑) มีความเป็นอิสระในการบริหารสถานศึกษาและการกำหนดวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ โดยต้องอยู่ในความรับผิดชอบและบังคับบัญชาของผู้บริหารสถานศึกษา

(๒) วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่กำหนดตาม (๑) ต้องกำหนดให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนในสถานศึกษานั้น วิถีชีวิตของสังคม และพัฒนาการของเทคโนโลยีและของโลก และต้องจัดให้มีระบบการดูแล ติดตาม และช่วยเหลือผู้เรียนให้พัฒนาได้เต็มศักยภาพ

(๓) แนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนและศักยภาพที่ไม่เท่ากันของผู้เรียน และสามารถปรับเปลี่ยนให้ทันกับแนวทางใหม่ได้

(๔) ในแต่ละสถานศึกษา ต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนการบริหารจัดการ และดำเนินงานอื่นที่มีใช้การจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามจำนวนที่จำเป็นและเหมาะสม ในกรณีที่สถานศึกษาตั้งอยู่ใกล้เคียงกัน จะมีผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวร่วมกันทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

(๕) ในการบริหารจัดการสถานศึกษาในแต่ละแห่ง ให้ผู้บริหารสถานศึกษารับฟังความคิดเห็นของครู ทั้งหญิงชาย นักเรียน ผู้ปกครอง และบุคลากรในสถานศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษานั้นด้วย

(๖) สถานศึกษาต้องมีทรัพยากรการเรียนรู้อันได้แก่ อุปกรณ์ที่จำเป็น ครู และกำลังคนที่ ครบถ้วนเพียงพอ ในกรณีจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้สถานศึกษาสามารถใช้ทรัพยากรการเรียนรู้ร่วมกันได้

(๗) ต้องจัดให้มีระบบการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษเพิ่มเติมสำหรับครูซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาห่างไกล ทุรกันดาร พื้นที่เสี่ยงภัย หรือการปฏิบัติงานที่ยากลำบาก สำหรับครูหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสนับสนุนตาม (๔) บรรดาที่มีภาระเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการใช้กำลังคนร่วมกันตาม (๖) และการจัดการศึกษาตาม (๘) หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ดูแลผู้เรียนเป็นกรณีพิเศษนอกเหนือจากการจัดกระบวนการเรียนรู้

(๘) ต้องจัดให้ คนพิการ หรือบุคคลซึ่งมีความต้องการจำเป็นพิเศษตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดได้รับโอกาสเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษา เดียวกับผู้เรียนทั่วไปได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อการพัฒนาให้เต็มศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล โดยจะแยกเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดให้มีระบบพิเศษขึ้นเป็นการเฉพาะในสถานศึกษาก็ได้ แต่ต้องมีเป้าหมายให้ผู้เรียนดังกล่าวสามารถเข้าเรียนร่วมกับผู้เรียนทั่วไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายใต้การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นสำคัญ

(๙) ในกรณีที่ที่ไม่สามารถจัดตั้งเขตบริหารพิเศษสำหรับสถานศึกษาของรัฐใด สหเขตนครที่ไม่สามารถจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมาย ตามมาตรา ๘ ได้อย่างมีคุณภาพ แต่ในกรณีที่ไม่สามารถจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพได้เพราะเหตุ ชุมชนหรือตำบลอันเป็นที่ตั้งของสถานศึกษาของรัฐมีจำนวนประชากรลดลง มีการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างพื้นฐานที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา หรือมีเหตุอันสมควรอื่นใดที่ คณะกรรมการนโยบายกำหนด จะรวมสถานศึกษาของรัฐเข้าด้วยกัน เพื่อให้เป็นสถานศึกษาที่ดี มีระบบการบริหารที่เหมาะสมและมีคุณภาพในเขตชุมชนหรือตำบลนั้นก็ได้ โดยรัฐหรือองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชุมชนหรือตำบลอันเป็นที่ตั้งของสถานศึกษาของรัฐนั้นอาจอำนวยความสะดวกในการเดินทางและให้ความช่วยเหลือด้านอื่นแก่ผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา อื่นที่เกี่ยวข้องกับเขตบริหารพิเศษ และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการช่วยเหลือเป็นต้น กระทรวงศึกษาธิการ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดอย่างเต็มที่

(๑๐) การเลื่อนวิทยฐานะหรือเลื่อนตำแหน่งของครู ให้พิจารณาจากผลการปฏิบัติงานที่สะท้อนพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ และความสามารถในความเป็นครู

(๑๑) ต้องมีมาตรการป้องกันมิให้หน่วยงานของรัฐสั่งการหรือมอบหมายกิจกรรมหรือโครงการใด ๆ อันจะทำให้ครูไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่หลักได้เต็มกำลังความสามารถหรือทำให้ผู้เรียนไม่มีเวลาเพียงพอในการเรียน

(๑๒) ต้องมีมาตรการในการตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและสามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ ได้อย่างสมบูรณ์

ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงเจ้าสังกัดและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการ ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และเสนอแนะให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามวาระคหนึ่ง

หน่วยงานของรัฐใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการตาม (๑๑) ให้ถือว่าหัวหน้าหน่วยงานดังกล่าวละเว้นหรือจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วย”

มาตรา ๑๕ การจัดการศึกษาของเอกชนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ต้องไม่มุ่งแสวงหากำไรมาแข่งขันกับ หน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตาม กฎหมายอนุญาตให้ทำกำไรได้ด้วยการนั้น

ให้สถานศึกษาของเอกชนตามวาระคหนึ่งมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีอากร การลดอัตราภาษี หรือได้รับสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรอื่นตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายภาษีอากรอื่น แต่ในกรณีที่มีกฎหมายอนุญาตให้การจัดการศึกษาของเอกชนแสวงหากำไรมาแบ่งปันกันได้ สถานศึกษาของเอกชนดังกล่าวอาจได้รับการลดหย่อนภาษีอากร การลดอัตราภาษี หรือได้รับสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรอื่นตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายภาษีอากรอื่นแตกต่างจากสถานศึกษาของเอกชนที่ไม่มุ่งแสวงหากำไรมาแบ่งปันกันได้

มาตรา ๑๖ ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) จัดให้ครูได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน เงินหรือสิทธิประโยชน์อื่นให้สอดคล้องกับครูของสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาในระดับดังกล่าว ทั้งนี้ รัฐจะต้องจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ครูของสถานศึกษาของเอกชน เป็นการเพิ่มเติมไม่ได้ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๗ ในการจัดการศึกษาโดยเฉพาะการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ **(๕) (๖) และ (๗)** ให้เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในฐานะเป็นแหล่งเรียนรู้ในเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิบัติงานได้จริง รวมตลอดทั้งการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการจัดการศึกษาในด้านอื่น โดยรัฐอาจใช้การลดหย่อนภาษีอากร การลดอัตราภาษี หรือให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรอื่นตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายภาษีอากรอื่นหรือประโยชน์อื่นใดเป็นมาตรการในการจูงใจ

มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ (๖) ประชาชน ซึ่งมีภูมิลำเนาหรือประกอบอาชีพหรือธุรกิจในจังหวัดใด อาจรวมตัวกันเป็นคณะบุคคล เพื่อให้การส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ เสนอแนะ อุดหนุน หรือให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในจังหวัดนั้นหรือจังหวัดใกล้เคียงได้

คณะบุคคลตามวรรคหนึ่งอาจจัดตั้งเป็นสมัชชา สภา กลุ่ม หรือหมู่คณะ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้

เมื่อมีการรวมตัวกันเป็นคณะบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะบุคคลดังกล่าว แจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้เลขาธิการและหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทราบ เพื่อให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ในการดำเนินการจัดการศึกษาและการจัดทำร่างแผนการศึกษาแห่งชาติ ตามมาตรา ๗๙ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและสถานศึกษารับฟังความคิดเห็นหรือ ข้อเสนอแนะของคณะบุคคลตามวรรคสามประกอบการพิจารณาด้วย

การบริจาคเงินหรือทรัพย์สินอื่นเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ คณะบุคคลตามวรรคสาม หรือการบริจาคให้แก่สถานศึกษาผ่านทางคณะบุคคลดังกล่าว ให้ได้รับการลดหย่อนภาษีอากรหรือหักเป็นรายจ่ายตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๙ ในที่ราชการที่ศึกษาของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับที่ราชการที่ศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม มาตรา ๕ (๑) (๒) และ (๓) ที่รัฐหรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นสมควรให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการระดมทุนและบริหารจัดการ ด้วการที่ราชการที่ศึกษาของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนเงินหรือทรัพย์สิน ให้แก่ผู้เรียนหรือสถานศึกษาของเอกชนแทนที่ราชการที่ศึกษาเองที่ไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวและ ใช้นโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามข้อเสนอนั้นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๙/๑ กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึง นโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

หมวด ๒

สถานศึกษา

มาตรา ๒๐ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาตาม พระราชบัญญัตินี้จัดให้มีสถานศึกษาของรัฐเพื่อจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ สมรรถนะตามมาตรา ๗ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) และ (๗)

(๒) มีความเป็นอิสระในการจัดสรรงบประมาณของรัฐเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของตัว
มาตรา ๘ บริหารงบประมาณ

(๓) มีความเป็นอิสระในการบริหารทรัพย์สินและทรัพย์สินส่วนบุคคล
โดยให้สถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษาสรรหา บรรจุ แต่งตั้ง พัฒนา และดำเนินการทางวินัย
ข้าราชการครูและบุคลากรในสังกัดหรือในกลุ่มสถานศึกษาได้ตามกฎ ข้อบังคับ ระเบียบ
หลักเกณฑ์ และวิธีการที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลกำหนด

(๔) มีความเป็นอิสระในการบริหารทรัพย์สินทั่วไป โดยให้สถานศึกษามีอิสระ
ในการบริหารงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษา

ทรัพย์สินของสถานศึกษา ทรัพย์สินของสถานศึกษา หรือกรรมกรกลุ่มสถานศึกษาแต่ละระดับหรือแต่ละเขต
ที่มีตัวบทพร้อมแต่ที่ส่งที่ใดต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอิสระที่ได้รับตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๒๖ ในการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษา
เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องจัดสรร
ให้ไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาเพื่อให้มีคุณภาพของสถานศึกษา โดยให้จัดสรร
ให้เป็นเงินอุดหนุนทั่วไปที่ไม่กำหนดวัตถุประสงค์ จำนวนเงินขั้นต้นดังกล่าวไม่รวมถึง
งบประมาณสำหรับเป็นเงินเดือนหรือค่าจ้าง และค่าที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง

ในการกำหนดจำนวนเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ
ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการที่ประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงการคลัง
ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนคณะกรรมการนโยบาย และ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ด้านการเงินหรือการคลัง และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
ที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามที่คณะกรรมการนโยบายเสนอ ด้านละหนึ่งคน

การกำหนดจำนวนเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ
ตามวรรคสองให้กำหนดตามขนาด ที่ตั้ง ประเภท และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา
และให้พิจารณาทบทวนทุกสามปี

นอกจากเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาแล้ว ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไป
เพื่อใช้ในทางการพัฒนาการเรียนการสอนอีกส่วนหนึ่งตามความจำเป็น เงินดังกล่าวหน่วยงาน
ที่ได้รับต้องจัดสรรให้แก่สถานศึกษาทั้งหมด

มาตรา ๒๗ สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา
๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) อาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินอุดหนุนทั่วไปตามมาตรา ๒๖
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้สถานศึกษา
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อุดหนุน
หรือความร่วมมือที่ได้รับตามมาตรา ๑๑ (๖)

- (๔) เงินที่ได้จากการจัดกิจกรรมหรือการให้บริการของสถานศึกษา
  - (๕) เงินหรือผลประโยชน์อื่นที่สถานศึกษาได้รับ
  - (๖) ดอกผลของรายได้
- รายได้ตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็นสิทธิของสถานศึกษาโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๘ เงินรายได้ตามมาตรา ๒๗ ให้สถานศึกษานำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาและแก่ผู้เรียน ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอน
- (๒) พัฒนาสถานศึกษา
- (๓) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรวมทั้งค่าจ้างบุคลากรที่จำเป็น
- (๔) ช่วยเหลือผู้เรียนที่ยากไร้หรือจำเป็น
- (๕) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาอื่น
- (๖) สวัสดิการบุคลากรในสถานศึกษา
- (๖/๑) ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคของสถานศึกษา
- (๗) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นหรือเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

(๘) ค่าใช้จ่ายอื่น
สัดส่วนการใช้จ่ายเงินในแต่ละรายการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่บุคลากรทั้งหมดของสถานศึกษาร่วมกันกับคณะกรรมการสถานศึกษากำหนด ทั้งนี้ คณะกรรมการนโยบายจะกำหนดแนวทางและวิธีการการใช้จ่ายเงินเพื่อให้สถานศึกษาถือเป็นแนวปฏิบัติก็ได้

การจัดกิจกรรมหรือการให้บริการของสถานศึกษาต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษา และต้องมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘

มาตรา ๒๙ สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของสถานศึกษา ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

รายได้ที่ได้รับจากการจัดหาผลประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นรายได้ตามมาตรา ๒๗ (๕)

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่จำเป็น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่การจัดกระบวนการเรียนรู้และแก่ผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) และ (๗) คณะกรรมการนโยบายจะจัดให้มีระเบียบว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุที่ใช้จากรายได้ของสถานศึกษาตามมาตรา ๒๗ ขึ้นเป็นการเฉพาะสำหรับสถานศึกษาก็ได้ โดยระเบียบดังกล่าวต้องมีความยืดหยุ่น คล่องตัว โปร่งใส และก่อให้เกิดความเป็นอิสระแก่สถานศึกษา และอาจกำหนดให้สถานศึกษาแต่ละประเภทและแต่ละพื้นที่มีระเบียบที่แตกต่างกันเพื่อให้สอดคล้องกับความจำเป็น หรือให้มีความแตกต่างกันระหว่างการจัดซื้อจัดจ้างจากรายได้ตามมาตรา ๒๗ (๑) และรายได้ตามมาตรา ๒๗ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ก็ได้

ให้ถือว่าสถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

ระเบียบตามวรรคหนึ่งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐแล้วให้ใช้บังคับได้ แต่ในการให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระ ประสิทธิภาพ และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับการจัดการศึกษาของชาติเป็นสำคัญ

มาตรา ๓๑ สถานศึกษาที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๗) ต้องมีความเป็นอิสระ โดยการบริหารสถานศึกษาดังกล่าวให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

หมวด ๓

ผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

มาตรา ๓๒ ผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีหน้าที่ ให้อำนวยการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ พัฒนาทักษะ สร้างนิสัย และสมรรถนะ และอัจฉริยภาพ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ สมรรถนะตามมาตรา ๗ และเป้าหมายตามมาตรา ๘

ในการให้อำนวยการให้เกิดการเรียนรู้ตามวรรคหนึ่ง นอกจากวิธีการสอน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ใช้วิธีการอบรม บ่มเพาะ ชี้แนะ สร้างแรงบันดาลใจ และวิธีการหรือกระบวนการอื่นใดที่จะทำให้เกิดความเข้าใจ รัก ใฝ่รู้ มีกระบวนการคิดเชิงระบบ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองวิชาชีพครู

มาตรา ๓๓ เพื่อให้ทบทวนปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพครูซึ่งเป็นวิชาชีพ
ชั้นสูงเกิดค่านิยมของชุมชนและดำรงฐานะอันสูงส่งในทางศรัทธาของคณาจารย์ และบุคลากร
ทางการศึกษาต้องอุทิศตนในทบทวนปฏิบัติหน้าที่ ทบทวนที่ศิษย์ ดั้งเดิมและปฏิบัติตน เพื่อให้เกิด
ความสมบูรณ์และดำรงฐานะอันสูงส่งในการสร้างและพัฒนาตนเองของประเทศไทยนี้เอง รวมทั้ง
ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่คน

มาตรา ๓๔ ผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษาต้องมีจิตวิญญาณ
ของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง และมีคุณลักษณะทั่วไป ดังต่อไปนี้ตาม
มาตรฐานวิชาชีพที่กฎหมายกำหนด

(๑) เป็นผู้นับถือศรัทธาในค่านิยมและบทบาทอันสูงส่งในทางศรัทธาของคณาจารย์
ซึ่งต้องยึดถือค่านิยมและมุ่งมั่นในทบทวนปฏิบัติหน้าที่ที่เพื่อบำรุงรักษาเกียรติของผู้นับถือ

(๒) รับรู้อับอายของรับที่ศรัทธาในค่านิยมและศรัทธาของคณาจารย์ที่ผู้เรียนได้ยึดถือ
ในศรัทธา และมีความดี

(๓) ยึดถือค่านิยมที่ในทางที่จำเป็นหรือขึ้นกับผู้เรียนทั้งในด้านวิชาที่สอนและวิถี
ชีวิต ด้วยยึดถือค่านิยมอันสูงส่งและผู้นับถือศรัทธาในค่านิยมที่ผู้เรียนได้ยึดถือ
ในศรัทธาและผู้นับถือศรัทธาในค่านิยมอันสูงส่งและศรัทธาในค่านิยมอันสูงส่ง
ในศรัทธาและผู้นับถือศรัทธาในค่านิยมอันสูงส่งและศรัทธาในค่านิยมอันสูงส่ง

(๔) ตระหนักในภาระหน้าที่ในทางที่พัฒนาตนเองให้รู้เท่าทันวิชาที่สอนและ
บริบทที่สอน

(๕) ยึดถือค่านิยมที่ดีและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้นับถือศรัทธาและสังคม

(๖) ยึดถือค่านิยมที่ดีและปฏิบัติตนที่ซื่อสัตย์ซื่อตรงในวิถีชีวิตประจำวัน
ตามหลักที่ปรัชญาของพระพุทธศาสนาที่สอน

(๗) ยึดถือค่านิยมที่ซื่อสัตย์และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่สอน
ในทางที่สอน

ในทางที่สอนในทางที่สอนผลิตครู ดั้งเดิมในทางที่สอนให้ผู้นับถือศรัทธาในค่านิยม
อันสูงส่งและยึดถือค่านิยมอันสูงส่งในทางที่สอนอันสูงส่งอันสูงส่งอันสูงส่ง
อันสูงส่งอันสูงส่งอันสูงส่งอันสูงส่งอันสูงส่งอันสูงส่งอันสูงส่งอันสูงส่ง
อันสูงส่งอันสูงส่งอันสูงส่งอันสูงส่งอันสูงส่งอันสูงส่งอันสูงส่งอันสูงส่ง

ในทางที่สอนที่สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอน
ให้สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอน
ให้สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอนให้สอน

เพ่งให้ผู้นับถือมีศรัทธาเพิ่มขึ้น สดชื่น ไม่ทำให้ออกย มีศรัทธาเพิ่มขึ้นในทวารวชิรปรัชญาประเพณีสืบไป และสมควรสรรเสริญให้โดยทั่วกัน

(ข) ตำนานทวารวชิรที่จัดทำขึ้นในระดับอุดมศึกษา ตำนานมีศรัทธาและกัมมัตถะในทวารวชิรทวารวชิรปรัชญาประเพณีที่ตนรับผิดชอบ รวมทั้งทวารวชิรอื่นที่เกี่ยวเนื่อง และพัฒนาศรัทธาและกัมมัตถะของตนตลอดมา สวมทวารวชิรที่จัดทำขึ้นในทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบและปฏิบัติกัมมัตถะให้แก่มหาผู้เรียนจนทำให้ผู้นับถือมีศรัทธาเพิ่มขึ้นในระดับอุดมศึกษาในทวารวชิรที่ผู้นับถือมีศรัทธาและกัมมัตถะแล้ว ประสงค์จะเข้าศึกษาต่อ ตลอดตนสวมทวารวชิรที่ผู้นับถือมีศรัทธาเพิ่มขึ้น มีนิสัยใฝ่รู้ มีศรัทธาเพิ่มขึ้นและกล้าแสดงออกในสิ่งที่ดีที่ถูกต้อง และทำให้ผู้นับถือมีศรัทธาเพิ่มขึ้นต่อทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบในอนาคตกาล

(ค) ครูหรือผู้สอนซึ่งสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อให้บริการแก่บุคคลทั่วมาของทบวงมหาวิทยาลัย (ค) นอกเหนือจากที่มีคุณสมบัติตาม (ข) ตามที่ที่กำหนดแล้ว ตำนานมีศรัทธาพัฒนาศรัทธาในระดับอุดมศึกษาตลอดมา มีสมรรถนะและวิธีการที่กระทำแก่ผู้นับถือมีศรัทธาในทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบและกัมมัตถะที่ตนปฏิบัติจนตน สวมทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบและกัมมัตถะที่ตนปฏิบัติในทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี มีศรัทธาและกัมมัตถะในทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในเรื่องต่างๆ ไม่ได้สวมทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบให้แก่มหาผู้เรียนแล้ว ทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบหรือทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบวิชาอื่นและทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบในอนาคตกาล รวมทั้งทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบปรัชญาประเพณีสืบไปของสังคม สรรพคุณที่ตนปฏิบัติให้แก่มหาผู้เรียนเป็นอย่างดี มีศรัทธาเพิ่มขึ้นและมีนิสัยใฝ่รู้ มีศรัทธาเพิ่มขึ้นและกล้าแสดงออกในสิ่งที่ดีที่ถูกต้องของชนชาติไทย มีศรัทธาเพิ่มขึ้นและปฏิบัติตนอย่างดีตลอดมา

ทวารที่ตนปฏิบัติตนดีตาม (ข) (ค) (ง) และ (จ) ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการที่ตนสังกัดตลอดมาทั้งขณะดำรงตำแหน่งราชการ และให้เป็นที่ปรึกษาแก่ผู้บริหารระดับสูงที่ตนปฏิบัติหน้าที่ในทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบและกัมมัตถะที่ตนปฏิบัติจนตน สวมทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบและกัมมัตถะที่ตนปฏิบัติในทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี มีศรัทธาเพิ่มขึ้นและมีนิสัยใฝ่รู้ มีศรัทธาเพิ่มขึ้นและกล้าแสดงออกในสิ่งที่ดีที่ถูกต้องของชนชาติไทย มีศรัทธาเพิ่มขึ้นและปฏิบัติตนอย่างดีตลอดมา

การกำหนดคุณลักษณะตาม (ข) เฉพาะของผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมโดยทบวงมหาวิทยาลัย และให้เป็นที่ปรึกษาแก่ผู้บริหารระดับสูงที่ตนปฏิบัติหน้าที่ในทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบและกัมมัตถะที่ตนปฏิบัติจนตน สวมทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบและกัมมัตถะที่ตนปฏิบัติในทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี มีศรัทธาเพิ่มขึ้นและมีนิสัยใฝ่รู้ มีศรัทธาเพิ่มขึ้นและกล้าแสดงออกในสิ่งที่ดีที่ถูกต้องของชนชาติไทย มีศรัทธาเพิ่มขึ้นและปฏิบัติตนอย่างดีตลอดมา

มาตรา ๓๘ ให้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันผลิตครู หน่วยงานผู้ใช้ครู คุรุสภา และสำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาร่วมมือกันจัดให้มีการศึกษาและวิจัยหาต้นแบบ กระบวนการ และวิธีการที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพในการจัดทำทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบและกัมมัตถะที่ตนปฏิบัติจนตน สวมทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบและกัมมัตถะที่ตนปฏิบัติในทวารวชิรที่ตนรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี มีศรัทธาเพิ่มขึ้นและมีนิสัยใฝ่รู้ มีศรัทธาเพิ่มขึ้นและกล้าแสดงออกในสิ่งที่ดีที่ถูกต้องของชนชาติไทย มีศรัทธาเพิ่มขึ้นและปฏิบัติตนอย่างดีตลอดมา

สัปดาห์ขบวนทหารเรือให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของตัวบทมาตรา ๕ ได้ อาจารย์ของสถาบันผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา และส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ของสถาบันผลิตครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมผู้ประกอบวิชาชีพครูใหม่ และการพัฒนาครูประจำการอย่างต่อเนื่อง

ตัวบทในวรรคที่หนึ่งไม่เป็นสาระตัดข้อบทหรือสิทธิพิเศษสำหรับชั้นอุดมศึกษาใน
ตัวบทที่สามและวิธีสังเกตหน้าที่ของสหรัฐพึงจัดให้มีคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบาย
และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการผลิตและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ของสถาบันผลิตครู
และบุคลากรทางการศึกษา

คณะกรรมการตามวรรคสอง อย่างน้อยต้องมีตัวแทนกระทรวงการ
อุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันผลิตครู หน่วยงาน
ผู้ใช้ครู ครูสภา และสำนักงานคณะกรรมการกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา และต้อง
กำหนดให้ปริมาณและคุณภาพการผลิตครู สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้ครู
ภายในสิบปี มีการกำหนดคะแนนขั้นต่ำของผู้ที่ประสงค์จะเรียนครู มีกลไกและระบบการคัดกรอง
ผู้เรียนที่จะทำให้สถาบันผลิตครูได้นักศึกษาครูที่รักในการประกอบวิชาชีพครู มีแนวความเป็นครู
สามารถพัฒนาให้เป็นผู้มีจิตวิญญาณความเป็นครูได้โดยง่าย และกำหนดให้สถาบันผลิตครู
ต้องจัดให้มีหอพักสำหรับนักศึกษาครูภายในสิบปี เพื่อใช้ในการบ่มเพาะจิตวิญญาณความเป็นครู
และเอื้อต่อการสร้างความรู้ความสามารถให้แก่นักศึกษาครู

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถาบันผลิตและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากร
ทางการศึกษา ตามวรรคสาม อย่างน้อยต้องกำหนดให้มีมาตรฐานคุณภาพผลผลิต มาตรฐาน
กระบวนการผลิต และมาตรฐานตัวบ่อนเข้าของระบบการผลิตและพัฒนาครูที่จะทำ
ให้ผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ของสถาบันผลิตครู และบุคลากรทางการศึกษาสามารถ
จัดการเรียนรู้เชิงรุกและจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

ในมาตรฐานกระบวนการผลิต อย่างน้อยต้องกำหนดให้นักศึกษาครูได้รับ
ความรู้และประสบการณ์ที่เพียงพอต่อการพัฒนาจิตวิญญาณและสมรรถนะความเป็นครู

มาตรา ๓๙ ผู้ประกอบวิชาชีพครูซึ่งสัปดาห์ขบวนทหารเรือเพื่อให้บรรลุ
เป้าหมายของตัวบทมาตรา ๕ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) (๗) และบุคลากรทางการศึกษาต้องมี
ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามที่กฎหมายกำหนด เว้นแต่เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ
เฉพาะด้านและจัดกระบวนการเรียนรู้วิชาหนึ่งวิชาใดเป็นการเฉพาะตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ที่ครูสภากำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนด

ภายใต้บังคับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ การกำหนดมาตรฐานตัวบทเป็น
วิชาชีพครูและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู การออก ตัวบทพักใช้ และตัวบทเพิกถอนใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพครู และการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของตัวบทวิชาชีพ
ให้เป็นไปตามที่กฎหมายตัวบทกำหนด แต่ครูสภาต้องนำผลการศึกษาวิจัยตามมาตรา ๓๘
มาเป็นเงื่อนไขส่วนหนึ่งในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูต้องเข้ารับการพัฒนาตามรพชระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ความในมาตรานี้ไม่ใช่บังคับแก่อาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ผู้มีประสบการณ์ มีความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ทำการสอนในสถานศึกษาเป็นครั้งคราว ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่จัดการศึกษาตลอดชีวิตหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานที่จัดการศึกษานอกระบบ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ สถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด และวิทยากรพิเศษทางการศึกษา

มาตรา ๔๐ ในสถานศึกษาของรัฐที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้มีผู้บริหารสถานศึกษาคนหนึ่ง รับผิดชอบในการบริหารสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษา โดยจะให้มีรองผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารตามความจำเป็นและเหมาะสมด้วยก็ได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กระทรวงเจ้าสังกัดกำหนด

ผู้บริหารสถานศึกษานอกจากต้องเคยทำหน้าที่ครูมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีและรองผู้บริหารสถานศึกษามาแล้วต้องผ่านการคัดเลือกและอบรมแบบเข้มเพื่อขึ้นบัญชีและเข้ารับการสรรหาให้เป็นผู้บริหารสถานศึกษา และต้องมีความรู้ด้านการบริหารการศึกษา ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ ระยะเวลา และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายที่ขบถการบริหารงานบุคคลของศสกระทรวงเจ้าสังกัด

รองผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งทำหน้าที่ช่วยงานบริหารหรือช่วยราชการส่นแต่งตั้ง
สทที่ผู้ซึ่งมิใช่เป็นศสก็ได้

ให้คณษทรรรททรนโยชขของค์กรกลางบริหารงานบุคคลกำหนดแนวทางในการสรรหา คัดเลือก และจัดการอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาหรือรองผู้บริหารสถานศึกษา ให้มีความรู้และความสามารถในการบริหารสถานศึกษา ตามความจำเป็น

ให้คณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการกลุ่มสถานศึกษาสรรหาผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสูงให้แก่สถานศึกษาเพื่อเสนอให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตามกฎหมาย ขอบังคับ ประกาศ ระเบียบ และมติที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลกำหนด

มาตรา ๔๑ ให้ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูในสถานศึกษาของรัฐได้รับเงินเดือน เงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่ง และค่าตอบแทนอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ให้บุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาได้รับเงินเดือน
เงินประจำตำแหน่ง หรือค่าตอบแทนอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครูอาจมีระดับตำแหน่ง
เพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ผู้บริหารสถานศึกษาและรองผู้บริหารสถานศึกษาอาจมีชื่อตำแหน่งเรียกเป็น
อย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้นได้

มาตรา ๔๒ ให้มีองค์กรของครู เรียกว่า “คุรุสภา” มีหน้าที่และอำนาจในการ
ออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู การพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู
ดูแล ส่งเสริม ช่วยเหลือด้านสวัสดิการ และประโยชน์อื่นใด รวมตลอดทั้งการพัฒนาผู้บริหาร
สถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครู ให้สอดคล้องกับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗
และหน้าที่อื่นที่จะยังประโยชน์ต่อครู

การจัดตั้ง การเป็นสมาชิก การบริหาร และการดำเนินการของคุรุสภาตามวรรคหนึ่ง
และหน้าที่และอำนาจอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ในการดำเนินการเพื่อการพัฒนาตามวรรคหนึ่ง ให้คุรุสภาพิจารณาร่วมมือ
กับสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัยหรือองค์กรอื่นที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุน
การศึกษา และต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ครูมีสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ตามหมวดนี้
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ให้กระทรวงศึกษาธิการอุดหนุนงบประมาณให้คุรุสภาให้เพียงพอในการปฏิบัติ
หน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๔๓ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการพัฒนา
ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับ
การจัดการศึกษา ให้มีความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะเพิ่มพูนอย่างต่อเนื่อง และทันต่อ
พัฒนาการของโลกและเทคโนโลยี ทั้งนี้ ตามความจำเป็นและความต้องการของผู้บริหาร
สถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัด
การศึกษา

มาตรา ๔๔ ระบบการติดตามและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล
ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากร
ทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ในสถานศึกษาของรัฐที่จัดให้มีขึ้น ต้องเป็นไป
เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา
ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา และต้องสอดคล้องกับภารกิจ
ในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ โดยจะพิจารณา
จากประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสถานศึกษาแทนการพิจารณาเป็นรายบุคคลก็ได้

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบาย ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้พิจารณาจากข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) ผลสัมฤทธิ์หรือพัฒนาการของผู้เรียน

(๒) ข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ผู้เรียน และผู้ปกครอง

(๓) ข้อมูลจากชุมชนใกล้เคียง หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๔๕ ในการพิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ เลื่อนตำแหน่ง และเลื่อนเงินเดือน สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ห้ามมิให้กระทำในลักษณะที่ขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องกับมาตรา ๑๔ (๑๐) และมาตรา ๔๔

มาตรา ๔๖ ให้สถานศึกษาของรัฐขอความร่วมมือจากบุคคลซึ่งมีประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในการถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ หรือภูมิปัญญาให้แก่ผู้เรียนเป็นครั้งคราว โดยผู้บริหารสถานศึกษามีอำนาจจ่าย ค่าตอบแทนที่เหมาะสม รวมทั้งยกย่องเชิดชูเกียรติผู้ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ตามสมควรได้ ทั้งนี้ ผู้ได้รับเชิญดังกล่าวไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

หมวด ๔

การจัดการศึกษา

ส่วนที่ ๑

ระบบการศึกษา

มาตรา ๔๗ การจัดการศึกษาอาจจัดตามระบบ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับ

(๒) การศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเอง

(๓) การศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรา ๔๘ การศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับ ได้แก่ การจัดการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ โดยจะจัดในสถานศึกษาหรือนอกสถานศึกษา จัดโดย บุพการีหรือผู้ปกครอง หรือโดยวิธีการอื่นใดที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบาย

รัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้มีการจัดการศึกษาเพื่อคุณภาพตามระดับอย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการศึกษาตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพทัดเทียมกัน

การจัดการศึกษาเพื่อคุณภาพตามระดับสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ให้จัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

การวัดและประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อรับรองคุณภาพตามระดับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการนโยบาย

มาตรา ๔๙ การศึกษาเพื่อคุณภาพตามระดับมี สองระดับดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาก่อนวัยเรียน เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการดูแล อบรม บ่มเพาะ และพัฒนา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) และ (๓)

(๒) การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๔) (๕) และ (๖)

(๓) การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา

การศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖) และ (๗)

มาตรา ๕๐ ให้มีการศึกษาภาคบังคับตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ

มาตรา ๕๑ การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการประกอบ อาชีพตามมาตรา ๘ (๖) (ก) หรือการฝึกอบรมอาชีพ ให้จัดโดยสถานศึกษา หรือโดยความร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ หรือโดยวิธีการอื่นใด ในกรณี ที่สถานศึกษาร่วมมือกับสถานประกอบการ มิให้ถือว่าสถานประกอบการนั้นจัดตั้งสถานศึกษา หรือประกอบกิจการสถานศึกษา และจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของสถานประกอบการซึ่งให้ความรู้ หรือให้การฝึกอบรมแก่ผู้เรียนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูมิได้

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายตามมาตรา ๘ (๗) ในส่วนที่เกี่ยวกับวิชาชีพหรือทักษะอาชีพขั้นสูงด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๒ การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๗) อาจจัดในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน หรือจัดด้วยวิธีการอื่นใดตามพัฒนาการของโลก และตามความต้องการของผู้เรียน และการจัดกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวต้องมีหลักสูตรและ วิธีการที่ผู้เรียนมีทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้หรือมุ่งเน้นการฝึกทักษะ อาชีพขั้นสูงได้ตามความถนัดของตน

การจัดกระบวนการเรียนรู้ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๕๓ การศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเอง คือ การศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพ ทักษะ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านตามความถนัดของตน สำหรับการประกอบอาชีพ หรือสำหรับการยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว สังคม หรือเพื่อประโยชน์แห่งความรอบรู้ ของตนเอง โดยผู้จัดให้มีการศึกษาดังกล่าวอาจจัดให้มีใบรับรองผลการศึกษามาตามความเหมาะสมได้

มาตรา ๕๔ การศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การดำเนินการด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อให้บุคคลเรียนรู้ในเรื่องที่ตนสนใจได้ด้วยตนเอง ไม่ว่าจะ เป็นวิธีการส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้น หรือวิธีการอื่นใดที่มีใช้เป็นการบังคับ ที่จะเอื้ออำนวยให้บุคคลมีช่องทางในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง และสะดวก และเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้โดยง่ายโดยไม่มีภาระค่าใช้จ่ายสูงเกินสมควร สามารถเพิ่มพูนความรู้ได้อย่างกว้างขวาง รู้เท่าทันพัฒนาการของโลกอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และนำความรู้ไปเติมเต็มชีวิตให้แก่ตนเองและเกิดประโยชน์ต่อสังคม

มาตรา ๕๕ ให้จัดให้มีระบบการเทียบเคียงหรือเทียบโอนผลการเรียน ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ หรือสมรรถนะ ที่ได้รับจากการศึกษาตามมาตรา ๔๗ (๑) (๒) หรือ (๓) จากระบบเดียวกันแต่ต่างสถานศึกษา หรือจากระบบหนึ่งไปสู่อีกระบบหนึ่ง หรือจากต่างประเทศ หรือจากการศึกษาตามมาตรา ๑๑ (๒) เพื่อใช้ประโยชน์ในการเข้าศึกษา หรือการรับรองระดับ การศึกษาต่างสถานศึกษาหรือต่างระบบได้

มาตรา ๕๖ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุน หรือกระตุ้นให้เกิดการศึกษา เพื่อการพัฒนาตนเองและการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเป็นสิทธิของเอกชน ไม่ว่าจะ เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ที่จะจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาและการเรียนรู้ รวมตลอดทั้ง เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยจะแยกกันดำเนินการหรือร่วมมือกันก็ได้ และรัฐอาจให้ประโยชน์ ทางภาษีอากรหรือประโยชน์อื่นใดแก่เอกชนดังกล่าวได้

ส่วนที่ ๒

หลักสูตรและการประเมินผล

มาตรา ๕๗ การจัดหลักสูตรต้องมุ่งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรา ๗ และบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘

มาตรา ๕๘ ให้มีสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้เป็นหน่วยงานของรัฐ ในกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการ งบประมาณ และกฎหมายอื่น มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุขจัดทำคำแนะนำหรือคู่มือ วิธีดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) และเผยแพร่ต่อประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) พัฒนาและจัดทำต้นแบบที่สอดคล้องกับมาตรา ๕๗ สำหรับการจัดการ กระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ตลอดจน ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำต้นแบบดังกล่าว และต้องปรับปรุงให้สอดคล้อง กับพัฒนาการของโลกและความจำเป็นของประเทศตามระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด ซึ่งต้องไม่ช้ากว่าทุกสองปีหรือตามที่กำหนดในแผนการศึกษาแห่งชาติ

(๓) จัดทำต้นแบบของการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้บรรลุ เป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

(๔) จัดทำต้นแบบของระบบ วิธีการ และเครื่องมือวัดและประเมินผล ซึ่งต้องสอดคล้องกับต้นแบบตาม (๒) ที่ใช้ ในการดำเนินการดังกล่าวอาจร่วมมือกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำก็ได้

(๕) จัดให้มีระบบการเทียบเคียงหรือเทียบโอนผลการเรียน ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ หรือสมรรถนะตามมาตรา ๕๕

(๖) จัดให้มีแนวทางหรือวิธีการการฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา และครู เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำ หลักสูตรสู่การปฏิบัติ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้

(๗) จัดให้มีแนวทางหรือวิธีการการฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อให้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรด้านวิชาการและด้านการบริหารจัดการ และการสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลง

(๘) ศึกษา วิจัย และสร้างองค์ความรู้เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ โดยจะดำเนินการเอง หรือร่วมมือกับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดดำเนินการ หรือจ้างผู้เชี่ยวชาญ ดำเนินการก็ได้

(๙) ติดตามการใช้หลักสูตรและการจัดการกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรา ๗ และบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย กระทรวงศึกษาธิการ หรือคณะกรรมการ นโยบายกำหนด

มาตรา ๕๙ การจัดทำต้นแบบตามมาตรา ๕๘ (๒) (๓) และ (๔) ต้องจัดทำให้มีหลากหลายรูปแบบ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการหรือเหมาะสมกับผู้เรียนในภูมิภาคหรือที่มีวัฒนธรรม ความจำเป็น หรือความต้องการที่แตกต่างกัน โดยต้องรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการจัดทำด้วย

เมื่อคณะกรรมการนโยบายให้ความเห็นชอบต้นแบบตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) นำต้นแบบไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรได้ โดยสถานศึกษามีอิสระในการปรับปรุงแก้ไขหรือเพิ่มเติมให้แตกต่างไปจากต้นแบบเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ได้ดียิ่งขึ้นได้ แต่ให้แจ้งให้สถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ทราบด้วย

หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้บังคับบัญชาหรือมีอำนาจสั่งการเหนือสถานศึกษา ต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาดำเนินการตามต้นแบบตามวรรคสองได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่จะสั่งการ หรือกำหนดด้วยวิธีการใดให้สถานศึกษากระทำการใดอันเป็นการขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องกับต้นแบบตามวรรคหนึ่ง หรือกระทบต่อความเป็นอิสระของสถานศึกษาในการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมตามวรรคสองมิได้

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐตามวรรคสามเห็นว่าสถานศึกษาใดปรับปรุงแก้ไขหรือเพิ่มเติมต้นแบบจนไม่อาจบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวแจ้งให้สถานศึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขโดยพลัน

มาตรา ๖๐ ให้นำความในมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับแก่การจัดทำแนวทางหรือวิธีการตามมาตรา ๕๘ (๖) และ (๗) ด้วยโดยอนุโลม และเมื่อคณะกรรมการนโยบายให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ได้ และในกรณีจำเป็นและสมควร สถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้จะจัดให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาตามแนวทางดังกล่าวด้วยก็ได้

มาตรา ๖๑ สถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) อาจจัดให้มีหลักสูตรของสถานศึกษานั้นเป็นการเฉพาะได้ หรืออาจร่วมกับสถานศึกษาอื่น ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภาคเอกชนในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษานั้นได้ แต่หลักสูตรดังกล่าวต้องมุ่งหมายให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการนโยบายมอบหมายแล้ว

การไม่ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีเหตุแสดงได้ว่าหลักสูตรนั้นทำให้ไม่บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ หรือจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการศึกษาของผู้เรียนหรือต่อสังคมหรือต่อประเทศ

มาตรา ๖๒ หลักสูตรของสถานศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖) (ข) ต้องมีความยืดหยุ่นที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัด และในการกำหนดเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา สถานศึกษาต้องเปิดช่องทางที่มีความหลากหลายที่ผู้เรียนมีโอกาสเลือกได้ตามความถนัดหรือความประสงค์จะศึกษาต่อ

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าสถานศึกษาไม่สามารถจัดให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความถนัดหรือความประสงค์ได้ครบถ้วน ให้มีระบบที่ผู้เรียนสามารถไปศึกษา ณ สถานศึกษาอื่นหรือศึกษาด้วยวิธีการอื่นใดในวิชาที่ตนต้องการ แล้วเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษาหรือจากประสบการณ์นอกสถานศึกษามาใช้ในสถานศึกษาได้โดยสะดวก

ให้หน่วยงานที่เป็นผู้กำกับดูแลสถานศึกษามีหน้าที่ดำเนินการ ส่งเสริมหรือให้สถานศึกษาดำเนินการตามวรรคสองได้โดยเร็ว

มาตรา ๖๓ ให้กระทรวงศึกษาธิการและสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ติดตามการใช้หลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษาว่าสามารถดำเนินการให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรา ๗ และบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าสถานศึกษาใช้หลักสูตรหรือจัดกระบวนการเรียนรู้ไม่ก่อให้เกิดสมรรถนะหรือไม่บรรลุเป้าหมายดังกล่าว ให้กระทรวงศึกษาธิการหรือสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้แจ้งให้สถานศึกษาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่สถานศึกษาไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้กระทรวงศึกษาธิการหรือสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้แล้วแต่กรณี ดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป

มาตรา ๖๔ การจัดกระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถานศึกษาต้องมุ่งส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก ให้ครูสามารถบูรณาการความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการจัดกระบวนการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น

การเรียนรู้เชิงรุก ได้แก่ การดำเนินการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการคิด การปฏิบัติ การได้รับคำปรึกษาชี้แนะ การนำความรู้ไปใช้ การถอดบทเรียน การสะท้อนคิด รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ การทำงาน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น เกิดแรงบันดาลใจ เกิดทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ค้นพบศักยภาพของตนเอง สามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความเชี่ยวชาญ ได้ตามความถนัดของตน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามระดับช่วงวัยตามมาตรา ๘

ให้นำการเรียนรู้เชิงรุกตามวรรคสอง ไปใช้กับการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๗) ด้วย

มาตรา ๖๕ การประเมินการเรียนรู้ให้เน้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ต่อเป้าหมายของผู้เรียนตามมาตรา ๘ เป็นสำคัญ โดยให้ใช้การประเมินนั้นเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และให้ผู้เรียนสามารถนำผลนั้นไปใช้ในการกำหนดเป้าหมายและวางแผนการเรียนรู้ของตน ทั้งนี้ ต้องมีวิธีการประเมินที่หลากหลายเพื่อใช้กับผู้เรียนซึ่งมีความแตกต่างกันได้อย่างเหมาะสม และต้องไม่ใช่วิธีการทดสอบความรู้ในทางวิชาการแต่เพียงด้านเดียว

มาตรา ๖๖ การประเมินผู้เรียนเพื่อกำกับ ติดตาม หรือการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับชาติ ต้องกระทำอย่างสอดคล้องกับเป้าหมายของการศึกษา วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ และหลักสูตรตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๕

หน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ

ส่วนที่ ๑

การกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษา

มาตรา ๖๗ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการในการจัดการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน และอุดหนุนการจัดการศึกษาของหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน และบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ และเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่รวมรวมถึงการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของกระทรวงอื่น ที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ

มาตรา ๖๘ การจัดการอุดมศึกษาเป็นหน้าที่หรืออำนาจของหน่วยงานใด ให้เป็นไปตามที่มีกฎหมายกำหนด แต่การจัดการดังกล่าวต้องเป็นไปเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๗) และการกำหนดวิธีการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระดับปริญญาตรีต้องคำนึงถึงและสอดคล้องกับเป้าหมายของผู้เรียนตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

*ให้หนังสือกระทรวงในบรรดาสอบของมหาวิทยาลัย ๒๒ ของใช้บังคับแก่ที่ตราที่หนังสือที่ตรา
ตัดเสียที่ชุดตสขที่ศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระดับปริญญาตรีตมบรรดทหนึ่งด้วย
โดยชชชชช*

มาตรา ๖๙ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๘ การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการ หรือหน่วยงาน ตามมาตรา ๖๘ ต้องไม่มีลักษณะที่ทำให้การจัดการศึกษาแต่ละช่วงวัยถูกจัดให้เป็นอิสระจากกัน ต้องมีการบูรณาการกัน และไม่ทำให้สถานศึกษาขาดอิสระในการจัดการศึกษาตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๐ ให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้พัฒนาคุณภาพ การศึกษาและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยมีการกำกับดูแลตามความเหมาะสม การส่งเสริม การสนับสนุน และการกำกับดูแลตามวรรคหนึ่ง อาจแยกประเภท เพื่อให้การสนับสนุนที่แตกต่างกันได้ โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมกับสถานศึกษาของรัฐ และ ภาระในการจัดการศึกษาที่เอกชนดำเนินการแทนรัฐ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๗๑ ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการที่จะดำเนินการหรือจัดให้มี สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุ เป้าหมายตามมาตรา ๘ (๖) (ก) อย่างแพร่หลาย รวมตลอดทั้งส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือ ให้ภาคเอกชนหรือองค์กรที่มีใช้หน่วยงานของรัฐดำเนินการหรือจัดให้มีสถานศึกษาดังกล่าว อย่างทั่วถึง หรือให้มีส่วนร่วมกับสถานศึกษาดังกล่าวในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะ ความรู้ ความชำนาญ สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ต้องมุ่งเน้นให้เกิดทักษะและความชำนาญ ในการประกอบอาชีพ และต้องจัดให้มีอุปกรณ์ในการฝึกทักษะและมีสื่ออย่างพอเพียง

มาตรา ๗๒ ในการจัดการศึกษาตามมาตรา ๗๑ จะกำหนดให้มีเป้าหมาย เป็นสามระดับ อันได้แก่ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง เพื่อให้สอดคล้องกับสมรรถนะ ของผู้เรียนและความต้องการกำลังคนของประเทศก็ได้ และในการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ดังกล่าวต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการหรือฝึกปฏิบัติจริง นอกเหนือจากการเรียนในสถานศึกษาด้วยเพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้จริงตามความ ต้องการของผู้ประกอบการหรือมีความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการได้เอง อย่างมีประสิทธิภาพ

ให้สถานประกอบการที่ดำเนินการหรือร่วมดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้รับ ผลประโยชน์ในการลดหย่อนภาษีอากร และอาจได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากรัฐได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๗๓ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและการพัฒนาเศรษฐกิจมีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน และชี้แนะให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ในการเข้ารับการศึกษาตามมาตรา ๗๑ รวมตลอดทั้งส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือในการวิจัยและพัฒนามาตรฐานการศึกษาตามมาตรา ๗๑ เพื่อให้การจัดการศึกษาและพัฒนาากำลังคนของประเทศเป็นไปอย่างต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานทัดเทียมนานาชาติ

ส่วนที่ ๒

การพัฒนาคุณภาพการศึกษา

มาตรา ๗๔ กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่จัดการศึกษา หรือเอกชนซึ่งมีสิทธิในการจัดการศึกษา ต้องดำเนินการจัดการศึกษาให้ได้ผลตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

ในการจัดทำแนวทางตามวรรคหนึ่งต้องรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของส่วนราชการและบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องประกอบด้วย

แนวทางตามวรรคหนึ่งต้องมีรูปแบบหลากหลายที่เหมาะสมกับระบบ รูปแบบระดับ และประเภทของการจัดการศึกษาและความพร้อมของการศึกษาที่แตกต่างกัน เพื่อให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องนำไปดำเนินการให้บรรลุแนวทางดังกล่าว และให้มีการประเมิน ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ให้หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งที่มีหน้าที่จัดการศึกษาจัดให้มีศึกษานิเทศก์ซึ่งมีความรู้ความสามารถในการแนะนำ ช่วยเหลือ และสนับสนุนการดำเนินการของสถานศึกษาตามความจำเป็น

ศึกษานิเทศก์ต้องแต่งตั้งจากผู้ซึ่งเคยเป็นผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา หรือครูมาแล้วตามระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๗๕ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาของประเทศเป็นครั้งคราวตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด เพื่อให้ทราบถึงอุปสรรคผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายและการยกระดับการศึกษาของประชาชน และนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการติดตาม ปรับปรุง และพัฒนาการศึกษาของชาติ

การประเมินตามวรรคหนึ่งต้องกระทำโดยหน่วยงานภายนอกและตามหลักเกณฑ์วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด แต่หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวต้องไม่สร้างภาระต่อสถานศึกษาและการปฏิบัติหน้าที่ของครูเกินความจำเป็น

มาตรา ๗๖ ให้สถานศึกษาจัดให้มีกระบวนการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ตามแนวทางที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด แนวทางดังกล่าวต้องมุ่งหมายให้เกิดการพัฒนาองค์กรและมีความหลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับสถานศึกษาที่มีปัญหาและอุปสรรคแตกต่างกัน

สถานศึกษาอาจขอให้มีการรับรองการพัฒนาคุณภาพตามวรรคหนึ่งตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดได้

ส่วนที่ ๓

ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษา

มาตรา ๗๗ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยให้มีข้อมูลรายบุคคลของผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา สถานศึกษา หน่วยงาน และกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในทุกระดับช่วงวัยและทุกระบบการศึกษา และข้อมูลอื่นตามรายการที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาตามมาตรา ๘๔ การจัดสรรงบประมาณ ด้านการศึกษา และการบริหารจัดการการศึกษาของชาติ

ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานันทักข้อมูลในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ตามรายการ มาตรฐานข้อมูล มาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูล วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด ซึ่งต้องรวมถึงข้อมูลรายรับรายจ่ายของสถานศึกษาด้วย

ให้สำนักงานมีอำนาจเข้าถึงและใช้ข้อมูลตามวรรคหนึ่งและวรรคสองในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน และกระทรวงศึกษาธิการต้องยินยอมให้หน่วยงานของรัฐที่จัดการศึกษาหรือเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเข้าถึงข้อมูล และมีอำนาจส่งข้อมูลให้แก่หน่วยงานอื่นที่จำเป็นต้องใช้ที่มีใช้เพื่อการพาณิชย์ได้ตามที่เห็นสมควร แต่จะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่จะกระทบต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลมิได้

ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ระบบที่สอดคล้องและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้กับระบบที่สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ใช้กันอยู่

มาตรา ๗๘ ให้กระทรวงศึกษาธิการ สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก เกี่ยวกับสถานศึกษา คุณภาพการศึกษา ทางเลือกและโอกาสในการเข้าศึกษาในระดับต่าง ๆ และการดำเนินการในด้านอื่นที่จำเป็น

การเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความครอบคลุม ถูกต้อง เชื่อถือได้ และอย่างน้อยต้องมีรายการข้อมูลตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด แต่จะกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลมิได้

หมวด ๖
แผนการศึกษาแห่งชาติและทรัพยากรเพื่อการศึกษา

ส่วนที่ ๑
แผนการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๗๙ ให้สำนักงานจัดทำร่างแผนการศึกษาแห่งชาติร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา แล้วเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อคณะกรรมการนโยบายให้ความเห็นชอบแล้วให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ให้นายกรัฐมนตรีนำร่างแผนการศึกษาแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว ขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้ใช้แผนการศึกษาแห่งชาติต่อไป

ภายใต้บังคับมาตรา ๘๑ แผนการศึกษาแห่งชาตินั้น เมื่อได้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ตลอดไปจนกว่าจะมีพระบรมราชโองการให้ยกเลิก หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำร่างแผนการศึกษาแห่งชาติและวิธีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้ซึ่งเกี่ยวข้องให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

มาตรา ๘๐ ในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ต้องสอดคล้องและไม่ขัด หรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนการปฏิรูปประเทศ และต้องคำนึงถึง

(๑) เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยโดยเฉพาะในส่วนที่ เกี่ยวกับการศึกษา

(๒) ปัจจัยทางด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีของประเทศและของโลก

(๓) สถานการณ์และผลสัมฤทธิ์ด้านการศึกษาของประเทศ

(๔) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๕) ข้อเสนอและข้อคิดเห็นที่เกิดจากการรับฟังความคิดเห็น

แผนการศึกษาแห่งชาติอย่างน้อยต้องมีเนื้อหาครอบคลุมเรื่องการให้เด็กทุกคน และประชาชนได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ การส่งเสริมให้มีการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเองและการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต การผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณลักษณะตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ การจัดให้มีการบูรณาการ และความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน และภาคประชาสังคม ในการจัดการศึกษาทุกระดับ การทำหน้าที่ของรัฐในการให้การส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมีมาตรฐาน และการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษา ที่จะทำให้การศึกษามีคุณภาพ

มาตรา ๘๑ ให้มีการพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของแผนการศึกษาแห่งชาติทุกห้าปี แต่ในกรณีมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการนโยบายจะมีมติให้ทบทวนความเหมาะสมของแผนการศึกษาแห่งชาติก่อนระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๗๙ และมาตรา ๘๐ มาใช้บังคับแก่การพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของแผนการศึกษาแห่งชาติตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๘๒ เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และเป้าหมายตามมาตรา ๘ เป็นไปตามพื้นฐานตามพระราชบัญญัตินี้ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

สำนักงานประมาณหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรงบประมาณต้องจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและการจัดสรรงบประมาณตามวรรคสองที่ไม่เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติจะกระทำมิได้

ส่วนที่ ๒

แผนปฏิบัติการตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๘๓ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและสำนักงานร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการรายปีเป็นระยะเวลาทุกสี่ปี ในกรณีที่มีปัญหาไม่อาจตกลงกันได้ ให้เสนอคณะกรรมการนโยบายเพื่อวินิจฉัย เมื่อได้จัดทำแผนปฏิบัติการรายปีดังกล่าวและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแล้วให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ทุกปีก่อนเสนอคำขอรับการจัดสรรงบประมาณต่อสำนักงานประมาณ ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่ร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งหารือร่วมกันเพื่อปรับปรุงแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับความจำเป็นและตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปแล้วดำเนินการต่อไปตามวรรคหนึ่ง

เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้สำนักงานประมาณจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการนั้น ในกรณีมีวงเงินจัดสรรไม่เพียงพอ ให้จัดสรรให้ตามมติของคณะรัฐมนตรีตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการนโยบาย

ส่วนที่ ๓

การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล

มาตรา ๘๔ ให้สำนักงานติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามแผนการศึกษาแห่งชาติ และจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินการในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) การปฏิบัติตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ความก้าวหน้า และผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา
- (๒) ข้อจำกัดหรืออุปสรรคที่ทำให้การจัดการศึกษาไม่เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

(๓) แนวทางการจัดการกับข้อจำกัดหรืออุปสรรคตาม (๒)

(๔) เรื่องอื่นใดที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

เพื่อมิให้เป็นภาระแก่สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร การประเมินผลการดำเนินการตามแผนการศึกษาแห่งชาติให้ทำเป็นครั้งคราวตามความจำเป็นตามระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

รายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เสนอต่อคณะกรรมการนโยบาย และเมื่อคณะกรรมการนโยบายให้ความเห็นชอบแล้ว ให้เสนอรายงานดังกล่าวพร้อมทั้งข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกตของคณะกรรมการนโยบายต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกแทนราษฎร และวุฒิสภา และเปิดเผยให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๘๕ ให้สำนักงานใช้ประโยชน์จากข้อมูลรายรับรายจ่ายของสถานศึกษาตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ในการดำเนินการให้มีการจัดทำรายงานบัญชีรายจ่ายด้านการศึกษาแห่งชาติเป็นครั้งคราวตามที่เห็นสมควร เพื่อรายงานผลการใช้จ่ายทรัพยากรด้านการศึกษาของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และครัวเรือน รวมทั้งประเมินผลสัมฤทธิ์และปัญหาอุปสรรคในการใช้จ่ายทรัพยากรด้านการศึกษาของประเทศตามแผนการศึกษาแห่งชาติ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการนโยบาย และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

ส่วนที่ ๔

เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา ๘๖ รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการรับส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม การสื่อสารดิจิทัล อินเทอร์เน็ต และการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษา

มาตรา ๘๗ ให้รัฐจัดให้มี ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนา สื่อการเรียนรู้ แบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ ในรูปแบบสื่อเทคโนโลยี เพื่อพัฒนา ผู้เรียน ครู และส่งเสริมการศึกษาและเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร ทั้งด้านผู้ผลิต ผู้ดูแล และผู้ใช้ประโยชน์เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต การดูแล รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

ส่วนที่ ๕

กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา ๘๗/๑ ให้มีกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายสำหรับส่งเสริม และสนับสนุนการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาบุคลากรด้านผู้ผลิต ผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และผู้เรียน รวมถึงการวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ให้กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และตามข้อบังคับคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ว่าด้วยการบริหารกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๗/๒ กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับและโอนมาตามมาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง

(๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๓) เงินที่ได้รับการจัดสรรตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

(๔) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค

(๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินของกองทุน

(๖) รายได้หรือผลประโยชน์อื่นใดนอกจาก (๑) ถึง (๕) ที่กองทุนได้รับ เงินและทรัพย์สินอื่นตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๘๗/๓ ให้มีผู้จัดการกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาคนหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการตามมาตรา ๘๗/๔ แต่งตั้งจากข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการหรือ บุคคลภายนอก เพื่อดำเนินกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และประกาศ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๘๗/๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหาร
กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนเจ็ดคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ
อธิบดีกรมบัญชีกลาง เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ ผู้อำนวยการ
สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และผู้จัดการกองทุนเพื่อความเสมอภาค
ทางการศึกษา

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์
โดยในจำนวนนี้อย่างน้อยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร ด้านการบริหาร ด้านการเงิน และด้านกฎหมาย

ให้ผู้จัดการกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นเลขานุการ
และให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
จำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๘๗/๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม
ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น
กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่
ในพรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกพักงาน หรือถูกสั่งให้ออก
จากราชการหรือออกจากงานไว้ก่อน

(๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ
หรือรัฐวิสาหกิจเพราะกระทำผิดวินัย

(๘) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ
สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๙) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะ
ร่ำรวยผิดปกติ

มาตรา ๘๗/๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๘๗/๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘๗/๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘๗/๕

มาตรา ๘๗/๘ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง หรือในกรณีที่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนหรือเพิ่มขึ้นก็ได้ และให้คณะกรรมการบริหารกองทุนประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่

มาตรา ๘๗/๙ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานของกองทุน เพื่อให้การดำเนินงานของกองทุนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งต้องสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนการปฏิรูปประเทศ

(๒) เสนอแนะต่อคณะกรรมการนโยบายเกี่ยวกับมาตรการและผลการศึกษา วิจัย หรือค้นคว้าที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาบุคลากรด้านผู้ผลิต ผู้ใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา และผู้เรียน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ

(๓) พิจารณออนุมัติแผนการดำเนินงาน แผนบริหารความเสี่ยง และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกองทุน

(๔) ควบคุมดูแลการดำเนินงานของกองทุนเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย และแนวทางตาม (๑) และแผนและงบประมาณตาม (๓) และจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานดังกล่าว

(๕) ออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญ ในการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘๗/๑

(๖) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การจัดซื้อจัดจ้าง การพัสดุ การบัญชี การตรวจสอบภายใน การบริหารความเสี่ยง การติดตาม การประเมินผล และการเปิดเผยผลการทำงาน และระเบียบหรือประกาศอื่นใดที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของกองทุน

(๗) ออกระเบียบเกี่ยวกับการลงทุนและการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๘) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานตามที่ คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่ หรืออำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุน

ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานตาม (๑) ให้ คณะกรรมการบริหารกองทุนรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๘๗/๑๐ การประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุนต้องมีกรรมการ มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุน ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียง หนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียง หนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ส่วนที่ ๖

กองทุนครูของแผ่นดิน

มาตรา ๘๗/๑๑ ให้มีกองทุนครูของแผ่นดิน ในสำนักงานปลัดกระทรวง ศึกษาธิการ เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๒) เป็นทุนในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา พัฒนาองค์ความรู้ วิจัย หรือสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษา มีเจตคติ คุณธรรม จริยธรรม และสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่

(๓) ยกย่องเชิดชูเกียรติครูที่มีความสามารถ เป็นครูที่สอนดี มีคุณธรรม จริยธรรม และสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ มีความมุ่งมั่น อุทิศตน เสียสละ เป็นแม่พิมพ์ และแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียนและสังคม

มาตรา ๘๗/๑๒ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๑๐๑ วรรคสอง
- (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี
- (๓) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค
- (๔) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินของกองทุน
- (๕) รายได้หรือผลประโยชน์อื่นใดนอกจาก (๑) ถึง (๔) ที่กองทุนได้รับ
เงินและทรัพย์สินอื่นตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๘๗/๑๓ ให้ผู้จัดการกองทุนครุของแผ่นดินคนหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการ
ตามมาตรา ๘๗/๑๔ แต่งตั้งจากข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการหรือบุคคลภายนอก
เพื่อดำเนินกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และประกาศที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง
ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๘๗/๑๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหาร
กองทุนครุของแผ่นดิน” ประกอบด้วย

- (๑) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนแปดคน ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการนโยบาย
การศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคุรุสภา ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ และผู้จัดการกองทุนเพื่อความเสมอภาค
ทางการศึกษา

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์
ในด้านการศึกษา ด้านการบริหาร ด้านการเงิน หรือด้านกฎหมาย

ให้ผู้จัดการกองทุนครุของแผ่นดินเป็นเลขานุการ และให้คณะกรรมการ
ตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวนสองคน
เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๘๗/๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกพักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไว้ก่อน

(๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะกระทำผิดวินัย

(๘) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๙) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติ

มาตรา ๘๗/๑๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๘๗/๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘๗/๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘๗/๑๕

มาตรา ๘๗/๑๘ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง หรือในกรณีที่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนหรือเพิ่มขึ้นก็ได้ และให้คณะกรรมการบริหารกองทุนประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่

มาตรา ๘๗/๑๙ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานของกองทุน เพื่อให้การดำเนินงานของกองทุนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งต้องสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนการปฏิรูปประเทศ

(๒) พิจารณาอนุมัติแผนการดำเนินงาน แผนบริหารความเสี่ยง และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกองทุน

(๓) ควบคุมดูแลการดำเนินงานของกองทุนเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย และแนวทางตาม (๑) และแผนและงบประมาณตาม (๒) และจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานดังกล่าว

(๔) ออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญ ในการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘๗/๑๑

(๕) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การจัดซื้อจัดจ้าง การพัสดุ การบัญชี การตรวจสอบภายใน การบริหารความเสี่ยง การติดตาม การประเมินผล และการเปิดเผยผลการทำงาน และระเบียบหรือประกาศอื่นใดที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของกองทุน

(๖) ออกระเบียบเกี่ยวกับการลงทุนและการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานตามที่ คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็น หน้าที่หรืออำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุน

ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานตาม (๑) ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๘๗/๒๐ การประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุนต้องมีกรรมการ มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุน ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียง หนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียง หนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๗

คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๘๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ” ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
  - (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง
  - (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง
  - (๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ
  - (๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการศึกษาเพื่อคุณวุฒิ ตามระดับ ด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเอง ด้านการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้านข้อมูลสารสนเทศ ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านคนพิการ ด้านบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ และด้านการเงินการคลังหรือเศรษฐศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนจากภาคเอกชนซึ่งสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทยร่วมกันเสนอจำนวนหนึ่งคน และประชาชนซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือ เป็นการทั่วไปว่าเป็นผู้ชำนาญการในภูมิปัญญาท้องถิ่นจำนวนหนึ่งคน
- ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน
- กรรมการตาม (๒) และ (๓) จะมอบอำนาจหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นมาประชุมแทนมิได้ เว้นแต่เป็นการมอบให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
- กรรมการตาม (๔) ต้องมาประชุมด้วยตนเอง การมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวมาประชุมแทนอาจทำได้เป็นครั้งคราว แต่ไม่ทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นพ้นจากความรับผิดชอบ
- มติของคณะกรรมการนโยบายมีผลผูกพันส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นกรรมการ การที่ส่วนราชการใดดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการนโยบาย ให้ถือว่าหัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นกรรมการนั้นจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
- การไม่เข้าร่วมประชุมไม่ว่าด้วยเหตุใด ไม่เป็นเหตุให้ไม่ต้องปฏิบัติตามความในวรรคห้า

มาตรา ๘๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๕) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย

มาตรา ๙๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ถือว่าคณะกรรมการนโยบายประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่เหลืออยู่และให้คณะกรรมการนโยบายปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งว่างลงก่อนครบวาระให้ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลงและให้ผู้ที่รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ก่อนครบกำหนดตามวาระตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ภายในเก้าสิบวันก่อนครบกำหนดตามวาระ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๙๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘๙

(๔) คณะกรรมการนโยบายมีมติให้ออกจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย

(๕) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่

มาตรา ๙๒ การประชุมคณะกรรมการนโยบายต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการนโยบาย ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่หนึ่งหรือคนที่สองตามลำดับเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙๓ ให้คณะกรรมการนโยบายมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแผนการศึกษาแห่งชาติเพื่อเสนอต่อ

คณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๗๙

(๓) เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

(๔) เสนอแนะเกี่ยวกับแผนอัตรากำลังด้านการศึกษาที่ต่ำกว่าระดับอุดมศึกษาเพื่อให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

(๕) จัดให้มีกลไกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและกำหนดมาตรการที่จะให้หน่วยงานของรัฐชี้ชวน ส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนดังกล่าว

(๖) ติดตามดูแลการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และแผนการศึกษาแห่งชาติ ในกรณีความปรากฏว่ามี การปฏิบัติหรือดำเนินการไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือแผนการศึกษาแห่งชาติ ให้รายงานต่อคณะรัฐมนตรีและเปิดเผยให้ประชาชนทราบ แต่ในกรณีที่เห็นว่ามี การไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ ให้แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดก่อน หากมิได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง ให้รายงานต่อคณะรัฐมนตรีและเปิดเผยให้ประชาชนทราบ

(๗) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการปฏิรูปการศึกษาหรือสร้างนวัตกรรมในการศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาการของโลกและความจำเป็นของประเทศ

(๘) พิจารณาเสนอแนะให้มี ปรับปรุง หรือยกเลิกกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาต่อคณะรัฐมนตรี รวมทั้งเสนอแนะให้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์จากการทดลองตาม (๗)

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่ คณะกรรมการนโยบายมอบหมาย

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบข้อเสนอแนะตาม (๗) แล้ว คณะกรรมการนโยบาย จะเสนอแนะให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อให้มีการทดลองการปฏิรูปการศึกษาหรือสร้างนวัตกรรม ในการศึกษาในขอบเขต พื้นที่ หรือสถานศึกษา ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาก็ได้ ในกรณีเช่นนั้น ให้มีการดำเนินการจัดการศึกษาหรือดำเนินการตามนวัตกรรมในการศึกษาในขอบเขต พื้นที่ และสถานศึกษาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว โดยไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

มาตรา ๙๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และต่อเนื่องของคณะกรรมการนโยบาย คณะกรรมการที่คณะกรรมการนโยบายแต่งตั้ง ตามมาตรา ๙๓ (๙) อย่างน้อยต้องมีคณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการทำหน้าที่ศึกษาและวิจัย เพื่อเสนอแนะงานด้านวิชาการ เกี่ยวกับระบบการศึกษา ระบบการเงินและเศรษฐศาสตร์เพื่อการศึกษา การดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก การผลิตและพัฒนาครู สถานศึกษา ตลอดจนระบบหลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนรู้ และหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

(๒) คณะกรรมการทำหน้าที่ยกร่างแผนการศึกษาแห่งชาติและเสนอแนะ การปรับปรุงแผนการศึกษาแห่งชาติตามที่จำเป็นเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการนโยบาย และหน้าที่อื่น ที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

(๓) คณะกรรมการทำหน้าที่ติดตามดูแลการจัดการศึกษาให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้และแผนการศึกษาแห่งชาติ และหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

(๔) คณะกรรมการทำหน้าที่ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา เพื่อสนับสนุน ติดตาม และขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในด้านการศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ และแผนการศึกษาแห่งชาติ รวมตลอดทั้งศึกษาแนวทางการปฏิรูปการศึกษาและสร้างนวัตกรรมในการศึกษาตามมาตรา ๙๓ (๗) เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการนโยบาย และหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการนโยบายจะแต่งตั้งคณะกรรมการให้ทำ หน้าที่แทนคณะกรรมการนโยบายในการให้ความเห็นชอบในเรื่องต่าง ๆ ตามที่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัตินี้เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๙๓ (๒) ก็ได้ และเมื่อคณะกรรมการดังกล่าวให้ความ เห็นชอบและแจ้งให้คณะกรรมการนโยบายทราบแล้ว ให้ถือว่าคณะกรรมการนโยบายได้ให้ ความเห็นชอบแล้ว เว้นแต่คณะกรรมการนโยบายจะมีมติเป็นอย่างอื่น

ให้ประธานกรรมการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง มาจากกรรมการ ของคณะกรรมการนโยบาย

มาตรา ๙๕ให้นำความในมาตรา ๙๒ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๙๓ (๙) ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๙๖ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติเป็นส่วนราชการในส่วนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ และดำเนินการเพื่อให้คณะกรรมการนโยบายบรรณการกิจและหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รวมตลอดทั้งอำนวยความสะดวกประสานงาน ให้ความร่วมมือ ส่งเสริม และสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการนโยบาย และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ดำเนินการหรือจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย รวบรวม และจัดทำข้อมูล เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบาย คณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการนโยบายแต่งตั้ง

(๒) รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเก็บไว้ เพื่อนำไปวิเคราะห์วิจัยหรือใช้ประโยชน์ในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยจะใช้วิธีการเชื่อมโยงกับระบบของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้

(๓) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์และอุปสรรคของการศึกษาของประเทศ รายงานดังกล่าวเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแล้ว ให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและเปิดเผยให้ประชาชนทราบ

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะกรรมการนโยบายมอบหมาย

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ สำนักงานจะจัดให้มีผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญในการวิจัยมาทำหน้าที่เต็มเวลา หรือจะจัดให้มีคณะผู้เชี่ยวชาญเพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นการเฉพาะตามความจำเป็นเป็นครั้งคราว ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และค่าตอบแทนที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดก็ได้

ให้สำนักงานมีเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติเป็นหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน รับผิดชอบขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๗ ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๘๘ (๕) ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้ประกอบด้วย กรรมการตามมาตรา ๘๘ (๑) (๒) (๓) (๔) และมาตรา ๘๘ วรรคสอง

มาตรา ๙๘ ให้โอนบรรดาหน้าที่และอำนาจ กิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ และภาระผูกพันของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็น ของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๙๙ บรรดาคดีของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการที่ได้ฟ้องหรือถูกฟ้องเป็นคดีต่อศาลไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการตาม พระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ฟ้องหรือถูกฟ้องในคดีดังกล่าว และให้ถือว่าผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดี แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในคดีนั้น ๆ เป็นผู้รับมอบอำนาจ จากสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๐ ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบาย การศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงโครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงาน คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งโอน มาตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีความประสงค์ที่จะโอนไปปฏิบัติงานที่ส่วนราชการอื่น ให้แจ้งความ ประสงค์ต่อผู้บังคับบัญชาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ ผู้บังคับบัญชายินยอมให้ผู้นั้นโอนไปปฏิบัติงานที่ส่วนราชการอื่นได้

ในกรณีที่ข้าราชการซึ่งโอนมาตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่ประสงค์จะปฏิบัติงาน ที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ และไม่ประสงค์ที่จะ โอนไปปฏิบัติงานที่ส่วนราชการอื่นตามวรรคสอง ให้แจ้งความประสงค์ดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชา ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการ เพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือ กฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ในกรณีที่ลูกจ้างซึ่งโอนมาตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่ประสงค์จะปฏิบัติงาน ที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ และไม่ประสงค์ที่จะ โอนไปปฏิบัติงานที่ส่วนราชการอื่นตามวรรคสอง ให้แจ้งความประสงค์ดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชา

มาตรา ๑๐๒ ให้แผนการศึกษาแห่งชาติที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติเห็นว่าแผนการศึกษาแห่งชาติตามวรรคหนึ่งส่วนใดขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการปรับปรุงโดยพลัน และเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ให้ดำเนินการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๓ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่อ้างถึงสภาการศึกษาหรือคณะกรรมการสภาการศึกษา ให้ถือว่าอ้างถึงคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ และที่อ้างถึงสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เลขาธิการสภาการศึกษา ข้าราชการ หรือลูกจ้างของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ให้ถือว่าอ้างถึงสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ ข้าราชการ หรือลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ตามลำดับ

มาตรา ๑๐๔ ให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการศึกษาที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ให้หน่วยงานผู้รักษาการตามกฎหมายดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากกรณีมีเหตุจำเป็นไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวได้ ให้หน่วยงานผู้รักษาการตามกฎหมายเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติขยายระยะเวลาอีกได้ไม่เกินหนึ่งปี เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งเป็นอันยกเลิก

ให้กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๓ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๕ ในวาระเริ่มแรกเป็นเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำหน้าที่เป็นสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัตินี้

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีหน้าที่และอำนาจตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นหน้าที่และอำนาจของสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ด้วย

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาว่าสมควรจะจัดตั้งสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ขึ้นหรือไม่ หากคณะรัฐมนตรีมีมติว่าไม่สมควรจัดตั้งสถาบันพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ หรือมิได้มีมติภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำหน้าที่ตามวรรคหนึ่งและมีหน้าที่และอำนาจตามวรรคสองต่อไป

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขอยืมตัวข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมาปฏิบัติงานให้แก่สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ และในระหว่างการปฏิบัติงานดังกล่าว ให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวมีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนเพิ่มเติมจากสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ตามที่คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๑๐๖ ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการเพื่อให้มีการจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการให้สอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ โดยจะต้องดำเนินการให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการและหน่วยงานภายในทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค เป็นไปอย่างมีเอกภาพและสามารถบูรณาการระหว่างส่วนราชการและหน่วยงานภายในกระทรวงและหน่วยงานอื่นเพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้การบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๗ ให้ครูซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูและปฏิบัติหน้าที่ครูได้ต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้สามารถต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ต่อไป

ครูซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่และยังมิได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายดังกล่าว

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่ผู้ขอรับและผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๘ ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษา
ในสถานศึกษาของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้บริหาร
สถานศึกษาและรองผู้บริหารสถานศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี และมีสิทธิได้รับ
เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะ และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามอัตราเดียวกับที่
ผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษาดังกล่าวได้รับอยู่ในวันก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๙ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์อยู่ในวันก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นศึกษานิเทศก์ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีสิทธิได้รับเงินเดือน
เงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะ และประโยชน์ตอบแทนอื่นเช่นเดียวกับที่ได้รับอยู่ในวันก่อน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๖ ให้บุคลากรทางการ
ศึกษาอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๘ และมาตรา ๑๐๙ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อน
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการปรับปรุงหรือแก้ไข
เพิ่มเติมกฎหมายตามมาตรา ๑๐๔ และมีการจัดระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ
ตามมาตรา ๑๐๖ เป็นอย่างอื่น โดยให้มีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะ
และประโยชน์ตอบแทนอื่นเช่นเดียวกับที่ได้รับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....

.....

ใบแทรก

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....
รัฐสภา

ในรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. .... รัฐสภา หน้า ๒๑๓ เพิ่มความเป็นบรรทัดที่ ๒ เป็นดังนี้
“มีกรรมการขอสงวนความเห็น”

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร